

## STŘEDA, 20. LEDNA 2010

**PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK**

*předseda*

### 1. Zahájení zasedání

*(Zasedání bylo zahájeno v 09:35)*

### 2. Oznámení předsedy

**Předseda.** – Rád bych informoval tuto sněmovnu, že jsem obdržel dopis od předsedy Evropské rady, Hermana Van Rompuye, ve kterém mě informuje o rozhodnutí Evropské rady konzultovat Evropský parlament ve věci návrhu španělské vlády týkajícího se složení Evropského parlamentu a usilovat o získání souhlasu Parlamentu s tím, že v této záležitosti nebude svoláván konvent. Týká se 18 dalších poslanců Evropského parlamentu. Návrh jsem předal Výboru pro ústavní záležitosti, který právě začal na této záležitosti pracovat a v dohledné době jmenuje zpravodaje. Práce na této věci bude pokračovat.

Rád bych vám také řekl, že následně poté, co se bulharská vláda rozhodla stáhnout svého kandidáta na komisaře, navrhla nového kandidáta. Konference předsedů rozhodne zítra o konečném harmonogramu, ale nejpravděpodobnějším termínem pro slyšení tohoto nového kandidáta na komisaře je 3. února, s hlasováním 9. února. To samozřejmě záleží také na rozhodnutí pana Barrosa a na jeho rozhovorech s nově jmenovaným kandidátem bulharské vlády. Doposud není ještě nic pevně stanoveno, ale chtěl jsem, aby Sněmovna měla

k dispozici tyto všeobecné informace o tom, jaké budou naše další kroky. Při všech akcích má Evropský parlament situaci plně pod kontrolou. Nedochozí zde

k žádným výjimečným situacím a jednáme v souladu s demokratickými postupy. Tyto postupy mají pro nás zásadní význam a za mého předsednictví bude Evropský parlament vždy fungovat tímto způsobem.

Rád bych vás také informoval o tom, jak si Evropský parlament představuje spolupráci se stálým předsednictvím Evropské unie a Evropské rady na dvouapůlleté období a jak bude spolupracovat

s rotujícím předsednictvím. Rotující předsednictví, v tomto případě španělské předsednictví, vždy na začátku šestiměsíčního období předloží svůj šestiměsíční akční plán a následně na konci tohoto období předloží zprávu o své práci. Stále předsednictví Evropské rady představí výsledky své práce na evropských summitech. Jak víte, v průběhu každého šestiměsíčního období se konají dva summity a předseda Evropské rady bude dvakrát v každém období, tedy čtyřikrát do roka, prezentovat výsledky summitů.

### 3. Představení programu španělského předsednictví (rozprava)

**Předseda.** – Dalším bodem jednání je prohlášení Rady k představení programu španělského předsednictví.

**José Luis Rodríguez Zapatero, úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane předsedo, pane Barroso, dámy a pánové, dovoluji mi, abych adresoval několik počátečních slov zemi, která byla postižena tragédií a utrpením: Haiti.

Vím, že všichni sdílíme zájem, solidaritu a odhodlání poskytnout pomoc společně se všemi institucemi Evropské unie, od rotujícího předsednictví, přes Komisi, Radu až po Parlament, ve vztahu k zemi, která je postižena utrpením, vůči lidem, jejichž životy ničivě poznamenala smrt, zkáza a násilí, jež má své historické kořeny v chudobě a také ve společenských konfliktech minulosti.

Naše reakce na tragédii na Haiti je mimořádnou příležitostí ukázat, co dokážeme my jako Evropané v takové situaci vykonat. Prokážeme tím naši angažovanost vůči tomu, co se děje ve světě a v zemích, které jsou nejsilněji postiženy podobnými katastrofami.

Od prvního okamžiku, kdy jsme převzali rotující předsednictví a za součinnosti s Komisí a vysokým představitelem, se snažíme na tragédii na Haiti patřičným způsobem reagovat. Minulé pondělí se sešla Rada ministrů pro rozvojovou politiku a příští pondělí se seje Rada pro evropské záležitosti s cílem naplánovat

rychlou reakci v oblasti pomoci a humanitární spolupráce na všech frontách pro budoucnost Haiti. Jsem plně přesvědčen, že reakce mezinárodního společenství je energická a koordinovaná a že Evropská unie se tohoto úkolu zhostí se ctí. V rámci reakce na tragédii na Haiti by měli být jedinými protagonisty lidé, kteří tam trpí a já doufám a věřím, že uděláme vše, co bude v našich silách, abychom pomohli iniciovat proces úplné obnovy země. Vyžaduje to jak evropská společnost, tak především naše hluboké přesvědčení.

Pane předsedo, je pro mě ctí, že zde mohu vystoupit a vysvětlit vám hlavní priority španělského rotujícího předsednictví v průběhu příštích šesti měsíců. Je to pro mě více než jen ctí, je to pro mě velkou ctí, protože zde mluvím jménem země, která bude v příštích šesti měsících oslavovat 25. výročí vstupu do tehdejších Evropských společenství.

Hovořím jménem evropské a proevropské země, země, která, v minulých 25 letech prošla zásadní proměnou z hlediska pokroku a sociální péče, do značné míry díky tomu, že se stala součástí Evropské unie. Byl to sen o demokracii, otevírání se světu, pokroku, sociální péči, sociálním státu, svobodě. Tyto hodnoty jsme měli možnost sledovat v Evropě, tyto hodnoty nám přinesla Evropa a my zase na oplátku Evropě.

O dvacet pět let později pociťujeme loajalitu vůči Evropě a oddanost vůči Unii a neexistuje přesvědčivější způsob, jak projevit loajalitu a oddanost vůči Evropě než naplňováním odpovědnosti spočívající v přijímání závazků, zaujímání iniciativního postoje a předkládání návrhů. To je našim cílem v průběhu příštích šesti měsíců.

Bude to šest měsíců plných změn, protože rotující předsednictví přebíráme v době hospodářských změn reagujících na nejzávažnější hospodářskou krizi za posledních osmdesát let. Je to období politických změn, vzhledem k Lisabonské smlouvě, která mění způsob správy a řízení Evropské unie. Je to období změn z hlediska zahraničních vztahů, protože fenomén globalizace neustále nabývá na významu a jsou zde také nově se rozvíjející země. Je to také období změn z hlediska vztahu, který musí mít Evropa s evropskými občany, aby dokázala uskutečnit vše, co stanoví Lisabonská smlouva. Bude to tedy období změn zejména s ohledem na dvě okolnosti: za prvé, vážnou hospodářskou krizi, kterou prožíváme, a za druhé, Lisabonskou smlouvu a její nové institucionální vztahy.

Pokud jde o hospodářskou krizi, rád bych k ní uvedl několik poznámek. Jsme si vědomi skutečnosti, že se jedná o mnohem závažnější krizi, než jakékoli krize za posledních osmdesát let, a my si uvědomujeme, že ve srovnání s předchozími krizemi, nikdy nedošlo k tak hlubokému poklesu světové výroby a mezinárodního obchodu. Jsme si vědomi závažných dopadů, které krize způsobila ve světě a v Evropské unii. Počet nezaměstnaných se zvýšil o osm milionů a mnozí z nich jsou dokonce v mé zemi. Dopady krize se projevily i v oblasti veřejných financí a v důsledku toho ovlivnily i perspektivy finanční stability, což nás nutilo a stále nutí přijímat naléhavá opatření založená na vzájemné součinnosti. Krize nás také motivovala

k tomu, abychom hledali způsoby, jak uskutečnit změny v evropské ekonomice a v její výrobní kapacitě a zlepšení konkurenceschopnosti Unie jako celku.

Musíme i nadále uplatňovat fiskální stimuly, dokud se hospodářské zotavení nestane skutečností. Musíme se zavázat, že budeme dodržovat Pakt stability a plnit orientační cíle Komise do roku 2013. Musíme také definovat hospodářskou strategii na období do roku 2020, již v současné době vypracovává Komise a která musí být z hlediska španělského rotujícího předsednictví

v příštích šesti měsících klíčovou záležitostí.

Víme jaké jsou silné a slabé stránky Evropské unie. Víme, že od poloviny 90. let 20. století ztrácíme schopnost dosahovat hospodářského růstu, náš potenciál hospodářského růstu. Víme, že od poloviny 90. let

20. století se naše produktivita ve srovnání

s významnými ekonomikami, jež nám konkurují, snižuje. Víme také, že čelíme problémům v některých konkrétních oblastech, které budou určující pro budoucnost našeho růstu, konkurenceschopnosti a inovací v globalizovaném světě.

Máme ovšem také své silné stránky a neměli bychom na ně zapomínat. Naše silné stránky jsou jasné: HDP Unie představuje téměř třetinu světového HDP. Jsme bezesporu vůdčí vývozní mocností a po Spojených státech druhým nejdůležitějším subjektem v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Naš podíl na světové rozvojové pomoci představuje téměř 60 %, což je velice silná stránka Evropské unie.

V čem vidí Španělsko zásadní priority pro obnovení hospodářské síly Evropy, pro vytvoření udržitelné ekonomiky z hlediska konkurenceschopnosti, z hlediska ochrany životního prostředí a ze sociálního hlediska? Uvedu čtyři hlavní témata, která mám v úmyslu prosazovat a která by měla být začleněna do strategie Evropa 2020. Souhrnně bych to vyjádřil tak, že Evropská unie musí v oblasti ekonomiky spoléhat sama na sebe. Musí docílit pokroku v procesu prosazování hospodářské unie a spolupráce, počínaje od smyslu pro odpovědnost na straně členských států, ale také zajištění, aby instituce Společenství, a zejména Komise, získaly nové řídicí pravomoci umožňující dosahování stanovených cílů.

Dámy a pánové, v uplynulých deseti letech se naše energetická závislost zvýšila o devět procentních bodů a to je jedna z hlavních oblastí, v nichž musíme přijmout příslušná opatření a provést změny. Energetická závislost se v Evropské unii jako celku zvýšila ze 44 % na 53 %. Těchto devět procentních bodů představuje přesně 64 milionů EUR, které posíláme jiným zemím jménem Evropské unie. Víte, co tato částka představuje? Představuje prakticky ekvivalent sumy, již vynakládají všechny země Evropské unie na veřejné investice do výzkumu, vývoje a inovací. Musíme změnit rozsah naší energetické závislosti a omezit jej, protože bez tohoto kroku se bude naše hospodářská nestabilita dále prohlubovat.

Co potřebujeme udělat? Jistého pokroku jsme dosáhli v oblasti energetiky, ale nikoli skutečného pokroku,

o který nám jde. Musíme neustále pracovat na utváření společného trhu s energií, který posílí EU jako celek a ekonomiku EU. Existují dva klíčové prvky, které potřebujeme k dosažení tohoto cíle: propojení energetických sítí, vzhledem k tomu, že očekávané ukazatele stanovené v roce 2002 nebyly splněny a společný regulační rámec ke konsolidaci společného trhu s energií.

Pokud dosáhneme propojení energetických sítí na jihu, východě a severu Evropy, pokud si je vytkneme jako prvořadou prioritu a přiznáme Komisi příslušné pravomoci, zjistíme, že se naše energetická závislost sníží a podpoříme rozvoj obnovitelných zdrojů energie, které svou povahou vyžadují všestrannost v oblasti distribuce energie.

Dámy a pánové, Evropa se nestane předním hráčem

z hlediska hospodářské konkurenceschopnosti dokud nepřijme konkrétní opatření k vyřešení všech rozhodujících aspektů propojení energetických sítí a problému společného trhu.

Druhý hlavní cíl: co je v moderní společnosti zdrojem největšího růstu a inovací? Investice do informační společnosti a do nových technologií, které změnily téměř všechno na světě. Čtyřicet procent zvýšení produktivity v evropské ekonomice vyplývá z využití informačních a komunikačních technologií, ICT. Jako Evropané v této oblasti zaujímáme vůdčí postavení, protože máme společnosti, které patří ve svém oboru ke špičce, ale nemáme digitální vnitřní trh. Chceme přijmout opatření k vytvoření digitálního trhu. Co je pro to třeba udělat? Je třeba odstranit překážky, zaměřit se na sítě nové generace a usnadnit elektronické obchodování (e-commerce), které zaznamenává růst každý den v každé zemi, ale nedosahuje zatím žádného pokroku, pokud jde o možnost obchodování mezi několika zeměmi.

Pokud docílíme pokroku na digitálním trhu, usnadníme tvorbu obsahu a posílíme duševní vlastnictví. Zajistíme také, aby díky inovacím, které informační a komunikační technologie přinášejí do všech oblastí hospodářství, byly ve velmi krátké době zaznamenány výsledky v oblasti zvýšení produktivity. Rád bych zdůraznil, že se jedná o odvětví, které má v současné době největší potenciál pro inovace, pro zvýšení produktivity a vytvoření stabilní zaměstnanosti.

Třetí oblastí je ekonomika či udržitelný průmysl. Uvedu pouze jeden příklad toho, co považujeme za prioritu v souvislosti s bojem proti změnám klimatu. Chceme zahájit a podporovat, společně s Komisí, plán vývoje elektrických vozidel. Odvětví výroby vozidel projde radikální transformací, která již začala. Pokud si jako Evropané vytkneme v tomto průmyslovém odvětví společný závazek prosazování společné, sdílené vize a společné strategie týkající se elektrických vozidel, pomůžeme snížit energetickou závislosti. Přispějeme také k boji proti změnám klimatu a k technologickým inovacím, které se nepochybně díky vývoji elektrických vozidel otevrou a budou také přímo souviset s odvětvím informačních a komunikačních technologií.

Čtvrtým ústředním prvkem této udržitelné ekonomiky a hospodářské obnovy, již Evropská unie potřebuje, je vzdělání, zejména vysokoškolské vzdělání, které představuje platformu pro výzkum.

V posledních deseti letech Evropa nedosáhla pokroku, pokud jde o počet elitních univerzit v žebříčku 100 nejlepších univerzit. Musíme dokončit boloňský proces. Musíme podporovat rozšíření evropských univerzit a evropského výzkumu, vytvářet pro ně podmínky a předpoklady, protože bezesporu představují podnět

pro budoucnost. V současnosti již nesoutěžíme jako jedna země s druhou, ale jako Evropané, jako Evropa, protože dalšími hráči jsou země rozměru Číny, Indie a Spojených států a nově se rozvíjejících zemí.

Pokud se nám nepodaří maximálně využít synergických efektů, jež představuje 500 milionů občanů

v ekonomice, což znamená desetitisíce podniků s ohromnou kapacitou a miliony pracovníků, jimž je třeba poskytovat stále lepší odbornou přípravu, nemáme reálnou šanci stát se budoucími vůdčími hráči z hlediska hospodářské prosperity prostřednictvím inovací a technologie v tomto scénáři globalizace. Budeme diváky, nikoli vůdčími hráči. Cestu vpřed představuje Unie: více společné hospodářské politiky, více integrace, více společné vize, více Evropy. Nikoli vytváření dalších překážek, ale jejich odstraňování, nikoli rozdělování, ale spojování, sdílení společné vize Unie, která podporuje konkurenceschopnost, integraci a inovace.

Máme důvěru v Komisi, pokud jde o strategii Evropa 2020, jejíž součástí musí být také diskuze o budoucnosti společné zemědělské politiky, která představuje zásadní politiku z hlediska ochrany životního prostředí, bezpečnosti potravin a příjmů mnohých evropských občanů. Jsme přesvědčeni, že rozprava, která se uskuteční v Evropské radě a v Komisi a samozřejmě dialog s Evropským parlamentem, musí přispět

k formulaci takové strategie Evropa 2020, která zajistí seriózní správu a řízení věcí Unie a která si vytkne náročné cíle a zaměří se na oblasti, jež jsem zde právě zmínil.

Ekonomické změny a politické změny a změny v systému řídicích orgánů Unie. Lisabonská smlouva zavádí nové instituce: stálého předsedu Rady a vysokého představitele pro zahraniční věci. Posiluje také Parlament, který je jádrem evropské demokracie a posiluje také Komisi.

Mohu se před tímto parlamentem, který zastupuje všechny evropské občany, zavázat, že španělské rotující předsednictví bude vůči novým institucím loajální a bude s nimi spolupracovat. Chceme, aby tyto instituce měly význam, zakotvený ve smlouvě: a to potřebu, aby Evropská unie fungovala tak, aby stálý předseda Rady mohl zastupovat Evropskou unii a vykonávat všechny své funkce, společně s vysokým představitelem.

Jsme si vědomi, že toto šestiměsíční období bude prvním důkazem, jak nová institucionální struktura funguje a budeme také podporovat posílenou Komisi a Parlament, který se stává stále více politickým centrem Evropské unie. Takto budeme k naší předsednické funkci přistupovat a doufám, že naše působení bude na konci tohoto období hodnoceno kladně, protože jsme pevně odhodláni tyto zásady naplňovat v praxi. Evropskou unii spravují a řídí různé síly a ty musejí mít určité pojítko, které představuje loajalita ve vzájemné součinnosti. To je způsob, jakým bychom měli v budoucnu pracovat.

Pane předsedo, dámy a pánové, jsme také svědky změn v oblasti vnějších vztahů. nejenom vzhledem k existenci vysokého představitele a zahájení činnosti Evropské služby pro vnější činnost. K určitým změnám dojde také proto, že v tomto kontextu globalizace a změn máme rozhodující agendu na období šesti měsíců. Řeknu vám, jaké jsou naše cíle v oblasti vnějších vztahů pro všechny summity, které uskutečníme.

Za prvé, společná bezpečnostní politika, za druhé, energie, za třetí podpora a rozšíření procesu otevírání obchodu a přenosu technologií a za čtvrté rozvojová pomoc, tedy oblast, v níž Evropská unie zaujímá postavení vůdčího subjektu prosazujícího etické principy.

V průběhu příštích šesti měsíců povedeme dialog o těchto cílech se Severní a Jižní Amerikou,

ve Středomoří, v Africe a v Asii a s jinými evropskými zeměmi, které nejsou součástí Unie. Povedeme dialog

se široce zastoupenými kontinenty a oblastmi světa prostřednictvím velkého počtu mezinárodních summitů, na nichž budeme pochopitelně působit za plné součinnosti s předsedou Rady a s Komisí – protože

v průběhu příštích šesti měsíců uzavřeme důležité dohody – a také s Parlamentem.

Hospodářské změny, politické změny a změny vize,

změny v naší koncepci vnějších vztahů, v důsledku nových hráčů a globalizace. Vedle ekonomiky, jak jsem uvedl před několika minutami, se Evropa musí spoléhat na sebe sama také v oblasti vnější politiky. Je třeba zdůraznit, že Evropa musí spoléhat sama na sebe, že vnější politika musí vzít v úvahu evropské zájmy a otázku jak je hájit. Utváření vztahů sousedství musí být prioritou. Podle mého názoru si musíme vytknout ambicióznější cíle a usilovat o větší intenzitu vztahů, protože to je nesporně oblast, kde bude řešen významný podíl evropských zájmů.

Změny, které prožíváme a které chceme prosadit prostřednictvím reformy a obnovy, mají také svůj dopad na evropské občany. Lisabonská smlouva, v souladu s vůlí Evropanů, chce, aby občané pociťovali větší blízkost k evropským institucím. Chce po nich, aby Unii vnímali jako 'svou Unii' a Evropu jako vládu, která je jim blíže. Abychom toho dosáhli, existují nové nástroje, které v průběhu příštích šesti měsíců zavedeme a budeme prosazovat.

První z nich je legislativní iniciativa občanů, která je pro Parlament tak důležitá. Druhá spočívá v tom, že chceme v tomto období, ve spolupráci s Komisí, učinit prioritou dosažení pokroku ve věci nejdůležitějšího občanského práva, na něž se Evropská unie může zaměřit, to jest na rovnost mezi muži a ženami. Nejvyspělejší, dokonalé společnosti, v nichž lze nejlépe realizovat lidská práva a prosperitu jsou ty, jež dosahují větší míry rovnosti mezi muži a ženami. Jsou to společnosti, které jsou maximálně aktivní a angažované v boji proti tomu, co představuje genderové násilí a špatné zacházení se ženami, které je ve vyspělé společnosti, jakou je Evropská unie, nevhodné a nepřijatelné. Navrhujeme proto zavedení nových systémů soudní ochrany prostřednictvím evropského ochranného příkazu a maximálního rozšíření ochrany proti zavrženíhodné praxi genderového násilí, jímž trpí značná část evropských společností.

Je třeba, aby evropští občané také věděli, na základě našich debat, návrhů a iniciativ, že sociální soudržnost a sociální začlenění reagující na chudobu v Evropě jsou nezadatelnými aspekty Unie, a že společně s demokracií, jsou nejdůležitějšími prvky evropské identity sociální péče a sociální soudržnost. Strategie Evropa 2020 pro ekonomiku proto bude muset být, jak už jsem uvedl dříve, z ekonomického, sociálního a ekologického hlediska udržitelná.

Abychom dosáhli této sociální udržitelnosti, navrhuji, abychom v Evropě uzavřeli zásadní nový sociální pakt mezi podniky a pracovníky, zásadní sociální pakt pro rozvoj strategie Evropa 2020. Sociální dialog a sociální dohoda Evropy posilovaly v rané době vzniku EU,

v období, kdy byla oslabena a mohou ji posílit i nyní, v období obnovy a změn po závažné hospodářské krizi; sociální dohoda – konkrétně sociální pakt – by mohly být hlavní hnací silou uskutečňování cílů, jež si stanovíme pro účinnou správu a řízení.

Pane předsedo – blížím se k závěru mého projevu – dámy a pánové, rád bych ještě jednou vyjádřil poděkování Španělska všem zemím Evropské unie, zejména těm, které podpořily naši integraci a přispěly k našemu rozvoji. Rád bych znovu zopakoval naši oddanost vůči Evropě a Evropské unii, odhodlání prosazovat určitý způsob života, ale také určitý způsob myšlení a cítění. Jedná se o myšlení, které upřednostňuje demokracii, rovnost, lidská práva, mír a vědomí, že život ve společném celku, ve svazku našich národů spojujícím naše aspirace a náš dosavadní dějinný vývoj, nám umožňuje žít v míru sami se sebou, a dnes i zítra, nám může umožnit žít ve velkém prostoru prosperity, sociálního státu a sdílených ideálů.

**José Manuel Barroso, předseda Komise.** – (ES) Pane předsedo španělské vlády, v průběhu příštích šesti měsíců Španělsko převezme rotující předsednictví Rady. Je to země s významnou evropskou tradicí a velkou oddaností evropským hodnotám, jak, pokud jde o její vládu, tak v případě všech jejích politických sil, veřejného mínění i předsedy José-Luise Rodríguez-Zapatera, jehož zásluhy o evropskou věc jsou nezpochybnitelné.

Institucionální mechanismy evropské integrace se rozběhnou naplno, jakmile hlasování Parlamentu o důvěře týkající se nové Komise vytvoří pro tyto dvě instituce silný, stabilní mandát, aby mohly začít prosazovat ambiciózní politický program. Doufám, že se hlasování uskuteční velmi brzo.

V této nesmírně tragické době pro Haiti bych především rád opětovně potvrdil naši plnou solidaritu a zájem pomoci lidem této země a všem obětem zemětřesení. Ničivé zemětřesení je v popředí našeho zájmu od

12. ledna a okamžitě jsme zahájili kroky směřující

k poskytnutí veškeré pomoci, již poskytnout můžeme. Komise je nyní v situaci, kdy může uvolnit 130 milionů EUR a celková iniciativa Evropské unie, pokud jde o okamžitou pomoc, včetně pomoci členských států, činí více než 222 milionů EUR, nepočítaje v to pomoc civilní ochrany. Komise by mohla uvolnit dalších 200 milionů EUR dlouhodobé pomoci. Mohu vás ujistit, že Komise a Evropská unie demonstrují hodnoty a zásady solidarity prostřednictvím akce.

Haiti je země z karibské oblasti. Rád bych proto zdůraznil skutečnost, že pro španělské předsednictví Rady v příštích šesti měsících je připraven velice ambiciózní program vnějších vztahů. Zejména bych rád poznamenal, že Latinská Amerika a Karibik jsou pro španělské předsednictví prioritou. Jsem si jistý, že

můžeme počítat s tím, že Španělsko má speciální předpoklady pro zajištění toho, aby summit, který se má konat se zeměmi Latinské Ameriky a Karibiku v květnu v Madridu, byl pro Latinskou Ameriku i pro Evropu úspěšný.

, předseda Komise. – Zaměříme se nyní na politické priority v nadcházejících týdnech a měsících.

Veškerý vývoj událostí poukazuje na nutnost rozhodné a jednotné evropské akce. Nezdařený útok na letadlo

v Detroitu nám připomněl, že musíme jednat společně, chceme-li se vypořádat s bezpečnostními hrozbami. Kodaň byla zase signálem, že světové společenství nemá automaticky stejné ambice jako Evropa: obdobně, jako při jednáních skupiny G20, musíme i nadále usměrňovat pozitivní a perspektivně zaměřený proces mezinárodních jednání. Pouze prostřednictvím sjednocené Evropy můžeme působit na proces globalizace.

Musíme ovšem zhodnotit také situaci naší ekonomiky. Všichni víme, že evropská ekonomika se ocitá v citlivém bodě z hlediska jejího dalšího vývoje. Díky rozhodné akci se podařilo zabránit nejhoršímu. Ale i nadále čelíme riziku dalšího nárůstu nezaměstnanosti a musíme se rovněž rozhodnout, kdy přesuneme důraz směrem

k obnově našich veřejných financí.

Zároveň se musíme z krize poučit. Plně jsme si uvědomili, že globalizace je realitou a že ji musíme využít k našemu prospěchu. Prokázali jsme, že naše systémy sociální ochrany dokázaly reagovat na výjimečné okolnosti, kromě jiného prostřednictvím tvorby nových bezpečnostních sítí. Zjistili jsme ovšem také, že izolované akce jednotlivých členských států mají svá zjevná omezení a byli jsme svědky toho, že koordinovaná akce Evropské unie přinesla výsledky nejenom pro Evropu, ale vyvolala také bezpříkladnou reakci s celosvětovou působností ze strany skupiny G20.

Právě nyní musíme utvářet optimální budoucnost pro Evropu, její ekonomiku a společnost. Náročné problémy, jež jsme museli řešit před krizí, i nadále přetrvávají, faktem je, že jsou ještě závažnější: jak se vyrovnat

s důsledky stárnutí, demografickými problémy, jak si udržet konkurenceschopnost v globalizovaném světě, jak zajistit přechod k udržitelnější ekonomice, abychom uvedli jenom některé z nich.

Jsem ale pevně přesvědčený o zdravém potenciálu Evropy. Věřím, že ekonomika, která dokáže obnovit své silné stránky, má také reálnou šanci přeměrovat svou energii. Společnost, která prokázala svou sílu tváří v tvář hospodářské krizi, je také společností, která je schopna položit spolehlivé základy pro pozitivní budoucí vývoj. A evropský hospodářský systém, jehož odolnost vyplývá z jednotného trhu, pravidel hospodářské soutěže a eura, bude tyto pozitivní aspekty potřebovat jako hybné momenty ozdravení ekonomiky.

Příštích šest měsíců chápu jako odrazový můstek pro vytyčení ambiciózních cílů, cílů, které jsem představil ve svých hlavních politických směrech a o nichž jsme diskutovali loni na podzim zde v Evropském parlamentu.

To bude obsahem strategie Evropa 2020. Potřebujeme provést zásadní restrukturalizaci naší ekonomiky, aby byla schopna vyrovnat se s budoucími náročnými problémy. Dohodnout se na programu transformace s Evropským parlamentem, s členskými státy, se sociálními partnery a s celou společností. Nabídnout jasný směr ke konkurenceschopné, inovační, udržitelné, tržní ekonomice podporující sociální začlenění, schopné zajistit prosperitu na globálním trhu.

Strategie Evropa 2020 musí nabídnout střednědobou vizi i krátkodobá opatření. Čím více budeme schopni utvářet naše okamžitá opatření tak, abychom jejich prostřednictvím směřovali k našim dlouhodobým cílům, tím lepší předpoklady si zajistíme pro budoucí růst a zaměstnanost, naši prioritu číslo jedna.

Obnovená Lisabonská strategie nám pomohla pochopit, jak má strukturální reforma přímý dopad na růst a zaměstnanost. Ale buďme ve vztahu k ní otevření: krize zničila mnohé z jejích přínosů a projevil se také určitý její nedostatek. Je pravda, že stále zaostáváme za našimi konkurenty, pokud jde o naše výzkumné úsilí, naše investice do vzdělání, náš podíl na špičkových technologiích.

Musíme nyní uplatnit naši strategii Evropa 2020, abychom vytvořili nové zdroje růstu, abychom uvolnili potenciál vnitřního trhu a nastartovali růst naší ekonomiky. Znamená to využívat znalosti a kreativitu

k vytváření reálné hodnoty v našich ekonomikách, uvolnit zdroje inovací a podpořit jejich rozšiřování na trhu, například od informačních a komunikačních technologií (ICT) k novým energetickým, čistým

technologiím. Znamená to zajistit pro pracovníky do budoucna osvojení těch správných dovedností a trh práce s patřičnými předpoklady pro využití příležitostí

k vytváření pracovních míst; a zaměřit příslušná opatření na závažné problémy, jako například nezaměstnanost mladých lidí.

Je evidentní, že ze sociálního hlediska a z hlediska nezaměstnanosti se nyní ocitáme v kritické situaci. To vyžaduje, aby Evropská unie věnovala této problematice maximální pozornost. Musíme společně určit opatření na úrovni Evropské unie, která by doplnila opatření na úrovni jednotlivých členských států s pozitivním sociálním dopadem.

Znamená to také ekonomiku utvářenou pro budoucnost – udržitelnou ekonomiku a ekonomiku s účinnými zdroji – která bude také produktivní a inovační. Rozsáhlá průmyslová aktiva Evropy musejí být přeorientována tak, aby byla využita výhoda vyplývající z včasného jednání. Evropa však musí být schopna udržet si solidní, moderní a konkurenceschopnou průmyslovou základnu. Krize znamená, že více než kdy jindy musíme využít každé euro z našich investic co nejefektivněji. A musíme samozřejmě dokončit naši reformu finančních trhů, abychom obnovili jejich skutečnou funkci, to jest, aby ekonomice sloužily, ne ji poškozovaly.

Součástí této strategie je rovněž náš příznivý přístup

k malým a středním podnikům. Malé a střední podniky představují odvětví, které může v Evropské unii vytvořit více pracovních míst a my těmto podnikům a jejich pracovníkům nejlépe pomůžeme tím, že omezíme administrativní zátěž a budeme prosazovat lepší a prozíravé právní předpisy.

V našich navzájem propojených ekonomikách jsme všichni společně zainteresováni na aktuálním dění – na úrovni členských států i na úrovni Evropské unie, ve vztazích mezi jednotlivými členskými státy. Současná krize nám ukazuje nejenom důsledky globální vzájemné závislosti, ale také záporné dopady, jež může mít konkrétní situace v jedné zemi na celou eurozónu.

Strategie Evropa 2020 tak musí nabídnout důraznější koordinační mechanismy, společnou vizi a efektivní vedoucí roli EU. Chtěl bych poděkovat předsedovi vlády Zapaterovi za jeho jednoznačné přitakání tomuto evropskému přístupu při projednávání hospodářských politik, jeho oddanost věcem Společenství a odhodlání prosazovat roli Evropské komise v této vizi a při provádění této vize. Pouze s evropským přístupem, evropskou vizí a evropskými nástroji můžeme našim evropským občanům zajistit potřebné výsledky.

To bude jeden z charakteristických rysů strategie Evropa 2020: posílená koordinace hospodářských politik,

v jejímž rámci bude Komise plně využívat nové možnosti, které jí dává Smlouva, včetně těch, které se týkají eurozóny.

To je vize, kterou bych s vámi rád v následujících týdnech prodiskutoval, protože jedno z poučení, jež jsem získal z provádění Lisabonské strategie je to, že evropská hospodářská strategie vyžaduje plnou angažovanost evropské politické obce a sociálních partnerů. Řekněme si to otevřeně: v minulosti se někteří politici členských států bránili silnějším mechanismům správy a řízení v rámci Lisabonské strategie. Doufám, že v souvislosti s poučeními ohledně vzájemné závislosti nejenom na globální, ale i na evropské úrovni – se všemi poučeními, jež pro nás vyplynula z krize – nyní všechny vlády zemí EU uznají potřebu plného ztotožnění se strategií Evropa 2020 a skutečně koordinovaných a soudržných opatření v oblasti hospodářské politiky, jež předpokládá článek 120 a 121 Lisabonské smlouvy.

A konečně bych rád dodal, že já vnímám strategii Evropa 2020 také jako způsob, jak našim občanům dodat důvěru a naději. Nesmíme zakrývat fakt, že Evropa, obdobně jako většina vyspělého světa, bude procházet dlouhým obdobím pomalého růstu, pokud zůstaneme pasivní. Fáze 'zhoršování, než se začnou věci zlepšovat' je pravděpodobně už za námi, ale zlepšování bude pomalé. Budeme muset řešit reálný problém ekonomiky, totiž skutečnost, že může dojít k poklesu potenciálního růstu Evropy, pokud nebudeme nyní jednat konzistentním a efektivním způsobem. Naši občané, ať už se jedná o domácnosti nebo podnikatele, by měli pociťovat, že Evropská unie je jedním z řešení jejich problémů a úzkostí. Strategie Evropa 2020 pro mě představuje především také reakci na tento problém. Její funkcí je propojit evropský projekt s konkrétními potřebami našich občanů.

Z tohoto důvodu vítám iniciativu uspořádat neformální zasedání Evropské rady dne 11. února s cílem uskutečnit první diskuzi na úrovni hlav států a předsedů vlád. Myslím si také, že je věcí zásadního významu najít příležitosti k prodiskutování těchto otázek s touto sněmovnou – s Parlamentem – předtím než Komise představí svůj nástin strategie Evropa 2020 i následně po této prezentaci. Komise předloží svůj nástin

konceptu Evropa 2020. To je také důvod, proč jsem tuto otázku projednal s Radou a s předsedou Evropské rady. Myslím si, že bychom měli uplatňovat přístup minimálně ve třech krocích: neformální zasedání Evropské rady na úrovni hlav států nebo předsedů vlád s cílem projednat tuto otázku, jarní zasedání Evropské rady, na němž budou předloženy první významné návrhy a červnové zasedání Evropské rady, v jehož průběhu budou schváleny hlavní směry, tak, že budeme mít čas tuto otázku široce projednat s velmi aktivním zapojením Evropského parlamentu.

Dnes jsem se zaměřil na hospodářskou politiku, protože ji z hlediska naléhavosti vnímám jako prioritu číslo jedna. To ovšem samozřejmě není jediná naše agenda. V nadcházejících týdnech a měsících se budeme muset vyrovnat s četnými náročnými úkoly. Dovolte mi, abych uvedl jeden příklad za všechny: kroky navazující na kodaňskou konferenci o změně klimatu. Přestože potřebujeme určitý čas, abychom mohli společně uvažovat o správné strategické orientaci pro budoucnost tohoto mezinárodního procesu, neměli bychom slevovat ze svých nároků ohledně závazků, které již Evropská unie přijala.

Měli bychom rovněž zvýšit intenzitu našeho úsilí, a to prostřednictvím našich vnitřních politik podporujících zlepšení a modernizaci průmyslové základny naší ekonomiky, inovace a vývoj nových čistých technologií, agendu energetické účinnosti a energetické bezpečnosti, také tím, že tuto záležitost učiníme nejvyšší prioritou transformační agendy pro Evropu.

To je také nejlepší způsob, jak prosazovat zájmy Evropské unie na globální scéně: akceschopná Evropská unie, s jasnou vizí do budoucnosti a s odhodláním tuto vizi naplňovat. Čím větší jednoty a efektivnosti dosáhneme na domácí scéně, tím lepší máme předpoklady pro prosazení našich principů v mezinárodním měřítku.

Velice se těším na spolupráci s tímto parlamentem

s cílem pomoci španělskému předsednictví Rady dosáhnout v jeho působení úspěchu a zajistit, aby příštích šest měsíců vytvořilo podmínky k realizaci našich společných ambicí pro Evropu, Evropskou unii, která bude blíže našim občanům a která se zaměří na dosažení nezpochybnitelných výsledků pro naši Evropu.

(Potlesk)

**Předseda.** – Děkuji vám, pane Barroso. Předtím než vyzvu vedoucí parlamentních politických skupin, aby zde vystoupili, rád bych ještě jednou zdůraznil význam vize, již zde představil pan Rodríguez Zapatero. Je to vize vývoje Evropské unie založená na metodě Společenství. Dále bych vám chtěl poděkovat, pane Zapatero, za to, že zdůrazňujete roli Evropského parlamentu, roli, která významně nabyla na významu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a právě spolupráce mezi Evropskou radou, Radou ministrů a Evropským parlamentem bude základem pro budoucí interinstitucionální strukturu a rovnováhu v Evropské unii.

Dnes vymezujeme naši roli na mnoho let dopředu. Ne vše najdeme ve smlouvách. To, co se stane v průběhu španělského předsednictví je proto velice důležité, protože budou ustaveny politické mechanismy, které určí způsob, jímž pracujeme, a také efektivnost Evropské unie. Španělské předsednictví má tedy v tomto ohledu mimořádný význam a jsem vděčný za představení vize, která je do značné míry shodná s vizí Evropského parlamentu.

Chtěl bych poděkovat panu Barrosovi za to, že představil hledisko Evropské komise. Komise zatím působí ve stejném složení jako doposud, ale chtěl bych zde velmi důrazně podotknout: máme zde Evropskou komisi, není to doposud nová Komise, ale práce v tomto směru stále pokračuje. Rád bych panu Barrosovi poděkoval zejména za to, že představil strategii Evropa 2020 a způsob, jímž bude koordinována. To je věc zásadního významu: jak budeme koordinovat strategii Evropa 2020 v budoucnosti – bude muset být také založena na metodě Společenství. Mockrát vám děkuji.

Teď bych rád požádal vedoucí politických skupin o jejich připomínky a poznámky.

**Joseph Daul, jménem skupiny PPE.** – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, ekonomika, sociální oblast, klima a energie jsou hlavními prioritami španělského předsednictví a oprávněně se na ně zaměří pozornost celé Evropy. To je také důvod, proč první rozhodnutí pana Van Rompuy, a to svolat zasedání Evropské rady věnované ekonomice a změnám klimatu a nyní také, samozřejmě, strategii týkající se Haiti, – o této záležitosti jste hovořil a jsem přesvědčen, že Evropa v souvislosti s ní musí projevit svou solidaritu a nabídnout rovněž své know-how a vy musíte zasáhnout a prosadit, aby Rada posílila svou přítomnost na Haiti – je podle mého názoru pozitivní postoj.



Proto také diskuze, kterou jste vy, pane Rodríguez Zapatero, vyvolal ohledně případné evropské hospodářské vlády, je také vítaná, přesto, či právě proto, že se názory na tuto věc v současné době liší. To je normální; dámy a pánové, neměli bychom se bát hovořit na evropské úrovni o politice s velkým P,

a musíme být k sobě poctiví.

Neměli bychom se bát diskuzí na zásadní témata a chtěl bych vám poděkovat, pane úřadující předsedo Rady, za váš příspěvek, protože hospodářská a sociální politika je diskuzí na zásadní téma, téma, které je pro naše občany nanejvýš důležité, téma, které vyžaduje, abychom na ně reagovali v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu. Jak uvedl pan Barroso, toto je pravá chvíle k tomu, abychom si položili otázku ohledně hospodářských cílů zemí Unie. Jedná se ve skutečnosti

o otázku přežití Evropy a jejího sociálního modelu.

Pane Rodríguez Zapatero, vy víte, jaké hospodářské problémy existují. Jedná se o rekordní nezaměstnanost ve výši téměř 20 % a deficit veřejných financí ve výši téměř 11 % ve Španělsku. Je třeba říci, že vaše země čelí problémům. Vítám proto skutečnost, že váš záměr obnovit růst a vytvořit zaměstnanost se stal úhelným kamenem vašeho předsednictví. Abych však byl upřímný, pane Zapatero, – řekl jsem, že je třeba věci pojmenovávat pravým jménem – nejsem si jistý, že řešení, která vy a vaše politická rodina, k níž patříte, navrhuje k ukončení krize a k realizaci vize sociální Evropy, jsou těmi nejhodnějšími řešeními.

Podle názoru skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), ukončení krize a vytvoření pracovních míst nelze dosáhnout větším objemem veřejných výdajů, ale hospodářským, fiskálním

a ekologickým režimem, který bude příznivý pro podniky, zejména pro segment malých a středních podniků. Mám na mysli speciálně malé a střední podniky, pokud jde o zaměstnanost v našich zemích a v našich regionech. Sociální soudržnost, kterou zásadně prověřila krize a skandály související s odměnami a požitky poskytovanými některým manažerům zřejmě za jejich neschopnost, nemůže být postavena na řemeslné výrobě, ale na trvalém růstu, z něhož má užitek maximální počet lidí.

Na závěr bych chtěl oslovit Radu, ať již její rotující předsednictví nebo stále předsednictví, abych vám oficiálně sdělil, že s Lisabonskou smlouvou se časy změnily. Rada a Parlament musejí nyní působit v úzké součinnosti a jako rovné subjekty. Tento nový vztah pochopitelně vyžaduje právní normy – a v této věci skálopevně věřím naším právním odborníkům, že budou uplatňovat novou smlouvu – to ale vyžaduje také vzájemnou politickou důvěru a symbolická gesta. V této souvislosti bych chtěl zopakovat mé přání ve vztahu k předsednictví Rady, aby se se pravidelně podílelo na vzájemné interakci spontánních otázek a odpovědí

s poslanci Evropského parlamentu, obdobně, jak to činil několik měsíců předseda Komise, pan Barroso, a jak jste to činil i vy, pan Rodríguez Zapatero, dnes dopoledne. Máte šest měsíců na to, abyste tuto zásadu zavedl.

Přeji proto v příštích šesti měsících vše nejlepší úřadujícímu předsedovi Rady a doufám, že společně se nám může podařit za toto období posunout Evropu vpřed. Přeji vám hodně štěstí.

**Martin Schulz**, jménem skupiny S&D – (DE) Pane předsedo, španělské předsednictví má ambiciózní program, který jste nám popsal, pane Zapatero. Zmínil jste čtyři hlavní priority: posílení energetické bezpečnosti, více investic do informačních technologií, více vzdělávání a odborné přípravy a vytvoření určité formy evropské správy a řízení hospodářských záležitostí, která má zajistit, že tyto priority mohou být také realizovány. To je správný přístup a ten dokáže Evropu dovést do nové fáze.

Výzvy, jimž čelí tento kontinent, nemají sebemenší souvislost s pořádáním parlamentních zasedání nebo s organizováním jednoho summitu za druhým.

V minulosti jsme uspořádali již mnoho summitů. Summity problémy neřeší, pouze je definují. Potřebujeme, aby byly v členských státech problémy skutečně prakticky řešeny.

(Potlesk)

Reakce na váš návrh správy a řízení hospodářských záležitostí naznačují, že to je přesně jádro problému.

V čem Lisabonská strategie selhala? Není pravda, že by nebylo možné ji realizovat. Ne, bylo možné ji realizovat. Lisabonská strategie selhala kvůli neochotě členských států dodržovat vlastní sliby. Tento nový přístup, tento

závan svěžího vzduchu, který chcete přinést do evropské politiky tímto ambiciózním programem, je proto správný.

Staré struktury, které jsme měli až doposud, mi do určité míry připomínají nádherného koně Dona Quijota, Rosinantu, již považoval za koně závodního.

Ve skutečnosti to byla stará herka. Do 21. století se nedostaneme na Rosinantě. Proto potřebujeme nové přístupy a proto jste na správné cestě.

Evropa potřebuje přijmout některé aspekty španělského modelu. Důvod proč – a říkám to jenom jednou – vás my Socialisté výslovně podporujeme, spočívá v tom, že věříme, že vaše vláda ve Španělsku je vláda, která uvažuje perspektivně. Vám se podařilo, tváří v tvář silné opozici a s velkou dávkou odvahy, dodat vaší zemi mimořádně silný podnět směrem k modernizaci. Máte za to naši největší úctu.

(Potlesk)

Pokud budete jednat na evropské úrovni stejně energicky a se stejným odhodláním, přinesete podnět k modernizaci také do Evropy. Myslím si, že pro hlavu státu je například odvážné říci, že domácí násilí není národní problém, ale problém, který se dotýká celé společnosti kdekoli na světě a že my, v Evropě, v naší vysoce rozvinuté, civilizované společnosti, nesmíme považovat násilí na ženách za drobný přestupek, ale za porušení lidských práv, a tím také je.

(Potlesk)

Politická revitalizace, již v Evropě potřebujeme, je velice silně svázána s našimi představami o vašem předsednictví, pane Rodríguez Zapatero. Rád bych proto dodal, že potřebujeme také více hospodářské kontroly v Evropě. Uvedu příklad, abych ilustroval skutečnost, že sociální soudržnost je ve společnosti zničena, protože neexistuje dostatečná míra kontroly nebo dostatečná odvaha vykonávat kontrolu.

Hovoříme-li o regulaci finančních trhů a regulaci bankovního systému, musíme také zmínit skutečnost, že tytéž banky, které před rokem dostaly stovky miliard eur ze státních peněz, abychom zajistili jejich přežití, dnes nepoužívají tyto prostředky k tomu, aby poskytovaly úvěry, ale spekulovaly za peníze daňových poplatníků a vytvářely tak rychle rostoucí zisky. Tím je podryvána důvěra lidí v hospodářský systém. Ničí to sociální soudržnost. Část vašeho programu, která předpokládá v konečné fázi zavedení kontroly nad finančními trhy, je proto jeho důležitou složkou, kterou my Socialisté plně podporujeme.

(Potlesk)

Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů

v Evropském parlamentu vaše předsednictví podpoří, pane Zapatero. Jsem přesvědčen, že přístup, který jste nám zde představil, nám dává skutečnou naději do budoucnosti. Doufám také, že Komise bude jednat se stejným důrazem a ve stejných politických intencích jako vaše předsednictví. Uděláme vše, co bude v našich silách, abychom v příštích šesti měsících a v období následujícím Komisi orientovali správným směrem, protože doufáme, že vzhledem ke trojím společným předsednictvím v trvání 18 měsíců, nebude každých šest měsíců realizován zcela jiný program, ale naopak bude zachována patřičná kontinuita.

V průběhu příštích šesti měsíců a následujících dvanácti měsíců této trojice předsednictví proto budete moci počítat s podporou aliance socialistů a demokratů. Přeji Vám tedy hodně štěstí, pane Zapatero.

(Potlesk)

**Guy Verhofstadt**, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, ve skutečnosti máme pro španělské předsednictví dvě priority. Věřím, že i vy máte ve skutečnosti dvě priority. Přestože v průběhu příštích šesti měsíců má být nastoleno mnoho problémů k řešení, jako stěžejní lze vytknout dva.

Především je zde lisabonská strategie Evropa 2020.

V každém případě jsem přesvědčen, že tento název je vhodnější, protože lidem konec konců splývá pojem Lisabonská smlouva a Lisabonská strategie. Tato změna je tedy již sama o sobě velký pokrok. Ale my,

v této sněmovně, musíme k dané problematice přistupovat se vší vážností.

Zásadní otázka nespočívá ve zjišťování toho, zda existuje zájem na snižování nezaměstnanosti nebo zvyšování výdajů na inovace. Na tom se všichni shodneme. Shodli jsme se na tom v roce 2000, shodneme se na tom

v roce 2010, a shodneme se na tom opět v roce 2020 a v roce 2030. Ne, tato otázka se týká jiného problému: stručně řečeno, jsou Rada a členské státy připraveny změnit metodu, která se v rámci Lisabonské strategie neosvědčila? Mám na mysli otevřenou metodu koordinace, ten nádherný výraz, jímž se rozumí, že tím, kdo rozhoduje, jsou Rada a členské státy, nikoli Unie, a že vše co, je třeba činit, je porovnávat výsledky z různých členských států.

Je to jako kdyby se Unie stala Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Taková je skutečnost: zveřejňování jednoho dokumentu za druhým, jednoho za druhým.

(Potlesk)

Pane předsedo, již vaše počáteční prohlášení mě nanejvýš povzbudila: 'ano, změníme se', říkáte. Věci se musí změnit; potřebujeme cukr, potřebujeme bič.

V případě potřeby musíme zavést sankce. Ale hlavně se nenechte odradit – říkám to otevřeně, vám i panu Moratinosovi – německým ministrem hospodářství, který neváhal ani vteřinu a vaše návrhy kritizoval.

Musí to být ale dobré znamení! Člověk nemůže na jedné straně říkat například, že Řecko nevyvíjí dostatečnou iniciativu, že jiné země nevyvíjejí dostatečnou iniciativu a zároveň neposkytovat Komisi a Evropské unii zdroje a nástroje, které potřebují k zásahu. Buďto jedna věc nebo druhá. Člověk nemůže mít obojí.

Chtěl bych vás proto vybidnout k tomu, abyste

v nastoupené cestě pokračovali a mohu vám říci, že celý tento parlament, společně s Komisí, vás podporuje ve vašem úsilí postavit se těm, kteří i nadále odmítají potřebu zvýšit intenzitu při prosazování této lisabonské metody.

Pokud jde o mou druhou prioritu, je to pokus najít následně po summitu v Kodani jinou strategii pro problém změny klimatu. Musíme připustit, že náš přístup se neosvědčil. Je třeba, abychom to otevřeně řekli a uznali. Nemá nejmenší smysl tvrdit 'ano, ale náš přístup byl správný, byla to správná metoda', a tak dále. Ne, nebyla to správná metoda. Strategie byla špatná, protože je špatný výsledek. Strategie se proto musí změnit.

Navrhuji proto, abychom přijali strategii založenou na třech prvcích. První z těchto prvků spočívá v tom, že Evropská unie jmenuje svého 'cara' pro změny klimatu, který bude mít mandát vyjednávat jménem 27 členských států. To bude velká změna oproti situaci v Kodani, kde jsme měli dánského premiéra, švédského premiéra, předsedu Komise, pana Sarkozyho, paní Merkelovou a vás pane Browne.

V důsledku tohoto chaosu tu najednou figurovalo nejméně osm evropských politických lídrů, kteří chtěli vyjednávat. Jenže se všichni nevešli k vyjednávacím stolu! Málem se nenašlo místo dokonce ani pro pana Obamu. Byl tam zástupce Jižní Afriky, Brazílie, Indie, Číny, pak pan Obama a kromě toho, osm Evropanů. Jak se chcete za těchto okolností dohodnout na nějakém postoji a sdělit své stanovisko jiným?

Postupujme tedy jako Světová obchodní organizace (WTO); Světové obchodní organizaci tyhle postupy fungují. Tam, tam je někdo, kdo vše řídí, kdo jedná za celou Evropskou unii a kdo má nějaké výsledky. Potřebujeme totéž na úrovni Unie, pokud nechceme, aby se opakovalo to, co se stalo v Kodani.

(Potlesk)

Kromě toho jsem přesvědčen, že musíme být realisty. Musíme být v této záležitosti realističtí. Potřebujeme trojstrannou dohodu mezi Spojenými státy, Evropou a Čínou. Ta musí být našim cílem. Všechny tyhle strategie typu 'ano uvidíme', které nemají

v Organizaci spojených národů nikoho, kdo by je podporoval, nebudou mít ve světě zítřka žádnou váhu. Svět zítřka je světem impérií a my musíme být impériem.

To znamená, že musíme být u jednacího stolu.

Kdo má být naším partnerem u jednacího stolu? Spojené státy a Čína. My tři musíme dosáhnout dohody; neoddávejme se snění o tom, že se nám podaří kolem našeho programu soustředit bůhvíkolik zemí. V konečném důsledku musíme vytvořit spojenecký svazek se Spojenými státy. S nimi musíme najít společnou platformu. Takovou společnou platformu lze, podle mého názoru, najít v mechanismu obchodování s emisemi. My tento mechanismus uplatňujeme a oni nás budou následovat, pokud dokážeme v této věci dosáhnout dohody. Tím získáme společnou platformu, abychom mohli společně vyjednávat s Čínou.

To jsou, pane předsedo, mé dvě hlavní priority pro španělské předsednictví a jsem přesvědčen, že pan Rodríguez Zapatero díky své houževnatosti dokáže docílit toho, že toto předsednictví bude mít velký význam a bude velice efektivní.

(Potlesk)

**Daniel Cohn-Bendit**, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane Rodríguezi Zapatero, pane Barroso, nejprve bych rád odpověděl na vaši poznámku o Haiti. Vzpomínám si, že v roce 2006 jistý evropský komisař jménem Michel Barnier navrhl vytvoření evropské organizace sociální ochrany, která měla nést název EuropeAid. To bylo v době působení Komise, jíž předsedal pan Barroso. Kdybychom dnes měli organizaci EuropeAid, přítomnost Evropanů na Haiti by již byla posílena. Pane předsedo, akceptujte návrh Michela Barniera. Víte, nejsem žádný sektář.

Rád bych se nyní vrátil k tomu, co jste řekl

o budoucnosti Evropy. Chtěl bych navázat na jiné téma, o kterém diskutoval pan Verhofstadt. Mluvíte o růstu, ale jaký růst máte na mysli? Jaký typ růstu míníte? Protože jedním z důvodů pro krize, pro ekologickou krizi – existují totiž různé krize, nejenom jedna krize – byl růst výroby, který měl zároveň destruktivní účinky. Pokud tedy nebudeme na evropské úrovni diskutovat o kvalitě a obsahu růstu, budeme pouze opakovat chyby minulosti. To je tedy jeden problém k úvaze.

Druhý problém, jímž se musíme zabývat, se týká toho, co jste řekl o růstu a o paktu, například proti energetické závislosti. Jedním z pilířů boje proti energetické závislosti je úspora energie. My v Evropě musíme navrhnout zásadní pakt pro evropské investice do úspory energie. Důležitými prvky ochrany životního prostředí jsou úspora energie, miliardové investice a zároveň vytváření pracovních míst. Mějte tedy na zřeteli toto: obnovitelné zdroje, ano, ale obnovitelné zdroje s úsporou energie. A pokud jde o tuto záležitost, žádám Evropskou unii, aby nyní rozhodla o cíli úspory energie do roku 2020 ve výši 20 %, ale raději 30 %. Můžeme toho dosáhnout, pokud chceme.

Nyní k druhému tématu; hovořil jste o elektrických vozidlech. To je určitě záslužná věc! Ale je zde ještě jiný zřetel. Mobilita není jenom o automobilech. Existuje významný projekt, o jehož vývoj by se Evropa mohla zasadit. Měli jste Airbus, máte TGV. Proč bychom nemohli realizovat významný projekt evropských tramvají? V celé Evropě vzniká potřeba renovace a modernizace tramvají, ve střední Evropě, na jihu,

v Latinské Americe, ve skutečnosti všude na světě. Je to zdroj zaměstnanosti a určitou část automobilového průmyslu tak či onak stejně zachránit nelze. Takto jí budete moci dát jinou funkci spojenou

s mobilitou. Projekt evropských tramvají je také řešením problémů klimatu souvisejících s dopravou.

Ve vztahu k jinému tématu jste správně hovořil o vzdělání a o boloňském procesu.

Výtečně! Problémem boloňského procesu je ale to, že se vzdálil svému původnímu účelu. Místo aby z Evropy učinil místo rovného vyššího vzdělávání, vyšší vzdělávání v Evropě se změnilo v pouhou školskou výuku, protože univerzity ztrácejí své funkce výzkumu a reflexe a stávají se místo toho továrnami na vzdělání. Byly vytvořeny studijní plány, které studenti nejsou schopni zvládnout. Pokud tedy chcete dále prosazovat boloňský proces, musíme nejdříve udělat krok zpátky a přehodnotit všechny studijní plány, které s tímto procesem souvisejí. Reakci na něj můžeme pozorovat na ulicích univerzitních měst v celé Evropě, kde studenti protestují ne proti myšlence evropského vzdělávání, ale proti úpadku vyššího vzdělávání zdánlivě ve jménu evropské myšlenky.

Svůj příspěvek bych rád uzavřel poznámkou o vašem evropském sociálním paktu. Evropský sociální pakt a sociální a ekologický pakt. Přizvěte k jednacímu stolu podniky, odbory a významná ekologická sdružení. Sociální ochrana nebude fungovat bez ekologické ochrany. To je nová myšlenka a pro pravicové poslance to je jedna z pozitivních myšlenek, které měl pan Sarkozy ve Francii; nazývala se *Grenelle*, neboli kulatý stůl o životním prostředí. Jsem přesvědčen, že nazrál čas uspořádat v Bruselu schůzku s tématem ochrany životního prostředí a přizvat k jednacímu stolu všechny sociální partnery a hlavní zástupce ekologických organizací. Pokud se touto cestou vydáte, budeme ve vzájemné shodě a řešení lze najít na evropské úrovni. Co se týče nástrojů, budeme je muset vyvíjet společně.

**Timothy Kirkhope**, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, jsem rád, že v tomto zásadním okamžiku pro práci Evropské unie přejímá předsednictví Rady Španělsko.

Společně s Řeckem a Portugalskem představovalo členství Španělska v Evropském společenství počáteční příklad způsobu, jak Evropa dokázala stimulovat

a podporovat novou demokracii – a po roce 1989 je na této cestě úspěšně následovaly mnohé jiné státy.

Španělská poslanci Evropského parlamentu ze všech politických stran významným způsobem přispěli k práci této sněmovny a zastávali významné funkce

v Parlamentu i v našich skupinách. Jejich vliv byl zásadní a v této souvislosti bych rád vzdal zvláštní hold zejména Jaime Mayoru Orejovi, jedné z nevlivnějších osobností Parlamentu.

Španělské předsednictví zahajuje svou činnost v době, která je pro Evropskou unii kritická a já mu popřál hodně úspěchů, ale musím se přiznat, že mám o něm

i své pochybnosti. Již v prvních dnech výkonu své funkce zaznamenalo první klopýtnutí. Jeho návrh prosazující postup, aby místo pouhé koordinace plánů hospodářského rozvoje Evropská unie měla možnost zavádět závazné hospodářské politiky se sankcemi nebo nápravnými opatřeními proti členským státům, které stanovená kritéria těchto politik nedodržují, je hluboce znepokojivý.

Odráží dávno přežitou socialistickou hospodářskou politiku založenou na principech řízeného hospodářství, která není vhodným řešením problémů 21. století. Aniž bychom se chtěli vměšovat do politiky Španělska, chceme v této souvislosti připomenout britské úsloví, které lze parafrázovat jako „zameňte si nejprve před vlastním prahem“. Socialismus se jím neřídí.

Potřebujeme hospodářské politiky, které respektují práva našich členských států, podporují sdílení osvědčených postupů a zaměřují se na tvorbu přidané hodnoty EU; politiky, které hájí výhody vnitřního trhu a dále je rozšiřují; politiky, které vytvářejí klima, v němž podnikatelé a podniky mohou prosperovat s cílem vytvářet pracovní místa, zvyšovat naši životní úroveň a přispívat k posílení stability společnosti.

My ve skupině ECR vkládáme velké naděje do iniciativy Evropa 2020, jako rámce udržitelné, konkurenceschopné evropské ekonomiky, a vypracovali jsme naše vlastní doplňující návrhy, které, jak doufáme, přispějí k dalšímu pozitivnímu posunu v diskuzi na toto téma.

Rád bych se nyní dotkl otázky zahraniční politiky. Víím, že v programu předsednictví je na ni kladen určitý zvláštní akcent, ale musím zde hovořit o jednom problému, který je v programu zmiňován, ale podle mého názoru bez patřičného důrazu. Mám na mysli problém Íránu. K jeho nelegitimní, brutální a nebezpečné vládě je třeba přistupovat rázně. Pokud myslíme vážně svou politiku nešíření jaderných zbraní, íránská vláda si musí uvědomit, že přestože má Írán právo vyvíjet jadernou energii pro mírové účely, světové společenství mu nebude tolerovat, aby svět klamal zastíráním své ambice získat jaderné zbraně. Režimu, který se uchyluje k vraždění a násilí jako prostředku

útlaku vlastního lidu, lidu, který je ošizen o možnost vlády podle vlastní volby, jednoduše nelze věřit a my musíme přijmout příslušná opatření.

Španělské předsednictví přebírá úřad s jeho úplnou agendou. Naše skupina bude posuzovat jeho návrhy a iniciativy podle konkrétní situace. Pokud navrhne progresivní politiky podporující hospodářský růst, řešící změny klimatu, posilující svobodu a odpovědnost jednotlivce a stimulující spolupráci na světové scéně, kde máme společné zájmy, toto vše jsou oblasti, ve kterých Evropa může nabídnout výhody spíše než uvalovat zátěž.

Pokud tak učiní, pak bude mít naši podporu.

**Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES)** Bud'te vítán, pane Rodríguezi Zapatero. Bohužel, moje skupina to vnímá tak, že váš program neřeší zásadní problémy. Podle našeho názoru zásadním požadavkem kladeným na toto předsednictví by měla být náprava současné hospodářské politiky prostřednictvím veřejných zásahů do ekonomiky, a samozřejmě prostřednictvím regulace trhu progresivními fiskálními politikami.

Recese ve Španělsku a v Evropě a ukazatele míry nezaměstnanosti, které nemají obdobu od 30. let

20. století; jsou důsledkem faktu, že se do mechanismů trhu nezasahovalo a že se nezasahovalo do strategických výrobních odvětví, včetně finančního sektoru. Z tohoto hlediska ve vašem programu není bohužel nic nového. Za příjmy ze zaměstnání jsou lidé trestáni a upřednostňovány jsou zisky z kapitálových výnosů, protože nedochází k žádné harmonizaci fiskálních politik a v rámci toho, co se rozumí liberalizací služeb, je evropský sociální model demontován.

Články 43 a 49 Smlouvy chrání model, který upřednostňuje trh a svobodu trhu proti právům pracovníků a jak si jistě velice dobře uvědomujete, máme již rozsudky Evropského soudního dvora, které legalizují sociální dumping. Taková je pravá realita.

Z tohoto důvodu tedy bohužel tato část vašeho programu, která je pro nás zásadní, nic nemění, ani neposunuje a nezavádí nic nového. Jiným slovy, je

v přímém rozporu se sloganem, který jste používali pro španělské předsednictví 'Inovovat Evropu'.

Pokud jde o tento konkrétní bod, žádná inovace neexistuje. Existuje kontinuita, vzhledem ke zvolení pana Barrosa, pro něž jsme nehlasovali – přestože vy jste mu pochopitelně dali svou podporu – a myslíme si, že tato kontinuita poškozuje evropský model.

Co se týče zahraniční politiky, nesouhlasíme s tím, že je třeba zvyšovat náš vojenský potenciál. Obrázky katastrofy na Haiti, kde jsou rozmisťovány bojové vrtulníky a námořní pěchota, nás poškozuje. Vyložení nám škodí! Toto není krok, který by byl potřebný

v okamžiku, kdy dojde k živelním pohromám jako na Haiti. Potřebujeme civilní ochranu. Potřebujeme lékaře, architekty a lidi, kteří dokáží zmírnit útrapy spojené s tragédií.

A konečně, pane Zapatero, k summitu s Marokem. Nesouhlasíme s výsadním postavením Maroka, zatímco lidé z oblasti Sahary nemohou uplatnit své právo na sebeurčení a jsou trvale pronásledováni, a to bych chtěl zdůraznit, trvale pronásledováni úřady Maroka. Nesouhlasíme s tímto summitem. Jsme přesvědčeni, že by se měl konat evropský summit týkající se práva na sebeurčení lidí z oblasti Sahary.

Pokud jde o stát Izrael, musíme být mnohem přísnější

v naší politice sousedství a zajistit, aby byl dodržen článek 2 dohody o přidružení v rámci naší politiky sousedství, protože Izrael systematicky porušuje mezinárodní právo.

**Marta Andreasen, jménem skupiny EFD.** – Pane předsedo, děkuji vám. Pane Rodríguezi Zapatero, pozorně jsem vyslechla vaše návrhy pro španělské předsednictví a mohu vám jenom popřát hodně štěstí. Nyní bych se ráda zmínila o událostech z reálného života.

Zastupuji jihovýchod Anglie a mnozí z mých voličů – společně s jinými evropskými občany – již dlouhou dobu trpí špatným zacházením ze strany úřadů při řešení urbanizačních otázek na pobřeží Středozemního moře a v jiných částech Španělska. Tento parlament přijal tři zprávy vyzývající španělské úřady, aby podnikly příslušná opatření, ale kromě odsouzení několika politiků a přijetí nového zákona o půdě, nebyla podniknuta žádná konkrétní opatření, jež by hájila lidi, kteří jsou poškozovali kvůli předsudkům.

Problémy, jimž čelí mí voliči, se pohybují od dramatické situace Lena a Heleny Priorových z Berkshiru, jejichž dům byl stržen, protože úřady se vyjádřily v tom smyslu, že byl postaven v rozporu s pobřežním právem, až po případy, jako například Doreen Snookové, také

z Berkshiru, v Alicante a pan Lohmanna na Lanzarote, kteří nemohou fakticky žít v domech, jež si zakoupili, protože nemají k dispozici řádnou infrastrukturu a služby.

Jako občan Španělska se stydím být svědkem toho, co se děje v mé zemi. Mám velké obavy o budoucnost španělského cestovního ruchu vzhledem k aktuálním zprávám v tisku o neštěstí těchto lidí.

(ES) Pane Zapatero, oslovím vás teď ve vašem mateřském jazyce, který je také mým rodným jazykem.

Lidé, kteří byli takto postiženi, nejsou nijak bohatí, jsou to jednoduše lidé, kteří využili plodů své práce k tomu, aby si zakoupili dům v této zemi s jejím mírným klimatem a dobrými lidmi, místo, kde by mohli žít po odchodu do důchodu. Tito lidé jsou nespravedlivě nuceni platit honoráře právníkům a jiným odborníkům, aby se mohli hájit u soudu, aniž mají velkou šanci na úspěch.

, jménem skupiny EFD. – Evropská unie přesvědčovala své občany, že je zde proto, aby zachovala mír v Evropě. Přinese tato situace, kterou zde popisují, Evropě mír?

Říkáte nám, že Evropu dostanete z krize. Pokud nejste schopni vyřešit problém, na který poukazují, nakolik může být věrohodná vaše snaha o řešení evropské finanční krize? Pane Zapatero, řešení požadujeme právě teď. Chceme, aby lidé mohli žít v domech, které si koupili. Pokud to možné není, musí dostat přiměřenou finanční náhradu, která jim umožní zakoupit si podobnou nemovitost.

Tento parlament pouze vyhrožoval, že zablokuje platby dotací Španělsku, ale mohu vás ujistit, že pokud zmíněná situace nebude v průběhu španělského předsednictví vyřešena, udělám vše, co bude v mých silách, abych tuto hrozbu proměnila ve skutečnost.

**Francisco Sosa Wagner (NI).** – (ES) Velice mě těší, že se setkávám na tomto výjimečném fóru s předsedou španělské vlády, s někým, koho si nesmírně vážím od doby, kdy byl výtečným studentem práv.

Myslím si, že řízením osudu rotující předsednictví Evropské unie poskytlo mé zemi nejlepší možnou příležitost opět jednou prokázat, že Španělsko chce hrát v Evropě rozhodující roli.

Jak řekl pan předseda, vstup do celku evropských národů byl pro španělský lid v dlouhých letech diktatury snem. Jsme proto mimořádně šťastni, že jsme zde a vychutnáváme si tuto zkušenost, protože víme, dámy a pánové, že tato Unie členských států, kterou zde zastupujeme, je jedinou odpovědí na problémy, jimž svět čelí, neboť izolované státy v tradiční podobě nejsou schopny nabídnout účinná řešení.

Pro Evropu je velice důležité najít své místo tím, že definuje sebe sama a bude hájit hodnoty, které vytvořila v kolébce revolucí, v knihách, jež napsali její vynikající myslitelé a které našly svůj výraz také v utrpení jejího lidu. Těmito hodnotami jsou svoboda, vláda rozumu, laický světový názor a solidarita. Vím proto, pane předsedo, že chcete v maximální možné míře tuto příležitost využít k uvedení Lisabonské smlouvy do praxe.

Souhlasím s cíli, které jste navrhl, přestože některé z nich jsou mlhavé a také nerozlišují mezi záležitostmi vedlejšími a zásadními. Jeden z cílů, který se týká změn klimatu, mě přivádí na myšlenku, že evropská politika, prováděná Komisí, je správná, i přesto, že v Kodani neuspěla. Důležité je, že plýtvání, jehož se dopouští takový počet národů, musí být zastaveno, protože miliardy obyvatel země by neměly trpět důsledky sobectví bohatých společností.

Položil bych také větší důraz na ochranu lidských práv ve světě. Je-li Evropská unie obviňována z toho, že představuje byrokratickou organizaci bez duše, lidé zapomínají, že její duší je naše Listina základních práv. V této souvislosti bych chtěl vyjádřit přesvědčení, že by se španělské předsednictví mělo angažovat

v následujících záležitostech: nemělo by pořádat summit s Marokem, dokud se Maroko nezaváže, že bude plnit rezoluce týkající se Sahary přijaté Organizací spojených národů, tedy orgánem, jehož jste se při jiných příležitostech dovolával.

Na Kubě a v Íránu byste měli podporovat společnou akci směřující k uznání organizací, které jsou v opozici vůči vládě, v souladu s rozpravou, která se zde včera uskutečnila. Jsou-li práva naší duší, duší Evropy, dovoluji si vám připomenout, že kladete velký důraz, jak jste správně řekl ve vašem projevu, na fakt, že společná energetická politika je páteří Evropy. Nebudeme-li tento fakt respektovat, budou všechny naše snahy blokovány

a dokonce i mezinárodní politika podstupuje riziko, že se její iniciativy rozplynou vniveč jako dým.

A nakonec bych vám rád připomněl, abyste nezapomněli na svůj závazek, že přiznáte městům Ceuta a Melilla status obdobný statutu nejbližších regionů.

Svůj projev bych nyní rád uzavřel tímto přáním: vážený předsedo Zapatero, můj drahý příteli José Luisi, přeji ti hodně úspěchů ku prospěchu této silné federativní Evropy, ve kterou oba věříme.

**José Luis Rodríguez Zapatero, úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane předsedo, nejprve bych rád vyjádřil svůj dík za tón a obsah projevů, které byly toto dopoledne prosloveny jménem různých parlamentních skupin.

Budu se vyjadřovat k nejdůležitější věci a začnu u pana Daula. Děkuji vám za vaše slova týkající se této pozitivní iniciativy směřující ke správě a řízení hospodářských záležitostí, společné hospodářské politice. Vzněl jste dotaz, co je cílem takové správy a řízení hospodářských záležitostí, takové hospodářské politiky, nebo, pokud mi prominete ten výraz, nabídl jste ideologický exkurs do potenciálních postulátů sociálně demokratické myšlenky nebo projektu. Vyjádřil jste zejména váš rezervovaný postoj k nerozváznému nárůstu veřejných výdajů a skutečnost, že preferujete prostředí, které vytváří příznivé podmínky pro podniky.

Rád bych zde objasnil jednu věc. Má jen málo společného s mým projevem, ale hodně společného s mým politickým přesvědčením. Důrazně podporuji Pakt stability. Důrazně podporuji fiskální rovnováhu

v průběhu hospodářského cyklu. Je to pro mě natolik důležité, že v prvních čtyřech letech před vypuknutím hospodářské a finanční krize, vláda, jejímž předsedou jsem byl a doposud jsem, měla na veřejných účtech přebytek a snížila svůj deficit na 32 % HDP. Jsem proto konvertitou. Deficit a přebytek jsou nástroje, závisející

na hospodářském cyklu. V současné době, stejně jako většina evropských vlád, jsem se zasazoval o to, abychom reagovali fiskálním stimulem, který má za následek deficit veřejných financí a veřejné výdaje se mírně zvýšily, protože se zpomalily soukromé investice. To není ideologický problém. Je to problém hospodářské reality. Finanční krize se projevila tím, že soukromé investice a soukromé úvěry byly zmrazeny a pozastaveny. Jako rozumný se jeví závěr, že jediným způsobem, jak nějak vykompenzovat toto zpomalení ekonomiky, je prostřednictvím veřejného stimulu.

V tomto ohledu je třeba zjednat nápravu, jakmile to okolnosti dovolí, a my se musíme vrátit k Paktu stability.

Jako jiné země, i moje země bude mít, a skutečně má, velký deficit veřejných financí. Mohu vás ovšem také ujistit, že moje země splní svůj závazek vůči Komisi do roku 2013 a vrátí se na cestu stability, která je podmíněna 3% deficitem. Abychom toho dosáhli, jak je Komisi známo, máme plán úsporných opatření, přísný plán fiskální konsolidace. Je přísný z hlediska našich veřejných účtů a my jej uvedeme do praxe.

Souhlasím s tím, že potřebujeme vytvořit prostředí, které je příznivé vůči podnikům, hospodářské činnosti, aktivitě, iniciativě a hospodářské soutěži. Ve skutečnosti jsem ve svém projevu důrazně obhajoval společný trh

s energií a evropský digitální trh. To neznamena nic víc než podporu hospodářské svobody, iniciativy a obchodu mezi Evropany v oblasti energetiky a podporu hospodářské soutěže, protože vyvíjí tlak na snížení cen a stimuluje technologické inovace. V digitální oblasti, na kterou jsem se dnes zde hodně zaměřil, převážně sázíme na budoucnost, v tom smyslu, že podporujeme elektronické obchodování a přenos všech produktů, které jsou současné době vytvářeny v oblasti komunikačních technologií, jež představují rostoucí procento hrubého domácího produktu.

Náš návrh a náš plán proto vychází ze strategie Evropa 2020, která upřednostňuje Evropu bez obchodních překážek, která prosazuje hospodářskou soutěž, inovace a podnikatelské prostředí v Evropě. Další krok, který vlády musejí také pokud možno učinit, nespočívá

v nápravě prostředí určujícího obchodní činnost jako takového, ale je třeba, aby uskutečnily příslušné zásahy směřující k nápravě prostředí, které podporuje spekulace, ať už finanční nebo majetkové. To je něco jiného. Někdy, kvůli určitým koncepcím, jsou úmyslně nebo neúmyslně podporovány spekulace ve finanční nebo majetkové oblasti. Obětí této politiky se stalo Španělsko a také někteří občané, nejenom britští. Je to projev vůle vlády, v rámci jejich pravomocí. Měli byste vědět, že ve Španělsku existuje rozdělení pravomocí, které jsou svěřeny nejenom centrální vládě, ale také autonomním obcím a radám. Existují samozřejmě příslušné zákony a soudní postupy, ale jsem si vědom toho, co jste řekl a budeme proto jednat.

Jde tedy o hospodářské prostředí, které vytvoří příznivé podmínky pro podnikatelskou činnost, iniciativu a inovace, ale které nepodporuje finanční a majetkové spekulace.

Samozřejmě, že jsem stoupencem uplatňování přiměřeného fiskálního tlaku a nemíním zde prosazovat žádný protichůdný model, protože v době, kdy jsem byl ve vládě, jsem snížil daň pro podniky, daň z příjmu pro pracovníky a zdanění fyzických osob. Podporuji, na základě intervencionistického přístupu, to co představuje jeho filozofie zdanění a fiskální pozice.

A konečně bych chtěl panu Daulovi říci, že jsem vzal na vědomí postoj jeho skupiny, která představuje většinovou skupinu v této sněmovně, v otázce role předsedy Rady – stálého předsedy – a Parlamentu. Myslím si, že to je důležitá věc. Jsem pro všechny evropské instituce, významné evropské instituce, které mají bezproblémový vztah s Parlamentem. Samozřejmě, že pokud chceme posílit význam Evropy, musíme se zasazovat o Parlament se silnějšími pravomocemi. To je můj názor.

Pane Schulzi, děkuji vám za vaše slova. Jsem přesvědčen, že zásady Evropské unie mají hodně společného se zásadami sociální demokracie a že sociální demokracie byla hlavním hybnou silou utváření evropské myšlenky a evropských ideálů. Rád bych potvrdil – bez ohledu na působnost jiných idejí, u nichž se projevila řada problémů z hlediska jejich uplatňování – naše odhodlání prosazovat vizi sociální soudržnosti, vizi, která vychází z předpokladu, že zásadním atributem demokracie je její sociální povaha.

Pane Verhofstadte, jsem vám nesmírně vděčný za vaše slova. Souhlasím prakticky se vším, co jste řekl. Pokud jde o koordinaci a neúspěch Lisabonské strategie, otevřená metoda koordinace selhala. Jsme si toho vědomi. V roce 2004 jsme ji revidovali a nyní ji buď začneme brát vážně nebo v roce 2020 budeme muset opět konstatovat, že nefungovala. Vláda požaduje uplatňování metody Společenství. Nechápu, proč jsou někteří z vás překvapeni termíny jako 'sankce' nebo 'požadavky'. V mechanismech Evropské unie je mnoho



rozhodnutí, která předpokládají sankce. Pokud nejsou dodržovány směrnice, pokud není dodržován Pakt stability, je přirozené, že by měly být uplatněny sankce. A sankce také fungují. Parlament musí dát jasně najevo, protože je třeba, aby to Evropská unie dala jasně najevo, že projekty, které jsme společně realizovali, přinášejí pozitivní výsledky. Jsou to věci jako euro, Pakt stability a vnitřní trh, jenž je třeba rozvíjet a prohlubovat, protože je jednou z hlavních hybných sil růstu a konkurenceschopnosti.

Naprosto souhlasím s tím, co jste navrhl, pokud jde

o Kodaň a následnou strategii, novou strategii. Myslím si, že je velice zajímavý podnět zřídit pro tuto oblast Vysoký úřad a je pravda, že Kodaň nepřinesla výsledky, které bychom si představovali. Postoj, který zaujala Evropa, byl bezesporu pozitivní, ale postoj sám o sobě ještě není výsledkem.

Pane Meyere, při vši úctě, jsou určité věci, s nimiž nesouhlasíme. Samozřejmě, kromě skutečnosti, že Evropská unie nemá příslušné pravomoci, například

v oblasti fiskální politiky. Nepředstavil jsem konzervativní program, ale spíše program reform. Je to v prvé řadě program, který by měl v budoucnosti přinést časové úspory, předjímat budoucí vývoj, což je, podle mého názoru nejlepší způsob, jak prostřednictvím progresivního programu docílit pokroku. Progresivní program je program, který reflektuje změny, který tyto změny předjímá a je schopen inovace. Doufám a věřím, že Evropská unie bude držet krok s tímto vývojem.

Respektuji váš postoj k Maroku, ale nesdílím jej. Severní Afrika, zejména Maroko, má pro Evropskou unii strategický význam. Snažme se zajistit, aby jeho proces modernizace postupoval vpřed prostřednictvím dialogu a spolupráce a přenechejme rozsouzení konfliktu v oblasti Sahary příslušnému orgánu, kterým je Organizace spojených národů, jež podniká kroky, které Španělsko přirozeně podporuje a respektuje.

Pokud jde o Haiti, je pravda, že helikoptéry nebo stíhačky často vidáme v situacích, kdy se zapojují do vojenských konfliktů a bombardují některá místa na planetě a v našem svědomí se s nimi tedy těžko srovnáváme. Z hlediska našeho svědomí a našich zásad je to často obtížné, ale musím říci, že pro mě osobně, vidět helikoptéry a námořní pěchotu, jak dodávají lidem jídlo, zjednávají pořádek a zachraňují životy, je něco, co si zaslouží potlesk.

*(Potlesk)*

Pro mě osobně je to cosi, co si zaslouží potlesk. Pokud má Evropa jednotky rychlého nasazení, což, jak doufám, bychom měli mít, budu návrh pana Barniera podporovat. Jak zde již bylo řečeno, tyto jednotky budou muset mít civilní i vojenskou složku, abychom dokázali se zdroji, které máme k dispozici, v co nejkratším čase účinně zasáhnout.

Vaše návrhy jsem vzal na vědomí, paní Andreasenová. Samozřejmě, že bych rád potvrdil zástupci skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, že souhlasím

s mnohými návrhy, které ve vašem projevu zazněly.

V celém mém projevu jsem hovořil o udržitelném růstu, o růstu udržitelném z hlediska ochrany životního prostředí. Souhlasím s vámi, že elektrické vozidlo je, nebo by mělo být, čímsi, co podporuje jiný druh dopravy. Beru na vědomí váš návrh, že v Sociálním paktu by rozměr ekologické udržitelnosti měl být rozměrem zásadním a samozřejmě, že jsem hluboce přesvědčen, že budoucnost inovací, konkurenceschopnosti a produktivity spočívá v takzvané 'zelené ekonomice'. Spočívá také v potenciálu komunikačních technologií a samozřejmě ve společné či jednotné energetické vizi, jak uvedl pan Sosa Wagner, neboť má ústřední význam pro budoucnost existence Evropské unie.

Pane Kirkhope, souhlasím s tím, co jste řekl o přínosu osobnosti mého krajana pana Mayora Oreji, ale nesouhlasím s vámi, že by zde zazněl jakýkoli návrh ohledně větší kontroly nebo větší centralizace v souvislosti s tím, co představují myšlenky, iniciativy a politický návrh, který jsem předložil v této sněmovně. Ne, jedná se o politickou iniciativu, jejímž cílem je, aby došlo k rozšíření vnitřního trhu, aby pokrýval více oblastí a aby jej provázela větší konkurenceschopnost a větší míra inovace. Je na nás, abychom spojili své síly. Spojení sil neznámá kontrolu, jednota neznámá přebírání vůdčí role. Naopak, spojení sil je demokratičtější, jednota podporuje spolupráci.

Jsem přesvědčen, že pro nás by bylo ještě mnohem nevýhodnější i nadále provozovat 27 malých, centralizovaných kontrolních systémů, protože

v globalizovaném světě by to znamenalo, že vůči hráčům, kteří nám konkurují, a kteří mají vnitřní trhy a společné politiky, jako například Spojené státy, Čína a Indie, bychom byli v nevýhodě. Pokud co nejdříve neprovedeme tuto zásadní změnu jako Evropané a nebudeme uplatňovat tuto novou hospodářskou politiku více zaměřenou na Společenství, velmi brzy budeme svědky toho, že nás Indie a Čína v oblasti výroby a inovace dostihnou.

Ne, my nemáme žádný zájem – pokud dovolíte, při vši účtě – žádný zájem na kontrole nebo intervencionismu. To není předmětem naší diskuze. Jestliže hovoříme

o iniciativě Evropa 2020 a o vládě, máme na mysli náš společný potenciál, úhrn synergických efektů, jenž představuje 500 milionů občanů na kontinentu, který dokázal iniciovat a zahájit průmyslovou revoluci, optimální využívání energie a je rovněž původcem největších objevů vědeckého pokroku. Pokud se všechny tyto síly spojí, budeme mít předpoklady k tomu, abychom hráli vedoucí úlohu, zachovali náš ekonomický model, náš model prosperity a náš model sociálního státu. Takové jsou naše cíle.

Samozřejmě – a plně s vámi souhlasím – věřím, že Evropská unie zaujímá jasný postoj k Íránu. Írán musí dodržovat pravidla mezinárodního společenství a mezinárodní společenství – a pochopitelně také Evropská unie, musí prosadit požadavek, aby Írán dodržoval pravidla mezinárodního společenství týkající se šíření jaderných zbraní. Sdílím vaše obavy a vaše pocity v souvislosti s tímto tématem.

Pane Sosa Wagnere, jsem rád, že jsem zde s vámi na tomto fóru, v této skvělé instituci, v této době a při této rozpravě. Vaše návrhy jsem vzal na vědomí. Plně souhlasím s tím, co jste řekl o energii, která byla hlavním tématem mého projevu. Je to především energie, která bude určující pro schopnost Evropské unie získat postavení významného kontinentu, jak z politického, tak z hospodářského hlediska. Pokud docílíme větší míry propojení energetických sítí a méně energetické závislosti, budeme bezesporu silnější z ekonomického i politického hlediska.

Jsme si velice dobře vědomi, že energie určovala chod dějin. Určovala způsob, jímž určité mocnosti ovládaly jiné země. Dělo se tak prostřednictvím kontroly a využívání energie, ale pochopitelně nyní jde také o energetickou úsporu.

Evropská unie podporuje a bude podporovat i nadále

v příštích šesti měsících politiku ochrany základních práv. Činí tak s rozmyslem a usiluje o dosažení pokroku v případech, ve kterých lze očekávat, a ve kterých existuje naděje, že to je možné. Činí tak v případě, kdy cítíme, že naše podaná ruka je lepším řešením než zabouchnuté dveře. Uskutečníme proto summit s naším sousedem, Marokem. Budeme za každých okolností podporovat ochranu lidských práv.

Celkově jsem, pane předsedo, nesmírně vděčný za to, co řekli všichni mluvčí různých parlamentních skupin. Rád bych vyjádřil, že si všech jejich postojů vážím. Beru na vědomí bezprostřednější, konkrétní otázky, které byly nastoleny ve vztahu k mé zemi, již zastupuji

s nesmírnou hrdostí vzhledem k tomu, čeho jsme dosáhli během 25 let, kdy jsme byli součástí Evropské unie. Zastupuji mou zemi také s maximální pokorou, protože jsme zde proto, abychom sdíleli určité hodnoty a myslím si, že nejlepší způsob jak je sdílet, je zaujmout postoj pokory, připravenosti ke koexistenci v jednom celku a ke společné ochraně velkého ideálu Evropské unie.

(Potlesk)

**José Manuel Barroso, předseda Komise.** – (FR) Pane předsedo, věřím, že existuje obecný konsensus ve věci priorit španělského předsednictví Rady, samozřejmě

s určitými nuancemi v závislosti na postoji různých politických skupin, ale existuje jeden problém, který figuroval opakovaně v několika projevech a na který bych chtěl poukázat, a to otázka evropské koordinace či konzistentnosti, ať již v souvislosti s naší reakcí na živelní pohromy mimo evropský kontinent nebo

v souvislosti s naší reakcí v rámci vnějších vztahů, například následně po Kodani nebo ve vztahu k hospodářské politice. A pokud jde o tuto záležitost, jsem přesvědčen, že máme řešení, které spočívá v uplatňování Lisabonské smlouvy. Nemusíme tedy jít příliš daleko.

Pokud jde o naši reakci na humanitární krizi, máme zde známou zprávu poslance Barniera, která zde již dnes byla zmíněna. Je to zpráva, již jsme si vyžádali já

a tehdejší rotující rakouské předsednictví od našeho kolegy, poslance Parlamentu a mého dobrého přítele, Michela Barniera. V té době nebyl komisařem a

o vypracování zprávy jsem ho požádal z vlastní iniciativy.

Tuto zprávu, která měla podporu mou a podporu tehdejšího předsednictví Rady, jsme obdrželi. Následně nebyla použita, protože Rada si její použití nepřála; byl bych rád, aby v tomto ohledu bylo jasno. Z tohoto důvodu musíme v otázce konzistentnosti ve vnější humanitární činnosti Evropské unie udělat více.

Jsem přesvědčen, že nyní je třeba odpověď hledat

v Lisabonské smlouvě. Máme vysokého představitele, který je místopředsdou Komise a zároveň předsdou Rady ministrů zahraničních věcí.

Z tohoto důvodu jsem v nové Komisi vytvořil nové portfolio 'Mezinárodní spolupráce, humanitární pomoci a řešení krizí'. Bude jím pověřen komisař,

v tomto případě pravděpodobně komisařka, pro niž to bude první úkol a která bude muset pracovat v tandemu s vysokým představitelem a s Radou tak, abychom mohli jednoho dne, jak doufám, mít skutečně fungující vnější služby, ale také pravomoci v oblasti řešení krizí a civilní ochrany. To je vše k první otázce.

Druhá otázka se týká mezinárodních jednání, například těch, jež navazují na Kodaň. Zde musím opět ocitovat Lisabonskou smlouvu, protože jsem přesvědčen o tom, že ji mnozí lidé nečetli. Článek 17: 'S výjimkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů uvedených ve Smlouvách zajišťuje vnější zastupování Unie'.

V oblasti zahraničních věcí tedy Unii zastupuje Komise, nikoli Evropská rada. Své vlastní země budou nepochybně zastupovat také hlavy států nebo předsdové vlád. Kdo ovšem zastupuje Unii

v zahraničních věcech, kromě CFSP? Komise.

Z tohoto důvodu jsem vytvořil portfolio agendy

k ochraně klimatu a proto doufám, že komisař, či v tomto případě komisařka, bude mít v budoucnosti veškerou podporu, která je nezbytná k zastupování Unie

v jednáních navazujících na Kodaň. Byl bych rád, aby

v této věci bylo také jasno.

Třetí otázka se týká hospodářské politiky. V této souvislosti je také třeba se seznámit s Lisabonskou smlouvou. Existují lidé, kteří se domnívají, že hospodářská politika je čistě národní záležitostí. Není tomu tak. Článek 120: 'Členské státy považují své hospodářské politiky za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady'. Čl. 121 odst. 2: 'Rada přijme na doporučení Komise návrh hlavních směrů hospodářských politik členských států a Unie a podá o tom zprávu Evropské radě', a dále – je třeba, abyste si přečetli celý článek – 'K zajištění užší koordinace hospodářských politik a trvalé konvergence hospodářské výkonnosti členských států sleduje Rada na základě zpráv předkládaných Komisí hospodářský vývoj v každém členském státě a v Unii'.

Existuje proto společný proces sledování. Kromě toho je v Lisabonské smlouvě něco nového, Komise nyní může podávat konkrétní doporučení, zejména, cituji: 'Zjistí-li se, že hospodářské politiky členského státu nejsou v souladu s hlavními směry nebo že by mohly ohrozit řádné fungování hospodářské a měnové unie, může se Komise na dotýcný členský stát obrátit s varováním'. A dále: 'Rada může na doporučení Komise podat dotýcnému členskému státu nezbytná doporučení'.

To je ovšem velice zajímavé, protože Parlament bude mít v této souvislosti také pravomoci: 'Předseda Rady a Komise podají Evropskému parlamentu zprávu o výsledcích mnohostranného dohledu'. Jinými slovy, potřebné mechanismy máme v Lisabonské smlouvě – není třeba vymýšlet něco nového ...

*(Poznámka učiněná mimo mikrofon)*

Ne, ano samozřejmě, již jsem to udělal. Nepotřebuji mít vaši podporu, abych to řekl ...

A je pravda, že v Lisabonské smlouvě, pokud ji opravdu chceme uplatňovat, máme nástroje, které potřebujeme, abychom zaručili koordinaci a konzistentnost

a nemáme tedy zapotřebí k této otázce žádná politická nebo ideologická oddělení. Toto je moje stanovisko – a to je také důvod, proč to musím dnes zdůraznit: dnes poprvé máme nové rotující předsednictví Rady v Evropském parlamentu.

Španělské předsednictví má velkou odpovědnost. Toto je poprvé, od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, kdy máme rotující předsednictví. Kromě toho, jak uvedl pan Zapatero – a on má mou plnou důvěru, vzhledem k jeho oddanosti evropské věci – jsem přesvědčený, že je naší odpovědností uplatňovat ducha i literu smlouvy. Duch

i litera Lisabonské smlouvy jsou naprosto zřejmé.

Silnější Evropa! Silnější Evropa, ne kvůli institucím, ale proto, aby byly instituce schopny lépe sloužit reálným zájmům našich občanů.

(Potlesk)

**Předseda.** – Děkuji vám, pane Barroso. My všichni jsme se s Lisabonskou smlouvou seznámili a víme, že neříká všechno. Proto je tak důležité, abychom ve vzájemné součinnosti formulovali její výklad a abychom společně naplánovali naši práci v Evropské unii na mnoho následujících let.

**Jaime Mayor Oreja (PPE).** – (ES) Pane předsedo španělské vlády, rád bych vám řekl, že nežijeme

pouze v jakémsi dalším zaměnitelném období, nežijeme jen tak v nějakém neutrálním okamžiku pro Evropskou unii.

To co jste řekl vy a předseda Daul je pravda: Evropská unie a evropští občané vědí, že jejich prvořadým zájmem je řešení problému krize. V této souvislosti je však dnes třeba zde zdůraznit, že před hospodářskou krizí,

v různých volbách, ve kterých byla nízká volební účast, Evropané také projevovali známky rostoucího nezájmu o evropské instituce a rezervovaného přístupu k nim.

Krise hodnot se proto projevila před realizací evropského integračního projektu a také v jejím průběhu. Cítím potřebu vám to sdělit, protože vzhledem k tomu, jakým zjevně významným podnětem bude Lisabonská smlouva, máme naši první příležitost překlenout tuto propast, která se rozevírá mezi evropskými národy a evropskými institucemi.

Žijeme tedy – nebo bychom alespoň měli žít – v období přechodu a změn, o němž jste se zmiňoval. Chtěl bych ale říci, že první výzva, kterou máme před sebou, je potřeba najít bod obratu v současném trendu rostoucí distancovanosti Evropanů od evropské politiky.

Přechodná období jsou vždy určitou příležitostí. Jsou také rizikem, ale chtěl bych vás jednoznačně vyzvat

k tomu, abyste měli v zásobě třeba i nevelký počet ujasněných myšlenek, které lze vždy sdělovat všem Evropanům. Rád bych tedy poznamenal, že změna postoje všech evropských institucí, nás všech, národních vlád a parlamentů i politiků, je nepochybně mnohem důležitější než Lisabonská smlouva jako taková. Samotný vstup Lisabonské smlouvy v platnost není ještě dostatečným důvodem k tomu, abychom mohli hovořit

o přechodu a změně v Evropské unii a o ambicích evropského projektu.

Chci vám proto říci, že prvořadou ambicí ve vztahu

k Evropanům je snaha, aby nám lépe rozuměli, protože nám nerozumí. Náš jazyk je nesrozumitelný a občas nepochopitelný a musíme proto vědět, jak vyjádřit, že je to problém sám o sobě a výzva sama o sobě, abychom se dokázali evropským lidem přiblížit. Musíme věnovat mnohem více času, mnohem více politické energie a mnohem více politických podnětů snaze, aby nám Evropané porozuměli.

Dámy a pánové, vzhledem k Lisabonské smlouvě budou všechna předsednictví odlišná, různá a náročnější a budou od nás vyžadovat více obětí a větší velkorysost než kdy předtím. Rád bych proto řekl, že mě velice těší, že zde mohu konstatovat, že španělská *Partido Popular* podporuje cíle španělské vlády v evropském předsednictví v době tak důležité pro Evropskou unii.

Potřebujeme vědět, jak tyto cíle správně prosazovat. Řeknu vám, jakým způsobem by španělské předsednictví nemělo být hodnoceno. Nebude hodnoceno počtem zasedání, která uspořádáme. Měřítkem kvalitního předsednictví nejsou konvenční projevy nebo velká slova či otřepané fráze. Jeho kritériem budou výsledky, realita, naše schopnost změnit náš postoj ve všech evropských institucích – a naše

schopnost stanovit priority skutečných problémů, které Evropané mají. To bude jediný způsob, jímž se skutečně přiblížíme všem Evropanům.

(Potlesk)

**Juan Fernando López Aguilar (S&D).** – (ES) Jménem socialistické delegace v tomto Evropském parlamentu, který, jak jste řekl, je Evropským parlamentem

s nejširším zastoupením a z hlediska demokratického prvku nejsilnějším v celých dějinách Evropské unie, bych i já rád co nejsrdečněji přivítal španělského předsedu Evropské unie a popřál mu hodně úspěchů

v této tak klíčové době.

Je to klíčová doba vzhledem k tomu, že konečně vstoupila v platnost Lisabonská smlouva. Klíčová je také proto, že byla zahájena činnost nových institucí: nové Komise, stálého předsedy Rady a vysokého představitele Evropské unie. Její klíčový význam ale vyplývá především z faktu, že nám dává příležitost konat to, co je potřeba vykonat prostřednictvím Lisabonské smlouvy

a nových institucí, totiž reagovat na nejvážnější a nejsilnější krizi za posledních 80 let, která měla závažné hospodářské, finanční, ale také sociální dopady.

Evropští občané sledovali 10 let institucionální debatu a 7. června zvolili tento Parlament, který zastupuje 500 milionů lidí. Tito lidé nás sledují, vkládají v nás určitá očekávání a vyžadují od nás odpovědi. Chtějí koordinaci a sledování tam, kde se doposud projevovala absence správy a řízení a na nedostatečnou transparentnost a projevy hrabivosti reagují tím, že požadují obnovení etických zásad či odpovědnosti. Chtějí proto, abychom krizi překonali a vyšli z ní dokonalejší, ale zároveň zachovali principy našeho modelu společnosti.

Jsem proto přesvědčen, že španělské předsednictví zcela správně na úvod výkonu svého úřadu opětovně potvrzuje příklon k určitým hodnotám: význam rovnosti. Evropská unie je založena na rovnosti, rovnosti před zákonem, ale také rovnosti jako páteři sociálního modelu, boji proti vyloučení a diskriminaci, ochraně nejslabších ve společnosti, odhodlanosti bojovat proti genderovému násilí a uplatňovat evropský ochranný příkaz.

Je založena také na kvalitě jako na hybném momentu pro budoucnost v oblasti inovace, vzdělání a odborné přípravy, které byly vždy způsobem, jak otevřít nové příležitosti pro ty, kdo je v současnosti nemají.

Kromě toho předsednictví správně poukazuje na otázku obsahu a na význam strategie Evropa 2020, která uznává, že Lisabonská strategie nefungovala, a proto s ní nejsme spokojeni a musíme se zaměřit více na inovace a lepší zdroje energie. Nastoleno je také téma Evropské služby pro vnější činnost, která se má stát významným faktorem naší pomoci na Haiti a akčního plánu pro prostor svobody, bezpečnosti a práva.

Pokud dovolíte, rád bych poznamenal, že jsou správné také postoje a odvaha španělského předsednictví podporovat změny tváří v tvář národním předsudkům a tváří v tvář úpadku a rezignaci...

(Předseda řečníka přerušil)

**Izaskun Bilbao Barandica (ALDE).** – (ES) Pane předsedo rotujícího předsednictví, pane Zapatero, chtěl bych vám upřímně popřát hodně štěstí a úspěchů, protože to bude dobré pro Evropu a pro její občany.

Krise vyvolává nutnost uvažovat v globálním měřítku a uskutečňovat místní činnosti, ale své síly musíte spojit

s každým. Využijte úspěšné místní a regionální modely založené na reálné ekonomice, spolupráci mezi veřejným a soukromým sektorem a blízkosti k lidem. Zapojte regiony, utvářejte společně s nimi rozhodovací procesy. To znamená také uplatňování Lisabonské smlouvy, která jim poprvé přisuzuje určitou úlohu.

Váš program zapomíná na regiony a nevysvětluje, jakým způsobem bude uplatňován protokol subsidiarity. Mějte odvahu riskovat, provádějte inovace, ale snažte se získat si v tomto směru určitou věrohodnost, protože nikdo zde nevěří tomu, co říkáte potom, co Španělsko snížilo své rozpočty na inovace.

Těší mě, že podporujete rovnost mezi muži a ženami, ale váš program je napsán v mužské formě a jeho jazyk genderové hledisko nijak neřeší. Nezdá se vám, že to je špatný signál?

Pokud jde o Baskicko, usilujte o mír, podporujte produktivní ekonomiku, prosazujte baskický vysokorychlostní železniční systém a začleňte náš fiskální systém, naši policii a náš jazyk do evropských institucí. Evropa bude vybudována tím, že bude sdružovat lidi, znalosti, vůli a politickou realitu.

To znamená Parlament, kterému jste, když dovolíte, předložili váš program a časový harmonogram

v nedostatečné podobě a příliš pozdě a který si zaslouží míru úcty, již jsem nezaznamenal ani na oficiálním zahájení dne 8. ledna.

**Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE).** - (ES) Pane předsedo vlády, buďte vítán. Obávám se ale, že vaše předsednictví se vystavuje riziku, že bude považováno za politického krokodýla, to jest tvora s velkou tlamou, vyjadřujícího velké myšlenky, který ale nakonec nemá žádné uši, jimiž by poslouchal.

Věřte mi, že by mě nic nepotěšilo víc než to, kdybych vám mohla za šest měsíců poblahopřát, že jste zavedli opatření, která nám umožní překonat krizi – tedy cosi, co fakticky vyžaduje větší a kvalitnější orgány hospodářské vlády – a uskutečnili reorganizaci Evropské unie ze sociálního, ekologického a demokratického hlediska.

Dnes se ovšem musím svěřit spíše s obavou ohledně skutečnosti, že v programu předsednictví jsou například cíle týkající se plánů stimulů vágní a zmínky o hospodářské vládě Unie pouze okrajové.

Kromě toho, chceme-li prosadit skutečnou fiskální reformu, jejíž součástí budou evropské zdroje, s cílem utvářet sociální politiku a jež by měla jednoznačně zelený, ekologický rozměr, musíme dát jasný signál, že ti, kteří znečišťují životní prostředí, za to musí zaplatit a to se týká také těch, kteří se chovají podvodným a nezodpovědným způsobem, ať už se jedná o banku, nadnárodní společnost nebo případ daňového úniku. Ve vašich návrzích ale také pozoruji určitou bojácnost a příliš mnoho ústupků těm, kteří bezostyšně umrtvují náš současný a budoucí sociální a ekologický rozvoj.

Je nicméně jisté, že v průběhu vašeho předsednictví je naplánováno mnoho summitů, ať již s Latinskou Amerikou nebo se Středomořím, ale chtěla bych také vyjádřit svou obavu v souvislosti se dvěma aspekty. První se týká vašeho rozhodnutí revidovat univerzální soudní pravomoc, neboť nás to oslabuje v okamžiku, kdy jsem konfrontován s genocidou a se zločinci všude na světě, ať již jsou v Izraeli, Číně nebo v Guatemale a druhá souvisí s případy, kromě mnoha jiných, například na Sahaře a v Kolumbii, kde mají obchodní smlouvy přednost před ochranou lidských práv.

Na závěr bych vám ale chtěla poblahopřát a vyjádřit svou podporu v jedné konkrétní záležitosti, a to prosazování zásady rovnosti mezi muži a ženami. Ano, v tomto ohledu jste pro mě věrohodní, tady vidím určitý potenciál, věřím, že v tomto směru můžete vykonat zásadní kus práce, protože jste mě o tom v mnoha oblastech přesvědčili. Doufám a věřím – a budete mít podporu této sněmovny, budete-li v tom pokračovat – že budete i nadále příkladem mnoha jiným zemím, které v této oblasti výrazně zaostávají.

**Adam Bielan (ECR).** – (PL) Pane předsedo, pane Rodríguezi Zapatero, vaše země převzala předsednictví v mimořádně obtížné době – v poslední, jak alespoň doufám, fázi nejhorší hospodářské krize, která zasáhla náš kontinent za posledních 80 let. Je proto naprosto pochopitelné, že jste obnovení hospodářského rozvoje a boj proti nezaměstnanosti učinil vašimi hlavními prioritami na příštích šest měsíců. Pokud ovšem hovoříte o růstu konkurenceschopnosti evropské ekonomiky, je třeba připomenout, že jej nelze dosáhnout bez reformy ekonomiky, či například bez dokončení procesu vytváření společného trhu nebo bez boje proti oživení ekonomického nacionalismu, například ve Francii.

Jsem rád, že do priorit španělského předsednictví byla zahrnuta i otázka energetické bezpečnosti. Pane Zapatero, pocházím z Polska, které chápe lépe než většina jiných zemí potřebu diverzifikovat dodávku materiálů, které se používají k výrobě elektřiny, a to znamená diverzifikaci zdrojů dodávek a nejenom distribučních kanálů, jak se nás snaží přesvědčit lobbisté pracující pro ruskou firmu Gazprom. Doufám, že za šest měsíců budete schopni prokázat nějaké reálné úspěchy i v této oblasti.

A konečně, záležitost rozšíření EU, kterou pan Moratinos správně nedávno zhodnotil jako věc zásadního významu. Dnes diskutujeme v okamžiku, kdy náš důležitý soused, Ukrajina, která je naším důležitým sousedem také z hlediska energetické bezpečnosti, úspěšně obstál v další zkoušce demokracie. Doufám, že za šest měsíců budeme moci říci, že Ukrajina je blíže členství v Evropské unii.

**Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL).** – (EL) Pane předsedo, španělské předsednictví ve svém popisu priorit pro spotřebitele věnuje celkem dvě řádky programu správy a řízení. To ilustruje význam, který připisuje ochraně spotřebitele. Zajímalo by nás proto, co má předsednictví v úmyslu dělat ve věci práv svých občanů. Chce je chránit tím, že upraví navrhovanou plnou harmonizaci směrem dolů nebo omezí oznámené závazky?

Nedostatek vize v sociálním sektoru se neomezuje jen na spotřebitele. Nezaměstnanost v důsledku nedávné krize na občany Unie tvrdě dopadá a ti čekají na opatření, která budou přijata. Zejména mladí lidé se ocitají

v obtížné životní situaci. Předsednictví na to reaguje podporou zaměstnatelnosti mladých lidí prostřednictvím programů učňovské odborné přípravy, čímž ještě prohlubuje jejich vykořisťování a zvyšuje nepřiměřené zisky podniků. Vyzýváme španělské předsednictví, aby svůj program upravilo tak, aby zajistilo trvalá pracovní místa pro své občany.

**Rolandas Paksas (EFD).** – (LT) Já také doufám, že španělské předsednictví bude úspěšné a že kromě vytyčených priorit bude Španělsko věnovat rovněž pozornost problému, který v těchto dnech obzvláště nabývá na významu, to jest otázce lidských práv a svobod. Následně po vyšetřování uskutečněném litevským parlamentem ve věci vězení CIA vyšlo najevo, že v jiném státě, v evropském státě, byla vytvořena infrastruktura pro nezákonné věznění lidí. Evropská unie a Spojené státy americké jsou jako dva úhelné kameny globální politiky a ekonomiky, spojenci a partneři, požívající rovná práva, to ale neznámá, že agenti CIA mají právo se pasovat do nadřazené role

v suverénních státech na našem vlastním dvorku. Myslím si, že Evropský parlament by měl obnovit své vyšetřování nezákonného vydávání lidí a jejich věznění

v evropských státech. Závěry tohoto šetření by měl korunovat dokument, který by zavazoval členské státy

k tomu, aby bezpodmínečně zajistily práva a svobody každého občana.

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Prohlášení španělského předsednictví k imigrační politice a zejména k pohraničním kontrolám kuriózním způsobem lavírují jednou tím a podruhé oním směrem. Zejména španělské krédo, že tyto záležitosti by měly být regulovány na evropské úrovni, vyznívá velmi nepřesvědčivě, vzhledem k tomu, že Španělsko v nedávné době provedlo hromadnou legalizaci nelegálních přistěhovalců; za což – to je třeba říci – evropské země situované více na severu budou muset brzo také zaplatit svou cenu, aniž by měly možnost tuto záležitost nějak ovlivnit. Také mě zarazilo, že španělské předsednictví bude i nadále obhajovat aktivní imigrační politiku

v době velice závažné hospodářské krize, kdy nikdo neví, kolik milionů Evropanů je nezaměstnaných. To, co opravdu potřebujeme, je uzavřít naše hranice, skutečně zastavit přistěhovalectví a samozřejmě poskytnout hospodářskou podporu zemím, které ji potřebují. Další rozsáhlé přistěhovalectví, které prosazujete, může vést pouze k dalekosáhlým problémům.

**Werner Langen (PPE).** – (DE) Pane předsedo, pane Rodríguezi Zapatero, musím vzdát hold vaší výmluvnosti. Ale jaký je skutečný obsah toho, co nám říkáte? Jaké sdělení pro nás máte? Co je podstatou toho, co jste řekl? Slyšel jsem mnoho projevů – vy jste 32. hlava státu, kterou sleduji – ale jen naprosto výjimečně se slyší něco tak nezávazného, pokud jde o obsah. Vzhledem ke krizi, nadcházejícímu summitu, potřebě přísné regulace finančního trhu a skutečnosti, že Rada ponechala v posledních několika měsících Komisi svému osudu, kde je vaše strategie?

Pan Schulz musel být v jiné místnosti, jestliže doporučuje, abychom zde přijali váš model španělské vlády. Chtěl bych, aby v jedné věci bylo jasno: Evropa si nemůže dovolit 20% míru nezaměstnanosti. Co je tedy tak pozitivního na španělském modelu? Jak jste zareagovali na krizi? Jak zde můžete věci koordinovat? Vyzýváme vás k převzetí vůdčí role. Pak vás budeme podporovat. Co si ale máme počít s něčím tak nezávazným? Samozřejmě, že jsme proti domácímu násilí, kdo by proti němu nebyl? Vaším jediným konkrétním návrhem byl elektrický automobil – a s ohledem na krizi a summit – je to všechno, co můžete nabídnout, pane Zapatero? Žasnu také nad tím, že předseda Komise vám musel přečíst Smlouvu v otázkách koordinace hospodářské politiky a vy jste mu naslouchal velice pozorně, protože to bylo zjevně poprvé, kdy jste ji slyšel!

Vše, co vám mohu říci, je to, že byste se měli řídit doporučeními vašeho stranického kolegy, pana Almunii. Bránil se odporu Rady vůči Paktu stability a růstu. Je příkladem, který byste měli následovat. Pomozte mu zajistit Pakt stability a růstu. Pomozte mu to udělat a budeme na vaší straně. Ale s tímto nezávazným přístupem, který je jen malováním vzdušných zámků,

v Evropě nedocílíme žádného pokroku.

**Hannes Swoboda (S&D).** – (DE) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, myslím si, že pan Langen příliš pozorně neposlouchal, protože jinak by zaregistroval zmínku o jasné strategii modernizace a o sociálním paktu. Nepřekvapuje mě, že jste neslyšel zmínku o sociálním paktu, protože je důležitou součástí této strategie. Pan Zapatero velice konkrétně zmínil nezaměstnanost, včetně nezaměstnanosti ve své vlastní zemi. Nezaměstnanost jako celek je něčím, co nás znepokojuje. On ale za ní nenese odpovědnost; tu je třeba připsat těm, kdo v posledních několika letech prosazovali politiku maximální deregulace. Ti ve vašich řadách, kteří hráli svou roli v procesu, který krizi vyvolal, nesou skutečnou odpovědnost.

Tento sociální pakt je nyní mimořádně potřebný, protože víme – a to je hledisko, v němž máte pravdu, přestože jenom částečně – že musíme konsolidovat rozpočty. Víme ale také, že to nesmí být na úkor zranitelných členů společnosti, vzhledem k tomu, že

v současné době jsou mnozí – stačí, když si přečtete dnešní noviny – kteří například nemají pojištění pro případ nezaměstnanosti. Nejde jenom o tragický osud těchto jedinců, je to také faktor, který má dopad na hospodářský růst, protože víme velice dobře, že lidé

z nižších společenských vrstev mají tendenci omezit odpovídajícím způsobem svou spotřebu na ošacení a jedním z důvodů, proč jsou hospodářský rozvoj a hospodářský růst ohroženy, je to, že neexistují dostatečné spotřebitelské výdaje. Pokud nebudeme chránit zranitelné členy společnosti prostřednictvím sociálního paktu, nebude to jenom selhání lidskosti, ale také neúspěch naší snahy docílit hospodářského rozvoje. Sociální pakt je proto velice důležitý.

Pane Zapatero, zejména s ohledem na sociální pakt, máte naši plnou podporu.

**Ramon Tremosa i Balcells (ALDE).** – (ES) Pane Rodríguezi Zapatero, loni v září vystoupil komisař Joaquín Almunia v Parlamentu před Výborem pro hospodářské a měnové záležitosti. Poté co podal zprávu o oživení německého vývozu a růstu francouzské spotřeby, pan Almunia řekl, že krize ve Španělsku bude delší a hlubší.

Evropská komise ve skutečnosti ve Španělsku předpokládala v příštích několika letech pokračující růst nezaměstnanosti a výrazné zhoršení situace v oblasti veřejných financí a v letošním roce je velice pravděpodobné, že dojde k omezení poskytování bankovních úvěrů rodinám a podnikům.

V září jsem se zeptal komisaře Almunii, proč se Evropa již zotavuje a proč by Španělsko mělo i nadále zabředat hlouběji do krize a on mi odpověděl doslova toto: 'protože španělská vláda neprovádí reformy, na kterých se vy a já dohodneme'. Krize má globální charakter, ale řešení jsou místní. Mnohé evropské země krizi rychle rozpoznaly, rychle jednaly a již se zotavují. Vy jste promarnili dva roky a stále nepřijímáte konkrétní řešení.

Pane Zapatero, vy jste porušil hezkou tradici PSOE

v Evropě. Felipe González používal jako orientační bod své politiky evropské sociálně demokratické reformisty, ale vy máte mnohem blíž k revolučním populistickým politikám Jižní Ameriky. Reformy pomáhají národům

k pokroku více než revoluce a Evropa je v tomto ohledu vzorem osvědčených postupů. Přicházejte do této sněmovny s pokorou a snahou něco se dozvědět, nesazte se poučovat.

Dvě konkrétní otázky: kdy budeme moci v této sněmovně hovořit katalánsky? A konečně, kdy španělský stát zruší mezinárodní smlouvy, které zakazují lety z dvaceti tří zemí na letiště v Barceloně?

### **PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

*Místopředseda*

**Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE).** – (ES) Dobrý den, pane Rodríguezi Zapatero. Před několika lety jste nás ujišťoval, že Španělsko předstihlo Itálii v produkci na obyvatele a že brzy překoná i Francii. V současné



době je však Španělsko podle mezinárodních ratingových agentur na prvním místě v indexu chudoby s 20 % nezaměstnaností a schodkem ve výši 78 miliard EUR.

Co se stalo, pane Zapatero? Budou vaše ekonomické recepty pro Evropu stejné jako ty, které jste uplatňoval ve Španělsku?

Tento schodek se navíc nevyužil k vybudování rozsáhlých komunikačních infrastruktur. Kdy budeme my, občané Evropy, moci využívat železniční nákladní osu spojující sever a jih kontinentu a vedoucí podél pobřeží Středozemního moře?

Jedná se o schodek, který nebyl použit ani k podpoření změny v modelu výroby. Jak můžeme my Evropané důvěřovat vašemu záměru zavést evropskou digitální agendu, když jste právě snížili rozpočet pro výzkum na polovinu?

Konečně, narozdíl od vašich evropských kolegů, kteří jsou zde zastoupeni, Španělsko stále odmítá uznat Kosovo. Jak dlouho budete zneužívat trpělivosti mezinárodního společenství a odmítat přijmout referenda o sebeurčení jako demokratické vyjádření vůle lidu?

**Lajos Bokros (ECR).** – (ES) Je poměrně významné a také symbolické, že ministerský předseda země, která má nyní nejvyšší míru nezaměstnanosti v Evropské unii, mluví o významu vytváření pracovních míst. Z tohoto důvodu bych se rád zeptal ministerského předsedy španělské vlády, jaká jsou konkrétně nejvýznamnější opatření k dosažení cíle snížení nezaměstnanosti nejen ve Španělsku, ale i v Evropě.

Španělský vládní program je velmi ctizádostivý. Chce přijmout novou strategii růstu a zaměstnanosti. Zároveň opomíjí Lisabonský program Společenství, který předpovídal přeměnu Evropy v nejkonkurenceschopnější region na světě. Jak lze počítat s novou strategií a připravit ji v rámci jednoho měsíce, aniž by nejdříve byly analyzovány příčiny neúspěchu předchozího programu?

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL).** – (PT) Pane předsedo, toto období by mělo předznamenat zásadní změnu v politikách a prioritách Evropské unie.

Nezaměstnanost dosáhla alarmující úrovně s více než 24 milióny nezaměstnaných a nárůstem více než 5 miliónů jen v loňském roce, přičemž tato situace zhoršila chudobu, která nyní postihuje více než 80 miliónů obyvatel. Potřebujeme sociální rozvoj a pakt pokroku zaměřený na výrobu, zejména v oblasti zemědělství a průmyslu, na zaměstnanost s právy a sociálním začleněním místo toho, abychom trvali na Paktu stability s jeho liberalizačními a neoliberálními diktáty, jak to činí předseda Rady.

Jak jsme již viděli, byli to ti, kteří přispěli k nárůstu nerovnosti, upřednostnění větších zisků a výnosů pro hlavní hospodářské a finanční subjekty. V průměru 21 % mladých lidí v Evropské unii přitom nemůže najít pracovní místo, jedno z pěti dětí žije v chudobě a diskriminace žen je opět na vzestupu. Při zvážení tohoto všeho je nyní hlavní výzvou skoncovat s těmito současnými politikami.

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Mario Borghesio (EFD).** – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, podle ukazatelů Eurobarometru má Španělsko čtvrtý nejvyšší podíl osob – 21 % - které žijí na hranici chudoby, po Lotyšsku, Rumunsku a Bulharsku.

Za těchto okolností a s údaji, které vyšly najevo během několika příležitostí, především v oblasti nezaměstnanosti, jaký druh imigrační politiky navrhuje španělské předsednictví? Španělské předsednictví prohlašuje, že chce zvýšit imigraci.

V současné době se mi to vše zdá jako jasně neslučitelné. Z pohledu Madridu, proč Španělsko a proč země Evropské unie – Španělsko není jediné s tímto stavem nezaměstnanosti – potřebují dovážet novou pracovní sílu? Chceme nové přistěhovalce, kteří nemají domov ani zaměstnání? Chceme zvýšit již tak znepokojující počet osob žijících na hranici chudoby?

Domnívám se, že se namísto toho musíme soustředit na zásadní cíl v oblasti imigrace, totiž na začlenění přistěhovalců, které již v naší zemi máme, a zastavení...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Mario Mauro (PPE).** – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, vítejte, pane Rodríguezi Zapatero. Musím přiznat, že jako nekompromisní konzervativce jsem se připravoval na tuto rozpravu, jako kdyby se jednalo o býčí

zápasy; ale hovořil jste o rovnosti a lidských právech takovým způsobem, že nyní poznávám, co nás spojuje a ne co nás rozděluje. Vy jste opatrný matador, já budu opatrným býkem a zůstanu ve své ohradě.

Dovolte mi, prosím, vrátit se ke dvěma dotěrným otázkám ohledně toho, jak můžete přispět k výkladu provádění Lisabonské smlouvy. Stanovil jste ve vaší zemi různé politiky založené na principu subsidiarity, čímž jste podpořil požadavky související s identitou mnoha společenství, od Katalánců po Basky, od Valencijců po Galicijce, což se neobešlo bez vyvolání kontroverzních reakcí.

Jak chcete nyní hájit princip subsidiarity ve vztahu mezi členskými státy a Evropskou unií, jinými slovy, požadavky členských států na uznání jejich vlastních tradic, vlastní identity, vlastních hodnot tak, aby základní princip Evropské unie – „Jednotná v rozmanitosti“ – byl potvrzen?

Moje druhá otázka se týká úlohy vysokého představitele pro zahraniční věci: po Lisabonu, kdo z vás, předsedo Van Rompuy a předsedo Barroso, je pověřen, aby vysvětlil paní baronce Ashtonové, že snad po 12 dnech je čas nastoupit do letadla a letět na Haiti? Že je načase, aby zahraniční politika Evropské unie neměla jen rozpočet, ale i tvář a lidské zdroje na poskytnutí podpory, stejně jako to učinili ostatní představitelé mezinárodních organizací. Pokud si ovšem nepletete Haiti s Tahiti.

**Adrian Severin (S&D).** – Pane předsedo, španělské předsednictví je první, které probíhá v rámci Lisabonské smlouvy.

Zde je první úkol. Máme smlouvu, ale potřebujeme její řádné vylepšení, a dokonce více než to. Evropský sociální pakt a evropské hospodářské řízení by mohly být součástí tohoto „více“, ale všechny tyto části vyžadují více evropských finančních zdrojů a harmonizaci daňových politik členských států. Tyto snahy byly bohužel vždy oslabovány národními vládami.

Doufám, že je španělské předsednictví dokáže svést dohromady více než v minulosti.

Španělské předsednictví by se mělo vypořádat se dvěma hlavními rozpory v Evropské unii: s rozporem mezi celoevropskými potřebami a evropskými národními egoisty a rozporem mezi úrovní rozvoje v západních částech Unie a úrovní rozvoje ve východních částech, s jejich důsledky z hlediska politické citlivosti. Politická citlivost se ve zmíněných dvou částech liší. Názor, že je třeba posilovat Evropu, se v těchto dvou částech lehce odlišuje v důsledku sociálních a hospodářských rozdílů. Doufám, že španělské předsednictví bude schopné se s tím vyrovnat.

Toto jsou úkoly, které skutečně vyžadují více společných zdrojů a větší politickou soudržnost. Proto si myslím, že bychom měli nejen číst Smlouvu, která je správná a poskytuje nám možnosti k větší soudržnosti, ale také zajistit...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Silvana Koch-Mehrin (ALDE).** – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, pane úřadující předsedo Rady, Španělsko nyní přebírá předsednictví Evropské unie počtvrté. Je vám známo, co obnáší spolupráce s Evropským parlamentem v různých situacích.

Nyní máme Lisabonskou smlouvu, což znamená, že Evropský parlament je váš hlavní kontaktní partner. Ve svém programu prohlašujete, že chcete, aby EU zakořenila ve vůli těch, kteří jí poskytují oprávnění, totiž evropských občanů. To je velmi ctižádostivý cíl. Cestu k dosažení tohoto cíle lze najít pouze prostřednictvím zástupců evropských občanů, parlamentů členských států EU, a Evropský parlament je základním kamenem této cesty. Chcete více sblížit parlamenty, abyste více sblížili občany. To je dobrá věc.

Máte v tomto ohledu velkou zodpovědnost vzhledem k tomu, že jste první předsedající země po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Další předsednictví vás budou brát jako příklad. Vytváříte tedy plán, abych tak řekla. Chtěla bych, aby se následující předsednictví s vámi poměřovala, pokud se jedná o struktury spolupráce. Přeji vám hodně úspěchu!

**Peter van Dalen (ECR).** – (NL) Předsednictví chce urychlit jednání o přistoupení, včetně Islandu. Moje skupina se nestaví proti přistoupení této země jako takové, ale nejistota ohledně splácení půjček Icesave Spojenému království a Nizozemí je v současnosti příliš velká. Island a Icesave podstupují mnoho let velká rizika. Zdálo se, že možnosti jsou nekonečné, a spotřeba a poskytování půjček pokračovaly. Mezinárodní orgány jako Mezinárodní měnový fond před těmito riziky varovaly, ale marně, toto chování bez zábran pokračovalo, až zasáhla recese. Je proto zvláštní, že vláda Reykjavíku nyní roní krokodýlí slzy. Varovné signály, že by mohly nastat vážné obtíže, byly viditelné dlouhou dobu. Štěstí přejí připraveným. Stručně

řečeno, Island může vstoupit do EU, pokud bude plnit své mezinárodní závazky, a bylo jasné stanoveno, jak a kdy mají být půjčky Icesave splaceny. To je jediný způsob, jakým lze budovat potřebnou důvěru pro přistoupení.

**Miguel Portas (GUE/NGL).** – (PT) Pane Rodríguezi Zapatero, víte stejně dobře jako já, že růst výroby v Evropě bude v dalších letech pomalý a nevýrazný. Nemohu proto pochopit, proč trváte na zrušení Paktu stability v jeho původní podobě nebo na snížení veřejných investic a sociálních výdajů.

Rád bych se vás také zeptal na to, co jste ve svém projevu vynechal. Proč nebylo řečeno nic o daňových rájích? Proč nebylo řečeno nic o námitkách k bankovnímu tajemství ze strany některých členských států? Proč nebylo řečeno nic o skutečné evropské iniciativě týkající se zdanění finančních transakcí?

Stručně řečeno, rád bych vám položil tuto otázku: proč vaše závazky pokaždé zaostávají ve spravedlnosti v hospodářství, trošce spravedlnosti v hospodářské oblasti?

**Enikő Győri (PPE).** – (HU) Mezi společnými cíli bych chtěla zdůraznit překonání hospodářské krize a vytvoření nových pracovních míst. Všichni jsme si vědomi, že se v některých zemích objevují náznaky oživení, ale to se neodráží v celkové situaci v zaměstnanosti. To, co občané Evropské unie skutečně potřebují, jsou pracovní místa. Toto je jediný přijatelný základ pro obnovení Lisabonské strategie. Musíme zajistit, aby nový program EU do roku 2020 neopakoval chyby Lisabonské strategie. V tuto chvíli nevidíme faktory, které ho budou odlišovat a poskytnou mu větší důvěryhodnost, než měl program předchozí. Zatím jsme slyšeli jen o cílech podobných sloganům a velmi přísném rozvrhu na jeho přijetí.

Pokud bude Parlament zapojen do procesu takovým způsobem, který odpovídá jeho významu, je nemožné dokončit tento proces do konce druhého čtvrtletí. Potřebujeme vyspělý a harmonizovaný program namísto narychlo připravené sdělovací kampaně. Zvažme následující věci. Jak rozdělit odpovědnost mezi členské státy a Unii? Jak dohlížet na provádění strategie? Komu chceme novou strategii přinést užitek? Jak bude Unie zastupovat zájmy všech regionů, a nejen určitých odvětví, společností či zemí? Při práci pod tlakem nebudeme mít čas zodpovědět všechny tyto otázky. Spěch bude na úkor kvality.

Upozorňuji vás na dvě záležitosti na evropské úrovni zahrnuté do cílů maďarského předsednictví. První z nich je stanovit strategii v oblasti vodního hospodářství, jelikož voda je naše společné bohatství. S tímto souvisí pojem „Dunaj jako zelený koridor“. Náš další cíl je podat pomocnou ruku evropským regionům. Musíme využít silné stránky těchto společenství.

**Marita Ulvskog (S&D).** – (SV) Děkuji vám za přesvědčivou sociální agendu – máte v této oblasti naši plnou podporu. Mám dvě otázky. První se týká kodaňského summitu. Bylo to selhání a nyní před námi stojí otázka, jak můžeme oživit iniciativu, pokud jde o boj proti změnám klimatu? Může Španělsko usnadnit cestu k závazné dohodě o klimatu v Mexiku, ve které nezvětšíme rozdíl mezi chudými zeměmi světa a bohatšími zeměmi světa? Je například možné pokusit se zajistit financování iniciativ týkajících se klimatu, které nevyužívají finanční prostředky z běžné pomoci Evropské unie na boj proti chudobě? To by byla vhodná záležitost k řešení pro španělské předsednictví.

Co se týče sociálního paktu, zní to velmi zajímavě. Je zde však vážný problém: Již neexistuje přiměřená rovnováha mezi zaměstnanci a zaměstnavateli v Evropě. Máme směrnici o vysílání pracovníků, která narušila tuto rovnováhu a která ohrožuje sociální pakt. Existuje příliš mnoho mzdového dumpingu a hrubého vykořisťování.

**Diana Wallis (ALDE).** – Pane předsedajícím, ráda bych poděkovala panu premiérovi za jeho velmi upřímný a evropský projev při zahájení španělského předsednictví. Toto je obvykle okamžik vhodný pro zdvořilost a moji kolegové vědí, že jsem vždy velmi zdvořilá, ale musím se vrátit k otázce mnoha britských občanů a evropských občanů, kteří mají obtíže se ztrátou svých domovů ve Španělsku.

Nepřistupuji k tomu jako bývalá předsedkyně z protievropského hlediska. Přistupuji k tomu z proevropského hlediska, kde tento Parlament znovu a znovu podával zprávy a podstupoval slyšení u petičního výboru. Je to evropský problém. Je to problém volného pohybu. Je to problém evropského občanství. Je to problém evropského soudnictví, v přístupu ke spravedlnosti v občanských věcech.

Je mi líto, pane předsedajícím. Vyjádřil jste mnoho znamenitých připomínek k evropskému občanství a spravedlnosti a čestnosti. Doufám, pane premiére, že budete moci vysvětlit tyto připomínky těm evropským občanům, kteří se potýkají s bezdomovectvím a kteří ztratili své úspory ve vaší zemi, protože, je mi líto, že musím říci, že se to tomuto Parlamentu jeví jako zneužívání administrativy.

**Evžen Tošenovský (ECR).** – (CS) Pane premiére, v programu priorit Vašeho předsednictví jste v kapitole týkající se dopravy zmínil také projekt Galileo. Projekt Galileo patří mezi největší a nejsložitější projekty Evropské unie. V době španělského předsednictví by se měl tento projekt zařadit už do realizační fáze. Chtěl bych Vás požádat o zvýšenou pozornost tomuto projektu, který je komplikovaný nejen technicky, ale i ekonomicky, protože není úplně vyjasněno financování. Věřím, že díky španělskému předsednictví se podaří tento program naplnit a celý projekt spustit. Je to velký úkol, který leží před španělským předsednictvím, protože na něj navazují další velmi významné projekty v oblasti inovací, telekomunikací a dalších návazných věcech.

**Corien Wortmann-Kool (PPE).** – (NL) Pane předsedajícím, pane úřadujícím předsedo Rady, pane Barroso, pane komisaři Almunio, já bych se chtěla zaměřit na strategii EU do roku 2020, jelikož je třeba, aby Evropa v tomto období krize pracovala pro své občany a jejich pracovní místa více než kdy jindy. Oznámil jste, že strategie EU do roku 2020 je důležitou prioritní oblastí, ale při zahájení vašeho předsednictví v Madridu jste učinil kontroverzní politické prohlášení a sklídl jste značnou kritiku, ačkoli je ve skutečnosti velmi důležitým úkolem přesvědčit všechny členské státy, aby zpívaly podle stejných not, a vyžaduje to diplomacii. Omezujete snad vy, španělské předsednictví, těmito prohlášeními pana předsedajícího Van Rompuye? Měli byste snad nyní podle Lisabonské smlouvy jako spoluzákonodárce a důležitý partner Evropského parlamentu pracovat na zákonodárném programu? Není to ve skutečnosti vaše věc – je to také ve vašem programu – zajistit přesvědčivou regulaci finančního trhu? V tomto ohledu byl Parlament zklamaný z kompromisu o finančním dohledu, kterého Rada dosáhla v prosinci loňského roku. Měli byste možná mnohem více soustředit síly na tuto oblast a také na vnitřní trh, kde je dostatečný prostor pro zlepšení? To je důležité pro naše malé a střední podniky, naši hnací sílu pracovních míst.

Co se týče strategie EU do roku 2020, skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) chce rovněž ukončit bezplatný přístup pro všechny členské státy a samozřejmě místo konkrétních návrhů – nyní se dívám na pana předsedu Barossa – pevnou, průhlednou strukturu řízení, která rovněž dodržuje zásadu subsidiarity. Do pravomoci Bruselu nespádá důchodový věk, například. Měl by Brusel rozhodovat o reformách trhu práce nebo vzdělávacích systémech v členských státech? Buďme rozhodní, ale dodržujme zásadu subsidiarity.

**Monika Flašíková Beňová (S&D).** – (SK) Program, který jste nám představili, je velmi cílevědomý, může posunout Evropskou unii velmi výrazně dopředu, a když jsem měla možnost setkat se s některými členy vaší vlády, vím, že jde o ženy a muže, kteří jsou velmi odborně zdatní a dobře připravení na realizaci tohoto programu, takže vám blahopřeji.

Osobně se těším na spolupráci s ministrem spravedlnosti a ministrem vnitra, protože je to oblast, které se věnuji jako místopředsedkyně Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, a čeká nás tu hodně práce a opatření, o kterých jsme hovořili i včera v rámci večerního zasedání, které máme před sebou a týkají se oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které se právě španělské předsednictví rozhodlo odvážně řešit.

Je tu mnoho otázek a mnoho potřebných řešení v oblasti základních práv občanů Evropské unie, ať už v hmotných a procesních právech subjektů civilních a trestně-právních jednání nebo i otázky ochrany na znovuzavedení sociální dimenze evropské politiky. Musíme se věnovat otázkám, které se týkají přistěhovalců, azylu, které se týkají imigrace, věřím, že se nám to.....

**Marian Harkin (ALDE).** – Pane předsedajícím, jedna ze změn, o kterých pan premiér dnes ráno mluvil, je občanská iniciativa. Samozřejmě považuji za příznačné, že jedna ze zemí, jejíž občané hlasovali pro ústavu, je země, která začne s prováděním Lisabonské smlouvy. Samozřejmě, mnohokrát, když jsem sháněla hlasy ve prospěch Lisabonské smlouvy v Irsku, jsem citovala Španělsko a španělské občany.

Avšak my jako politici máme odpovědnost zajistit, aby si občané uvědomovali nejen skutečný potenciál občanské iniciativy, ale i její omezení. Víme, že to není jen otázka jednoho milionu podpisů k nějaké otázce. Tato otázka musí spadat do pravomoci Unie a nesmíme slibovat více, než jsme schopni splnit.

Za druhé, dnes ráno jste uvedl zajišťování potravin, pane premiére. Jsem potěšena, že v Radě ve složení pro zemědělství jste dosáhli pokroku v otázce lepšího fungování potravinového řetězce. Zajišťování potravin nemůže být – a nebude – zaručeno, dokud naši zemědělci nedosáhnou na přiměřený a rozumně stabilní příjem.

Konečně, pane premiére, výborně se vám vydařila iniciativa na potlačení násilí páchaného na ženách, těším se na další podrobnosti.

**Marian-Jean Marinescu (PPE).** – (RO) Nejprve bych chtěl vyjádřit naději, že navzdory poměrně obecné povaze programu dosáhne španělské předsednictví konkrétních výsledků do konce června.

Vítám skutečnost, že se předsednictví zabývá vývojem evropského výzkumného prostoru a zajištěním mobility výzkumných pracovníků. Nicméně v době, kdy na trhu práce existují omezení, bude obtížné tohoto úkolu dosáhnout. Doufám, že neformální setkání ministrů práce na konci tohoto měsíce skončí s konkrétními výsledky v této oblasti.

Program také zahrnuje pokyny pro přezkum TEN-T akce. Pro přezkum by bylo také žádoucí zohlednit strategii pro Podunají, která ačkoli není přímo uvedena v programu předsednictví, je závazkem Evropské komise pro rok 2010.

V oblasti energetiky by bylo žádoucí zlepšit akční plán energetické účinnosti a schválit akční plán pro energetiku na období 2010-2014. Pokud jde o akční plán energetické účinnosti, domnívám se, že jeho přezkum by měl rovněž zahrnovat návrh finančních zdrojů, zejména s cílem zajistit energetickou účinnost budov. Plán evropské hospodářské obnovy zahrnuje zapojení Evropské unie do financování plynovodu Nabucco. Je v zájmu Evropské unie, aby toto financování pokračovalo také v akčním plánu pro energetiku na období 2010-2014.

Co se týče východního partnerství, stojí za zmínku, že vztahy Evropské unie s Ukrajinou jsou velmi důležité. Rád bych také využil této příležitosti a požádal vás, abyste nezapomněli na region jižního Kavkazu, který je důležitým alternativním zdrojem energie pro Evropskou unii nebo na Moldavskou republiku, která velmi potřebuje pomoc EU během tohoto období přechodu k demokracii.

**Gianluca Susta (S&D).** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Zapatero, děkuji vám za závazek, který máte v tomto funkčním období ohledně bodů, které jste oznámili, ačkoli již není čas uvádět všechny prospěšné body, ale je třeba účelně usilovat o oživení Evropy.

Musíme ukončit toto období vymezování institucionálních struktur a čelit zásadním otázkám, které stále brání Evropě v tom, aby byla schopna soutěžit na stejném základě s mezinárodními partnery. Potřebujeme vědět, zda Evropská unie bude moci v brzké době získat křeslo v Organizaci spojených národů, zda bude moci jako Evropská unie získat křeslo ve skupině G20, zda je třeba větší daňová a sociální harmonizace a jaké prostředky je třeba dát do evropského hospodářského oběhu, aby mohla opravdu učinit to, co učinili její mezinárodní konkurenti.

Musíme nyní přijít – a říkám to i předsedovi Barrosovi – s konkrétními opatřeními na oživení Evropy, protože za šest měsíců nedospějeme ke stejným výsledkům, k jakým jsme dospěli původně s jinými zkušenostmi. Rádi bychom věděli, zda již nastal čas, kdy jak by řekl Kissinger před 30 lety, významní světoví vůdci znají telefonní číslo, na které volat, když potřebují hovořit s někým v Evropě a nemusejí kontaktovat jen členské státy.

Je to otázka důstojnosti Evropy tak, jak vyplývá z Lisabonské smlouvy, ale i evropského sociálního modelu, takové podstaty demokracie, kterou my členové skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu naléhavě požadujeme a na které chceme, aby bylo založeno blaho našich občanů.

**Paulo Rangel (PPE).** – (PT) Pane předsedající, pane Rodríguez Zapatero, pane Barroso, rád bych upřesnil, že v projevu, který jsme slyšeli, byly určité nejasnosti, zejména co se týče hospodářských záležitostí. Cíle a stanovené cíle jsou jasné, ale určité nejasnosti přetrvávají. Konkrétně není stanoveno žádné určité opatření pro boj s nezaměstnaností. Avšak i přes tuto výhradu bych chtěl zaměřit můj projev na institucionální záležitosti.

Španělské předsednictví často hovoří o otázce občanské iniciativy a o pohotovém a rychlém zavedení systému služby pro vnější činnost. V současné době si myslím, že na institucionální úrovni by byly rovněž důležité některé prohlášení o vztahu k ostatním institucím, jelikož jsme v počátečních fázích Lisabonské smlouvy.

Podle mého názoru je také důležité, aby Rada a španělské předsednictví jasně prokázaly ochotu spolupracovat s Komisí a Parlamentem, aby objasnily, jak budou vztahy mezi Komisí a Parlamentem vyjádřeny v souvislosti s Lisabonskou smlouvou, jelikož španělské předsednictví má nyní jedinečnou příležitost vytvořit precedens.

Bez ohledu na to, co španělské předsednictví činí z hlediska výše uvedených vztahů s Komisí na jedné straně a na druhé straně s Parlamentem a se samotným předsedou Evropské rady, dokládá jasně, co bude viděno jako úspěch Lisabonské smlouvy.

S ohledem na výše uvedené bych rád získal jasnější informace o tom, jak nahlížíte na strukturu vztahů mezi střídavým předsednictvím, Komisí, Parlamentem a předsednictvím Rady.

**Alejandro Cercas (S&D).** – (ES) Vážený pane premiére Zapatero, vítejte, hodně štěstí a děkuji vám za váš projev. Především vám děkuji za poukázání na Evropskou sociální chartu. Konečně někdo v Radě chápe, že Evropa nemůže být utvářena bez pracovníků a mnohem méně v neprospěch pracovníků.

Konečně někdo v Radě začíná chápat, že máme velmi vážný problém s milióny rozčarovaných lidí, s odborovými organizacemi, které se domnívají, že nemají možnost podílet se na procesu evropské integrace, která bere v úvahu pouze obchodní aspekt, ztratila své politické ambice a má nízké sociální ambice.

Dvě akce otrávil tento vztah s Evropským parlamentem a odborovým hnutím. Jedna z nich je pohyb pracovních sil v celé Evropě, který ohrožuje národní sociální modely, a druhá z nich je směrnice o pracovní době, která ohrožuje historické úspěchy a soulad mezi profesním a pracovním životem.

Pane premiére, hovořil jste o změně na šest měsíců. Změna postupů, změna způsobů. Nebudete moci změnit vše, ale vydat se na novou cestu, cestu, kterou Evropa potřebuje, protože Evropa potřebuje pracovní síly a nebude možné vybudovat pouze hospodářskou Evropu, měla by to být i politická a sociální Evropa.

#### 4. Přivítání

**Předsedající.** – Dámy a pánové, bylo mi řečeno, že na galerii je přítomna delegace Národního shromáždění Korejské republiky, kterou srdečně vítáme. Rádi bychom ji a vedoucího delegace, Lee Kang Raea, přivítali u příležitosti dvanáctého meziparlamentního setkání našeho Parlamentu a parlamentu jejich země.

Evropský parlament na Korejském poloostrově vždy podporoval mír, stabilitu a ochranu lidských práv. Samozřejmě vítáme stále aktivnější úlohu Korejské republiky na mezinárodní scéně a zároveň jí přejeme hodně úspěchů při předsedání skupině G20 v letošním roce.

Jsmo si vědomi obsáhlé dohody o přidružení mezi Korejskou republikou a Evropskou unií, která brzy vstoupí do ratifikačního procesu. Naším korejským kolegům tedy blahopřejeme. Věříme, že jejich návštěva zde bude úspěšná, a že využijí především práva účastnit se tak podstatné rozpravy jako je ta, která se nyní odehrává v naší sněmovně.

#### 5. Prezentace programu španělského předsednictví (pokračování rozpravy)

**Předsedající.** – Dámy a pánové, dovoluji nám pokračovat v rozpravě o prezentaci programu španělského předsednictví.

**Carlo Casini (PPE).** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jako předsedu Výboru pro ústavní záležitosti tohoto Parlamentu mne těší, že španělské předsednictví přikládá důležitost provádění strukturálních reforem stanovených ve Smlouvě o fungování Evropské unie, zvláště pokud se týče Evropské služby pro vnější činnost, Evropské občanské iniciativy a dodržování Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ze strany EU, v souvislosti s nimiž již můj výbor jmenoval zpravodaje, kterým je Španěl, pan Jáuregui Atondo, kterého již znáte.

Nicméně, v rozhovoru uveřejněném minulou neděli ve španělském deníku *El País* jste, pane Zapatero, vyjádřil přání, že by právo na svobodu náboženského vyznání mohlo vyústit v to, že Španělsko učiní kroky směrem ke standardizaci ve všech svých veřejných institucích.

Rád bych tedy v tomto ohledu navrhl, abychom se velmi krátce zamysleli nad skutečností, že evropské struktury jsou prostředky určené k dosažení cíle a tento cíl Evropské unie je potvrzen v článku 2 Lisabonské smlouvy: podpora důstojnosti, rovnosti, svobody a solidarity. Musím tedy vyjádřit určitou míru znepokojení nad směrem, kterým se tato rozprava o hodnotách ubírá.

Kulturní jednota je důležitější než jednota hospodářská. Evropský duch je silnější než veřejná – promiňte, než justiční – struktura. Evropský duch je zakořeněn ve smyslu pro pravdu a krásu, který je vlastní starověkému Řecku, v uctívání spravedlnosti vlastní Římu, a právě křesťanství k základům tohoto mimořádně velkého bohatství přidalo hodnotu lidských bytostí jako vždy rovných od zplazení po přirozenou smrt.

Dnes, ve jméno Kristova kříže vyzýváme k odjezdu na Haiti, k přítomnosti na Haiti, neboť tu jde o všechny lidské bytosti, zejména o ty nejchudší.

Ptám se vás tedy: Co znamená „standardizace“ vzhledem ke svobodě náboženského vyznání? Znamená snad bránění všem občanům v tom, aby se veřejně hlásili ke svému náboženství? Znamená zapomenutí na kořeny našich zemí, včetně kořenů křesťanských?

**Kader Arif (S&D).** – (FR) Pane předsedajícím, pane Zapatero, pane Buzku, dámy a pánové, v době této krize zaujímá obchodní politika ve veřejné diskuzi stále důležitější místo, jak si Evropané stále více uvědomují, že obchodní strategie představená na úrovni Unie má přímý dopad na růst a zaměstnanost.

Na pozadí zvýšené mezinárodní hospodářské soutěže, vedl závod ve snižování nákladů ke ztrátě příliš mnoha pracovních míst nebo k přesídlování. Vzhledem k této situaci se naše skupina domnívá, že obchod musí být nástrojem, který má sloužit cílům, jakými jsou tvorba pracovních míst, snižování nerovností a dosažení udržitelného rozvoje. Během slyšení komisaře pro obchod, pana De Guchta, se zdálo, že souhlasí s tím, že obchod nemůže být cílem sám o sobě.

Rád bych proto věděl, zda budete během svého předsednictví podporovat reformu evropské obchodní politiky s účelem zajistit, aby vytvořila více pracovních míst a aby byla blíže propojena se skutečnou průmyslovou politikou. Budete podnikat i kroky k podpoře spravedlivého obchodu na světové úrovni, spravedlivého obchodu, který je schopen podporovat rozvoj, důstojnou práci a dodržování lidských práv? Jinými slovy, zavedete do našich dohod závazné sociální a ekologické standardy?

**Luis de Grandes Pascual (PPE).** – (ES) Pane Zapatero, pro Španěla, jako jsem já, je čest, moci vás zde pozdravit při příležitosti přebírání funkce předsedy Evropské unie. Toto je období mnoha očekávání a výzev, a my samozřejmě nesmíme tato očekávání zklamat. Je důležité, aby naši občané viděli, že naše modernizované orgány jsou schopny řešit skutečné problémy.

Víte, že souhlasíme s programem, který jste předložili. Víte, že pro španělskou stranu *Partido Popular* je to státní otázkou, a že za vámi budeme stát ve všem, co budeme považovat za společný evropský zájem, a toto je pro Španělsko důležité. Je to cílevědomý program a snad i program obsažný.

Věřím, že v rámci „alba“ španělského předsednictví – jelikož bude jistě barevné a různorodé – budou lidé moci na každou událost pohlížet jako na mezník v každodenních velmi reálných problémech, které je postihují.

Krize zasahuje ekonomiky a nezaměstnanost se zdá být pátým jezdcem apokalypsy. Byl jste natolik čestný, abyste připustil, že ve Španělsku je 20% nezaměstnanost, ale že to vás neomezuje. Myslím, že nás to všechny zavazuje k tomu, abychom přišli s řešením problému, který musíme řešit společně. Jedná se o skutečný problém.

Pane premiére, čas, který je k dispozici, mi neumožní říci příliš mnoho. Chci vám však říci, že Španělsko bude v budoucnu čelit mnoha výzvám, že jsem si jist schopnostmi Španělska jako státu a že chci věřit, a jsem si jist, že se této výzvě postavíte. V této době si v Evropě nesmíme dovolit tato očekávání nenaplnit.

Na druhé straně, globalizovaný svět – a na to jste bystře odkazoval – znamená, že se objevují nová mocenská centra a že je nezbytné, aby Evropská unie v rámci ochrany svých hodnot a zájmů zaujala aktivnější a konzistentnější roli. Jinak riskujeme, že se staneme bezvýznamnými.

A konečně, pane premiére, my Španělé nepřijmeme to, aby nám byla upírána možnost podávat návrhy. My to právo máme. Musíme být též schopni pokorně přijmout radu, kterou dal Don Quijote Sancho Panzovi, když pokoru doporučoval ve své představě o vládnutí ostrovu Barataria.

(Předsedající řečníka přerušil).

**Glenis Willmott (S&D).** – Pane předsedajícím, vítám premiérův velmi pozitivní a cílevědomý program španělského předsednictví. Jeho důraz na pracovní místa a růst je pro nás všechny, jak se vymaňujeme z finanční krize, zásadní, a já se velmi těším na to, že budu pracovat s vládou, která je stejně jako já socialistická.

Příštích šest měsíců bude pro hospodářskou budoucnost a budoucnost životního prostředí v EU velmi rozhodujících, a my se těšíme, že únorová Rada předvede ambiciózní vedení při reformě finančního sektoru.

Po nevydařených jednáních o změně klimatu v Kodani bych ráda slyšela, jak bude předsednictví pracovat s Komisí za účelem předložení společného cíle EU pro snížení objemu emisí v rámci cíle k 31. lednu. Bylo to již zmíněno, ale nakonec znovu vyzývám, abyste během svého předsednictví, pane premiére, využil příležitost vyřešit otázky spojené se zabíráním půdy a další problémy, které způsobují takové trápení a

zármutek desetitisícům spořádaným vlastníků nemovitostí v jižním Španělsku. Opravdu teď potřebujeme činy.

Pane Zapatero, je příjemné vás tu vidět. Přeji vám ve vaší funkci mnoho úspěchů.

**Tunne Kelam (PPE).** – Pane předsedající, španělské předsednictví bude posuzováno na základě toho, jak bude provádět Lisabonskou smlouvu v oblasti orgánů. Pane premiére, přeji vám mnoho úspěchů.

Výzvou, která před vámi stojí na cestě ke stimulaci hospodářské obnovy a vytvoření nových pracovních míst, je dosáhnout dokončení vnitřního trhu EU, včetně otevření trhů se službami v oblastech, které se stále berou jako výjimky. Než toho bude dosaženo, úspěch jakékoli strategie EU bude mít omezený účinek.

Podporuji váš závazek vytvořit společný trh s energiemi, který by propojil energetické rozvodné sítě celé Evropy. Přeji vám, abyste za tímto účelem využil postoje Parlamentu k vnější energetické bezpečnosti a solidaritě, který byl přijat v roce 2007 a který čeká na provedení.

Agenda 2020 znamená zavedení informačních a komunikačních technologií do každodenní praxe s využitím osvědčených postupů členských států, které již na tomto poli učinily pokrok. Doufám, že se vašemu předsednictví podaří rozhodnout o zřízení centrální agentury pro administraci IT systémů, kterou Evropa nepochybně potřebuje. To, co rovněž naléhavě potřebujeme, je vypracovat spolehlivou evropskou bezpečnostní strategii týkající se kybernetické obrany.

Věřím, že v rámci nové strategie východního partnerství bude EU hrát aktivnější úlohu rovněž při stabilizaci situace na jižním Kavkaze.

V neposlední řadě navrhuji, abyste zůstali věrni společnému postoji EU ke Kubě do té doby, než bude možno potvrdit, že tam došlo ke skutečným změnám. Odmítnutí režimu povolit našemu socialistickému kolegovi vstup na Kubu proto, že chtěl kontaktovat opozici, znakem skutečné změny bohužel není.

**Catherine Trautmann (S&D).** – (FR) Pane předsedající, pane Barroso, pane Zapatero, děkuji vám v první řadě, pane Zapatero, že jste přinesl zpět tížádost, politickou perspektivu a energii v době, kdy se Evropská unie musí zotavit z krize, a po neúspěchu v Kodani.

Očekávám, že nám Komise a předsednictví umožní učinit prioritami strategie 2020 tvorbu většího počtu kvalitnějších pracovních míst, boj proti sociálnímu vyloučení a udržitelný rozvoj. To platí zvláště pro zemědělský rozpočet a rovněž pro rozpočet odvětví rybolovu. Zavázali jste se k tomu.

Pane Zapatero, počítáme s tím, že na tuto politiku poskytnete zdroje, aby bylo možno spojit dekontaminaci půdy s bezpečností potravin, vytvořit podmínky pro zelená pracovní místa a pro zachování rybolovných zdrojů, zajistit potravinovou bezpečnost a vytvořit spravedlivější obchodní podmínky pro země Jihu.

Potřebujeme ambiciózní zemědělský rozpočet, a já bych vás též požádal o propojení rozpočtu odvětví rybolovu s tímto rozpočtem. Na základě dosažených výsledků v těchto oblastech bude naše práce, ale také naše politika, posuzována.

**Jan Olbrycht (PPE).** – (PL) Pane předsedající, pane Zapatero, mezi skutečnostmi prezentovanými dnes poněkud široce a obecně panem premiérem, se nachází mnoho otázek, které vyžadují vypracování a předložení konkrétních návrhů.

Tyto záležitosti budou spadat do dvou kategorií – záležitosti, kterými se, objektivně řečeno, španělské předsednictví bude muset zabývat, a ty, kterými se bude chtít zabývat, jelikož se bude snažit těchto cílů dosáhnout. Mezi těmi, ve věci kterých se musí jednat, jsou otázky vztahů mezi evropskými orgány, a zde bych rád pana Zapatera upozornil na ustanovení Lisabonské smlouvy, která v protokolu o subsidiaritě hovoří o nezbytnosti vymezit také úlohy regionálních a místních orgánů. Španělská zkušenost, hovoříme-li o regionalizaci, nasvědčuje tomu, že to bude možná právě španělské předsednictví, které se pokusí vyjasnit znění ohledně úloh regionálních a místních orgánů. Toto je zvláště podstatné, když pan Zapatero hovoří o tom, že jedním z jeho cílů je otázka rozvíjení inovativnosti a vzdělávání, čehož je, jak víme, ve velké míře dosahováno prostřednictvím evropských fondů na regionální a místní úrovni.

Evropský parlament s velkým zájmem očekává zpracování určitých otázek, vyřešení institucionálních záležitostí a návrhy týkající se budoucnosti politiky soudržnosti, která, jak víme, bude na programu nejdříve v Zaragoze a poté na Týdnu evropských inovativních regionů. S velkým zájmem čekáme na rozhodnutí a konkrétní návrhy.



**Anni Podimata (S&D).** – (EL) Pane předsedající, pane premiére, skutečnost, že Španělsko v této obtížné situaci přebírá předsednictví Evropské unie, je obrovskou výzvou a velkou příležitostí pro ty z nás, kteří zastáváme názor, že evropský recept na vypořádání se s krizí byl zatím jednostranný a v jeho rámci nebylo učiněno dost pro to, aby byl omezen dopad na reálné hospodářství a zaměstnanost, pro ty z nás, kteří zastáváme názor, že strategie obnovy měla být též strategií určenou ke změně modelu rozvoje, čímž mělo být dosaženo dobrých hospodářských, sociálních a environmentálních podmínek pro evropské občany. Španělské předsednictví je velkou příležitostí pro ty z nás, kteří věříme, že potřebujeme evropskou hospodářskou správu spolu s demokratizací nástrojů hospodářské politiky, které zabezpečí finanční prozíravost a požadovanou solidaritu tam, kde to bude za účelem ochrany zájmů evropských občanů považováno za nezbytné.

**Edite Estrela (S&D).** – (ES) Těší mne, že mám možnost říci, že José Luis Zapatero nezklamal, a překvapil evropské ženy velmi novátorskými a pokrokovými opatřeními. Učinil tak samozřejmě vytvořením vlády se skutečně rovným zastoupením a tím, jak odvážně do vnitrostátních i evropských agend vnesl otázky rovnosti pohlaví a vzájemné úcty.

Pane premiére, vřele vám blahopřeji k vašemu ambicióznímu akčnímu programu proti násilí na základě pohlaví, které je sociální pohromou. Vytvoření evropského orgánu dohledu v oblasti násilí na základě pohlaví je průkopnickým návrhem, který evropské ženy podporují a schvalují.

Pane premiére, jménem portugalských socialistů vám přeji hodně štěstí. Můžete se spolehnout na naši solidaritu. Ženy podporují Zapatera!

**Ramón Jáuregui Atondo (S&D).** – (ES) Rád bych vám, pane premiére, co nejupřímněji řekl, že jste nám vynikajícím způsobem představil, jakou podobu bude španělské předsednictví mít. Myslím, že to byl výjimečný proslov.

Chtěl jsem se vás, pane premiére, zeptat na Latinskou Ameriku. Myslím, že pro Evropu je velmi důležitá, a samozřejmě také Evropa je důležitá pro Latinskou Ameriku. V Latinské Americe existuje mnoho lidských vazeb, mnoho podnikatelských zájmů a mnoho rozvíjejících se států, jako je Argentina, Brazílie nebo Mexiko, které jsou součástí oné nové světové správy a které musí vytvořit alianci s Evropou.

Rád bych se vás, pane předsedající, zeptal, jaké jsou záměry Evropské unie a vašeho předsednictví, pokud se Latinské Ameriky týče, co se od summitu s Latinskou Amerikou očekává a jaké plány Evropská unie a vaše předsednictví s Latinskou Amerikou má?

**Laima Liucija Andrikiienė (PPE).** – (ES) Jelikož mám na projev pouze jednu minutu, zaměřím se na práva občanů.

Španělské předsednictví je pro nás příležitostí dát náš dům do pořádku. Jedním příkladem jsou Kanárské ostrovy a lidé, kteří tam žijí.

Minulý rok jsem tam byla na kurzu španělštiny. K mému překvapení jsem zjistila, že pokud budu studovat ve škole na pevnině nebo na Baleárských ostrovech, náklady budou uhrazeny, nachází-li se však škola na Kanárských ostrovech, pak tomu tak není, protože ty nejsou součástí Evropy. Jsou součástí Evropské unie, ale nikoli Evropy, s tím důsledkem, že jazykové školy na těchto ostrovech, dokonce i ty, v nichž je kvalita kurzů vynikající, jsou připraveny o příležitost...

(Předsedající řečníci přerušil).

**Chris Davies (ALDE).** – Pane předsedající, pan premiér v úvodním projevu hovořil o tom, že Evropa musí vypracovat účinnější zahraniční politiku, zejména s ohledem na své blízké sousedy, mezi které musíme zařadit Izrael.

Je to země, která vojensky okupuje území jiného národa, která porušuje lidská práva, která pokračuje v blokáde Gazy a uplatňuje kolektivní trest na jeden a půl milionu lidí, a přesto ji považujeme za normálního obchodního partnera. Naše zásady a naše politiky jsou jasné: Byly právě minulý měsíc znovu vyjádřeny ministry zahraničí, ale naše slova se nezdají být podpořena žádnými skutky.

Myslím, že opravdovým testem tohoto předsednictví v několika příštích měsících bude to, zda v našich vztazích s Izraelem začneme uplatňovat určitou nezávislost, a zda začneme dávat najevo, že naše zásady něco znamenají, a že je budeme uplatňovat.

**Kinga Göncz (S&D).** – (HU) Já též španělskému předsednictví, které je prvním z trojice předsednictví v souladu s Lisabonskou smlouvou, přeji hodně úspěchů. Pokud jde o strategii 2020, bylo opakovaně zmíněno, že ta bude v procesu zotavování se z krize hrát klíčovou roli. Nicméně hlavní zodpovědnost mají členské státy, které jsou v oblasti těchto politik příslušné. Dovolte mi prosím upozornit na skutečnost, že máme politiky a rozpočty Společenství, které mohou fungovat jako nástroj na snižování dopadů krize. Z tohoto hlediska je nesmírně důležité, aby jednání o novém rozpočtovém období začala na počátku roku 2011 a aby Komise předložila svůj návrh rozpočtu v tomto termínu tak, abychom mohli tyto politiky podrobně rozpracovat. Rád bych požádal Komisi, aby tak učinila včas.

**Ulrike Lunacek (Verts/ALE).** – (ES) Pane premiére, věřím, že Vy, jako předseda španělské vlády, máte skutečně odvahu a schopnost váš cílevědomý program, zejména program týkající se násilí páchaného na ženách, zavést do praxe a provést.

Mám dvě otázky. Jedna se týká zahraniční politiky. Řekl jste, že Evropa musí vsadit na zahraniční politiku, ale i na ochranu evropských zájmů. Rád bych se vás zeptal, jaké jsou evropskými zájmy? Jsou to zájmy velkých nadnárodních společností, které chtějí dosahovat zisků bez ohledu na sociální dohody nebo úmluvy o životním prostředí? Nebo jsou to zájmy, které jsou obsaženy v evropských hodnotách, Listině základních lidských práv a svobod Evropské unie, jako jsou lidská práva, demokratizace, posilování občanské společnosti a práva menšin? Na jaké zájmy se odvoláváte?

Další otázka. Ani jedním slovem jste se nedotkl tématu přistěhovalectví, které je v Evropě tak důležité. Potřebujeme program...

(Předsedající řečníka přerušil).

**John Bufton (EFD).** – Pane předsedajícím, vy jste dnes začal, pane premiére, s velmi proevropskou agendou. To, co bych vám rád řekl je, že tato agenda nefunguje. Euro se v současné době v některých zemích nachází v nesnázích. Řecko je na lopatkách; Španělsko, vaše země, je rovněž v nesnázích. Máte zemi, kterou jste sám vytvářel k obrazu svému, kde v současnosti nezaměstnanost u lidí mezi 18–24 lety dosahuje 40 %.

Španělští občané mohou hovořit sami za sebe. Vy ve vaší funkci budete nyní po příštích šest měsíců také hovořit za občany mé země. Na začátku jste se zmínil o další integraci. Žádám vás, abyste se předtím, než začnete s další integrací, vrátil k občanům mé země, Spojeného království, a dal jim volbu v podobě referenda.

#### PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

*Předseda*

**Zoltán Balczó (NI).** – (HU) Pane předsedo, zmínil jste důležitost změny a ospravedlňoval jste ji odvoláním na celosvětovou hospodářskou krizi, která je nejzávažnější za posledních 80 let a která způsobila ztrátu 8 milionů pracovních míst. Uvedené nástroje stojí za podporu, ale neznamenají skutečný obrat k lepšímu. Poté, co jsme se z krize poučili, potřebujeme skutečnou hospodářskou revoluci. Souhlasíte s tím, že liberalizovaný trh je neschopný se sám regulovat? Souhlasíte s tím, že by měla být přezkoumána liberální dogmata? Souhlasíte s tím, že je nezbytné rozšířit regulační úlohu Společenství a že se tržní ekonomika neobejde bez zásahů vlády? Vaše odpověď bude velmi vítána.

**José Luis Rodríguez Zapatero, úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane předsedo, s uspokojením zaznamenávám, že Evropský parlament má větší sílu i více vitality, než kdy předtím. Došlo k velmi vysokému počtu vystoupení, je zde mnoho konkrétních otázek, kterými se v rámci své odpovědi nemohu plně zabývat, nemám-li zcela nepřijatelně prodlužovat toto zasedání.

Dovolte mi učinit kompromis a ve svém vstupu poukázat na určité otázky, které jsou, dle mého názoru, nejzávažnější a jež musí být vyjasněny. Můj kompromis je takový, že každé jednotlivé konkrétní otázce, která byla poslanci vznesena, se dostane odpovědi na konečném zasedání, kterého se zúčastním na konci tohoto šestiměsíčního období, kdy bude španělské rotující předsednictví hodnoceno a posuzováno. Proto doufám, že uspokojím všechny poslance vyjádřením k některým konkrétním záležitostem, jež jsem zaznamenal.

Rád bych se několika slovy vyjádřil o přispěvcích svých krajanů, španělských poslanců. Rád bych poděkoval španělské straně *Partido Popular* za podporu, kterou na tomto zasedání projevila a která byla potvrzena v národní politické diskusi a schválena návrhem. Pro úkol, který před námi stojí, je to nepochybně mimořádně kladným faktorem a vyzdvihuje to naši sdílenou evropskou touhu, společné úsilí a práci, ve které jsme

připraveni pokračovat, jsou zaměřeni na velmi obtížné období, kterým, jsou konfrontováni s hospodářskou krizí, procházíme.

Rád bych se zmínil o přistěhovalectví. Jeden z vážených poslanců zdůraznil otázku podoby naší přistěhovalecké politiky, a dokonce prohlásil, že o ní nebyla zmínka. Je pravda, že jsem se jí v mém projevu nedotkl, ale krátce řečeno, člověk musí stanovovat priority. Výslovně zde zaznělo, že jsem zastáncem hromadného přistěhovalectví, a to rozhodně není pravda. To, čeho jsem zastáncem, je dodržování lidských práv všech, každé jednotlivé osoby, ať pochází odkudkoli.

(Potlesk)

Máme Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, který byl podpořen a schválen během francouzského předsednictví. Tímto paktem se musíme řídit. Pakt samozřejmě zahrnuje hraniční kontroly, spolupráci a politický dialog se zeměmi, z nichž přistěhovalci přicházejí, jakožto nejlepší způsob, jak se vyhnout hromadnému přílivu přistěhovalců. Nicméně musím dodat, že součástí politiky Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu je i integrace, integrace, pokud jde o lidská práva přistěhovalců. Hovořím za zemi, která v několika posledních letech pocítila velmi vysokou míru přistěhovalectví, a nikoliv bez následků, poněvadž od roku 2000 vzrostla populace Španělska o šest milionů lidí. Země má též zkušenosti s vystěhovalectvím, protože v době diktatury lidé z hospodářských důvodů emigrovali do mnoha evropských zemí.

Ze zkušenosti dobře víme, co to obnáší, muset opustit svou zemi a hledat budoucnost nebo kousek hospodářské důstojnosti jinde. Víme, že je obtížné se s tím vyrovnat. A víme, že státy a národy nejsou hodnoceny čistě na základě své politické, vojenské nebo hospodářské síly. Státy, a Evropa s nimi, se posuzují také podle toho, jak s lidskými právy nakládají a jakou mají úctu nejen k těmto právům, ale i k osobám, které přicházejí pracovat do našich zemí hledající budoucnost, kterou ve své zemi nenašli.

(Potlesk)

Kromě toho si Evropská unie musí uvědomit skutečnost – neboť tomu tak vskutku je – že do roku 2025 bude 30 % jejích obyvatel starších 65 let. V žádné jiné oblasti nebo regionu na světě k ničemu takovému nedojde. Budeme oblastí, kontinentem, s největším počtem lidí starších 65 let, a to povede ke snížení naší schopnosti vyrábět, k úbytku ekonomicky aktivních obyvatel a ke snížení kapacity pracovních sil a bude to vytvářet tlak na naše systémy sociálního zabezpečení. Ve střednědobém horizontu potřebuje Evropa pracovníky. Odhlédneme-li od krize, bude potřebovat pracovníky, a musí na pracovní trh dostat ženy, a tak zvýšit počet ekonomicky aktivních obyvatel za účelem zachování sociální ochrany. To je podstatný závěr.

Za druhé, subsidiarita a jazyky. Při uplatňování Lisabonské smlouvy budeme samozřejmě svědomití, a já bych rád podotkl, že to byla moje vláda, která v rámci evropských orgánů podporovala užívání jazyků, jež mají ve Španělsku status dalších úředních jazyků. Je však nesporné, že při uplatňování Lisabonské smlouvy je v tuto chvíli vyzdvihována rovnováha mezi orgány. Zazněla tu i poznámka, která byla, dle mého názoru nespravedlivá, i když musím připustit, že svou povahou byla ojedinělá. Jako předseda rotujícího předsednictví jsem souhlasně zmiňoval, uznal a samozřejmě podporoval institucionální úlohu stálého předsedy Rady, vysoké představitelky a plnou spolupráci Komise. A budu v tom pokračovat.

Nové pravomoci Evropského parlamentu budou rotujícím španělským předsednictvím uvedeny v pohyb za plné spolupráce s předsedou Komise, který svůj stálý pracovní vztah s Parlamentem vždy dával jasné najevo. Poukazuji na práci vykonanou panem Durão Barrosem. Byl jsem kritizován za to, že jsem jej podporoval. Ano, podporoval jsem ho a stále ho podporuji, neboť vidím, že pracuje ve prospěch silné a sjednocené Evropy, a to je, bez ohledu na ideologický postoj, velmi důležité.

Za třetí, finanční systém, daňové ráje a nová regulace a dohled. Nezmínil jsem se o tom, abych nevyčerpal všechna témata, ale plně souhlasím s uplatňováním pravidel pro nový finanční dohled a regulaci. Co se týče požadavku zrušení daňových rájů, rotující předsednictví bude neústupné a přísné.

(Potlesk)

Bude samozřejmě prosazovat, podporovat a vyžadovat, aby všechny země postupovaly dále v realizaci nezbytných dohod vztahujících se k fiskální transparentnosti a poskytování informací v rámci mezinárodního společenství.

Pokud se týče tématu změny klimatu, dne 11. února Rada za pomoci Komise provede analýzu kodaňského summitu. Evropská unie by měla samozřejmě pokračovat v přijímání opatření ve prospěch strategie, která

nás dovede k progresivní dohodě, jejímž cílem bude omezit změnu klimatu. Jsem pro to, aby Evropská unie věděla, jak rozumě spojit svůj cíl stanovený pro rok 2020 nebo na období let 2020–2030 s požadavky dalších hráčů s ohledem na snižování jejich emisí. Tento úkol musíme v rámci podpory evropské jednoty a společné strategie svěřit Evropské komisi. Dále plně souhlasím s tím, že Spojené státy a Čína jsou dva vůdčí aktéři, kteří by z našeho pohledu mohli hrát mnohem aktivnější úlohu.

Jsem samozřejmě plně přesvědčen o tom, že společná zemědělská politika by měla zahrnovat rybolov a že sociální pakt, o kterém se zmínili někteří poslanci, vyžaduje revizi, změnu, aby mohly být začleněny zájmy, legitimní zastoupení a konstruktivní postoj velké části těch, kteří zastupují zaměstnance v Evropě. Jsou to odbory, kdo zastupuje pracovníky, odbory, jež jsou vyjádřením evropské sociální úmluvy, díky níž jsme se v několika posledních desetiletích stali regionem s nejvyšším stupněm sociálního zabezpečení a nejvyšší mírou blahobytu od konce druhé světové války.

(Potlesk)

Budoucnost Evropské unie a evropské prosperity nemůže být psána bez pracovníků, bez sociálních práv a bez politik sociálního zabezpečení, a proto je musíme aktivně zapojit.

Padl zde dotaz, který se týkal oblasti zahraniční politiky. Blízký východ, Latinská Amerika, ta zvláště, a jedna zmínka o Izraeli. Doufáme, že v příštích šesti měsících prosadíme dohodu o Blízkém východě. Víme, že mír na Blízkém východě je nezbytnou základní podmínkou pro mír v ostatních regionech, ve kterých se rozšířil terorismus a konflikty, jež jsou živeny radikalismem a ideologickým a náboženským fanatismem. Evropská unie bude plnit svou úlohu tím, že k tomuto mírovému procesu přispěje prostřednictvím závazku znovu začít s rozhovory. Známe cíle i podmínky. Víme, že tento dialog musí jako jednu ze základních podmínek zahrnovat uznání palestinského státu.

(Potlesk)

Pracovat s Izraelem znamená pracovat pro mír. Pokud s Izraelem nebudeme navzdory kritice, kterou si za své četné činy zaslouží, pracovat, dosažení míru se nepřiblíží. Práce s Palestinou je usilováním o její právo na stát, území, možnost doufat v dohledné době v prosperitu a řešit všechny stávající otázky. Budeme tak činit odhodlaně a samozřejmě za spolupráce s dalšími významnými mezinárodními aktéry.

Co se Latinské Ameriky týče: Latinská Amerika je mladým, nesmírně životaschopným kontinentem s velkou budoucností. Počet obyvatel dosahuje 500 milionů a Evropa zde je nesmazatelně přítomná, nejen Španělsko, ale Evropa, protože zde nyní po dlouhé době a po určitých obtížích existují demokratické a pokrokové hodnoty, které upevňují to, co pro ni, jako pro skupinu národů, znamená stabilita a jednotnost. Na summitu s Latinskou Amerikou bychom rádi dosáhli obchodních dohod s Mercosurem, se Střední Amerikou a s Andským společenstvím nebo v této oblasti pokročili. To vše je v zájmu rozvoje a pokroku jak Latinské Ameriky, tak evropských hospodářských zájmů, které by, dle mého názoru, měly být také chráněny.

Evropské zájmy. Když byla učiněna poznámka, na níž se shodli další poslanci, k politikám Unie týkajícím se rovnosti mezi muži a ženami, považoval jsem to za velmi dobrý příklad a politiku občanství. Takové jsou evropské zájmy. Evropské zájmy, které v zahraničně politických krocích prosazují, jsou zájmy zahrnující ty hodnoty, které Evropa ztělesňuje, které mají svůj původ v osvícenství a ve všech kulturních, náboženských a občanských tradicích, které v Evropě vzkvétaly a rozvíjely se. Standardizovat znamená tolerovat, standardizovat znamená cítit evropskou tradici, to nejlepší z evropské tradice, což znamená, že tato země je zemí náboženské, ideové, politické a kulturní svobody. Tato svoboda vyžaduje toleranci a rovnost v zacházení se všemi vyznáními a přesvědčeními tak, aby demokracie mohla být demokracií úplnou.

(Potlesk)

Pane předsedo, v zásadě jsem chtěl poukázat na některé ojedinělé vstupy jiných zemí, které se týkaly mé země, Španělska, a zvláště na poznámku pana Langena, konkrétní poznámku ke Španělsku, o našich hospodářských charakteristikách, na níž se cítím povinen reagovat. Musím říci, že když jsem dnes ráno zahájil svůj projev, hovořil jsem jako představitel evropské země, proevropské země, vděčný za to, že jsme členy Evropské unie, vděčný těm zemím, které podporovaly náš vstup do Evropské unie a za to, že jsme za posledních 25 let prošli významnými přeměnami a zaznamenali velký pokrok. Tak veliký, že od doby, co jsme vstoupili do Evropské unie, jsme snížili rozdíl v příjmu na obyvatele o 15 bodů, a tím překročili současný evropský průměr. Toho jsme dosáhli díky úsilí mnoha Španělů, pracovníků a jejich podniků.

Momentálně, po tomto významném pokroku, procházíme hospodářskou krizí, která má dopad na zaměstnanost. Je pravdou, že máme vysokou míru nezaměstnanosti, podobně jako tomu bylo během krizí

v 70. a 90. letech. Tohle je pro naši zemi charakteristické, zrovna tak to, že když dochází k růstu, vytváříme vyšší zaměstnanost než jiné země. Nicméně mohu pana Langena ujistit, že pokud by se měla v jeho zemi zítra zvýšit nezaměstnanost, ať by byl ve vládě kdokoli, moje reakce jako politického vůdce, premiéra a člověka proevropského, by se nesla ve znamení podpory a solidarity, a nikoli vzájemného obviňování, což bylo dnes ráno v této sněmovně vaší odpovědí.

(Potlesk)

Nesla by se ve znamení podpory a solidarity. Takto to cítím já, a jelikož jsem Evropan, který má vaší zemi v oblibě, doufám, že se tak nikdy nestane.

Krátce řečeno, pane předsedo, během tohoto předsednictví budeme své úsilí směřovat k evropskému projektu solidarity, spolupráce, silnější hospodářské unie, reformy a přesvědčení. Děkuji vám, mimo jiné, za to, že jste zmiňoval pana Almuniu, neboť jsem ho k výkonu povinností, kterých se ujímá, navrhl já. Také víme, že v příštích šesti měsících se může Parlament spolehnout na spolupráci, úctu a uznání mé země a mé vlády, a víme i to, že na konci tohoto předsednictví budu zde, abych se dopodrobna zodpovídal, a budu odpovídat na jakékoli otázky, které vyvstanou, s úctou a solidárně.

(Potlesk)

**Předseda.** Děkuji vám, pane Zapatero, za váš projev. Naše spolupráce, spolupráce Evropského parlamentu a španělského předsednictví, je velmi důležitá. Pracujeme v oblasti tvorby právních předpisů, a vlády jednotlivých předsednictví jsou tak pro nás nepostradatelné k tomu, abychom byli schopni uskutečňovat legislativní proces.

#### **Písemná prohlášení (článek 149)**

**Jean-Pierre Audy (PPE), písemně.** – (FR) Líbil se mi projev předsedy vlády Španělského království, zejména když hovořil o rovnováze mezi ekonomikou, sociálními otázkami a životním prostředím. Podporuji myšlenku sociálního paktu založeného na sociálních partnerech, který je navíc podmínkou pro splnění významné sociální ambice, a jsem přesvědčen, že je faktorem v hospodářské výkonnosti Evropy. V době, kdy je Pyrenejský poloostrov držitelem dvou důležitých předsednictví (Rady Evropské unie španělským premiérem José Luisem Rodríguezem Zapaterem a Evropské komise portugalským José Manuelem Barrosem), lituji, že španělské předsednictví neprokázalo svou schopnost přinést přidanou politickou hodnotu do vztahů s americkým kontinentem mimo území Spojených států a Kanady. Je to politováníhodné, protože se v první polovině roku 2010 bude konat šestý summit EU a zemí Latinské Ameriky a Karibiku (EU-LAC), zatímco se summit EU a Mexika a EU a Brazílie budou konat v uvedeném pořadí v první a druhé polovině roku 2010. Chtěl bych využít tohoto projevu a opět vyjádřit politování nad tím, že nový předseda Evropské rady, který byl zvolen v polovině listopadu a ujal se úřadu 1. prosince 2009, dosud nebyl pozdravit poslance Evropského parlamentu, ani jim neposlal jednoduchou zprávu.

**Elena Băsescu (PPE), písemně.** – (RO) Ráda bych poukázala na to, že jsem byla členkou delegace Výboru pro zahraniční věci, která v říjnu 2009 v Madridu připravila priority španělského předsednictví. Na základě své znalosti těchto cílů jsem uvedla body společné s těmi rumunskými.

Hlavním zájmem španělského předsednictví je oblast Středomoří, což může přinést velké výhody i Rumunsku. Rumunské společnosti budou mít příležitost vrátit se ve Středomoří (v zemích jako je Alžírsko, Turecko, Sýrie a Egypt) na trh. Hlavním společným cílem je zajistit energetickou bezpečnost Evropské unie. Do této oblasti vstupuje i Rumunsko: projektem Nabucco, celoevropským ropovodem Constance – Terst a propojením sítí zemního plynu v sousedních státech: Rumunsko – Maďarsko (Arad – Szeged), Rumunsko – Bulharsko (Giurgiu – Ruse), Isaccea a Negru Vodă

Zároveň se domnívám, že musí španělské předsednictví zaměřit zvláštní pozornost na země východního partnerství. Hlavním politickým cílem Rumunska je zahrnout Moldavskou republiku, z hlediska jejího budoucího přistoupení k EU, do skupiny zemí západního Balkánu. Jednání o podpisu dohody o přidružení mezi Evropskou unií a Moldavskou republikou bylo zahájeno v Kišiněvě dne 12. ledna 2008. Moldávie v tuto chvíli potřebuje finanční a politickou pomoc. To by mělo být prioritou obou současných předsednictví i těch následujících.

**Dominique Baudis (PPE), písemně.** – (FR) Pane předsedo, následujících šest měsíců budete mít v rukou střídavé předsednictví Evropské unie. V oblasti zahraniční politiky vás čeká mnoho výzev, zejména pokud jde o jižní pobřeží Středozemního moře. Co hodláte učinit ke znovuzahájení Unie pro Středomoří, pokud se sídlo nachází v Barceloně? Nedávno byl jmenován generální tajemník Unie pro Středomoří. Jak si

představujete spolupráci s úplně prvním generálním tajemníkem Unie pro Středomoří? Pro Středomoří potřebujeme ambiciózní politiku přesahující hospodářská partnerství, která prorazí cestu skutečným politickým partnerstvím.

**Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně.** – (LT) Španělsko přebírá štafetu předsednictví Evropské unie právě v chvíli, kdy vstupuje v platnost Lisabonská smlouva. To znamená, že předsedající stát bude mít možnost při plnění svého ambiciózního programu těsněji spolupracovat s Evropským parlamentem. Podporuji nejdůležitější priority uvedené ve španělském programu o strategii „Evropa 2020“ - zabezpečit zaměstnanost a sociální pokrok, iniciativa v oblasti vzdělávání, inovace v otázkách o energetické bezpečnosti. Pro mě, jako pro litevskou poslankyni Evropského parlamentu, je velmi důležité, aby předsedající země dále pokračovala v provádění strategie EU pro region Baltského moře, která byla přijata během švédského předsednictví. Tyto roky jsou roky evropského boje proti chudobě a sociální izolaci. Chtěla bych požádat Španělsko, aby v průběhu svého předsednictví přijalo nezbytná opatření k boji proti chudobě a pro zajištění minimálních sociálních jistot. Švédsko, země na severním území EU, bylo ve svém předsednictví úspěšné. Přeji tedy jižnímu státu – Španělsku užitečnou práci pro dobro občanů EU.

**Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně.** – (RO) Rád bych španělské předsednictví upozornil na několik věcí, které považuji za priority a pro které dle mého názoru musíme v nadcházejících měsících najít řešení. Práva pacientů při využívání zdravotní péče v zahraničí musí být považována za prioritu jako u všech pacientů v Evropě využívajících stejného práva. Vyzývám předsednictví, aby usilovalo o vyřešení této situace na úrovni Rady. Zároveň předsednictví žádám, aby podpořilo směrnici o informování široké veřejnosti o výdeji léčivých přípravků vázaných na lékařský předpis, jíž je Rada odpůrcem. Zachování statu quo nemá v této oblasti pro pacienty ani farmaceutický průmysl žádný přínos. Podnikatelský sektor vyžaduje podporu, abychom se mohli dostat z hospodářské krize, zejména v nových členských státech, které mají v této oblasti závažné problémy. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že podpora malých a středních podniků je naprosto nezbytná. Španělské předsednictví musí prokázat silnou podporu směrnice o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, což je pro malé a střední podniky zásadní. Přeji španělskému předsednictví mnoho úspěchů při dosahování jeho priorit a při hledání řešení problémů, kterým v současné době Evropská unie čelí.

**Proinsias De Rossa (S&D), písemně.** – Cílem Evropy je uzavřít komplexní mírovou dohodu na Blízkém východě, jejímž základem je řešení dvou států. Chceme bezpečný stát pro Izraelce a životaschopný demokratický stát pro Palestince založený na hranicích, které byly před rokem 1967. Pro takové řešení je však za pět minut dvanáct. Jasně prohlášení Rady ze dne 8. prosince musíte prosazovat rázně a s vaší rozhodností. Klíčem k pokroku je vytvořit podmínky pro včasné palestinské volby. Evropa by měla dát jasné najevo, že bude jednat s těmi, kteří budou zvoleni v nových volbách bez ohledu na jejich politickou příslušnost, a na základě závazku provádění dohod přijatých palestinským lidem. Od této chvíle musí být politika Evropské unie týkající se Izraele, Palestinské samosprávy a hnutí Hamás založena na jejich krocích a neprodleně musí vést ke konečným vyjednáváním o statusu na základě plánu kvarteta a arabské mírové iniciativy. Musíme trvat na tom, že je třeba okamžitě a bezpodmínečně zastavit izraelské obléhání Gazy a děsivé lidské utrpení, které se týká 1,5 milionu obyvatel. Pokud Evropa okamžitě nepodnikne vážné kroky a nevyzve Spojené státy, aby udělaly totéž, situace se může velmi rychle stát nenávratnou.

**Ioan Enciu (S&D), písemně.** – (RO) Současné španělské předsednictví bylo pověřeno důležitým úkolem – vypracovat akční plán pro provádění Stockholmského programu. Tento plán musí obsahovat kromě svých důležitých cílů celý balíček otázek týkajících se přistěhovalců a azylu, hraničních kontrol a bezpečnosti, a stejně tak boje proti organizovanému zločinu a terorismu, stručně řečeno, musí obsahovat záruky bezpečnosti pro občany EU.

K dosažení těchto cílů bude v budoucnosti potřeba ještě širší výměna informací mezi institucemi a specializovanými agenturami, stejně jako konsolidace databáze EU, tedy nadále shromažďovat osobní údaje občanů. Musí se však zachovat stabilní rovnováha mezi zajišťováním bezpečnosti a respektováním práva občanů na soukromí. Musí se podporovat konsensus mezi členskými státy s ohledem na nalezení rozumné souvztažnosti mezi těmito dvěma uvedenými cíli.

Hlavním cílem všech evropských politik musí být respektování základních lidských práv, a tři země, které budou v následujících 18 měsících předsedat EU, tomu musí věnovat maximální pozornost.

**José Manuel Fernandes (PPE), písemně.** – (PT) Španělskému předsednictví přeji co možná největší úspěch. Španělsko je prvním členským státem, který skutečně může vdechnout život novému institucionálnímu modelu, jenž vstoupil v platnost s Lisabonskou smlouvou.

Doufáme, že bude zrealizována priorita, kterou již uvedl premiér Rodríguez Zapatero – tedy vyvléci Evropu z krize a obnovit hospodářský růst – a budeme moci pokračovat v boji proti změně klimatu a v obraně energetické bezpečnosti. Zároveň je důležité přijmout politiku lesního hospodářství a usilovat o větší účinnost ve vodním hospodářství.

V Evropském roce v boji proti chudobě a v době ekonomické krize doufáme, že se upevní politiky těch nejzranitelnějších ve společnosti. Doufám, že budou členské státy a evropské instituce spolupracovat tak, aby se Evropská unie stala více prosperující a jednotnou a měla větší účast na mezinárodní scéně.

Také doufám, že se během tohoto předsednictví posílí vztahy mezi Portugalskem a Španělskem. Každý si je vědom vzájemné závislosti a propojení mezi našimi vlastními ekonomikami. Dobrým příkladem jednoty úsilí je Mezinárodní iberijská nanotechnologická laboratoř v Braze, která umožní rozvoj vědeckého výzkumu, inovací a znalostí, což povede k větší konkurenceschopnosti našich společností.

**Carlo Fidanza (PPE), písemně. – (IT)** Pane předsedo, dámy a pánové, úřadující předseda předložil své priority. Vše jsou to důležité záležitosti, ale to ohlušující ticho ohledně boje proti nelegálnímu přistěhovalectví, definované jako nepriorita, je zjevné.

Není vůbec zmíněno posilování programu agentury FRONTEX nebo nutnost k dohodám o rozdělení uprchlíků, která je více závažná; nebyl učiněn žádný závazek ke zvýšení naší spolupráce se zeměmi výjezdu nelegálních přistěhovalců, nebo na podporu v rámci OSN. Na místě je potřeba vytvořit identifikační střediska pro žadatele o azyl, která ověří, kdo má skutečně na azyl nárok.

Tento nedostatek je velmi vážným ukazatelem toho, že se odchylujeme od postoje nedávno potvrzeného Evropskou radou a od postoje italské vlády, které vždy bojovaly o to, aby se záležitosti spojené s imigračními kontrolami vyzdvihly na horní příčky evropské agendy.

Doufám, že může španělské předsednictví, kromě vznášení obecných požadavků týkajících se lidských práv, přezkoumat své priority a jednat podle závazků, které souvisí s přistěhovalectvím, učiněných předchozím úřadujícím předsedou. Budeme nadále vyvíjet tlak na pana Zapatera a jeho vládu, dokud se tak nestane.

**Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU)** Vítám skutečnost, že program španělského předsednictví obsahuje jako prioritu týkající se evropského trhu práce zajištění rovných příležitostí pro ženy a muže, a stejně tak zemědělský rozvoj a vztahy se třetími zeměmi. Zároveň je potěšitelné, že program klade důraz na boj proti násilí založenému na pohlaví, na ochranu obětí takových trestných činů, zatímco vedle svých obecných cílů zdůrazňuje, že rovnost žen a mužů hraje v růstu Evropské unie roli. Je to nesmírně důležitý vývoj, pokud se v kapitole o antidiskriminaci předsednictví zavazuje, že sníží stávající mzdové rozdíly mezi muži a ženami, představí plán na období 2011 – 2015 o rovnosti žen a mužů, zavede Evropské středisko pro sledování genderového násilí a zorganizuje fórum pro posuzování výsledků i budoucích výzev „Pekingské akční platformy“ OSN. Přestože program neuvádí své plány pro společenské začlenění Romů, upřímně doufám, že předsednictví bude pokračovat v práci, kterou začal jeho předchůdce, s ohledem na Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a vynaloží všechny prostředky na podporu sociální a hospodářské integrace Romů, největší a nejzranitelnější menšiny v Evropě. Dále doufám, že španělské předsednictví na summitu, který se bude konat v Mezinárodní den Romů v Córdobě, významně přispěje k rychlému dokončení právě vznikající evropské strategie pro Romy.

**Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU)** Rád slyším o programu „inovace Evropy“ představeném španělským předsednictvím, protože nastavuje zrychlení rozvoje politiky v oblasti cestovního ruchu jako prioritu včetně posouzení z hlediska turistů, pokud jde o EU, týkající se tohoto odvětví. Za tímto účelem se předsednictví zaměřuje na vytvoření evropského modelu cestovního ruchu včetně skupinového. Chtěl bych vás upozornit na skutečnost, že by měla být věnována maximální pozornost osobám se zdravotním postižením. Dále pak předsednictví v oblasti dopravy navrhuje podporovat inteligentní dopravní systémy, které já osobně plně podporuji, a rád bych využil této příležitosti a zopakoval: Evropská unie by neměla dále přijímat a zachovávat v platnosti takové množství předpisů týkajících se dopravy. V současné době není lidem s rozdílnými dopravními potřebami poskytována stejná úroveň dopravních služeb, přestože všichni mají stejná práva cestujících. Navrhují, aby předsednictví vzalo do úvahy prohlášení Siima Kallase, jmenovaného člena Komise, ve kterém poukazuje na to, že je volný pohyb jednou z nejzákladnějších svobod evropských občanů projevující se v moderní dopravě. Jmenovaný člen Komise souhlasil s touto iniciativou a zavázal se vytvořit jednotný etický kodex týkající se všech sektorů dopravy. Tímto může v průběhu svého mandátu zajistit všem evropským občanům jasná a transparentní práva a v tom by španělské předsednictví mohlo a mělo hrát důležitou roli.

**Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL)** Jsem velmi rád, že je mezi prioritami španělského předsednictví i politika sousedství. Víím, jak je pro Španělsko důležité rozvíjet spolupráci se zeměmi Středozeří a jaký význam Španělsko přikládá konceptu Unie pro Středomoří. Samozřejmě chápu, že se to týká mnoha zemí sousedících s EU a důležitých hospodářských partnerů Unie. Byl jsem ještě více potěšen prohlášením pana Zapatera a dalších zástupců španělského předsednictví, že chtějí pokračovat ve snaze svých předchůdců, zejména Čechů a Švédů, v rozvoji spolupráce s jižními sousedy EU, zvláště se státy zahrnutými v programu východního partnerství, navrženém Polskem a Švédskem. V této souvislosti bych rád vyzval předsednictví, jmenovitě pana Zapatera, aby se zvláště zajímal o situaci v Bělorusku. Je nesmírně důležité přehodnotit strategii směřující k Bělorusku a sledovat vnitřní politiku této země. EU by měla vyžadovat, aby běloruské orgány respektovaly lidská práva a změnily svůj postoj k instituci občanské společnosti. Pan Zapatero zdůraznil důležitost lidských práv. Vězni svědomí jsou v Bělorusku bohužel stále zadržováni a postoj orgánů k demokratické opozici – svobodným médiím, nevládním organizacím i organizacím národnostních menšin – zaostává za evropskými standardy. Demokratická a respektování základních občanských práv je faktorem, který by měl být ve východním partnerství podmínkou pro rozvoj spolupráce mezi EU a Běloruskem.

**Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), písemně. – (PL)** Jedna z priorit španělského předsednictví je stimulace hospodářství EU, již má být dosaženo schválením a realizací Evropské strategie pro udržitelný rozvoj do roku 2020. Tento dokument představený Komisí ukazuje, že to především znamená podpořit znalostní a k životnímu prostředí šetrnější ekonomiku. Dalším návrhem předloženým Španělskem je systém finančních podpořů, jako je například snížení dotací z rozpočtu EU zemím nedosahujícím cílů obsažených ve strategii. Španělsko se nyní vrací k této myšlence v reakci na odpor mnoha zemí a zájmových skupin.

Nicméně mám otázku: proč se nejednalo ještě před tím, než byla tato revoluční myšlenka oznámena? Neuvedomuje si Španělsko, s ohledem na svou vlastní zkušenost, že mohou mít chudší země s takovými ambiciózními podmínkami problémy nikoliv pro nedostatek vůle, ale protože nejsou schopny? Nemyslíte si, pane Zapatero, že zavedení dalších pokut bude mít opačný efekt, než bylo zamýšleno, že to povede ke vzniku ještě většího nepoměru v rozvoji jednotlivých regionů a oslabí to celou Unii? Všichni chceme silnou Unii, což znamená Unii se silnými částmi. Politika vyrovnání rozdílů mezi regiony funguje, nenechte nás proto zmařit naše výsledky takovými drastickými opatřeními.

**Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO)** Pane předsedo, dámy a pánové, vítám skutečnost, že španělské předsednictví převzalo jako prioritu úkol zajistit energetickou bezpečnost Evropské unie. Proto je diverzifikace zdrojů dodávek plynu velmi důležitým a včasným dokončením projektu Nabucco. Po podepsání mezivládní dohody o projektu Nabucco musí Evropská unie jednat.

Chtěl bych zdůraznit, že priority španělského předsednictví musí zároveň obsahovat řešení vztahů se státy východního partnerství. V této souvislosti jsem přesvědčen, že je pro nás důležité poskytnout silnou politickou podporu pro úspěšné dokončení jednání, které nedávno začalo mezi EU a Moldavskou republikou. Tato jednání musí vyústit v podepsání dohody o přidružení, v učinění významného kroku v plnění evropských hodnot v tomto evropském státě v bezprostřední blízkosti EU. Myslím, že je pro nás velmi důležité vyslat pozitivní signál občanům Moldavské republiky, z nichž se většina ve volbách v roce 2009 vyslovila pro Koalici pro evropskou integraci.

**Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE)** Zdá se poněkud podivné, že nás španělské předsednictví vyzývá k boji proti hospodářské krizi a chce, aby byla realizace cílů hospodářské politiky závazná. Zní to absurdně, přichází-li to ze země, kde nezaměstnanost dosahuje téměř 20 %, což je dvojnásobek evropského průměru. To je ještě horší než podporovat starou myšlenku evropské hospodářské správy. Takové porušování zásad subsidiarity musí být zamítnuto tím nejdůraznějším způsobem. Evropská unie musí zůstat v rozmanitosti a národnostech jednotná – to dluží svým občanům.

Svým občanům zároveň dluží při jednáních s Tureckem konečně jen tak všeobecně hovořit. Španělské předsednictví zavírá oči před skutečností, jinými slovy, před faktem, že Turecko není součástí Evropy ani geograficky ani z duchovního a kulturního hlediska. Etnické a náboženské menšiny jsou v Malé Asii stále diskriminovány a Ankara tvrdohlavě odmítá uznat Kypr, jenž je členským státem EU. Zde říci, že tento konflikt trvající už desítky let brzy přinese kladné výsledky není nic víc než jen zbožné přání. Již jen z finančních důvodů by EU nemohla přistoupení Turecka zvládnout. Masový příliv Turků a prudce se rozrůstající paralelní společnosti by nakonec EU zničily. Je nejvyšší čas, abychom ihned ukončili naše přístupová jednání s Ankarou a pracovali na bezpečném výsadním partnerství.

**Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO)** Vítám skutečnost, že španělské předsednictví předpokládá v zemědělském sektoru priority, které jsou v tomto období skutečně nejdůležitějším cílem: pokračovat



v diskusích o budoucnosti společné zemědělské politiky a regulovat ji během neustále se měnící reality současné Evropy.

Také jsem si v programu španělského předsednictví všiml dalších důležitých myšlenek: zajistit dostatečné zdroje pro evropské zemědělství a pokračovat v procesu postupného rušení kvót pro mléko podle výsledků kontroly stavu SZP. V neposlední řadě vítám jednání, která proběhnou již v pondělí během prvního zasedání Rady pro zemědělství a rybolov, o lepším fungování potravinového dodavatelského řetězce za účelem kontroly kolísání cen a zajištění spravedlivějšího rozdělení přebytku v rámci tohoto řetězce. Všechno jsou to ambiciózní cíle a zároveň mají zásadní význam pro evropské občany.

**Ślawomir Witold Nitras (PPE)**, *písemně*. – (PL) Pane Zapatero, děkuji za váš zahajovací projev, který však postrádá jasný odkaz na problém vysokých schodků. Nedokáží si představit, že španělské předsednictví tento problém uchopí a učiní z něj prioritu. Pane Zapatero, tato situace, která není jen v Řecku ale také ve Španělsku a dalších zemích, se zdá být vaším nejdůležitějším úkolem. Neobáváte se toho, že pokud nebudete mít veřejné finance ve Španělsku pod kontrolou, nebudou k dispozici žádné prostředky na pořízení vašich „automobilů s elektrickým pohonem“? Musí vám být řečeno, že přezíravé politiky některých evropských vlád, včetně vlády španělské, snižují konkurenceschopnost Evropy, omezují počet pracovních míst dostupných v Evropě a odkládají rozšíření eurozóny o nové země, a to všechno kvůli vnitřní evropské nestabilitě. Čelte prosím této výzvě velmi vážně. Jste povinen tak učinit.

**Wojciech Michał Olejniczak (S&D)**, *písemně*. – (PL) Španělské předsednictví přichází právě ve chvíli, kdy vstupuje v platnost Lisabonská smlouva. Postupy, které se rozvinou ve vztazích mezi stálým předsedou Evropské rady a vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku na jedné straně a mezi ostatními institucemi Společenství a představiteli členských států na druhé straně, do značné míry závisí na právě začínajícím předsednictví. Chtěl bych zde apelovat na to, aby se v duchu této smlouvy a již provedených reforem dostalo novým institucím nejvyššího uznání. Je důležité, aby Evropská unie hovořila na mezinárodní scéně jednohlasně. Ještě důležitější však je, aby tento hlas nebyl ignorován, ale aby vytvářel nové trendy a měl klíčový vliv při rozhodování. Aby se zabránilo opakování situace z Konference smluvní stran (COP 15), musí již předsednictví začít jednat a vytvořit prostředí, které umožní na summitu COP 16 přijímat rozhodnutí v souladu s postojem Evropské unie. Unie zároveň musí hovořit jednomyslně o boji proti krizi a budování nového finančního řádu.

Je rolí předsednictví, aby se aktivně zajímalo o všechny druhy rozumných úvah o změnách v rámci Evropského hospodářského a sociálního modelu, který vyplynul z vyvozených závěrů během současné hospodářské krize. Pokud jde o mne, spoléhám na účastnou podporu předsednictví při práci na reformě společné zemědělské politiky. Ta bude brzy jednou z nejdůležitějších politických otázek v Evropské unii.

**Joanna Senyszyn (S&D)**, *písemně*. – (PL) Plán španělského předsednictví zahrnuje důležité cíle, jichž se musí dosáhnout, díky kterým se v konkurenceschopné a ekonomicky silné Evropě budeme moci cítit bezpečně. Myslím, že nejdůležitější z nich jsou tři věci:

1. Rozhodné a rychlé jednání pro zpomalení vzrůstající nezaměstnanosti. Vytvoření nových pracovních míst vyžaduje mnoho přípravných prací a velkou finanční podporu včetně výzkumu trhu a vzdělání. V roce 2010 je nejvhodnější doba ke zvýšení kvalifikace lidí, dokonce i k rekvalifikaci v souladu s potřebami ekonomiky, která se dostává z krize.
2. Boj proti domácímu násilí včetně předloženého návrhu směrnice o ochraně EU obětí domácího násilí. Rozšíření tohoto fenoménu v Evropě nenechává žádné pochybnosti o tom, že se mnoho žen cítí nejméně bezpečně ve svých vlastních domovech. Tato situace je absurdní a zároveň ohrožuje členské státy EU, protože tento velmi důležitý sociální problém nevládají. Zde jsou viníky politici, protože se nedostatečně staví proti násilí na ženách a často předstírají, že tento problém v tak velkém měřítku neexistuje. Nedostatečná podpora usnesení o boji proti násilí na ženách v Evropském parlamentu ohrožuje toho právo. Naštěstí bylo toto usnesení schváleno díky hlasům levice.
3. Další jednání v boji proti diskriminaci – včetně postupu v práci na přípravě nové směrnice proti různým formám diskriminace a včetně přísnějších trestů pro země, které pozdě provádí antidiskriminační právní předpisy EU.

**Czesław Adam Siekierski (PPE)**, *písemně*. – (PL) Zopakují, že španělské předsednictví Evropské unie přichází v rozhodující době. Před osmi lety, v první polovině roku 2002, se muselo Španělsko postavit k problému zavedení eura, společné měny. Nyní stojí Španělsko před neméně významným úkolem – provádět ustanovení Lisabonské smlouvy. Rozdělení pravomocí mezi předsednictvím členského státu a předsedou Evropské rady

bude mít velký význam. Upřednostnění zahraniční politiky posilující postavení Unie na mezinárodní scéně si zaslouží podporu. Učiní tak nicméně nově jmenovaný vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku? Tyto obavy vyplývají z prohlášení paní Ashtonové, její minulosti a jejich prvních kroků od nástupu do úřadu. Nepředpokládám, že někoho musíme přesvědčovat o tom, že je boj proti krizi a jejím negativním hospodářským a sociálním a důsledkům stále nutný. Takové jednání je především v zájmu Španělska, které bylo recesí zasaženo mimořádně tvrdě. Jak se můžeme vrátit k zachování kritérií Paktu stability a růstu ze strany velkých i malých členských států? Jak by se měl boj proti krizi v Evropě i na celém světě koordinovat? Další výzvou vyplývající z ustanovení Lisabonské smlouvy je nutnost zajistit spolupráci v rámci předsednického tria. Španělsko bude muset koordinovat svou práci s Belgií a Maďarskem. Je obzvláště důležité zajistit hladký přechod mezi jednotlivými předsednictvími tak, aby se zachovala kontinuita práce. Přeji španělskému předsednictví úspěch.

**Bogusław Sonik (PPE), písemně.** – (PL) Pane předsedo, rád bych velmi vřele španělské předsednictví přivítal. Musím přiznat, že mám od tohoto předsednictví zvláštní očekávání. Zprv proto, že jednou z jeho priorit je energetická bezpečnost. Velmi mě tato skutečnost těší. Tuto prioritu by mělo mít každé navazující předsednictví. Rád bych zdůraznil, že je pro tuto prioritu akční plán pro energetickou bezpečnost velmi důležitým prvkem. Pokračovat a urychlit práci na jeho zavedení je naprosto zásadní věc.

Souhlasím s principy španělského předsednictví v souvislosti s opatřeními pro sledování změn klimatu. Rád bych upozornil na to, jak je důležité koordinovat informovanost občanů Evropské unie o tom, jakým způsobem mohou sami bojovat proti změně klimatu. Jak ukázal nedávný summit v Kodani, vůle samotných politiků moc změnit nedokáže. V této souvislosti musíme v co největší míře zapojit Evropany a přesvědčit je, že změna klimatu není abstraktní proces, ale naopak se dotýká každého jednotlivce i nás všech dohromady.

**Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně.** – (HU) Jako představitel Maďarska a součást španělsko-belgicko-maďarské trojice předsednictví vítám španělské předsednictví. Je skutečně vzácné slyšet od hostujícího premiéra tak jasnou vizi o budoucnosti EU a programu předsednictví, jakou jsme slyšeli dnes ráno od pana Zapatera. Souhlasím s myšlenkou, že by byla bez zavedení hospodářské unie globální konkurenceschopnost Evropy v ohrožení. Čtyři priority na příštích deset let uvedené panem Zapaterem ve skutečnosti určují nejdůležitější strategické cíle. Je v zájmu Evropské unie jako celku a především nových členských států včetně Maďarska, aby se snížila jejich závislost na energii. Unie nemá potenciál pro obnovu bez „zeleného hospodářského růstu“ digitálního trhu stanovujícího společné inovační schopnosti a skutečný rozvoj evropského vzdělávání.

Zároveň vřele vítám rozhodnutí španělského předsednictví urychlit diskusi o budoucnosti společné zemědělské politiky. Mnoho času nezbývá: zprv musíme vytvořit rámec SZP, poté ho použít jako základ rozpočtu, nikoliv naopak. Maďarská zemědělská akademie je důležitým místem pro diskusi o budoucnosti SZP v Maďarsku. Doufám, že se španělské předsednictví bude moci této události v roce 2010 zúčastnit.

**Nuno Teixeira (PPE), písemně.** – (PT) Španělské předsednictví přichází v okamžiku, který má pro Evropu strategický význam. Skutečnost, že přichází právě ve chvíli, kdy vstupuje v platnost Lisabonská smlouva, zvyšuje jeho odpovědnost za účinné uplatňování nové smlouvy, která je nezbytným předpokladem pro vývoj jeho programu.

Těším se na diskusi o budoucnosti politiky soudržnosti a pokusím se zajistit, aby zahrnovala politiku o územní soudržnosti. Jako poslanec Evropského parlamentu z jednoho z nejvzdálenějších regionů v Evropě zaměřuji svou pozornost na to, co bude nové předsednictví dělat s politikou rozvoje v ostrovních regionech.

Summit EU – Maroko je určitě vhodným místem pro oživení evropsko-africké atlantické spolupráce, a to zejména spolupráce mezi Madeirou, Azory, Kanárskými ostrovy a sousedními zeměmi. Tomu budu plně oddán.

Portugalsko a jeho nejvzdálenější oblasti, zejména Madeira, se díky své geografické a historické blízkosti těší na to, jak hodlá španělské předsednictví realizovat a rozvíjet novou evropskou strategii v těchto oblastech.

V této souvislosti budu pozorně sledovat jednání předsednictví, jak provádí doporučení Komise pro *nejvzdálenější regiony: přínos pro Evropu*, a diskusi o budoucích finančních výhledech.

**Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně.** – (RO) Španělské předsednictví musí dokončit institucionální opatření pro provádění Lisabonské smlouvy. Klíčovým prvkem legislativního procesu je vymezení nových pravidel pro postup projednávání ve výběrech. Existuje několik dokumentů včetně směrnice o energetické účinnosti budov a směrnice o inteligentních dopravních systémech, jejichž přijetí závisí na tom, jak rychle se tato

pravidla pro spolupráci mezi institucemi vypracují. Kromě toho má hospodářská krize vážný dopad na evropské občany přicházející o práci a doufáme, že se provedou opatření pro usnadnění hospodářské obnovy. Strategie EU 2020 musí najít řešení, která splní tato očekávání. To je důvod, proč musí trio Evropské unie složené ze španělského, belgického a maďarského předsednictví posílit sociální Evropu vytvářením pracovních míst, zlepšením životních podmínek pro evropské občany. V neposlední řadě, rok 2010 je střední metou finančního výhledu pro období 2007 – 2013. Členské státy mají tento rok jedinečnou příležitost pro přezkum operačních programů s cílem maximalizovat čerpání evropských fondů a realizovat projekty, které mohou vytvářet pracovní místa a zlepšit životní podmínky evropských občanů. Vyzývám španělské předsednictví a všechny členské státy, aby na této střední metě učinily pro dosažení hospodářské obnovy v období 2012 – 2013, co bude v jejich silách.

**Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně.** – (EL) Priority španělského předsednictví pro účinné uplatňování zpátečnické „Lisabonské smlouvy“, podpora pokračování Lisabonské strategie se strategií EU 2010, posilování SDA a útoky na demokratická práva a svobody v rámci Stockholmského programu jsou priority plutokracie. Program španělského předsednictví mapuje rychlost euro-unifikujícího kapitálu v podpoře kapitalistické restrukturalizace a v pokračování útoku na práva a životní úroveň pracujících a nejnižší třídy v nezmenšené míře. Tento útok se zaměřuje na snižování mezd a důchodů, úplné zrušení průmyslových vztahů, obecné uplatňování pružných a dočasných forem zaměstnání, rušení státních pojišťovacích systémů a příjmů zemědělců, drastické škrt v rozpočtu Společenství pro zemědělství a chov hospodářských zvířat, krácení sociálních dávek, stejně jako komercializaci zdravotnictví, sociální péče a vzdělání tím, že zvýší přízrak „veřejného schodku“ a uplatní Pakt stability. Způsob zvolený euro-unifikujícím monopolním kapitálem je posílit imperialistickou politiku EU novým politickým a strategickým intervenčním mechanismem, jako je například „Evropský útvar pro vnější činnost“, aby posílil svou militarizaci s „bojovými skupinami“ a aby se zvýšilo jejich pronikání s NATO.

**Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně.** – (PL) Dámy a pánové, Španělsko se chystá vést Unii poctvrté. Nicméně tak učiní poprvé podle nových zásad a bude poprvé vykonávat svou práci v souvislosti s novými institucemi podle Lisabonské smlouvy. Tyto okolnosti dávají úloze Španělska zvláštní význam a zvýší jeho odpovědnost s ohledem na skutečnost, že se hospodářská krize a změny v Evropě konají ve chvíli, kdy vstupuje v platnost Lisabonská smlouva. Oči Evropy se po poměrně úspěšném českém předsednictví a profesionálních Švédech upírají na Pyrenejský poloostrov. Představené priority, jimiž jsou práce na otázce práv evropských občanů, oživení ekonomiky a finanční kontroly, prosazování spravedlnosti a rozvoj strategie pro vnitřní bezpečnost států Evropy, a to vše ve chvíli, kdy vstupuje v úplnou platnost tato nová smlouva, jsou velmi ambiciózní. Španělsko stojí před ohromnou příležitostí a velkou výzvou, protože se nové právní předpisy musí převést v konkrétní opatření a přizpůsobit dynamicky se měnící situaci ve světě. Vést Evropskou unii v období světové hospodářské krize není lehký úkol. O to více netrpělivě čekám na výsledky a přeji vám mnoho úspěchů se zavedením nového evropského projektu. Děkuji vám.

## PŘESEDÁJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

*Místopředseda*

\* \* \*

**David-Maria Sassoli (S&D).** – (IT) Pane předsedajícím, dámy a pánové, italská policie včera v noci zadržela pět osob, které plánovaly mafiánský útok na jednoho z našich kolegů, pana Crocettu, poslance tohoto Parlamentu a bývalého starostu sicilského města Gela.

Podle úředníků se mohl útok odehrát v kterýkoliv den počínaje dneškem, tedy 20. lednem. Připomněl bych vám, že belgické úřady ještě musí panu Crocettovi, jenž je, jak předsednictvo Parlamentu ví, v Itálii již nějakou dobu pod ochranou, poskytnout odpovídající doprovod.

Rád bych požádal předsednictví, aby jménem této sněmovny a Evropského parlamentu s naším kolegou projevilo solidaritu a přijalo opatření na zajištění toho, že pan Crocetta obdrží jako poslanec Evropského parlamentu odpovídající ochranu.

## 6. Hlasování

**Předsedajícím.** – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

## 6.1. Volba Evropského veřejného ochránce práv (hlasování)

**Margot Wallström**, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, nejdříve bych ráda poblahopřála panu Nikiforosu Diamandourosovi k jeho zvolení evropským veřejným ochráncem práv.

Jak bylo zdůrazněno v jeho zprávě z loňského roku, zásadním úkolem je budování důvěry občanů v EU a tomu můžeme napomoci všichni. Všichni máme důležitou úlohu k této důležité práci přispět, a to jak prostřednictvím orgánů, tak jako jednotlivci.

Vztahy mezi Komisí a evropským veřejným ochráncem práv byly vždy velmi dobré a velmi konstruktivní. Myslím si, že se naše spolupráce stala dokonce ještě hladší a produktivnější.

Evropský veřejný ochránce práv a jeho tým svými šetřeními v rámci Komise velmi přispěli k rozvoji a posílení kultury služeb. Z kritických poznámek jsme se poučili a vidíme také nárůst ochoty dojít k přátelským řešením. Tento vývoj by měl pokračovat a vím, že Komise bude činnost veřejného ochránce i nadále pozorně sledovat a uvítá jeho návrhy.

Nadcházející roky budou pro evropského veřejného ochránce práv zajímavé a plné výzev. Přemýšlím samozřejmě také o nových možnostech, které nabízí Lisabonská smlouva. Jak všichni víte, právo na dobrou veřejnou správu je zakotveno v Listině základních práv.

Nepochybuji o tom, že evropský veřejný ochránce práv více přispěje k posílení demokracie v Evropě. Nástroji jsou transparentnost a orgány zaměřené na služby. Všichni máme odpovědnost za to, že ho budeme v jeho práci podporovat.

Tedy ještě jednou, blahopřeji vám k vašemu jmenování a v důležitých úkolech, které před námi všemi stojí, vám přeji vše nejlepší.

## 6.2. Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Madeiru a na Azory (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (hlasování)

## 6.3. Rozhodnutí Evropského parlamentu o návrhu na člena komise pro výběr soudců a generálních advokátů Soudního dvora a Tribunálu (hlasování)

## 6.4. Druhá revize dohody o partnerství AKT-ES (Dohoda z Cotonou) (A7-0086/2009, Eva Joly) (hlasování)

## 7. Vysvětlení hlasování

### Ústní vysvětlení hlasování

#### Volba evropského veřejného ochránce práv

**Vito Bonsignore (PPE).** – (IT) Tímto hlasováním Evropský parlament vyjádřil svou důvěru evropskému veřejnému ochránci práv, jehož mandát bude trvat až do konce našeho volebního období.

Musím zdůraznit, že se jedná o pozitivní hlasování pro nás pro všechny, pro všechny evropské občany. Evropský veřejný ochránce práv se bude zabývat stížnostmi občanů, které se týkají nesprávných úředních postupů ze strany našich orgánů. Veřejný ochránce práv zde před Parlamentem, odpověděl na otázky týkající se toho, jak ještě více zprůhlední svou práci, jak lze zlepšit spolupráci mezi Parlamentem a úředníky evropského veřejného ochránce práv i komunikaci s veřejností.

Jeho úloha bude velmi důležitá v obraně evropských občanů, v poskytování pomoci při jejich komunikaci s veřejnou správou a možná i v tom, aby se evropští občané cítili, že jsou ve společné Evropě. Snižování toho, co je občas neproduktivním břemenem byrokracie, je cíl, o nějž musíme všichni usilovat.

Pokud bude Evropská unie schopna učinit z občanů střed všech svých opatření, bude ještě více politickou. Proto doufám, že nový evropský veřejný ochránce práv dokáže uplatnit předchozí zkušenosti tak, aby kladný vztah s evropskými občany dále zlepšil.

**- Zpráva: Eva Joly (A7-0086/2010)**

**Alfredo Antoniozzi (PPE).** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že naše zpravodajka paní Jolyová, a všechny politické skupiny odvedly při vypracování této zprávy vynikající práci, již společně se svými kolegy z Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) podporujeme.

Zejména bych rád vyjádřil svou podporu pro tu část zprávy, v níž je zdůrazněno, že by při vyjednávání o revizi Dohody z Cotonou měly být vzaty v potaz na jedné straně důsledky finanční krize a na druhé straně přistěhovalectví a především potřeba omezení nelegálního přistěhovalectví.

To má velmi negativní dopad jak na hospodářství zemí AKT, které v důsledku přistěhovalectví přicházejí o pracovní síly a kvalifikované pracovníky nezbytné pro rozvoj, tak na ty země EU, které jsou nelegálním přistěhovalectvím nejhůře zasaženy, země jako je Itálie, jejichž schopnost vstřebat přistěhovalce má hospodářské a pracovní limity, které nelze překročit, pokud se má zabránit sociálnímu poklesu.

**Frank Vanhecke (NI).** – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě poslankyně Jolyové, i když jsem přesvědčen, že všichni souhlasíme s jedním z ústředních bodů této zprávy, a sice, že musíme provádět politiku, která se zaměřuje na podporu hospodářského rozvoje afrických zemí, abychom bojovali s odlivem mozků a umožnili kvalifikovaným Afričanům konečně se věnovat rozvoji svých vlastních zemí. Tomu rozumím a podporuji to. Proč ale ta samá zpráva tak tvrdohlavě argumentuje ve prospěch politiky nového vystěhovalectví z afrických zemí a nového přistěhovalectví do Evropy? Konec konců to vlastně podporuje odliv mozků těch nejkvalifikovanějších, nejdynamičtějších a nejpodnikavějších Afričanů. Jsem toho názoru, že „modrá karta“ je pro Evropu katastrofální a zvláště škodlivá pro Afriku a africký lid. A konečně, zmiňovaná cirkulační migrace je jen nereálným snem, protože tito přistěhovalci se domů nevrátí a budou vytvořeny nové podmínky pro nelegální přistěhovalectví.

\*\*\*

**Daniel Hannan (ECR).** – Pane předsedající, náš program je tento týden skrovný, chudý a zkrácený, a dnes obzvlášť. Všichni víme proč. Tento týden byl přenechán zákulisnímu manévrování. Řekl bych až manévrování potajmu v zakouřených místnostech, ale vzhledem k tomu, že jsme v Bruselu, řeknu v nezakouřených místnostech.

Prošli jsme si těmito nesmyslnými slyšeními. Stvořila kandidáty, o nichž musím říci, že jsem neslyšel ani o jednom poslanci této sněmovny, který si myslí, že nyní jmenujeme 27 nejkvalifikovanějších mužů a žen z celé Evropské unie do pozic s významnými pravomocemi soustředěnými v rukách Evropské komise. Nejen, že budou mít výkonnou moc, ale budou mít i právo iniciovat zákony – jedná se o koncentraci moci, která je výjimečná v jakémkoliv kontextu, ale o to více, když si uvědomíme, že nejsou přímo odpovědní voličům. Toto je nejvybranější volební okrsek v Evropě – 736 poslanců Evropského parlamentu se bude rozhodovat, kdo bude kontinent řídit.

Nemusíte být euroskeptiky, abyste to považovali za problematické. Zdá se mi zvláštní, že tento kontinent, který vyvezl myšlenku zastupitelské vlády a parlamentní demokracie, jenž zanesl zárodky demokracie na daleké kontinenty, kde našly úrodnou půdu, nyní osekává po předcích zděděný strom zde v Evropě. Tímto procesem jsme všichni oslabeni.

\*\*\*

**- Zpráva: Eva Joly (A7-0086/2009)**

**Syed Kamall (ECR).** – Pane předsedající, když uvažujeme o vztazích zemí EU a AKT, mělo by jistě být první zásadou to, jak lidem z těchto zemí pomůžeme vyjít z chudoby.

Když hovořím s podnikateli z těchto zemí, stěžují si mi, jak mnoho z nich dokonce po 40 letech nezávislosti trpí problémy 40 let socialismu, že jsou stále závislí na primárních hospodářstvích a jsou také až příliš závislí na pomoci.

Podnikatelé v těchto zemích mi také říkají, jak obchodní překážky tyto země poškozují a jak je díky nim dovoz potravin a léků pro ty nejchudší občany dražší. Stěžují si na tarifní a netarifní překážky EU a jsem rád, že se země EU a AKT budou zabývat když už ne netarifními překážkami, tak alespoň některými z tarifních překážek.

Těší mě také, že Komise ustanovila útvar, který pomáhá podnikatelům v rozvojových zemích vyvážet do EU. Musíme mít na paměti, že první zásadou je, že nejlepším způsobem, jak pomoci z chudoby těm nejchudším, je podpořit obchod a pomoci podnikatelům v chudších zemích.

**Philip Claeys (NI).** – (NL) Pane předsedající, samotných odstavec 31, jenž Komisi vyzývá k tomu, aby zahrnula princip cirkulační migrace a její umožnění přidělováním cirkulačních víz, byl dostatečným důvodem k hlasování proti zprávě poslankyně Jolyové. Cirkulační migrace je klam. Je to něco, co existuje v oficiálních dokumentech EU a tak podobně, ale – až na několik výjimek – nikoliv ve skutečném světě. Z cirkulační migrace zbude to, že přistěhovalci je uděleno omezené povolení k pobytu, ale ten zůstává v Evropě i po vypršení platnosti povolení a přechází do ilegality. To je realita tzv. cirkulační migrace. Cirkulační migrace je hnacím motorem nelegálního přistěhovalectví; Komise to ví a Parlament to ví také. Nicméně tento pojem je opakovaně používán k přesvědčování lidí o tom, že se mnoho přistěhovalců do svých zemí původu vrací. Velmi by nám proto prospělo, kdybychom co nejdříve přestali skutečnost zakrývat.

\*\*\*

**Seán Kelly (PPE).** – Pane předsedající, s vaším dovolením chci jen nadnést otázku týkající se dodržování časového limitu, protože příliš často v této sněmovně příliš mnoho poslanců svůj čas přetahuje – a je jim to umožněno. Někteří dokonce překročí čas až dvojnásobně. Vyzval bych proto předsedu a místopředsedy, aby účinně používali svého kladívka tak, aby byl časový limit dodržován a ti, již chtějí uplatnit postup „zvednuté ruky“ a vystoupit atd. k tomu měli příležitost.

\*\*\*

### **Písemná vysvětlení hlasování**

#### **Volba Evropského veřejného ochránce práv**

**Alfredo Antoniozzi (PPE), písemně.** – (IT) Pane předsedající, úloha evropského veřejného ochránce práv občanů má zásadní důležitost pro řádné fungování a průhlednost evropských orgánů, které zastupují 27 členských států a téměř 500 milionů občanů. V této sněmovně bych se rád zaměřil na důležitost úlohy evropského veřejného ochránce práv při ochraně jazyků EU, a to s ohledem na řadu stížností, které jsme obdrželi v několika posledních letech ohledně jazykové diskriminace a které se týkaly i italštiny. Jsem proto opětným zvolením evropského veřejného ochránce práv potěšen a zároveň mu v jeho práci přeji vše nejlepší a vyzývám ho, aby věnoval ochraně jazyků řádnou pozornost.

**Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně.** – (RO) Vítám znovuzvolení Nikiforose Diamandourose do funkce evropského veřejného ochránce práv na další volební období do roku 2014. Také evropského veřejného ochránce práv podporuji v jeho základních cílech: zajistit, aby se občané Evropské unie těšili z přínosů a zdrojů Lisabonské smlouvy, a dosáhnout lepší spolupráce s národními a regionálními veřejnými ochránci práv, a tím zajistit větší transparentnost činnosti na evropské úrovni.

**Proinsias De Rossa (S&D), písemně.** – Znovuzvolení pana Nikiforose Diamandourose do úřadu evropského veřejného ochránce práv plně podporuji. Evropský veřejný ochránce práv vyšetřuje stížnosti proti orgánům a institucím Evropské unie. Evropský veřejný ochránce práv musí být nezávislý, nestranný a nezájatý státní úředník. Pan Diamandouros prokázal, že je vysoce profesionální a výkonný obhájce občanů. Nebojí se být v případě potřeby kritický vůči jakémukoliv evropskému orgánu včetně Evropského parlamentu. Nyní, když má Listina základních práv stejnou právní hodnotu jako smlouvy, si jsem jist, že listina, a zejména právo na řádnou správu, bude ve středupozornosti práce pana Diamandourose jako evropského veřejného ochránce práv.

**Diogo Feio (PPE), písemně.** – (PT) V Evropě, která si přeje být blíž svým občanům a více k službám obyvatelům Evropy, je důležité, aby tito obyvatelé mohli mít nad orgány a institucemi EU účinnou kontrolu. Zde se přesně úloha evropského veřejného ochránce práv ukazuje jako nepostradatelná, protože občané mu oznamují jakékoliv administrativní nesrovnalosti, diskriminaci, zneužití pravomoci nebo odmítnutí zodpovědět určitou otázku položenou orgánem nebo institucí EU.

V tomto ohledu vítám zvolení nového evropského veřejného ochránce práv na dalších pět let a doufám, že se ve svém mandátu bude řídit zakládajícími hodnotami Evropské unie – svobodou a spravedlností. To zajistí, aby evropští občané měli lepší orgány a jejich účinnou kontrolu, což EU učiní silnější, spravedlivější a více sjednocenou.

**José Manuel Fernandes (PPE)**, *písemně*. – (PT) Evropský veřejný ochránce práv jedná, aby se zabýval případy špatné správy ze strany orgánů a institucí Společenství, a to buď z vlastní iniciativy, nebo v návaznosti na stížnost. To znamená, že evropský veřejný ochránce práv pomáhá budovat Evropu občanů ve chvíli, kdy vstoupila v platnost Lisabonská smlouva a Listina základních práv Evropské unie se stala právně závaznou. Měli bychom si povšimnout, že právo na řádnou správu je základním právem evropských občanů, které je zakotveno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

V roce 2001 Evropský parlament schválil usnesení o Evropském kodexu řádné správní praxe, jenž musí být orgány a institucemi Evropské unie dodržován. Tvrdím, že by se tento kodex měl stát evropským zákonem, jenž by měl v EU právní koherenci a byl by zárukou, že tyto nejzákladnější zásady budou jejími orgány při jednání s občany dodržovány. Je důležité, aby evropští občané znali svá práva i způsob, jak je mohou chránit a znovu jich nabýt, pokud jsou porušena.

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D)**, *písemně*. – (PL) Pane předsedající, v Evropském parlamentu jsme práci pana Diamandourose jako evropského veřejného ochránce práv hodnotili každým rokem hodnotili, když jsme diskutovali o výročních zprávách, které předkládal a které vždy získaly nejvyšší známky. V průběhu své práce během dvou funkčních období se pan Diamandouros ujal řady iniciativ na zlepšení povědomí o kanceláři evropského veřejného ochránce práv, díky nimž se zvýšil počet občanů, kteří využívají jeho pomoci. Poslední čísla, která jsou z roku 2008, hovoří o 3 406 stížnostech v porovnání s 3 211 stížnostmi o rok dříve. Stojí za to povšimnout si skutečnosti, že se evropský veřejný ochránce práv neomezil jen na zkoumání stížností, které jsou formálně přípustné, ale poskytl také informace o možnosti domáhat se práv v případě stížností, které nespadají do jeho působnosti.

Pan Diamandouros navíc inicioval velmi cennou spolupráci mezi veřejnými ochránci práv jednotlivých členských států, což umožnilo výměnu informací a osvědčených postupů. Z jeho iniciativy byli v kancelářích národních veřejných ochránců práv jmenováni styční úředníci a informace o provádění a uplatňování práva Evropské unie jsou publikovány ve „Zpravodaji veřejného ochránce práv“. Proto srdečně gratuluji panu Diamandourovi k jeho úspěchům a k jeho znovuzvolení do funkce evropského veřejného ochránce práv a počítám v průběhu stávajícího volebního období Evropského parlamentu s plodnou spoluprací.

**Alan Kelly (S&D)**, *písemně*. – Vážení kolegové, dnes vystupuji se slovy uznání pro práci našeho evropského veřejného ochránce práv pana Nikiforose Diamandourose. Vykonává své povinnosti v souladu se všemi pravidly a činí tak nezávisle a bezúhonně. Je člověkem, který bojuje za zásadu, že orgány EU musejí být transparentní. Buďme upřímní; kolegové, naši občané nejsou tak zapojeni do evropských záležitostí, jak bychom rádi viděli. Proto je důležité, aby naše orgány Evropské unie fungovaly, jako by byly za skleněnou tabulí. Tento evropský veřejný ochránce práv doposud prokázal schopnost dle této zásady pracovat, a proto vítám jeho opětovné jmenování. Mnohokrát děkuji.

**David Martin (S&D)**, *písemně*. – Jsem velmi potěšen, že byl Nikiforos Diamandouros opětovně zvolen evropským veřejným ochráncem práv. Je velmi dobrým zastáncem práv občanů a těší mě, že bude v této úloze pokračovat.

**Andreas Mölzer (NI)**, *písemně*. – (DE) V hlasování o volbě evropského veřejného ochránce práv jsem hlasoval pro Pierra-Yvese Monetta. Byl jediným, kdo se obtěžoval se představit nezařazeným poslancům Evropského parlamentu a odpovědět na jejich otázky.

**Czesław Adam Siekierski (PPE)**, *písemně*. – (PL) Dnes jsme dosáhli rozhodnutí o volbě evropského veřejného ochránce práv. Tato volba je pro občany Evropské unie nesmírně důležitá, protože evropský veřejný ochránce práv se zabývá ochranou lidských práv. Zkoumá stížnosti, které vznesli občané EU na nepřístojnosti v evropských orgánech. Takto mají Evropané určitý typ kontroly nad každým orgánem, úřadem, institucí a agenturou Unie.

Je proto velmi důležité, aby si naši občané byli svých práv vědomi. Musí vědět, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se jejich vliv na fungování orgánů EU zvýšil. Navíc podle nového veřejného ochránce práv hodlá evropský veřejný ochránce práv úžeji spolupracovat s dalšími evropskými orgány. Je také potěšující, že občané nových členských států využívají možnosti podat stížnost, což je doloženo relativně vysokým počtem stížností zaznamenaných v předešlých letech. To ukazuje, že obyvatelé nových členských států mají o záležitosti spojené s Evropskou unií zájem a EU jim není lhostejná.

**- Zpráva: Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)**

**Luís Paulo Alves (S&D), písemně.** – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu o dočasném pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Azory a Madeiru, protože to má za cíl zvýšit konkurenceschopnost hospodářských subjektů z Azorů (výrobců, distributorů, velkoobchodníků a maloobchodníků). To by na Azorech zajistilo stabilnější zaměstnanost, a překonalo by se tak hospodářské znevýhodnění ostrova zapříčiněné jeho polohou.

Toto dočasné pozastavení všeobecných cel umožní místním hospodářským subjektům na Azorech a na Madeire dovážet určité množství surovin, dílů, součástek a hotových výrobků bezcelně, a to v oblastech jako jsou rybolov, zemědělství, průmysl a služby, a nastolí příznivé podmínky pro dlouhodobé investice.

Tato opatření také pomohou malým a středním podnikům a místním zemědělcům a umožní jim vytvářet pracovní místa a investovat do nejvzdálenějších regionů. S ohledem na současnou hospodářskou krizi je potřeba konkrétních opatření k povzbuzení hospodářské aktivity a stabilizaci pracovních míst obrovská.

**Jean-Pierre Audy (PPE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o návrhu nařízení Rady o dočasném pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Azory a Madeiru na základě zprávy, kterou předložila má vynikající polská kolegyně paní Hübnerová. Regionální orgány Madeiry a Azor ve shodě s vládou jejich členského státu, tedy Portugalska, požádaly o dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku, aby v těchto nejvzdálenějších regionech Unie podpořily konkurenceschopnost místních hospodářských subjektů a stabilizovaly zaměstnanost. Jsem zcela pro to, aby Unie podpořila zvláštní rysy nejdlejších území za předpokladu, že takováto tolerance nebude živit spekulace nebo se neodkloní od zamýšleného cíle.

**Zigmantas Balčytis (S&D), písemně.** – (LT) Podporuji návrh Komise na dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku, protože jsem přesvědčen, že EU musí svou solidaritu s regiony, které bojují s následky hospodářské krize prokázat, a ne ji jen deklarovat. Domnívám se, že toto opatření je koordinováno s Plánem evropské hospodářské obnovy, protože hospodářská krize ovlivnila různé členské státy a regiony EU různou měrou, a proto musíme zajistit opatření na zajištění specifických hospodářských potřeb každého členského státu nebo regionu.

Protože jsou tyto ostrovy závislé na cestovním ruchu a cestovní ruch slábne, roste hrozba nezaměstnanosti a zhroutení malých a středních podniků a to by zasáhlo obyvatele těchto vzdálených ostrovů obzvláště těžce. Při uplatnění celní výjimky musí Společenství zároveň zajistit, že toto opatření zajistí základní účel – podpoří místní podniky a pomůže místním zemědělcům a malým a středním podnikům přežít toto obtížné období – a že tyto zásady budou uplatněny na další členské státy EU.

**Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně.** – (PT) Rozvoj nejvzdálenějších regionů je vážně omezován faktory, jakými jsou struktura společnosti a hospodářství, extrémní vzdálenost a ostrovní poloha, malá velikost, obtížný terén a klima a jejich hospodářská závislost. To znamená, že je velmi důležité, aby Evropská unie i nadále těmto regionům věnovala zvláštní pozornost, identifikovala jejich problémy a oblasti potenciálu, studovala jejich rozdíly a slabiny tak, aby mohla provádět politiky a opatření, která jsou vhodná pro jejich hospodářský a sociální rozvoj. Návrh nařízení Rady vítám, protože představuje pobídku pro udržitelný rozvoj a integraci nejvzdálenějších regionů do světového hospodářství. Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku umožní regionům Madeiry a Azorů překonat hospodářské nevýhody, které vyplývají z jejich zeměpisné polohy, a také řešit specifické vlivy, které zažívají následkem hospodářské krize. Tleskám iniciativě regionálních orgánů Madeiry a Azorů a jejich odhodlání přispět ke strategii rozvoje jejich regionů, která také přispívá ke konkurenceschopnosti Evropské unie a její způsobilosti k udržitelnému hospodářskému rozvoji.

**Edite Estrela (S&D), písemně.** – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o dočasném pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Azory a Madeiru. Toto pozastavení v nejvzdálenějších regionech pomůže posílit konkurenceschopnost místních hospodářských subjektů a přispěje k tvorbě a udržení pracovních míst, což bude fungovat jako protiváha k hospodářskému znevýhodnění, které pramení z jejich zeměpisné polohy, aniž by to však ovlivnilo konsolidaci vnitřního trhu nebo zásadu svobodné soutěže uvnitř EU.

**Diogo Feio (PPE), písemně.** – (PT) Domnívám se, že dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku je důležité pro to, aby se posílila konkurenceschopnost hospodářských subjektů v portugalských autonomních regionech Madeira a Azory tak, aby se na těchto ostrovech zajistila stabilnější zaměstnanost.



Pozastavení umožní místním hospodářským subjektům na Madeiře a Azorech dovážet suroviny, díly, součástky a hotové výrobky beze cla, protože tyto výrobky budou použity místně ke zpracování a výrobě.

Schválení výjimky je zásadní pro rozvoj těchto portugalských autonomních regionů, z nichž oba dva jsou velmi závislé na turistickém průmyslu, a jsou tak vysoce zranitelné vůči nestálosti tohoto odvětví. To znamená, že jejich plný hospodářský rozvoj je omezen rysy jejich místních hospodářství a jejich zeměpisnou polohou.

Ve světle těchto skutečností jakákoliv pobídka pro místní průmysl zajistí poskytnutí podpory nezbytnou pro zlepšení životních podmínek místních obyvatel a otevře způsob, jak vytvořit na ostrovech pracovní místa, což je zásadní pro udržení obyvatel a vznik podmínek pro rozvoj.

**José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT)** Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku umožní místním hospodářským subjektům na Madeiře a Azorech dovážet určitou kvótu surovin, dílů, součástek a hodových výrobků bezcelně. Tyto suroviny se v autonomních regionech budou muset použít v zemědělství a pro průmyslové zpracování a údržbu.

Pozastavení bude v platnosti do 31. prosince 2019 a očekává se, že budou učiněna opatření pro zamezení vzniku nekalé soutěže. To v našich autonomních regionech Madeira a Azory posílí konkurenceschopnost MSP a zemědělců.

Toto opatření je šité na míru specifickým potřebám těchto nejvzdálenějších regionů a bude stimulovat hospodářskou aktivitu, a tím pomůže stabilizovat zaměstnanost. Místní hospodářství Madeiry a Azor z velké míry závisí na domácím a mezinárodním cestovním ruchu, jenž byl ovlivněn současnou hospodářskou krizí. To znamená, že toto pozastavení je zcela odůvodněné a očekává se, že bude mít na hospodářský rozvoj těchto regionů kladný dopad.

Rád bych vyzval k rychlejší analýze a rozhodování v takovýchto typech procesů, abychom na ně mohli účinněji a včas reagovat.

Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu.

**João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT)** Regionální orgány Madeiry a Azor vyzvaly k zavedení dočasného pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků s cílem posílit a zajistit v těchto nejdlehlších regionech stabilnější produktivitu a zaměstnanost.

Souhlasíme s obsahem návrhů, které jsou v dokumentu obsaženy. Domníváme se však, že součástky, které nespádají do zemědělských účelů specifikovaných v nařízení, by také mohly být považovány za součástky pro průmyslové účely, zejména v oblasti energetiky a životního prostředí, jako např. díly a součástky pro energetický průmysl, zejména tzv. „čistou energii“ (větrná energie, sluneční energie atd.)

**Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT)** Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Madeiru a Azory do roku 2019 je pro tyto nejdlehlší regiony EU v době celosvětové hospodářské krize důležité. Je důležité pro pomoc zaměřenou na MSP a místní zemědělce, protože posílí konkurenceschopnost místních hospodářských subjektů a zajistí v těchto regionech stabilní zaměstnanost.

**Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE)** Regionální orgány Madeiry a Azor požadují dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku, aby v těchto vzdálených regionech Unie posílily konkurenční pozici místních hospodářských subjektů a stabilizovaly zaměstnanost. Aby bylo zajištěno, že dovážené zboží, ať se jedná o suroviny, díly nebo hotové produkty, nezdeformuje hospodářskou soutěž, bude podléhat kontrolám zajišťujícím jeho využití místními podniky na ostrovech, a to po dobu alespoň dvou let předtím, než bude moci být prodáno podnikům nacházejícím se v jiných částech Unie. Jak se to bude provádět v praxi? Vzhledem k tomu, že pro to nebylo podáno žádné přijatelné vysvětlení, zdržuji se hlasování.

**Maria do Céu Patrão Neves (PPE), písemně. – (PT)** Vítám stanovisko, které Komise přijala k otázce desetiletého pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Madeiru a Azory, a zprávu paní Hübnerové, které společně:

1. zavádějí pozitivní diskriminaci ve prospěch nejdlehlších regionů Azor a Madeiry a uznávají, že strukturální omezení, která tyto regiony ovlivňují, jsou ze své povahy trvalá;
2. vytvářejí ve skupině ostrovů podmínky pro stimulování hospodářské činnosti a zaměstnanosti, čímž také přispívají k demografické stabilitě na ostrovech.

Je to příklad koheze, jíž může dosáhnout Evropská unie vybudovaná na principu solidarity.

**Nuno Teixeira (PPE)**, *písemně*. – (PT) Rozvoj nejdlehlších regionů je omezen jejich vzdáleností, ostrovním charakterem, klimatem a obtížnými geografickými rysy a jejich hospodářskou závislostí na omezeném množství zboží a služeb.

Nařízení, o němž budeme dnes hlasovat, umožní Madeíře a Azorům dovážet řadu hotových produktů pro využití v zemědělství, obchodu a průmyslu spolu se surovinami, díly a součástkami k využití v zemědělství, zpracování nebo průmyslové údržbě, a to při výhodě pozastavení všeobecných cel do konce roku 2019.

Navíc bude tato výjimka rozšířena na celé území obou regionů. Nejen na jejich bezcelní zóny, čímž prospěje všem typům místních hospodářských subjektů.

Připomínám, že tato záležitost byla předmětem zjednodušeného legislativního postupu, aby došlo k jejímu urychlení. Zpravodajkou návrhu byla sama předsedkyně Výboru pro regionální rozvoj, což umožnilo, aby byl předložen plenárnímu zasedání k hlasování bez předchozí rozpravy.

Jsem velmi spokojen s konečným výsledkem, jenž zahrnuje mé doplňovací návrhy, jež pokrývají řadu produktů na vybavení volné zóny Madeiry, které jsou obsaženy v nařízení z roku 2000, ale chybějí v roce 2008, s dodatečnými požadavky předloženými v roce 2008 a 2009, jež nebyly obsaženy v prvotním návrhu Komise.

#### **Návrh usnesení: B7-0042/2010**

**Andreas Mölzer (NI)**, *písemně*. – (DE) Návrh Výboru Evropského parlamentu pro právní záležitosti, aby byla Ana Palacio Vallelersundiová jmenována do výboru zřízeného podle článku 255 Smlouvy o fungování Evropské unie, lze v zásadě přivítat. Z institucionálního úhlu pohledu ale není pochopitelné, proč by oddělený výbor sedmi lidí měl vytvářet zavazující návrhy národním vládám. Proto jsem hlasoval proti tomuto návrhu.

**Evelyn Regner (S&D)**, *písemně*. – (DE) V dnešním hlasování o jmenování Any Palacio Vallelersundiové do výboru zřízeného k hodnocení způsobilosti kandidátů k výkonu povinností soudce nebo generálního advokáta Soudního dvora a Tribunálu, jsem hlasovala proti tomuto návrhu, protože kromě prvotřídních právních znalostí kandidátů navíc ještě očekávám, že osoba jmenovaná Evropským parlamentem bude také zkoumat jejich sociální vhodnost a schopnost. V tomto ohledu nemám k paní Palaciové důvěru, protože se obávám, že by při hodnocení soudců a generálních advokátů nebrala v úvahu sociální hodnoty a pochopení lidské povahy. Zejména se zřetelem k určení cílů a hodnot v Lisabonské smlouvě – bylo zde zmíněno sociálně tržní hospodářství – a ukotvení Listiny základních práv EU v primárním právu, to bude při výběru soudců a generálních advokátů v budoucnu naprosto nezbytné.

**Daciana Octavia Sârbu (S&D)**, *písemně*. – (RO) Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Madeiru a Azory má za cíl poskytnout dlouhodobou perspektivu investorům a umožnit hospodářským subjektům, aby dosáhly určité úrovně průmyslových a obchodních aktivit. Jako socialistka věřím, že tato opatření by měla být zachována tak dlouho, dokud budou tyto regiony čelit větším hospodářským potížím. Návrh Komise vítám, protože přijetí tohoto opatření přinese ve střednědobém horizontu stabilitu v zaměstnanosti a v hospodářském a sociálním prostředí těchto nejvzdálenějších regionů Evropy, které čelí specifickým problémům. Musím ale obrátit vaši pozornost k rizikům, které dočasné pozastavení všeobecných cel představuje pro produkty, které z těchto zemí pocházejí. Proto musíme pozorně sledovat dopad tohoto pozastavení na hospodářskou soutěž.

**Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE)**, *písemně*. – (PL) Podle článku 255 Smlouvy o fungování Evropské unie je Evropský parlament jedním z orgánů, které navrhuje kandidáty na členy výboru, jehož úlohou je vydat stanovisko ke vhodnosti kandidátů vykonávat povinnosti soudce a generálního advokáta Evropského soudního dvora. S ohledem na skutečnost, že členů výboru je jen sedm a že je jejich úloha velmi odpovědná, je důležité, aby se jednalo o naprosto bezúhonné a velmi schopné osoby. Jako poslankyně Evropského parlamentu mám díky novým pravomocem, které poskytuje Lisabonská smlouva, vliv na volbu jednoho ze sedmi členů ve výboru a jsem potěšena kandidaturou paní Palacio Vallelersundiové. Paní Palacio Vallelersundiová byla osm let poslankyní Evropského parlamentu a dvakrát byla kolegy poslanci zvolena za členku Konference předsedů výboru.

Byla také předsedkyní Výboru pro právní záležitosti a vnitřní trh a Výboru pro spravedlnost a vnitřní záležitosti. Navíc její další profesionální úspěchy, jako je pozice hlavní poradkyně Světové banky, a skutečnost,

že byla první španělskou ministryní zahraničních věcí, nezanechávají žádné pochybnosti o tom, že bude správnou osobou na správném místě.

**- Zpráva: Eva Joly (A7-0086/2009)**

**Luís Paulo Alves (S&D), písemně.** – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu o revizi dohody o partnerství AKT-EU, protože se domnívám, že tento text obsahuje klíčové prvky, které je nutno zohlednit ve v současnosti probíhajících jednáních.

Soudržnost různých evropských politik – ať již v obchodě, rozvoji nebo zemědělství a rybolovu – by měla být hlavním základem našich vztahů s tímto blokem rozvojových zemí.

Je nutné vzít v úvahu novou situaci, kterou představují strategické dohody o partnerství. Tyto dohody, které jsou v zásadě obchodními dohodami, vytvářejí nový prostor pro parlamentní dialog a musí být respektovány. Nové výzvy, jimž čelíme, jako jsou klimatické změny a hospodářská krize, by měly podnítit reakce, které budou zahrnuty v nové Dohodě z Cotonou, jež má být dokončena v březnu.

Je také důležité, aby evropská strategie vztahů se zeměmi AKT zohlednila blízkost a kontakty, které s těmito zeměmi mají nejvzdálenější regiony. Nejvzdálenější regiony mohou EU v hospodářských partnerských dohodách sloužit jako prvotní prostředníci. Nejvzdálenější regiony poskytují vnějším opatřením EU zvláštní rozměr, a účastní se tak na rozvoji skutečné politiky širšího sousedství.

**Jean-Pierre Audy (PPE), písemně.** – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu, kterou předložila má kolegyně, francouzská poslankyně paní Jolyová, o druhé revizi Dohody o partnerství mezi zeměmi AKT (Afriky, Karibské oblasti a Tichomoří) a EU („Dohoda z Cotonou“). Sdílím postoj této zprávy k potřebě přizpůsobit používání tohoto zvláštního nástroje zemím AKT, a to ve světle současných krizí, jako jsou klimatické změny, rostoucí ceny potravin a paliv, finanční krize a krajní chudoba v Africe. Země AKT jsou partnery Evropské unie a toto partnerství musíme pěstovat s cílem získat spojení při důležitých jednáních o světové správě, které se budou muset konat.

**Liam Aylward (ALDE), písemně.** – (GA) Hlasoval jsem pro zprávu o druhé revizi dohody o partnerství AKT-EU (Dohoda z Cotonou). Jedná se o aktuální zprávu a je správné, že se otázka dohody o hospodářském partnerství průběžně diskutuje. Hlavními cíli Dohody z Cotonou jsou skoncování s chudobou, podpora udržitelného rozvoje a pomoc zemím AKT integrovat se do celosvětového hospodářství.

Dohody a obchodní jednání, která v současnosti probíhají, a ty, které proběhnou v budoucnu, se musejí posunout směrem k plnění a posílení opatření EU a jejich partnerů v souvislosti s dětskou prací.

Článek 50 Dohody z Cotonou se týká propagace spravedlivých pracovních norem a zlepšení mezinárodních opatření na skoncování s dětskou prací. Otázky, které se vztahují k dětské práci, musí v obchodních dohodách EU získat nejvyšší prioritu.

Vítám články zprávy, jež požadují, aby EU a země AKT započaly diskusi o budoucích vztazích AKT – EU od roku 2020 dále, a jež doporučují, aby v tomto procesu dostaly větší úlohu nezávislé strany, t.j. organizace, které nejsou ani státem ani vládou.

**Zigmantas Balčytis (S&D), písemně.** – Druhá revize Dohody z Cotonou se odehrává ve velmi obtížných podmínkách, kdy celosvětové hospodářství čelí krizi. Domnívám se, že revize dohody umožní, aby byly hlavní principy spolupráce mezi EU a AKT obnoveny a posíleny. Od doby, kdy byla dohoda poprvé podepsána, se situace změnila a objevily se nové výzvy a problémy. Vyjednávání o dohodě by měla zahrnout takové důležité body, jako jsou boj proti klimatickým změnám v rozvojových zemích, praktické využití obrovských zdrojů obnovitelných energií, potravinová krize a získání orné půdy.

Hodně pozornosti by mělo být věnováno problémům s přistěhovalectvím. V posledních letech jsme viděli, jak se stovky mladých Afričanů topí u pobřeží EU. Masivní přistěhovalectví je výsledkem selhávajících hospodářství, zbídačování lidí, porušování lidských práv a mnoha dalších příčin. Těmito záležitostmi by se měla revidovaná dohoda jasně zabývat.

**Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně.** – Hlasuji pro návrh zprávy o druhé revizi Dohody z Cotonou, která zavádí klíčová témata týkající se udržitelného rozvoje a postupné integrace zemí AKT do celosvětového hospodářství. Témata jako klimatické změny, zabezpečení dodávek elektřiny, odborná příprava a spolupráce ve vzdělávání jsou pro hospodářský a sociální rozvoj zemí AKT zásadní. Globální oteplování, které převážně zasahuje rozvojové země, pro nás může také představovat příležitost. Obnovitelné zdroje energie, které tyto

země mají k dispozici, jsou důležité pro jejich hospodářský a sociální rozvoj a umožňují jim posun směrem k energetické nezávislosti, což pomáhá při řešení celosvětové krize. Podobně jsou pro boj s chudobou, nezaměstnaností, nelegálním přistěhovalectvím a odlivem mozků důležité investice do vzdělávání a odborné přípravy, které přispívají k rozvoji v zemích AKT a k budování jejich vlastních hospodářství.

**Proinsias De Rossa (S&D), písemně.** – Podporuji tuto zprávu prosazující to, že druhá revize dohody o partnerství AKT-EU musí být v souladu se opravdu celosvětovou krizí a musí být realizovaná způsobem, jenž plně respektuje partnerství rovnoprávných. Tato současná druhá revize dohody je velkou příležitostí zabývat se příčinami finanční krize, klimatických změn, potravinové a energetické krize a poučit se z minulých chyb, vnést smysluplné změny do rámce z Cotonou a také posílit jednotu AKT, soudržnost a solidaritu. Zpráva vyzývá k posílení doložek a sankcí týkajících se lidských práv. Zpráva také vyjadřuje naši lítost nad tím, že parlamenty (Evropský parlament, Smíšené parlamentní shromáždění a národní parlamenty zemí AKT) nekonzultovaly s členskými státy a neměly žádný vklad do rozhodovacího procesu, jenž vedl k identifikaci oblastí a článků určených k revizi a k zavedení vyjednávacího mandátu. Primárním cílem Dohody z Cotonou je snížení a posléze vymýcení chudoby v souladu s cíli udržitelného rozvoje a postupného začleňování zemí AKP do světového hospodářství.

**Edite Estrela (S&D), písemně.** – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o druhé revizi dohody o partnerství mezi AKT-EU, abych hájila potřebu změn, které nám umožní řešit ohromné výzvy, které před námi v současnosti stojí, jako jsou klimatické změny, finanční krize a potravinová krize.

Vítám podporu, již Parlament poskytl zemím AKT, které chtějí, aby byly klimatické změny v druhé revizi Dohody z Cotonou řešeny jako průřezové téma. Lituji však, že parlamenty (Evropský parlament, Panafrický parlament a národní parlamenty zemí AKT) nevyužily možnosti přispět svými návrhy a účastnit se aktivně spolu s členskými státy rozhodovacího procesu týkajícího se revize této důležité dohody.

**José Manuel Fernandes (PPE), písemně.** – (PT) Doufám, že druhé revidované znění Dohody z Cotonou pomůže podpořit udržitelný rozvoj zemí AKT, což umožní sociální soudržnost a usnadní boj proti chudobě.

Účinky krize, spojené s klimatickými změnami, je možné v zemích AKT silně pociťovat a postupně se zhoršují. Vzhledem k tomuto je téma potravinové svrchovanosti velmi důležité. Přírodní zdroje by měly být řádně využívány a rozvoj obnovitelné energie by měl být podporován.

Musíme zajistit, aby měly všechny země AKP prospěch z obchodního rámce, jenž přinejmenším odpovídá dřívější situaci. Tvrdím také, že by Evropský rozvojový fond, jenž v rámci této dohody zajišťuje politiku rozvojové spolupráce, měl také zahrnout rozpočtové pravomoci Parlamentu.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

**João Ferreira (GUE/NGL), písemně.** – (PT) Stejně jako zpravodajka i my jsme přesvědčeni, že druhá revize Dohody z Cotonou je vhodnou dobou pro předkládání pozměňovacích návrhů.

Zpráva stanovuje zásady, které, pokud budou provedeny, by představovaly krok směrem ke zlepšení dohody, jak ilustruje obhajoba potravinové svrchovanosti a bezpečnosti pro země AKT spolu s bojem proti daňovým rájům.

Zároveň však zavrhuji určité důležité aspekty, jako je pokus posunout se směrem k větší regionalizaci vztahů AKT-EU, a to z důvodu hrozby, kterou by to představovalo pro soudržnost a sílu skupiny států AKT.

Zpráva je ale nedostatečná v dalších potřebných oblastech. Stav závislosti a podřízenosti, v němž se země AKT nacházejí, a role, kterou stávající politiky spolupráce a rozvojové pomoci hrály při vzniku tohoto stavu – což je klíčové – nejsou adekvátně zohledněny. Následky, které mohou vzniknout z provádění dohod o hospodářském partnerství navrhovaných EU, také nejsou v této souvislosti zohledněny.

Výhrady a námitky vznesené řadou zemí AKT měly být ve zprávě přivítány spolu s prioritami týkajícími se například Evropského rozvojového fondu

**Alan Kelly (S&D), písemně.** – Vážení kolegové, v tomto Parlamentu dnes vystupuji s potěšením, protože jsme se posunuli k rovnější úloze ve vztazích mezi bohatšími a chudšími zeměmi a zároveň posilujeme lidská práva. Revize této dohody musí být v souladu s potřebami nového světa, v němž žijeme, a musí být založena na partnerství rovnocenných stran. Toto je nový svět s novým hospodářstvím, ve kterém jsou spravedlivé rozdělení bohatství a řešení klimatických změn novými prioritami. Doporučuji práci své vlastní skupiny v Evropském parlamentu, která tyto principy odstranění chudoby do revize vložila.

**Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně.** – (FR) Tato zpráva nepochybně obsahuje některá cenná doporučení a často i chvályhodné úmysly. Upřednostnění obnovitelných zdrojů energie, povinnost pro nadnárodní korporace působící v zemích AKT oznámit své zisky a daně, zahrnutí konceptu potravinové svrchovanosti a kritika externalizace řízení migračních toků Evropou jsou všechno návrhy, které podporujeme. Nemůžeme ale ignorovat skutečnost, že tato zpráva v Dohodě z Cotonou nic nemění.

Dohoda je symbolem naprosté oddanosti Evropské unie ultraliberální logice WTO. Nejsme do ní zahrnuti: zmiňovaný „rozvoj“ je fasádou pro motivace sloužící vlastním zájmům, které převládají v rušení dohod z Lomé. Odsuzujeme uplatňování dohod o partnerství Evropské unie, které jsou v té dohodě stanoveny, používání vydírání ze strany Komise v podobě rozvojové pomoci k zajištění uzavření těchto dohod a v důsledku drancování hospodářství zemí AKT. Hlasujeme proti tomuto textu, abychom nepodporovali odstoupení Evropské unie od jediného nástroje hospodářské spolupráce, jenž není ovládán posedlostí svobodnou a nezkreslenou hospodářskou soutěží nebo klaněním se před požadavky Spojených států ve WTO.

**Nuno Melo (PPE), písemně.** – (PT) Nedávná tragédie, která zasáhla Haiti, je důkazem toho, že dohody o partnerství nejsou pro řešení problémů postačující. Proto je tato druhá revize Dohody z Cotonou vynikající příležitostí ji přizpůsobit současným výzvám, jako jsou klimatické změny, prudký vzrůst cen potravin a ropy, finanční krize a krajní nouze v řadě zemí AKT. Je čas vypracovat opatření, která budou účinně řešit různé problémy, které velkou většinu dotčených zemí i nadále ovlivňují.

**Aldo Patriciello (PPE), písemně.** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poblahopřát zpravodajce a různým politickým skupinám k jejich vynikající práci na této zprávě, již plně podporuji.

V rámci zprávy bych se rád soustředil na vyjednávání o revizi Dohody z Cotonou. Takové dohody by měly brát v úvahu různé důležité aspekty, jako jsou například vliv finanční krize, vzrůst migračních toků, a především nelegálního přistěhovalectví.

Jsem přesvědčen, že pouze odpovídající zhodnocení hospodářské spolupráce umožní kontrolovat negativní dopad krize a jejích následků, a to jak v hospodářstvích zemí AKT, které ztrácejí pracovní síly a kvalifikované pracovníky, již jsou nezbytní pro rozvoj, tak v zemích EU, které jsou nelegálním přistěhovalectvím nejhůře zasaženy.

**Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně.** – Je důležité, aby byly všechny aspekty Dohody z Cotonou revidovány ve světle nedávného vývoje, který má na země AKT značný dopad. Zejména bych se ale ráda připojila k hlasům vyjadřujícím obavy týkající se regionální integrace, což je důležité nejen pro země AKT, ale také pro země Latinské Ameriky a zejména pro Andské společenství. Dopadem některých obchodních dohod (dohod, které by podle některých úředníků Komise měly podporovat rozvoj) může být ohrožení obchodu mezi zeměmi daného regionu, a proto mohou působit proti deklarovanému rozvojovému cíli na podporu regionální integrace. Evropská unie musí neustále opakovaně vyhodnocovat své obchodní politiky a dopad, který v tomto směru mají. Pokud se toto neudělá nebo se nebude jednat odpovídajícím způsobem, existuje hrozba negativního dopadu na dlouhodobý rozvoj.

**Brian Simpson (S&D), písemně.** – Budu pro tuto zprávu hlasovat, musím však upozornit na to, že určité organizace podporované Komisí, které zodpovídají za realizaci projektů v rámci partnerství EU-AKT, se noří v korupci a proti pracovníkům, kteří zmíněnou korupci vynesli na světlo, zinscenovaly diskriminační a podvodnou kampaň.

Mám samozřejmě na mysli organizaci známou jako Středisko pro rozvoj podnikání (CDE), která s podporou Komise všechny, kdo na korupci upozornili, propustila a pro nápravu správy a vrchního řízení organizace udělala jen málo.

Když se při vyšetřování CDE ze úřadem OLAF zjistilo, že ke korupci skutečně došlo a že Komise selhala při výkonu náležité péče v době, kdy došlo k zpronevěře a ona byla členem správní rady CDE, člověk by očekával jednání a určitě ochranu zmíněných zaměstnanců, kteří na korupci upozornili. Ani jedno se k ostudě Evropské komise nestalo.

I když dnes budu hlasovat pro zprávu, zajímalo by mě, zda nebude v budoucnu naléhavá potřeba podrobněji prozkoumat to, co se v těchto partnerstvích jeví jako neschopnost na straně EU vykonávat odpovídající finanční kontrolu.

**Bart Staes (Verts/ALE), písemně.** – (NL) Dohoda z Cotonou z roku 2000, která reguluje spolupráci mezi EU a zeměmi Afriky, Karibské oblasti a Tichomoří (AKT), je revidována každých pět let. Jejím cílem je

vymýcení chudoby a postupné začlenění zemí AKT do celosvětového hospodářství při dodržování cíle udržitelného rozvoje. Tato revize se odehrává na pozadí celosvětové finanční krize, rychlých klimatických změn, tlaku na ceny potravin a energií a diskuse o využívání půdy a udržitelnosti zahraničních investic.

Je nejvyšší čas, abychom posílili parlamentní kontrolu strategií jednotlivých zemí a Evropského rozvojového fondu (EDF) a snažili se o zásadovost v obchodě a zahraničních a rozvojových politikách. Je načase, abychom zaujali komplexní přístup k řešení klimatických změn a maximálně se soustředili na obnovitelné zdroje energie. Nastal čas, abychom se postavili nezákonným finančním tokům z rozvojových zemí a reformovali politiku Evropské investiční banky, a to směrem k větší transparentnosti zejména s ohledem na daňové ráje. Je nejvyšší čas, abychom uznali, že vlastnictví půdy a čistá voda jsou základními právy. Je načase, abychom připustili, že spravedlivý přístup k přírodním zdrojům opravdu může pomoci a vyzvednout lidi z chudoby. Zpráva toto zdůrazňuje, a proto má mou podporu.

**Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně.** – (FR) Zdržela jsem se hlasování o zprávě poslankyně Jolyové o druhé revizi dohody o partnerství AKT-EU.

Tato zpráva obsahuje velké množství konkrétních návrhů týkající se nového vyjednávání této dohody – která je více známá jako Dohoda z Cotonou – což podporuji.

Je to například nutnost brát v úvahu situaci nejchudších zemí světa, a to ve světle jejich konkrétních rysů vzhledem ke klimatickým změnám, demokracii a lidským právům, odlivu mozků, korupci a zvláštních rysů jejich hospodářství, zejména zemědělství.

Pozměňovací návrhy předložené poslaneckým klubem Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) přijaté na plenárním zasedání však zprávu zcela mění. Konkrétním příkladem je pozměňovací návrh č. 3, jenž obyvatelstvu odepírá právo na určení vlastní zemědělské politiky.

**Iva Zanicchi (PPE), písemně.** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasovala jsem pro druhou revizi dohody o partnerství AKT-EU („Dohody z Cotonou“). Tato dohoda, která reguluje politickou, obchodní a rozvojovou spolupráci mezi Evropskou unií a 77 zeměmi AKT a která se týká období 2000-2020, byla revidována již v roce 2005.

V ustanoveních, která tvoří předmět druhé revize, je správně požadováno, aby byly zahrnuty ad hoc opatření vztahující se ke změnám klimatu, aby byla revidována opatření mající vztah k obnovitelným zdrojům energie, aby byla zlepšena opatření mající vztah k rozvoji venkova a bezpečnosti potravin a aby se zvětšilo úsilí o potlačení nelegálních finančních toků a daňových rájů.

Jsem si jista, že tato revize bude schopna posílit partnerské vztahy mezi EU a zeměmi AKT a zajistit větší součinnost a spolupráci se zřetelem ke společným cílům, jichž chceme dosáhnout.

## 8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:35 a obnoveno v 15:10)

**PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PITTELLA**

*Místopředseda*

## 9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

### 10. SWIFT (rozprava)

**Předsedající.** – Dalším bodem je rozprava o prohlášení Rady o SWIFT.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane předsedající, jedná se o prohlášení Rady týkající se programu, jenž je, jak víte, dohodou mezi Evropskou unií a Spojenými státy zabývající se sledováním financování terorismu s cílem výměny a předávání finančních dat, a jak jsem přesvědčen, s tím každý souhlasí. Tato dohoda existuje již několik měsíců. Funguje dobře a poskytuje plynulost v toku informací určených pro Program sledování finančních toků teroristů.

Tato dohoda formálně skončí platnost dne 31. ledna. Proto v průběhu předchozího období švédského předsednictví Rada uvažovala o potřebě podepsat dohodu, která umožní pokračování Programu sledování

finančních toků teroristů. Z tohoto důvodu dne 30. listopadu 2009 přijala Rada rozhodnutí o podepsání této dohody, tedy Programu sledování finančních toků teroristů.

Jedná se o prozatímní dohodu. Platí proto jen na krátkou dobu, která v zásadě uplyne 31. října 2010. Proto pokud Evropský parlament přednostně nerozhodne, tato prozatímní dohoda, již, jak jsem řekl, Rada odsouhlasila loni, v každém případě v roce 2010 skončí platnost.

To je současná situace. Komise na své straně zatím nepřišla se sdělením, které by se týkalo obsahu dohody, jenž zatím Evropskému parlamentu není znám, ale mohu vám sdělit, že bude vyhotoveno příští týden, 25. ledna. Evropskému parlamentu bude oznámen 25. ledna. Dohoda dorazí do této sněmovny, řádně přeložena a bude předána, aby získala schválení Evropským parlamentem.

Nestalo se tak z následujícího důvodu, který nám poskytla Komise: Komise nemá hotové příslušné překlady, a proto je Rada od Komise nedostala. Jak jsem vám právě sdělil, tyto různé jazykové verze se stále dokončují a jak víte, Rada může ten dokument, tu dohodu, předat Parlamentu pouze tehdy, kdy jsou k dispozici jednotlivé jazykové verze, které má Komise k dispozici. To tedy bude hotovo 25. ledna.

Navíc pro budoucnost a s výhledem na dohodu, nikoliv prozatímní, ale konečnou, má Komise v úmyslu v tomto směru učinit doporučení na vytvoření dlouhodobé dohody, ne dohody, která končí v říjnu příštího roku, jako v případě té, o které nyní hovoříme, ale dlouhodobé dohody. Tato dlouhodobá dohoda musí být vyjednána a vstoupit v platnost podle nového právního základu, jak to ukládá Lisabonská smlouva, v níž má Evropský parlament plné zapojení. Evropský parlament je v těchto dohodách již plně zapojen a tak to bude i u té nadcházející dohody, k níž Komise ještě neučinila žádná doporučení.

Na závěr chci říci, že se jedná o velmi důležitou záležitost. Jedná se o postup, program pro boj s terorismem. Událost v Detroitu ukázala, že nebezpečí existuje, že hrozba trvá, a proto členské státy nesmí dovolit, aby se od pokračování Programu sledování finančních toků teroristů upustilo. Soudce Bruguière to vysvětlil ve své neveřejné intervenci natočené v Parlamentu v listopadu. Řekl, že podle jeho názoru několik členských států a využilo informací, které byly poskytnuty Spojeným státům na odhalení teroristických aktivit a jejich zabránění, a mělo z nich prospěch.

To v průběhu předešlého švédského předsednictví přimělo Radu, aby pro novou dohodu vytvořila prozatímní opatření tak, aby se zabránilo skončení platnosti stávající dohody dne 31. ledna, a tedy i zrušení možného toku informací. Byla to jediná možnost, kterou Rada měla a pozice Parlamentu týkající se získávání informací je samozřejmě pochopitelná. Jak jsem vám řekl, dohodu jsme nedodali kvůli zpoždění ve vyhotovení příslušných překladů ze strany Evropské komise.

**Manfred Weber, jménem skupiny PPE.** – (DE) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, celá tato rozprava byla původně pochopitelně zabarvena frustrací a podrážděním, které mnoho poslanců v Evropském parlamentu pociťovalo, protože jsme opět měli pocit, že Rada spěšně projednávala záležitosti ještě před tím, než vstoupila Lisabonská smlouva v platnost. Z tohoto důvodu jsem vděčný, že si Rada uvědomila, že je dobré Parlament konzultovat a v ratifikačním procesu uplatňovat novou Lisabonskou smlouvu a také nám poskytnout příležitost vyhodnotit, zda se tato dohoda má uplatnit, či nikoliv.

V tomto legislativním procesu, pokud ho nyní zahájíme, poslanecký klub Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) uplatní jasná rozhodovací kritéria. Existují dvě strany mince. Na jedné straně my jako poslanecký klub PPE zastáváme jasnou zásadu, že na evropské údaje – ať již jsou skladovány kdekoli – by měly být uplatněny evropské normy na ochranu osobních údajů. Zastáváme zásadu, že vyžadujeme právo na odvolání pro osoby, které mají pocit, že se s nimi nezacházelo spravedlivě tím, že byli podrobeni kontrole osobních údajů. Zastáváme základní zásadu, že osobní údaje by měly být postoupeny dále pouze v individuálních případech a pouze pokud je osoba z něčeho podezírána, nikoliv jen na základě obecného pravidla. To jsou věci, které považujeme za důležité.

Na druhé straně mince je skutečnost, že samozřejmě chceme spolupráci se Spojenými státy. Chceme s našimi partnery spolupracovat v boji proti teroru. Nechceme situaci, v níž jednotlivé státy – pokud dohoda vyprší – budou vystaveny zvláštnímu tlaku, jako například Belgie, protože pak by státy mohly začít jednat na dvoustranné bázi. Zde je také zapotřebí důkladného zvažování. Až bude legislativní návrh předložen, jako poslanecký klub PPE toto zvážíme.

Ještě jednou žádám Radu a Komisi, aby nehrály o čas, ale aby znění dohody dodaly již nyní, abychom se jím mohli zabývat. Jako Parlament jsme schopni pracovat rychle a budeme schopni se tímto rychle zabývat. Pak bude na ministrech – a aby bylo naprosto jasno: na ministrech vnitra – přesvědčit Parlament, že tyto metody, které jsou nyní v dohodě navrhovány, jsou pro boj proti terorismu skutečně nezbytné.

Jsme tomuto procesu otevření, ještě ale zbývá, aby nás přesvědčila výkonná složka, tedy ministři.

**Martin Schulz**, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, legislativní proces, který nyní začínáme s Lisabonskou smlouvou, je velmi vážný.

Pane Lópezi Garrido, pokud nám říkáte, že překlady nebo nedostatek překladů v takto citlivé oblasti způsobují zpoždění, která budeme muset přijmout, pak vám s největší úctou musím říci, že se jedná o pouhou výmluvu, která má za účel vás ochránit a nás trochu uklidnit. To ale nemůžeme brát vážně. Nyní si toho jen všimnu a pak to přehlédnu.

Podstatou je něco zcela jiného: nedostatek zapojení Evropského parlamentu. V případě mezinárodních dohod tak dalekosáhlého významu je to prostě nepřijatelné. Chceme, aby se Parlament doopravdy zapojil od prvního dne provádění této dohody. Proč? Předseda této sněmovny pan Buzek to formuloval ve svém dopise přesně, když napsal, že dohoda SWIFT umožňuje dalekosáhlá porušení základních svobod občanů, které jsou ve většině členských států zaručeny ústavou a jsou také garantovány Listinou základních práv.

Pokud ale mají existovat výkonná opatření na základě takové dohody, která umožňuje porušování základních svobod občanů, musí být plně zaručena právní ochrana občanů před takovými porušeními. To znamená, že ochrana osobních údajů musí být zaručena v každém ohledu, smazání osobních údajů po určité rozumné době musí být zaručeno a pro občany musí být zaveden odvolací prostředek v případech porušení jejich základních práv. Jedním ze základních prvků principu právního státu je, že se občané mohou chránit před svévolným zacházením ze strany státu.

Evropská unie nemůže zrušit tuto právní tradici, která je zakotvena v systémech 27 států, tím, že se odkáže na nedostupné překlady. Pokud rozvoj právního státu na evropské úrovni myslíme vážně, musíme na evropskou úroveň přenést i model nezbytnosti intervence z důvodu bezpečnosti, ale také legitimní ochranu občanů.

Rada nám proto musí vysvětlit, v čem je přidaná hodnota dohody SWIFT, pokud má nyní – jak si Rada přeje – prozatímně vstoupit v platnost. Nehodlám hovořit o porušení ochrany osobních údajů ze strany mnoha bezpečnostních služeb ve Spojených státech. Někdo si nacpe výbušniny do spodního prádla a letí přes Atlantik. To je to, čeho doposud dosáhla intenzivní bezpečnostní práce prováděná americkými tajnými službami. Na tom ale dohoda nemůže záviset.

Zajímá mě, proč máme uplatňovat tento urychlený postup, když od 1. února existuje mezi EU a Spojenými státy dohoda o prozatímní právní pomoci, jejíž článek 4 přesně popisuje, jak se bankovní údaje mají předávat v případě existence oprávněných důvodů pro podezření. To znamená, že vstoupení dohody SWIFT v platnost by co do ochrany neposkytlo žádnou přidanou hodnotu.

Proto tento přehnaný spěch – jak bychom řekli v němčině „prasečí trysk“ – tento tlak na urychlení věcí, je nepochopitelný, a tak náš jednomyslný požadavek na Radu musí být naprosto přesný: zašlete nám příslušné dokumenty! Projednáme tuto záležitost a završíme parlamentní postup s nezbytnou rychlostí, protože chceme bezpečnost, ale nikoliv jen pro bezpečnostní orgány; chceme bezpečnost pro občany, kteří také mají být těmito bezpečnostními orgány chráněni. Věřím, že právě toto je účel této dohody. Ale v tom případě také chceme, aby byla jako příslušný právní předpis přijata.

**Guy Verhofstadt**, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, začněme dobrými zprávami: španělské předsednictví oznámilo, že dokument má být předložen v pondělí 25. ledna, jinými slovy příští pondělí – poznamenal jsem si to. Znamená to tedy, že na jeho projednání v Parlamentu máme jeden týden; to je realita.

Můj požadavek, pane předsedající, je – již jsem to oznámil a doufám, že budu mít podporu ostatních skupin – aby se na Konferenci předsedů rozhodlo o uspořádání jak schůze výboru, tak dílčího zasedání, aby se tato prozatímní dohoda prozkoumala, protože by nemělo smysl umožnit její vstoupení v platnost 1. února, aniž by ji nejdříve projednal Parlament

Existují proto dvě možnosti, pane Zapatero: ano, nebo ne. Mohu vám říci, že dosažení kladné možnosti bude záviset na řadě podmínek; je nutné to vědět a musíme na to mít odpověď před 25. lednem. Na podmínky stanovené Parlamentem jsme dosud neobdrželi odpověď.

Podmínky jsou tyto: zaprvé, že bude Parlament plně informován a obdrží všechny nezbytné informace; zadruhé, že bude Parlament zapojen do vyjednávání o konečné podobě dohody; a zatřetí existují zvláštní



podmínky, je jich celkem devět, které stanovil Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní záležitosti ve svém usnesení – jež bylo schváleno Parlamentem – vztahujícím se k vlastnímu obsahu dohody.

Náš požadavek na vás je velmi jednoduchý: musíte nám 25. ledna nejen poslat prozatímní dohodu; musíte také poskytnout odpověď na tři požadavky Parlamentu. Pokud bude vaše odpověď na naše tři požadavky kladná, schválení dohody pak může být možné. Pokud nebude kladná, myslím, že hlasování bude pravděpodobně záporné – to je v každém případě názor mé skupiny.

Musím zdůraznit, že negativní výsledek hlasování bude znamenat, že prozatímní dohoda nevstoupí 1. února v platnost. To je současná situace, a tak zítra v každém případě požádám Konferenci předsedů, aby svolala odpovídající výbor k této otázce a uspořádala dílčí zasedání k prodiskutování této prozatímní dohody.

**Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE.** – (DE) Pane předsedající, veškerá frustrace Parlamentu nyní padá na španělské předsednictví, které se právě ujalo funkce. Přijměte to jménem Rady jako celku, ale já vás stále považuji za ty, kdo se v tomto angažují. Zlobí mě, že na sedadlech 21 a 22 nejsou žádní zástupci Komise, protože pokud tomu rozumím správně, Komise by měla povinnost uspišit celou záležitost ve chvíli, kdy je Parlament požádán, aby zahájil schvalovací postup. Komise se svým povinností ale vyhýbá a drží se mimo tuto rozpravu.

Nechci opakovat to, co již řekli moji kolegové, ale ráda bych řekla, že si myslím, že by bylo pro Radu nesmírně nebezpečné, aby tuto prozatímní dohodu SWIFT nechala vstoupit v platnost, aniž by předtím Parlament hlasoval o tom, co nám hodláte přednést. Považuji celý postup – pokud ji i nadále budete do 1. února prosazovat ve vražděném tempu, nebo „prasečím tryskem“, jak celkem správně celý postup popsal pan Schulz – nejen za provokaci proti Parlamentu, ale také za porušení Smluv, porušení Lisabonské smlouvy krátce poté, co vstoupila v platnost, a to je nezodpovědné.

V naléhavých případech máte možnost výměny zásadně důležitých informací prostřednictvím dvoustranných právních dohod se Spojenými státy a s jakoukoliv další zemí světa, s níž taková smlouva existuje. Takže není spěch.

Rád bych ještě jednou zdůraznila, že občané EU se zájmem sledují, jak budeme na tolik vychvalovanou Lisabonskou smlouvu reagovat. Pokud v tomto bodě nezajistíme parlamentní kontrolu, pokud přijmeme porušení vnitrostátních zákonů na ochranu osobních údajů a přestoupíme Listinu základních práv, která byla v rozpravě o Lisabonské smlouvě tak často citována, bude se podle mého názoru jednat o sebevražedný čin, který bude naprosto neomluvitelný. Za to nicméně, pane Lópezi Garrido, nesete s Komisí odpovědnost.

Ráda bych vás požádala ještě o jedno. Právě jsem byla informována textovou zprávou, že některé jazykové verze dohody SWIFT byly již zveřejněny. Mohl byste nám prosím sdělit, které jazykové verze byly v Úředním věstníku zveřejněny, kdy k tomu došlo a proč tyto verze ještě Parlament nedostal k dispozici.

**Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR.** – Pane předsedající, nedávné události nám opět připomenuly, jak je důležité, abychom sdíleli informace a mohli tak zajistit bezpečnost občanů EU. Pro dosažení tohoto cíle je SWIFT cenným nástrojem. Když jsem se setkal s úředníky vlády Spojených států, zejména sekretářem pro záležitosti financování teroristů při Ministerstvu financí USA ve Washingtonu panem Davidem Cohenem, byl jsem naštěstí uklidněn vícevrstevnými kontrolními systémy a zabezpečeními a nezávislým dohledem, což jak doufám povede k zavedení této nové dohody, již nebude možné nic vyčítat.

V čem ale musím vyjádřit vážné obavy, podobně jako tak učinili i jiní, je nedostatečná úroveň konzultací Parlamentu ze strany Rady a údajná zpoždění na straně Komise. Je důležité, aby byl Parlament a volení zástupci této sněmovny často a řádně informováni a parlamentní souhlas se nesmí stát retrospektivním nástrojem. Když s ním Rada takovýmto způsobem jedná, podkopává hodnoty a demokratické zásady, které jsou srdcem této sněmovny a tohoto Parlamentu. Opravdu doufám, že si Rada a také předsednictví těchto připomínek pozorně povšimne.

**Rui Tavares, jménem skupiny GUE/NGL.** – (PT) Pane předsedající, s touto sněmovnou je zacházeno urážlivým a téměř ponižujícím způsobem, a to v průběhu celého procesu. Říci nám, že musíme čekat na jazykové verze, je nepřijatelné, když víme, že po úniku informací existují různé verze obíhající v tisku.

V pátek v Bruselu nám ale byla předložena osnova dohody, když poslanci Evropského parlamentu odjeli do Štrasburku. Jen jeden poslanec Evropského parlamentu zůstal v Bruselu. Tím poslancem jsem byl shodou okolností já.

Opakované odkazy na zprávu soudce Bruguiera, tajnou zprávu, jsou také nepřijatelné. Jsou jen stěží přesvědčivé, neboť každý, kdo Bruguierovu zprávu četl, ví, že neobsahuje téměř žádné empirické údaje..

Je nepřijatelné říci, že se jedná o prozatímní zprávu, když údaje sesbírané v příštích devíti měsících budou v rukách americké vlády pět let, a mohlo by se jednat spíše o vládu Sarah Palinové než o Obamovu vládu. Jak se může evropský občan cítit v bezpečí? Nedáváte nám jinou možnost, než tuto dohodu odmítnout, a život nám tím neusnadňujete.

Tím, že dohodu odmítáme, děláme ale Komisi laskavost, protože jsou tu dvě nové komisařky, paní Malmströmová a paní Redingová, o nichž víme, že zcela jistě budou schopny vyjednat tu nejlepší možnou dohodu od naprostého začátku a jsme si jisti, že jsou ochotny to udělat.

**Martin Ehrenhauser (NI).** – (DE) Pane předsedající, v uplynulých letech bylo Radou pod rouškou boje proti terorismu přijato velmi mnoho opatření. Mnoho z těchto opatření ale není v rozumných proporcích k hrozbě, kterou terorismu opravdu představuje. Naopak opatření vyústila v nepřijatelná omezení občanských práv. Systematická výměna údajů, které nezakládají podezření, umožněná dohodou SWIFT není žádnou výjimkou. Dokonce i úřad německé federální kriminální policie, která není zrovna známá jako skupina na ochranu údajů, musel připustit nepřiměřenou povahu tohoto opatření. Musíme ukončit tato stálá omezení práv občanů a prozatímní dohodu nesmíme schválit.

Pokud se týče metod Rady, znovu bych rád jasně řekl, že Spojené státy zkoumaly a ukládaly údaje uživatelů SWIFT bez jakéhokoli omezení. Rada ale tento postup nesankcionovala, legalizovala ho! Chci také na Radu naléhat, aby předala Evropskému parlamentu všechny informace, které se k této záležitosti vztahují.

**Diego López Garrido, řádující předseda Rady.** – (ES) Zaznělo zde jedno vystoupení, myslím, že to byla paní Harmsová, odkazující na možné zveřejnění jedné z jazykových verzí. Samozřejmě takovou informaci nemám. Zjistím to a budu vás písemně informovat. Řekl jsem vám ale, že dohoda, která vstoupí prozatímně v platnost 1. února, bude v rukou Evropského parlamentu 25. ledna. V souladu s evropským právem, v souladu s článkem 218 Lisabonské smlouvy a v souladu s Vídeňskou úmluvou, mohou podepsané dohody prozatímně vstoupit v platnost. Proto je dohoda platná.

Pro Evropskou unii a samozřejmě i pro Radu je důležité, aby dohoda zůstala v platnosti. Je důležité, aby tyto dohody o Programu sledování finančních toků teroristů zůstaly platné. Cítíme, že se jedná o pozitivní krok, že slouží boji proti terorismu a že zahrnuje spolupráci se Spojenými státy, které jsou důvěryhodnou zemí, partnerskou zemí, sousedem, jenž má ten samý cíl jako my: boj proti terorismu. To nemá nic společného se zpožděním jazykových verzí, rozhodně se nejedná o výmluvu, pane Schulzi. Nejedná se o získání času, pane Webere.

Jak víte, před pár týdny, nebo dokonce měsíci, švédské předsednictví a Rada navrhly poslat do Parlamentu tuto verzi v jediném jazyce z Rady, a Komise si uvědomila, že to není možné, že to musí být Komise, která vyprodukuje jazykové verze a pošle je dál. Rada měla na straně švédského předsednictví dobré úmysly, ale nebylo to možné ani právně ani technicky. To je důvodem, proč dohoda dorazila nyní. Chápu, že by Evropský parlament byl rád, kdyby měl tuto verzi dříve. Naprosto souhlasím. Kdybych byl poslancem Evropského parlamentu, myslel bych si totéž a chtěl bych mít tyto verze dříve. Nestalo se tak z důvodu, který jsem vám sdělil. Nemá to nic společného se získáním času nebo skrýváním něčeho, ani to není výmluva. Naprosto nikoliv.

Myslím, že se jedná o dohodu, na níž se bude mít Evropský parlament možnost plně účastnit, protože vstoupila v platnost Lisabonská smlouva a my jsme – myslím, že většina z nás – tu smlouvu přijali, což dá Parlamentu oprávnění k neomezené účasti. Parlament, pokud bude chtít, bude moci zkrátit platnost této prozatímní dohody. Parlament se zúčastní vyjednávání o následné dlouhodobé dohodě. Samozřejmě, Evropský parlament spolu s Radou bude mít plné oprávnění ovlivnit dohodu SWIFT, o níž si myslíme, že je velmi důležitá, která zasluhuje, aby byla diskutována v Parlamentu důkladně, vážně a beze spěchu nebo tlaku, abych použil výraz, jež jste již užili vy sami.

A co více, naprosto souhlasíme, pane Verhofstadte a další řečníci, že je nutné respektovat základní práva lidí, právo na soukromí a evropskou právní úpravu na ochranu osobních údajů. Navíc máme další nástroj na zaručení těchto práv, Listinu základních práv Evropské unie, která právě vstoupila v platnost, protože je spojená s Lisabonskou smlouvou, a ta je zcela platná. Jedním z práv, které zaručuje, je právo na soukromí a ochranu osobních údajů. Z toho důvodu máme všechny podmínky pro to, abychom uzavřeli dobrou dohodu.

Co se týče návrhu pana Verhofstadta, abychom poslali dopis nebo okamžitě dosáhli stanoviska Rady k podmínkám stanoveným Parlamentem, myslím, že nejlepší bude, když vám budeme k dispozici, až Parlamentu ten dokument bude mít, abychom to ve všech ohledech a se všemi podmínkami prodiskutovali, a došli tak bez nátlaku k seriózní a precizní dohodě a v tomto ohledu.

Samozřejmě si v této chvíli myslíme, že je důležité, aby se tato prozatímní dohoda stala platnou a v každém případě bude mít Parlament všechnu pravomoc, kterou mu dala Lisabonská smlouva, konečně rozhodnout o tom, zda by dohoda měla nebo neměla pokračovat. To bude záležet na vás. To bude záležet na Parlamentu jako celku.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena. Již dříve jsem řekl, že není možné dát slovo dalším poslancům. Pokud je zde požadavek na procesní námitku, mohu k tomu dát slovo. Nyní tak můžete učinit.

**Sophia in 't Veld (ALDE).** – Pane předsedající, ráda bych jen porozuměla jedné věci: když je k dispozici jen jedna nebo několik jazykových verzí, ráda bych znala jazykové znalosti členů Komise a Rady, kteří dohodu podepsali a kteří o ní rozhodli 30. listopadu – takže musí být dostupná.

**Předsedající.** – To nebyla procesní námitka, ale povolujeme ji, protože paní in 't Veldová, byla při žádosti o slovo velmi zdvořilá. Prosím, pane ministře.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady.** – (ES) Opakuji, co jsem řekl. Ověřím informaci, kterou mi dala paní Harmsová, myslím, že se týkala dokumentu. Nejsem si jist, protože ho samozřejmě u sebe nemám, a dám jí vědět, co se v této záležitosti stalo.

V každém případě opakuji, že 25. ledna budete dohodu mít a budeme moci o ní diskutovat, jak budete chtít. Španělské předsednictví, vláda a Rada jsou vám k dispozici a o této dohodě, jejíž budoucí platnost bude záležet na Evropském parlamentu, budeme detailně diskutovat tak dlouho, jak jen budete chtít, .

**Předsedající.** – Jedna výjimka vytváří další, a tak nemohu panu Schulzovi slovo odmítnout. Prosím, pane Schulzi.

**Martin Schulz (S&D).** – (DE) Pane předsedající, omlouvám se za to, že se opět ujímám slova. Je to pro mě výjimečné, ale nejsme zde pro zábavu. Pane López Garrido, dohoda byla zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. ledna. Nenesete za to odpovědnost, ale pokud nám teď říkáte „musím nejdříve zjistit, které jazykové verze jsou dostupné,“ pak musím zopakovat, že zde nejsme na rekreačním pobytu, kterého si mají poslanci Evropského parlamentu a ministři užívat. Toto je zákonodárná sněmovna, v níž se vyžaduje seriózní práce!

Rád bych vám nyní něco řekl – ne španělskému předsednictví, ale Radě – a sice, že způsob, jakým Rada s těmito záležitostmi zachází, ukazuje, že nemá vůči Parlamentu žádnou úctu. Nastal čas, abychom Radě řekli, že tyto malé hry skončily. Je zde seriózní legislativní postup – v Evropě se to samozřejmě týká všech dokumentů a všech složek, které musejí být k dispozici ve všech jazycích na začátku postupu a neznamena to, že se vypravíme hledat dokumenty s kouzelným proutkem poté, co byl postup pravděpodobně ukončen. To není přiměřený postup. Žádám vás, abyste nyní řekl, které jazykové verze byly k dispozici ve chvíli, kdy byla dohoda 13. ledna zveřejněna v Úředním věstníku. To je informace, kterou chci nyní formálně jménem naší skupiny znát.

**Předsedající.** – Prosím, dámy a pánové, po vystoupení pana Schulze dáme slovo panu ministrovi, aby poskytl konečnou odpověď, a pak rozpravu ukončíme.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady.** – (ES) Máme v úmyslu Parlament informovat o všem, co požadoval: o jazykových verzích, které jsou k dispozici, a tak dále. A především tak učiníme důkladně a seriózně.

Nedomnívám se, že by Rada zacházela s Evropským parlamentem ponižujícím způsobem, ani nijak Parlamentu neupírala informace. Odkazuji na švédské předsednictví, které v té době dělalo, co bylo v jeho silách, aby mohlo dohodu předložit, ale to nebylo právně možné, protože některé jazykové verze nebyly ještě přeloženy. Nyní, kdy Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, bude mít Evropský parlament možnost tuto záležitost plně diskutovat a Rada je připravena poskytnout Parlamentu všechny informace, které požaduje, a zahájit v této záležitosti dialog.

Nemyslím si, že by to vůči Evropskému parlamentu představovalo špatné zacházení, a proto nesdílím mínění, které zde v této věci vyjádřil pan Schulz. Skutečnost to ukáže. Celé znění bude k dispozici Evropskému

parlamentu a Parlament bude mít možnost ho diskutovat s Radou tak dlouho, jak bude chtít, a tak detailně, jak bude chtít, a Evropský parlament bude mít v této věci poslední slovo.

Je to takto jednoduché. Proto, jak věřím, není nutné se obávat, že by Rada v jakékoli záležitosti zatajovala informace. Rada zcela věří v nutnost respektovat základní práva Unie a zcela věří v nutnost respektovat Parlament, jenž je zástupcem obyvatel Evropy.

**Předsedající.** – Rozprava je ukončena. V této věci již neudělím slovo nikomu dalšímu.

#### **Písemná prohlášení (článek 149)**

**Franz Obermayr (NI), písemně.** – (DE) To, o čem se hovoří jako o dohodě SWIFT (Společnost pro celosvětové mezibankovní finanční telekomunikace) řídí předávání údajů z celosvětové bankovní sítě. 8.000 peněžních institucí z 200 zemí denně vzájemně komunikuje prostřednictvím kanálů společnosti, která se nachází v Belgii, s datovými středisky v Nizozemí a USA. Podle Komise se požadavky na údaje mohou vztahovat pouze na mezinárodní transfery a využití služby je přísně omezeno na vyšetřování terorismu tajnými službami. Vysoce postavení politici i odborníci na trestní právo ale pochybují, že v USA budou údaje využity pouze pro boj s teroristickými aktivitami. Zneužití údajů, porušení občanských práv i poskytnutí údajů třetím stranám jsou skutečnými nebezpečími, která z dohody SWIFT mohou vzejít. Jako poslanci Evropského parlamentu rozhodně nesmíme dovolit, aby tato dohoda a související převody údajů do USA vstoupily v platnost, a zcela jistě ne bez souhlasu Evropského parlamentu. Prozatímní vstoupení dohody v platnost s očekávanou rozpravou v Evropském parlamentu v průběhu února by zakládalo hrubé porušení základního principu demokracie.

## **11. Výsledek summitu v Kodani o změně klimatu (rozprava)**

**Předsedající.** – Dalším bodem je rozprava o prohlášení Rady a Komise o výsledku kodaňského summitu o změně klimatu.

**Elena Espinosa Mangana, zastupující předsedkyně Rady.** – (ES) Pane předsedající, vážení kolegové, dnes jsem zde v Parlamentu, abych vám vyložila své názory na výsledek kodaňského summitu a výzvy, které z něj vyplývají pro Evropskou unii i pro rotující předsednictví, které v první polovině roku 2010 zastává Španělsko.

Ministři životního prostředí Evropské unie o těchto otázkách podrobně diskutovali minulý týden. Chtěla bych poukázat na to, že se v podstatě shodujeme ve svém přání i nadále postupovat kupředu zejména ve třech otázkách, a sice navázání na výsledky summitu, aby mohly být co nejdříve uvedeny do praxe, posílení jejich prvků v rámci Organizace spojených národů a naplňování našich cílů snížení celkových emisí.

Sdílíme cíle a strategie. V důsledku toho naším nejbližším úkolem bude dokončit proces formálního vyhlášení našeho závazku, posílit akční rámec srovnatelný s rámcem jiných průmyslových a rozvíjejících se zemí a využít všech nástrojů, které máme k dispozici, v rámci Evropské unie i v našich vztazích s třetími zeměmi.

Prosincový summit – nesmírně složitá konference, pro kterou byly typické náročné diskuse o postupu – byl zakončen tzv. Kodaňskou dohodou. Do vypracování tohoto přijatého dokumentu, který představuje vůli zemí, jejichž emise tvoří více než 80 % celkového množství vyprodukovaných emisí na celém světě, se osobně zapojil velký počet hlav států nebo vlád a vůdců regionálních skupin. Účastníci zahrnovali všechny průmyslové země, hlavní rozvíjející se ekonomiky a významný počet zranitelných zemí. To by nám také mělo pomoci reagovat na mnohé pochybnosti stále blokující formální proces, který by nás mohl vést k přijetí právně závazného řešení v rámci Organizace spojených národů, a nejlépe v Mexiku.

Pokud jde o obsah Dohody, domnívám se, že je důležité zdůraznit, že máme jasnou podporu, abychom zabránili nárůstu teploty o více než dva stupně Celsia. To je bezpochyby jeden z nejsilnějších prvků dohody, který má nejlepší vyhlídky na dosažení výsledků: závazek všech průmyslově vyspělých zemí stanovit cíl snížení, který může být realizován přímo v jejich ekonomikách.

Rozvíjející se státy samy přijmou konkrétní ověřitelná opatření, která jim umožní podstatně snížit svůj nárůst emisí: financování založené na solidaritě a zaměřené na podporu okamžitých a střednědobých opatření v boji proti změně klimatu, prvky, které mají směřovat k novým modelům vládnutí a mechanismy, které posílí technologický rozvoj a snížení emisí způsobených odlesňováním.

Kodaňský summit ukázal, že se pohybujeme v nové mezinárodní situaci, v podmínkách, které je třeba zlepšit, pokud chceme nabídnout řešení celosvětových problémů. Stávající pravidla pro rozhodování je nutno změnit, aby se mohla vhodně přizpůsobit této nové době a potřebám.

My však máme nástroje, které potřebujeme, abychom mohli jednat, máme již soubor legislativních opatření na úrovni Společenství, ten nejvyšší závazek k podpoře snižování emisí, mezinárodní solidaritu a technologické inovace a spolupráci, a v rámci Unie správnou institucionální strukturu, kterou musíme inteligentně používat a zároveň plně využít její doplňkovost.

Při vyjednávání a plánování politik v oblasti změny klimatu budeme muset propojit vůdčí schopnosti Rady pro životní prostředí s větší schopností vnější akce. Kromě toho při plnění úkolu v oblasti životního prostředí, který je před námi, bychom měli vycházet z názorů našich odborníků na politiky týkající se hospodářství a inovací, také bychom měli lépe sladit naše klimatické cíle a náš model rozvoje a prosperity. Při tom všem nesmíme ztrácet ze zřetele, že je nutno – uvnitř Evropské unie i mimo ni – posílit úlohu veřejného mínění a zákonodárců, kteří jsou odhodláni investovat do lepší budoucnosti a chránit veřejné zájmy.

Účinně využijme svých společných evropských zkušeností. Nejprve musíme usilovat o náležitou odezvu do 31. ledna. Kodaňská dohoda svádí dohromady všechny, kteří musí snížit své emise, a umožňuje tak porovnat jejich úsilí, což Evropská unie požadovala. Nicméně stále si nejsme jisti, jak silné jsou ve skutečnosti závazky jiných zemí. Pokud se ukáže, že jsou nedostatečné, musíme i nadále usilovat o další kolektivní snížení.

Také bude nutno zajistit podmínky umožňující rychlé uplatnění těch prvků, o nichž panuje shoda. Pro Evropskou unii a její členské státy je rozhodující, aby byly v čele těch zemí, které dodržují své sliby. Z tohoto důvodu musíme co nejrychleji provést převod prostředků plánovaných na období 2010-2012.

Chceme vytvořit finanční rámec, který podpoří naše závazky solidarity s třetími zeměmi v rámci Kodaňského zeleného klimatického fondu a zároveň podpoří zlepšení pravidel účtování a naší odezvu v oblasti snižování emisí způsobených odlesňováním i v oblasti technologické spolupráce. K tomu je nutno přidat další prvky, a sice naše vlastní politiky zaměřené na plnění našich cílů v oblasti snižování emisí na úrovni jednotlivých států i na úrovni Společenství, růst na základě inovací a inteligentního využívání energie, dále opatření pro přizpůsobení zaměřená na odvětvové politiky a soudržnou vnější akci.

Na tom všem chceme úzce spolupracovat s Komisí a Parlamentem a snažit se vytvořit světový region, který stojí v čele boje proti změně klimatu, který má nejmenší množství emisí uhlíku, který je nejlépe připraven čelit problémům způsobeným změnou klimatu a který to nejefektivněji přeměňuje v mocnou sílu inovace a konkurenceschopnosti.

Naše politika v oblasti změny klimatu je jedním z klíčových určujících znaků evropského modelu. Jsme průkopníky v začleňování této zásady do našich návrhů na spravedlivější a udržitelnější rozvoj, nejen hospodářský, ale také rozvoj v oblasti sociální a v oblasti životního prostředí, s vědomím, že v tomto procesu posilujeme mezinárodní bezpečnost. Tato skutečnost umožnila hlavním aktérům, jako je Čína a Spojené státy, sejít se u stejného jednacího stolu a stanovit a sdílet rozhodující prvky spolupráce.

Evropská unie, neochvějný zastávce úlohy Organizace spojených národů při řešení celosvětových otázek, bude mít práci také v jiných oblastech, na dvoustranné i mnohostranné, formální i neformální úrovni, a bude pomáhat všem správně určit možnosti, bude naslouchat svým partnerům a snažit se sjednotit reakce jednotlivých odvětví, aby byly v souladu s tím, co je třeba k boji proti změně klimatu.

Musíme plně využít přijetí Lisabonské smlouvy a vstoupení v platnost nových institutů a systematicky začleňovat hlavní poselství týkající se boje proti změně klimatu do našich vztahů s třetími zeměmi.

Stojíme před nelehkým úkolem. Španělská vláda si je vědoma závažnosti problému a chce zde ukázat, že je odhodlána dosáhnout co největšího pokroku z hlediska těch prvků, které mohou usnadnit přijetí ambiciózní závazné dohody v Mexiku.

Nesmíme promarnit politickou příležitost, která byla vytvořena v Kodani, ani snižovat svá očekávání či očekávání mezinárodního společenství. V sázce je naše důvěryhodnost. Nesmíme ustoupit. Nové, rozšířené pravomoci Evropského parlamentu, které ho přibližují k občanům, umožní užší a plodnější spolupráci.

Na závěr svého vystoupení chci všem k tomuto bodu poblahopřát a připomenout vám, že nyní více než kdy jindy potřebujeme vaši usilovnou práci a podporu v životně důležitém půlročním období, které máme před sebou.

**Olli Rehn**, člen Komise. – Pane předsedající, dovoluji vám jménem Komise poděkovat za možnost pohovořit o výsledku kodaňské konference o změně klimatu a opatřeních navazujících na Kodaňskou dohodu. Můj kolega Stavros Dimas mě požádal, abych jeho jménem omluvil jeho nepřítomnost zde, protože je nemocen, což je zvlášť politováníhodné, neboť by to pravděpodobně bylo jeho poslední plenární vystoupení. Dobrovolně jsem se nabídl, že Stavrose v této velmi důležité rozpravě zastoupím.

Chci říci, že oceňujeme aktivní a podpůrnou úlohu Evropského parlamentu před konferencí a na vlastní konferenci. Kontakty s vaší delegací v průběhu konference se ukázaly být nanejvýš užitečné. Především jste hráli rozhodující úlohu při posilování vazeb na klíčové aktéry v jiných zemích a v jiných regionech.

Věřím, že se shodujeme v názoru, že výsledek Kodaně zůstal daleko za naším cílem dosáhnout ambiciózní a právně závazné dohody, která by byla potřebná k omezení změny klimatu pod 2° C. To je velké zklamání pro nás všechny, kteří jsme celá léta bojovali za konkrétní politická rozhodnutí, jež měla zvrátit změnu klimatu.

Důvodů neúspěchu bylo mnoho a za chvíli se k nim vrátím. Přesto, lze zároveň učinit závěr, že dohoda je lepší než vůbec žádný výsledek, což by byl ten nejhorší scénář.

Na jedné straně – abychom našli něco pozitivního – Kodaňská dohoda přinejmenším uznává nutnost omezit změnu klimatu pod 2° C. Také vyzývá rozvinuté země, aby do 31. ledna 2010 předložily cíle v oblasti snižování emisí v rámci celého hospodářství a žádá rozvojové země, aby ve stejném termínu sepsaly zmírňující opatření. Kromě toho dohoda stanoví základ pro velmi významný finanční balíček 30 miliard USD pro příští tři roky a uznává, že do roku 2020 bude zapotřebí každý rok 100 miliard USD.

Na druhé straně má dohoda závažné slabiny. Neobsahuje žádnou zmínku o střednědobých a dlouhodobých cílech zmírňování dopadů. Dosud oznámené závazky ohledně zmírňování nejsou k dosažení cíle 2° C dostatečné. Podle mého názoru je bohužel málo důvodů k optimismu, že se do 31. ledna dočkáme lepších nabídek – spíše naopak. Poslední, nikoli však bezvýznamná dohoda není právně závazná, a snad ještě znepokojivější je to, že vůbec nehovoří o uzavření právně závazné dohody v tomto roce, což bylo jedním z našich nejdůležitějších cílů.

Dalším krokem, díváme-li se kupředu, bude zajistit, aby tato dohoda alespoň vstoupila v platnost a připravila cestu nové smlouvě o klimatu, kterou je nutno naléhavě dojednat v průběhu tohoto roku. Tím úplně prvním a klíčovým krokem bude zajistit, aby do 31. ledna všechny hlavní strany teď dohodu potvrdily a vzaly na vědomí své cíle či opatření. Je rovněž nutno zajistit přiměřené financování. V tomto směru potřebujeme zkoumat způsoby jak zřídit kodaňský zelený klimatický fond. Musíme také posílit spojení se zeměmi a regiony, které sdílejí naši vizi úspěchu v mezinárodních jednáních o klimatu.

Na závěr, máme před sebou velké výzvy, a to zajistit jednotu na evropské úrovni, strategicky spolupracovat s klíčovými zahraničními partnery a zachovat plný závazek k mnohostranným opatřením v oblasti klimatu, ale z 15. konference smluvních stran o změně klimatu COP 15 se můžeme v mnohém poučit. Zvlášť výrazně z ní pro nás vyplývá, že se musíme naučit vystupovat jednomyslně. Čína, Indie, Spojené státy a jiné velké mocnosti, všichni v Kodani hovořili jedním hlasem, zatímco Evropa mluví mnoha různými hlasy. Totéž platí pro světové ekonomické vládnutí a mezinárodní bezpečnost. Dnes se skutečně nacházíme na křižovatce. Buď podnikneme rozhodné a jednotné kroky za účelem ekologické, hospodářské a politické obnovy Evropy, nebo riskujeme hospodářskou stagnaci a politickou bezvýznamnost.

Kodaň považujeme za výstražné varování před tímto scénářem. Musíme si počínat lépe, a to můžeme. Uspěť můžeme, jen když budeme jednotní, a já se těším, že s vámi budu na dosažení tohoto cíle spolupracovat.

**Corien Wortmann-Kool**, jménem skupiny PPE. – (NL) Pane předsedající, v první řadě vás chci požádat, abyste vyřídil naše pozdravy panu komisaři Dimasovi a vyjádřil poděkování skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) za jeho práci v posledních letech. Přirozeně i my jsme zklamáni výsledky summitu o změně klimatu, ale důležité je, abychom nezapomínali, že skutečně byly učiněny historické kroky, pokud jde o některé prvky, například financování v souvislosti s klimatem, odlesňování a cíl dvou stupňů, přestože je to nedokonalé, jak jste správně zdůraznil. Samozřejmě bychom dali přednost něčemu mnohem ambicióznějšímu – viz naše usnesení – ale toto jsou první kroky, na které musíme nyní navázat.

Je nesmírně důležité, abychom důkladně analyzovali, čím Evropa k tomuto summitu přispěla, neboť v rozhodující chvíli nebyla Evropa přítomna. Summit byl možná ze strany Evropy dobře připraven po stránce obsahové a technické, ale z politického hlediska to byla katastrofa. Politický výkon Evropy byl prostě žalostný. Máte pravdu v tom, že Evropa musí vystupovat jednomyslně, ale to se lehce řekne, hůře udělá. Nyní opravdu musíme využít možností, které nová Lisabonská smlouva nabízí. V první linii budou brzy stát – doufejme

– dvě nové ženy, paní Hedegaardová a paní Ashtonová. Musí vnést do ostatního světa silnou diplomacii v otázkách klimatu a otevřít tak cestu do Mexika. Pane předsedající, skupina PPE považuje za dané, že musíme zachovat cíl 30 % obsažený v našem listopadovém usnesení a musíme tento cíl spojit nejen s evropskými, ale také s celosvětovými ambicemi. Musíme přezkoumat svou strategii, neboť neměla podporu, řada klíčových aktérů celosvětový cíl nepodpořila. Musíme přezkoumat svou strategii, ale musíme si také podržet své ambice.

**Marita Ulvskog, jménem skupiny S&D.** – (SV) Kodaňský summit byl neúspěchem. Propast mezi bohatším světem a chudšími zeměmi se prohloubila a ani švédské předsednictví, ani dánský předseda vlády tomu nedokázali zabránit nebo se tomu vyhnout. Jak nedávno prohlásil jeden kolega poslanec, Evropa byla nepřítomna. Po tomto zklamání je důležité, abychom znovu převzali iniciativu. Toho pochopitelně nelze dosáhnout, odmítáme-li uznat, že Kodaňská konference byla neúspěchem – jak to udělala paní Hedegaardová, kandidátka na komisařku pro otázky klimatu. To jen zvyšuje nebezpečí, že se chyby budou opakovat.

Jak připravuje španělské předsednictví a Komise cestu pro závaznou dohodu o klimatu v Mexiku? Zajistíte financování nových iniciativ týkajících se klimatu v rozvojových zemích, aby nedošlo pouze k převedení finančních prostředků pomoci, určených mimo jiné na boj s chudobou, do jiného balíčku? Navrhnete, aby se snížení našich vlastních emisí zvýšilo z 20 na 30 procent? To by bylo opětovné převzetí iniciativy. Odstraníte nedůvěru rozvojových zemí tím, že hodnotu Kjótské dohody označíte za základ další práce na dohodě o celosvětovém klimatu?

**Corinne Lepage, jménem skupiny ALDE.** – (FR) Pane předsedající, paní ministryně, paní komisařko, dámy a pánové, okolnosti, které vedly k tomu, že se do Kodaně sjelo 192 hlav států či vlád, se nezměnily a selhání v Kodani zajisté nesmí být důvodem, abychom slevili ze svých ambicí.

Rozhodně však musíme změnit svoji strategii – potřebujeme novou strategii. Tato strategie musí být pevná, dynamická a inovativní.

V první řadě musí být pevná, protože je důležité, nejen abychom své cíle udrželi, ale také abychom je zvyšovali, až na 30% snížení emisí skleníkových plynů. Musíme urychlit přechod průmyslu na zelenou ekonomiku založenou na energetické účinnosti, čistých a efektivních procesech, obnovitelné energii a nových syntézách mezi informačními a environmentálními technologiemi, protože bitva, která začala v Kodani, je rovněž bitvou průmyslu a průmyslových kapitánů 21. století.

Musíme mít dynamickou strategii, která v žádném případě nesmí zpochybňovat legitimitu procesu OSN. Musíme převzít iniciativu s ohledem na Spojené státy a Čínu, abychom mohli vytvořit možný základ pro dohodu v Mexiku. Nesmíme připustit, aby se G2, kterou jsme viděli v akci, stala realitou, ale měli bychom se spíše my sami stát rozhodující silou tohoto procesu, což bude možné pouze tehdy, pokud budeme vystupovat jednotně.

Musíme být inovativní, tzn. inovativní na trzích s uhlíkem, kde stanovíme horní cenovou hranici, a inovativní ve způsobu financování. Můj osobní názor je, aniž bych tím zavazovala svou skupinu, že je nutno řešit otázku daně z uhlíku na našich hranicích. Musíme proto obnovit důvěru, pokud jde o Afriku, navýšením finančních prostředků, ale nikoli převedením oficiální pomoci pod nový název „uhlíkové“ fondy.

Podtrženo, sečteno, musíme vyvinout značné úsilí, abychom vytrvali ve svém odhodlání udržet si v otázkách změny klimatu vedoucí postavení ve světě.

**Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE.** – (FI) Pane předsedající, výsledek kodaňského summitu je zklamáním, a to z důvodů již uvedených. Poprvé se dokument Organizace spojených národů zmiňuje o varujícím limitu dvou stupňů, ale emisní limity, které v Kodani různé země uváděly, znamenají většinou nárůst globální teploty o více než tři stupně. Když byla naposledy teplota o tři stupně vyšší než nyní, byla hladina moře o 10 metrů vyšší.

Musíme také čestně přiznat, že EU neprokázala takové vedení, jaké proklamuje. Nejdůležitější cestou, jak vést, by pro nás bylo, a stále je, usilovat o přísnější snížení emisí nejméně o 30 %. Naším skutečným cílem by mělo být snížení o 40 %, pokud bychom měli dbát vzkazu klimatologů, a to bychom zcela oprávněně měli. Pokud se teď najednou zastavíme na hranici 20% snížení emisí, bude to znamenat, že varovný limit 2 stupňů, který EU již deset let hlásá, vlastně nic neznamená.

Podle zpráv, které si nechal vypracovat velký počet vlád, včetně nizozemské vlády, je od snížení emisí o 20 % k nejambicióznějšímu celosvětovému cíli dlouhá cesta. Na základě informací, které máme nyní, bude cíl snížení emisí o 30 % stát méně, než byla odhadovaná cena za snížení emisí o 20 % před dvěma lety.

V Kodani byly samozřejmě země, které chtěly rozhovory torpédovat. Kdyby se EU chopila vedení, bylo by to pro ně obtížné. Tentokrát jim to EU usnadnila, protože zablokovala druhé závazkové období Kjótského protokolu, což je pro rozvojové země velmi důležité. Bylo by konstruktivní říci, že jsme za určitých podmínek připraveni na druhé kjótské období, a bylo by konstruktivní zavázat se k podpoře opatření v souvislosti s klimatem přijatých ze strany hospodářsky méně rozvinutých zemí, aniž bychom převáděli finanční prostředky rozvojové spolupráce do nového okruhu.

Od tohoto hubeného výsledku se musíme posunout k řádné dohodě o klimatu. Ta může mít mezinárodní platnost pouze tehdy, bude-li vyjednána prostřednictvím Organizace spojených národů. Potřebujeme rovněž novou formu „klimatické“ diplomacie. Nestačí, že se naši odborníci vyznají v technické džungli. K překonání překážek a k životaschopnějšímu vyjednávacímu procesu OSN je zapotřebí trpělivého diplomatického úsilí, tak aby byla například přijata pravidla o hlasování.

**Martin Callanan**, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, doufám, že se ukáže, že se mýlím, ale zdá se mi stále méně pravděpodobné, že rozhovory započaté a pokračující v Kodani skutečně povedou k právně závazné dohodě všech hlavních světových producentů emisí o rozsáhlém snížení emisí.

Za těchto okolností se domnívám, že by bylo velice pošetilé, aby ti z nás, kteří v EU o těchto otázkách diskutují, souhlasili ještě s dalším omezením emisí. Zaznělo číslo 30 %. Paní Hassiová právě uvedla hodnotu 40 %.

Při neexistenci celosvětové dohody považuji za čirý nerozum souhlasit s dalším snižováním, protože tím jen riskujeme, že zatížíme naše spotřebitele jedněmi z nejvyšších výdajů za energie ve vyspělém světě, a způsobíme tím mimořádnou nekonkurenceschopnost evropského těžkého průmyslu a velkých energetických spotřebitelů v celosvětovém prostředí.

Již jsme zažili řadu přesunů výroby mimo Evropskou unii, samozřejmě tím jednoduše přesunujeme emise z EU do Číny, Indie a všude možně. To je šílená hospodářská politika, protože pro životní prostředí neznamená naprosto žádný přínos. Ve skutečnosti má v některých ohledech na životní prostředí jasný škodlivý vliv, neboť toto zboží je nakonec prostě dovezeno zpátky do EU.

To, co potřebujeme, je komplexní celosvětová dohoda. Plně s tím souhlasím. Doufám, že budeme usilovat o její dosažení, ale dokud žádnou nemáme, měli bychom být s dalším jednostranným snižováním emisí v Evropě opatrní.

**Bairbre de Brún**, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Pane předsedající, naléhavě potřebujeme ambiciózní právně závaznou dohodu.

Podle nejnovějších vědeckých informací se EU musí zavázat ke snížení emisí o 40 % do roku 2020 a ke snížení o 80-95 % do roku 2050 a takovýto závazek nemůže záviset na tom, jaká opatření přijmou jiní.

Každý musí vědět, jaké skutečné snížení emisí bude přijato, a musíme vědět, že rozvojovým zemím budou na boj se změnou klimatu a jejími důsledky poskytnuty potřebné finanční prostředky.

Je nutno mít jasno. Všichni potřebujeme mít jasno o tom, kdo přesně tyto finanční prostředky zajistí, kolik poskytnou jednotlivé vyspělé země a jak a kdy budou prostředky poskytovány. Nedostatek politické vůle, tak jak se to ukázalo v Kodani, se nesmí opakovat.

A panu komisaři Dimasovi také přeji hodně štěstí.

**Anna Rosbach**, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, v souvislosti s konferencí COP 15 se hodně hovořilo o tzv. klimatických uprchlících. Lidé odjakživa prchali před přírodními katastrofami, neúrodou, suchem, záplavami a hladomorem. Skutečností je, že změna klimatu a její přímé dopady na lidi a životní prostředí jsou problémy, které musíme řešit, neboť jinou možnost nemáme. Nicméně nemohu si pomoci, abych se nezeptala, zda v tomto případě jdeme tou správnou cestou. Souhlasím, že si musíme být více vědomi toho, jakým způsobem využíváme zdroje ve svém každodenním životě, a zkoumat nové technologie. Nesmíme však zapomínat, že ve skutečnosti již máme způsoby, jak zmírnit problémy, které náhle vyvstávají. V souvislosti s konferencí OSN o změně klimatu byly například zmíněny Cookovy ostrovy – skupina ostrovů v Tichém oceánu. Problém, kterému ostrovy čelí, představuje hrozba stoupající vodní hladiny. Ostrovy by mohla ochránit mořská hráz, která je dokonale zvládnutelnou investicí – nikoli ovšem pro chudou ostrovní skupinu. Zatímco my na Západě diskutujeme o větrné energii, elektromobilech, solární energii, biopalivech a nových způsobech třídění odpadu na evropských předměstích, mnohé ostrovy postupně mizí. Proto se ptám, zda by západní svět měl vůbec investovat miliardy do klimatických technologií – jejichž účinek je



velice sporný – zatímco milionům lidí by pomohla již známá nízkonákladová opatření. Již je čas, abychom místo dohadování se nad statistikami, důkazy a výzkumem řešili dopady změny klimatu na celosvětové úrovni a podnikali konkrétní kroky.

**Nick Griffin (NI).** – Pane předsedající, po Kodani pojďme přehodnotit celý ten příběh globálního oteplování. Ironií je, že v Kodani jsme zažili nejen aféru „Climategate II“, ale také začátek jedné z nejužších zim za poslední desetiletí. Od té doby jsme se dočkali demaskování postupimské poplašné zprávy, která se týkala vzestupu hladiny moří, Goddardův institut byl přistižen při manipulaci se záznamy naměřených teplot, mizející himálájské ledovce se ukázaly jako nepodložená fantazie, z pana Pachauriho se vyklubal spekulant profitující ze změny klimatu. Svět se ochlazuje. Globální oteplování je podvod.

Nejde o zločin bez obětí. Uhlíková daň vyháňí ceny pohonných hmot vzhůru a zabíjí naše staré lidi, jak říkáme. Miliardy vyhozené na výzkum tohoto neexistujícího problému jsou miliardami, které nelze vynaložit na boj se skutečnými metlami, jako je Alzheimerova choroba, nebo ukončení skutečných ekologických katastrof, například odlesňování. Obchodování s emisními povolenkami vydělává miliardy žralokům v City na úkor chudých rodin. Ztráta zemědělské půdy kvůli biopalivům již dvojnásobila světové ceny potravin, takže miliony hladoví, zatímco nenasytné korporace dosahují ještě tučnějších zisků.

Ti, kteří prosazují nevědecký nesmysl o změně klimatu způsobené člověkem – Shell, Monsanto, mezinárodní banky, uhlíkoví miliardáři a jejich užiteční idiotští spojenci nalevo – uskutečňují největší podvod v lidských dějinách. Musí být a budou voláni k odpovědnosti, stejně jako ti, co s nimi spolupracují, na místech, jako je toto.

**Peter Liese (PPE).** – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v Kodani a po konferenci zaznělo mnoho slov o pozměňovacích návrzích k ustanovením OSN. Navrhují, abychom zde ve sněmovně tato ustanovení změnili, pak by lidé z okrajových skupin, jako je pan Griffin, nehovořili na začátku, ale až na konci, kam v tomto politickém spektru správně patří, přinejmenším v prvním kole.

Dámy a pánové, Kodaň byla samozřejmě zklamáním. Mnohé z našich požadavků a očekávání občanů vůbec nebyly splněny. K tomu, co bylo řečeno, bych chtěl doplnit jednu věc. Chceme mezinárodní dohodu o emisích z letecké a námořní dopravy. Bohužel v této otázce nepřinesla Kodaň naprosto žádný pokrok. Nebylo to uvedeno ani v Kodaňské dohodě o klimatu. To je neuspokojivý výsledek, zejména když víme, že každý rok, který ztrácíme, si pochopitelně vyžádá vynaložení ještě většího úsilí. Čím později začneme, tím větší a důraznější úsilí budeme muset vynaložit, a s každým rokem, který uplyne, to bude nepochybně těžší. Je to jako závažné onemocnění, čím dříve ho začneme léčit, tím mírnější léčby bude zapotřebí. Proto je to zklamání.

Nicméně bychom na to neměli pohlížet negativně a jednostranně. Dnes ráno se mě někdo zeptal, zda téma změny klimatu není již politicky mrtvé. Není. Musí pokračovat, a právě to od nás občané očekávají. Měli bychom hledat to pozitivní, k čemu v Kodani skutečně došlo. Uvedu dva malé příklady dvou rozvojových zemí, Malediv a Kostariky, které se zavázaly, že v příštích deseti letech se stanou klimaticky neutrální. Celý svět – Evropa a ostatní svět – je může následovat. Jedná se o malé státy, ale podíváme-li se na velké státy, jako je například Brazílie, i tam se dějí pozoruhodné věci.

Proto bychom měli své chyby vyhodnotit, a ne být tak arogantní a prostě dál pokračovat jako dřív. Neměli bychom se však rovněž utápět v lítosti, ale přidat se ve světě k těm, kteří chtějí v otázce ochrany klimatu dosáhnout pokroku. Už nesmí hrát průmyslové země proti rozvojovým, ale ty země, které pochopily, o co tady jde, proti ostatnímu světu, a doufáme, že ta druhá skupina se bude neustále zmenšovat.

**Jo Leinen (S&D).** – (DE) Pane předsedající, paní Espinosová, minulý týden jsem se zúčastnil neformálního zasedání Rady ministrů pro životní prostředí v Seville. Bylo to první setkání pod španělským předsednictvím. Nemohla jste se samozřejmě zúčastnit vzhledem k nešťastné události v rodině, ale vaše státní tajemnice pro životní prostředí Teresa Riberová vás výborně zastupovala. Po celou dobu zasedání, které bylo mimořádně dobře zorganizované, byla zjevná odhodlanost španělského předsednictví v této věci.

To je všechno pěkné, ale výsledek tohoto zasedání Rady nebyl příliš uspokojivý. Rada ministrů byla rozdělená a zcela postrádala vedení. Členské státy se naprosto nemohou shodnout, co bychom teď měli dělat. To není dobré znamení. Je vaším úkolem a vaší odpovědností, abyste mezi 27 členskými státy našli společný jmenovatel.

Podle mého názoru v Evropské unii musíme po Kodani udělat tři věci. Za prvé musíme opětovně získat vedoucí postavení v ochraně celosvětového klimatu. Za druhé musíme projevit tvořivost v závazcích, které jsme přijali, a za třetí naléhavě potřebujeme získat nové partnery, než pojedeme do Mexika.

Pokud jde o opětovné získání vedoucí úlohy, souhlasím se všemi, kteří zde prohlásili, že bychom měli i nadále trvat na svém slibu snížit emise uhlíku o 30 %. Byl bych rád, kdybychom pro sekretariát OSN v Bonnu do 31. ledna přesně vymezili tento cíl 30 %, namísto původního cíle 20 %. Dopustíme-li závislost na obdobném úsilí druhých, bude to trvat věčně a v Mexiku se rovněž k ničemu nedospěje.

Z hlediska důvěryhodnosti je před Mexikem nutno vynaložit 7,2 miliard EUR. Země v Africe musí vidět, že první opatření již probíhají.

Na závěr, pokud jde o získání partnerů doufám, že rozvineme diplomacii v oblasti ochrany klimatu a že zejména s pomocí Africké unie také najdeme pro podpis celosvětové dohody v Mexiku vhodné partnery, včetně Latinské Ameriky a Asie.

**Chris Davies (ALDE).** – Pane předsedajícím, vážení spolupracovníci, musíme od Kodaně postoupit dál. Pravdou je, že nevíme kudy. Klopýtáme a tápeme ve tmě. Myslím si, že prostě jen musíme zkoumat každou možnost a věřit, že jedna nebo několik z nich nás posunou kupředu.

Ale jsem přesvědčen, že se musíme snažit o zachování svých náročných cílů a udržení svého vedoucího postavení, a ohledně této věci se v příštích dvou týdnech objeví zásadní rozhodnutí a já chci vědět, co hodlá předsednictví udělat, aby to dalo do pořádku.

Čtyřicet procent našich emisí pochází z fosilních paliv spalovaných v elektrárnách. Proto je vývoj technologií na zachycování a ukládání uhlíku považován za tak důležitý. Proto Rada před třemi roky souhlasila s tím, abychom se do roku 2015 pokusili vytvořit 12 demonstračních projektů. Před rokem jsme se tedy dohodli na způsobu financování těchto projektů, a sice na využití 300 milionů z příspěvků ze systému obchodování s emisními povolenkami. Trvalo tři měsíce, než se tato myšlenka dostala z Parlamentu a než ji Rada odsouhlasila, aby se otevřela cesta, ale po 12 měsících jsme se stále ještě nedohodli, jak vybírat projekty nebo jakým způsobem použít peníze. Komise nakonec předložila návrh rozhodnutí. Navrhuje pouze osm projektů zachycování a ukládání uhlíku CCS a harmonogram, který doporučuje, znamená, že do roku 2015 nebude možné všechny realizovat. Pan komisař Rehn se tedy dostal do horkého křesla. Doufám, že mu někdo do konce rozpravy předá vzkaz, tak aby mohl vysvětlit nedostatek ambicí v tomto dokumentu.

Ale je nutno se shodnout na tom, že musíme pokročit kupředu, jakkoli nedostatečně. Bude se o tom hovořit na zasedání Výboru Rady pro změnu klimatu, které se uskuteční 2. února, a je zde opozice ze strany některých členských států, které jsou proti tomu, aby Komise měla konečné slovo při výběru projektů a použití a rozdělení finančních prostředků.

Toto zasedání tedy bude pro Evropskou unii první příležitostí od Kodaně, aby prokázala, zda jde kupředu a podniká praktické kroky, nebo zda hodlá couvnout. Je to klíčová zkouška pro Komisi i pro předsednictví.

Takže moje otázka na paní ministryni zní: „Hodlá předsednictví na tomto zasedání zajistit dosažení dohody, nebo máte v úmyslu to vzdát?”

**Bas Eickhout (Verts/ALE).** – (NL) Pane předsedajícím, mluvmě naprosto jasně. Kodaň byla neúspěchem. Ano, ze summitu vzešli tři jednoznačně poražení, a to Organizace spojených národů, Evropská unie a klima. Je proto nanejvýš důležité udělat v roce 2010 na cestě do Mexika z těchto tří poražených vítěze. Abychom toho dosáhli, musí být splněny tři věci. Za prvé, EU musí skutečně hovořit jedním hlasem, jak již konstatoval pan komisař Rehn, ale – a na tuto otázku bych uvítal konkrétní odpověď – kdo to má být? Kdo bude v Mexiku hovořit jménem Evropy?

Za druhé, pokud jde o Organizaci spojených národů, Evropa musí při jednáních také prokázat své vedoucí postavení, což znamená nespolehat se pouze na Spojené státy a Čínu, ale zaměřit se především na země, které stejně jako my chtějí s klimatem něco dělat, jako je Africká unie, Mexiko, Brazílie a Jižní Afrika. Měli bychom rozšířit skupinu zemí, s nimiž chceme uzavřít dohodu.

Za třetí, otázka klimatu. Je pravda, že jsme se dohodli na dvou stupních, ale toto číslo také něco znamená. Vědci uvádějí, že dva stupně znamenají, že bohaté země musí snížit své emise CO<sub>2</sub> o 40 %. Proto musí EU nyní slíbit 30 %. Dne 31. ledna bude mít další možnost, aby projevila své vedoucí postavení a nabídla 30 %, a já požaduji, aby Evropská unie toto číslo předložila. Ocenil bych vaši reakci na tento návrh, neboť představuje jediný způsob jak projevit vedoucí postavení a z roku 2010 udělat rok Organizace spojených národů, Evropské unie a klimatu.

**Derk Jan Eppink (ECR).** – Pane předsedající, podporuji environmentální cíle pro rok 2020, ale mám určité vážné pochybnosti o některých metodách. Konference v Kodani byla dobrým příkladem špatné metody. A jaká byla ponaučení?

Konference byla příliš početně zastoupená, aby byla produktivní. Rockový koncert za účasti 50 000 lidí je možný, zasedání nikoli. Za druhé, Evropu přelstila Čína a Indie, a Spojené státy se připojily. Místo aby byla rozhodujícím hráčem, Evropa byla zmateným divákem.

Co bychom měli dělat? Domnívám se, že musíme přehodnotit formu, kterou používáme, spíše země G20 než gigantická akce typu Woodstock. Za druhé musíme přestat z pozice morální povýšenosti říkat Číně a Indii, co mají dělat. Závažné překážky, které by měly obě země potrestat, by byly katastrofou. EU by naopak měla přehodnotit svůj postoj, který bude v konečném důsledku ohrožovat náš vlastní růst a zaměstnanost.

Závěrem, potřebujeme seriózní výzkum s velkým množstvím důkazů. Aféra „Climategate“ byla již zmíněna a tvrzení o ústupu himálajských ledovců se podle všeho zakládá na spekulaci. Někteří členové Mezivládního panelu pro změnu klimatu IPCC nyní dokonce předpovídají globální ochlazování.

Potřebujeme objektivní, nestranný vědecký výzkum, nikoli programově řízený politický aktivismus. Co je pravda a co ne? My v současné době prostě nevíme a domnívám se, že nejdříve musíme mít pravdivá fakta. Pane komisaři, paní ministryně, doufám, že se těmito otázkami budete zabývat bez zaujatosti.

### **PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

*místopředseda*

**Sabine Wils (GUE/NGL).** – (DE) Pane předsedající, konference Organizace spojených národů o klimatu byla neúspěšná vzhledem k neústupnosti průmyslových států hájících tvrdě své politické zájmy. V důsledku toho je ohrožen základ existence miliard lidí v rozvojových zemích a v ostrovních státech, kterým hrozí zaplavení.

Neexistuje žádná dohoda o tom, jakým způsobem máme účinně omezit další oteplování planety. EU hrála hru v zájmu podniků svých členských států a v zájmu zisků velkých koncernů. Cíl snížení emisí skleníkových plynů v členských státech EU celkově o 30 % do roku 2020 nebyl předložen dostatečně včas.

Stanovením cílů lepší ochrany klimatu závislých na předchozích ústupcích jiných států hrajeme v kostky s budoucností lidstva. Fakta jsou jasná: v roce 2007 činilo množství emisí CO<sub>2</sub> na osobu v Číně 4,6 tun, v Německu to bylo 9,7 tun a ve Spojených státech 19,1 tun. Náléhavě potřebujeme klimatickou spravedlnost pro celé lidstvo. Příští rok v Mexico City musí průmyslové státy a rozvíjející se ekonomiky dospět k závazné dohodě s konkrétními a ambiciózními cíli.

**Godfrey Bloom (EFD).** – Pane předsedající, můžete samozřejmě říci, že jsem skeptik, protože se neoblékám jako strašák.

Probíjel jsem se kodaňskou vánicí, stejně jako mnozí z vás. Je to zajímavé, ne, že jsme podle záznamů zažívali v Londýně nejchladnější zimu za posledních 30 let? Stejně je to v Polsku, Koreji a Číně. Měli jsme nejchladnější teploty na Floridě, v Arizoně, Texasu – první sníh v Texasu, myslím, že po stu letech. No jistě, jak prohlásil Giles Coren z londýnských *Times*, můj bože, my to prostě nechápeme – celé to globální oteplování samozřejmě znamená jediné, že si musíme zvyknout na teploty pod bodem mrazu.

No, viděli jsme hokejku Ala Gora, kterou stále ještě podle všeho předvádějí na londýnských státních školách – Al Gore, obchodník s teplou vodou, podvodník! Viděli jsme profesora Jonese z University of East Anglia – podvodník! A teď – to ještě nebudete vědět, protože to bylo drženo mimo dosah veřejnosti – New Zealand National Climate Database: mám tady čísla – všechna falešná.

Kdy se konečně probudíte? Podvod, podvod, podvod!

*(Řečník souhlasil s tím, že si vezme otázku na modrou kartu podle čl. 49 odst. 8)*

**Chris Davies (ALDE).** – Pane předsedající, podle pana Blooma je zřejmě celá věda o změně klimatu nesmysl, protože jsme měli studenou zimu.

Zajímalo by mě, zda by pan Bloom nechtěl sněmovně vysvětlit, jaký je rozdíl mezi klimatem a počasím.

**Godfrey Bloom (EFD).** – Klima, pane Daviesi, je to, s čím se všichni máme smířit.

**Zoltán Balczó (NI).** – (HU) Paní ministryně, mám pro vás překvapující novinu. Konference o klimatu v Kodani už skončila. Hovoříte o cílech a iluzích, jako kdyby ta událost byla stále ještě před námi. Skončila fiaskem. Nebyly podepsány žádné právně závazné závazky. Příklad Kjóta ukazuje, co znamená voluntarismus. Všichni jsme si vědomi toho, jakou hodnotu mají závazky Spojených států, ale za zmínku stojí také Kanada. Kanada podepsala Kjótský protokol, a poté zvýšila své emise oxidu uhličitého o 26 %, bez jakýchkoli následků. Kodaň je jasnou zprávou o světě, v němž žijeme.

Dnešní svět je určován ekonomickým fundamentalismem. Kdykoli se zájmy společnosti střetávají se zájmy globální ekonomiky, ty druhé vždy vítězí. Za globální ekonomikou pochopitelně stojí malá mocenská elita. Abychom zastavili nezvratnou změnu klimatu, museli bychom změnit jiné klima. Musíme změnit politické a morální klima. Než tak učiníme, tak dokud budou lidé sloužit ekonomice, a ne naopak, dokud se vůdčím principem nestane eko-sociální tržní ekonomika, jsou všechny podobné konference odsouzeny k nezdaru.

**Richard Seeber (PPE).** – (DE) Pane předsedající, pokud se můžeme z Kodaně v něčem poučit, pak je to smysl pro realitu. Dosud si pamatuji na rozpravu, kterou jsme před Kodaní vedli zde ve sněmovně. Každý sršel optimismem, ale nebylo to k ničemu. Byla to mezinárodní konference se svými vlastními pravidly a sami toho s dobrou vůlí můžeme dosáhnout jen málo. Přistupujme tedy k příštím jednáním v Mexiku s potřebným smyslem pro realitu.

Pokud bychom měli Kodaň hodnotit, musíme říci, abychom byli spravedliví, že to nebylo tak špatné, protože výsledek může sloužit jako základ pro jednání v Mexiku a přinejmenším něčeho bylo dosaženo. Největším zklamáním pro nás Evropany je určité to, že my – Evropská unie – jsme nebyli při vypracování závěrečného dokumentu. To by nás mělo přimět k zamyšlení, protože neustále zdůrazňujeme, že jsme těmi, kteří chtějí převzít vedoucí úlohu v celosvětovém boji proti změně klimatu.

Proč by tomu tak mělo být? V první řadě pravděpodobně proto, že se svými 14 % emisí CO<sub>2</sub> nepatříme k největším znečišťovatelům ovzduší. Téměř polovinu celkového množství emisí vytvářejí společně Spojené státy a Čína. Nicméně v Evropě nemluvíme jednohlasně. Poslední zasedání Rady pro životní prostředí zcela zřetelně ukázalo, jak rozdílné názory zde panují. Mnoho členských států chápe problém úplně jinak než například většina této sněmovny.

Nicméně dalším důvodem je jistě skutečnost, že my Evropané nejsme tak dobří, jak to o sobě stále prohlašujeme. Odstraníme-li z rovnice tyto mechanismy čistého rozvoje, jinými slovy, tato společná prováděcí opatření, a ostatní opatření, a budeme zvažovat pouze vlastní opatření na snížení emisí CO<sub>2</sub>, pak vidíme, že naše bilance není tak dobrá, jak tvrdíme.

Za třetí, také je nutno říci, že jiné země a jiné regiony ve světě se k tomuto problému staví rozdílně. Naším velkým cílem je právně závazná dohoda. Nicméně Čína a Spojené státy volí jinou cestu.

Celkově musíme zvážit, zda bychom neměli být při svých jednáních pružnější, protože v boji proti fenoménu změny klimatu je důležitá spolupráce, ale způsoby, jakými tohoto cíle dosahujeme, mohou být úplně rozdílné.

**Dan Jørgensen (S&D).** – (DA) Pane předsedající, klimatickým skeptikům v této sněmovně bych položil následující otázku: „Kdyby vám devět z deseti lékařů řeklo, že mají více než devadesátiprocentní jistotu, že jste vážně nemocen, ale že mají nějaký lék, který může vaši nemoc vyléčit – lék bez jakýchkoli vedlejších účinků – vzal byste si ten lék?“ Samozřejmě že vzal. Právě tak měl svět reagovat v Kodani. Právě tak by svět měl samozřejmě reagovat, když více než devadesát procent předních výzkumných pracovníků v dané oblasti prohlašuje, že globální oteplování skutečně existuje a že je způsobeno člověkem. EU by proto měla projevit vůdčí úlohu. Můžeme samozřejmě kritizovat Spojené státy. Můžeme samozřejmě kritizovat Čínu, že jí chyběla politická vůle požadovaná v Kodani. Tato sněmovna se však musí dívat blíž k domovu – musíme kritizovat nedostatek iniciativy projevené ze strany Evropské unie. EU mohla udělat dvě věci a před konferencí v Mexiku by měla udělat dvě věci. Za prvé, měli bychom převzít vedení, pokud jde o přijetí závazků ke snížení emisí. To znamená přejít od příslibu 20-procentního snížení do roku 2020 na 30 procent. Za druhé, měli bychom stanovit částky, jimiž jsme ochotni přispět na financování dlouhodobého přizpůsobování se změnám klimatu, které se, jak víme, blíží. A konečně, je zřejmé, že i náš vliv bude větší, pokud budeme vystupovat jednomyslně, protože pak budeme moci vyjednávat racionálněji a srozumitelněji, než jsme dokázali v Kodani. Pan Callanan ze skupiny Evropských konzervativců a reformistů prohlásil:

„bylo by bláznovstvím za současného stavu zvyšovat své cíle“.

Ne, pane Callanane, bláznovstvím by bylo své cíle nezvyšovat.

**Lena Ek (ALDE).** – (SV) Kodaňský summit byl bezesporu velkým zklamáním, ale důležité nyní je, abychom se dívali do budoucnosti. Právě to my liberálové děláme a věřím, že to můžeme dělat v Evropě společně. Potřebujeme strategii a potřebujeme „post-kodaňskou agendu“. Důležitým nástrojem, jak toho dosáhnout, jsou pokračující investice do systému obchodování s emisemi. EU by měla okamžitě zahájit jednání se Spojenými státy o integraci nově vznikajícího amerického systému a evropského systému. Transatlantický trh s emisemi oxidu uhličitého by mohl být počátkem globálního trhu.

Pan Rehn pronesl na úvod velmi dobrý projev. Ve svém závěru má plnou pravdu. EU musí na těchto jednáních hovořit jedním hlasem. Nesmíme nicméně zapomínat, že podle Lisabonské smlouvy může Evropský parlament už ovlivnit, jakým způsobem budou tato rozhodnutí přijímána. Parlament musí být zapojen do přípravných prací, neboť konečná dohoda vyžaduje náš souhlas.

V rámci Evropy je zároveň nutno i nadále posilovat náš vlastní trh s emisemi uhlíku a přestat zdarma rozdávat obchodní práva. Musíme investovat do nových technologií, a za třetí, musíme stanovit minimální cenu za oxid uhličitý. Cíle v oblasti klimatu lze naplnit prostřednictvím trhu, nikoli cestou větší byrokracie.

Pokud nyní necháme kodaňskou konferenci za zády, začneme znovu a veškeré své úsilí napřeme do budoucích opatření, první věcí, na kterou se musíme zaměřit, je EU 2020. Jsou tam zahrnuta opatření a my musíme mít pečlivě propracované návrhy, pokud jde o energetickou účinnost a naše investice do nových technologií. Potřebujeme strategii zaměstnanosti v souvislosti s klimatem. Na závěr bych chtěla říci, že je jasné, že uhlíkové emise musíme snížit o 30 %, pokud chceme vyhrát nejen bitvu o klima, ale také bitvu o trh.

**Yannick Jadot (Verts/ALE).** – (FR) Pane předsedající, paní Espinosová, byl jsem velmi překvapen vaším sebeuspokojením ohledně opatření EU v oblasti klimatu. Je pravda, že Evropa v posledních deseti letech toho udělala víc a odvedla lepší práci než většina jiných zemí světa, ale v Kodani Evropa jednoznačně nezvládla vedení.

V Kodani jsme také viděli, jak Evropa jednoduše předvedla nejrůznější osobní komunikační strategie Evropských hlav států a vlád a rád bych v této souvislosti uvedl konkrétně pana Sarkozyho, paní Merkelovou a pana Browna. Za těchto okolností je samozřejmě snadné napadat proces OSN. Je pravda, že systém Organizace spojených národů je složitý a že G20, kde dohody nemají význam, ale nabízejí se možnosti jak spolehlivě přitáhnout pozornost veřejnosti, je mnohem jednodušší.

To znamená, že v tomto nadcházejícím roce musí Evropa dělat více a pracovat lépe. V současné době je naším cílem 20 %. Nicméně 20 % ve skutečnosti znamená dělat v příštích 10 letech méně než v uplynulých 10 letech, to znamená, že v oblasti klimatu bude Evropa vyvíjet menší úsilí. To je nesmyslné nejen z hlediska klimatu, když nám vědci říkají, že musíme dosáhnout cíle 40 %, ale je to nesmyslné rovněž pro naše hospodářství a pracovní místa.

Proto, paní Espinosová, nesnižujte prosím náročné cíle Evropy v oblasti klimatu na nejnižší společný jmenovatel, na cíle vyslovené předsedou Barrosem, který se nechce vzdát čísla 20 %, nebo na cíle oznámené Itálií a Polskem, které brzy začnou existenci změny klimatu popírat. Přečtěte si znovu usnesení Parlamentu a okamžitě se rozhodnete pro bezpodmínečných 30 %.

**Konrad Szymański (ECR).** – (PL) Pane předsedající, musíme přijmout skutečnost, že nikdo, s výjimkou několika evropských států, nechce platit za snižování emisí CO<sub>2</sub> nebo omezit svou energetickou spotřebu. Je to dokonce ještě horší. Některé rozvojové země používají provokativní protikoloniální rétoriku na tom chtějí zbohatnout, zatímco zároveň vypouštějí do ovzduší nejvíce oxidu uhličitého. Africké země, Čína a Indie si chtějí ponechat své výjimky, kdy nepodléhají mezinárodnímu systému monitorování emisí, a současně dostávají miliardy eur na čisté technologie. To je stav, který nemůžeme před svými daňovými poplatníky obhájit. Po kodaňské konferenci si musíme dobře zapamatovat, že Evropa nemůže nést tyto náklady sama. Za prvé, budeme-li jednat sami za sebe, ještě více zpomalíme růst své ekonomiky a ohrozíme prosperitu svých občanů. Za druhé, budeme-li jednat sami za sebe, tak z hlediska emisí nezměníme vůbec nic, protože své vlastní emise se nám již podařilo snížit.

**Elie Hoarau (GUE/NGL).** – (FR) Pane předsedající, paní ministryně, dámy a pánové, ačkoliv Kodaň byla neúspěchem, mimořádným způsobem zmobilizovala nevládní subjekty a ukázala, že klimatická spravedlnost má skutečnou mezinárodní podporu.

Napříště bude dáno, že v pokračujícím procesu vyjednávání bude nutno přednostně vzít v úvahu zájmy malých zranitelných ostrovních států a Afriky. Bude rovněž velmi důležité, aby 100 miliard USD oznámených v Kodani bylo skutečně připočteno k závazkům přijatým v oblasti oficiální rozvojové pomoci.

A konečně musíme mít na paměti, že máme velmi málo času na to, abychom jednali, než se důsledky změny klimatu stanou nezvratné. Rok 2010 představuje naši poslední možnost, pokud chceme v Mexico City dosáhnout reálného úspěchu.

**Oreste Rossi (EFD).** – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, neříkejte, že jsme vás v tomto směru nevarovali. Usnesení 15. konference smluvních stran COP 15 schválené tímto parlamentem bylo hodně kouře a žádný oheň.

Žádali jsme hodně a nedosáhli ničeho. To nejsou slova *Ligy severu*, ale Iva de Boera, sekretáře konference OSN o změně klimatu. Nebyla to doslova katastrofa, i když dohodu představuje pouze informace o záměru. Text, který zachránil COP 15 před úplným fiaskem, byl dohodnut na konci maratónu jednání dosud nebývalého trvání a intenzity a obsahuje velmi málo podstatného.

Kodaňská dohoda, vyjednaná americkým prezidentem Obamou, brazilským prezidentem Lulou, čínským premiérem Wen Ťia-paem, indickým předsedou vlády Singhem a jihoafrickým prezidentem Zumou a vnucená všem zbývajícím zemím, nebyla dokonce ani formálně schválena. Poté, co ji osm zemí odmítlo, což znemožnilo její přijetí, plénum 192 zúčastněných států vzalo dohodu pouze na vědomí.

Dámy a pánové, příběh globálního oteplování je ztrátou času. Od prosince noviny a televizní zpravodajství hlásí, že Evropa je v mrazivém sevření studeného počasí. Vystříhejme se zbytečné a nákladné spekulace o klimatu.

**Angelika Werthmann (NI).** – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jediným konkrétním výsledkem summitu o změně klimatu v Kodani bylo omezení globálního oteplování na dva stupně Celsia. Opatření k tomu potřebná však zůstala tajemstvím. Tento minimální kompromis je pro nás zklamáním, především proto, že nyní je na každém jednotlivém státu, aby rozhodl, zda dohodu týkající se cílů v oblasti ochrany klimatu přijme, či nikoli. Začíná nás doslova tlačit čas. Je na nás, abychom nyní rozhodli, co bude dál. Měli bychom podporovat udržitelný rozvoj zohledňující ochranu klimatu, který nám umožňuje využívat zdroje naší planety odpovědným způsobem, pro nás a budoucí generace. Evropská unie a její členské státy by měly rozvíjet své světové prvenství v zelených technologiích. Přínejméním to tedy bude začátek.

**Rachida Dati (PPE).** – (FR) Pane předsedající, paní ministryně, nikdo si nemohl nevšimnout, že Kodaň byla promarněnou příležitostí. Nicméně – ano, opakují zde vaše slova, pane komisaři – tento summit měl dvě přednosti. První předností bylo, že mobilizoval mnohem více hlav států a vlád než summit v Kjótu. Tou druhou, že umožnil, aby rozvíjející se země měly prospěch z finančních závazků zaměřených výslovně na pomoc těmto zemím v boji proti globálnímu oteplování.

Co by tedy měla Evropa nyní dělat? Měla by samozřejmě i nadále pokračovat ve své perfektní práci zaměřené na snižování emisí skleníkových plynů, protože pravdou je, že Evropa to již dělá neobyčejně skvěle. S ohledem na cíl z Kjóta, který představoval snížení o 8 %, evropské podniky dosáhly snížení téměř 13 %. Projevily tedy mimořádnou schopnost a velkou odhodlanost k ochraně životního prostředí. Nicméně tento boj a tento postoj naprosto nesmí být zasazen do rámce nekalé soutěže. Jak jsem vám již řekla při slyšení, pane Rehne, to vše může existovat pouze v podmínkách zcela spravedlivé hospodářské soutěže. Ano, musíme zvážit zavedení uhlíkové daně na hranicích Evropské unie, protože nemůžeme ponechat naše podniky, a tím naše pracovní místa, zcela napospas nespravedlivé hospodářské soutěži, ve prospěch zemí, které pro ochranu životního prostředí a omezení skleníkových plynů neuplatňují stejné normy, ani je vůbec nerespektují. Proto se domnívám, že je naprosto nezbytné – a opakují zde po své kolegyni paní Lepageové – že někdy v budoucnu budeme uvažovat o zavedení daně z uhlíku na hranicích Evropské unie.

Za druhé, měla jsem velkou radost, když jsem se při slyšení dozvěděla, že pan komisař Tajani nevyloučil provedení studie o dopadech týkající se možnosti uložení daně z uhlíku na hranicích Evropské unie. Domnívám se proto, že postupně tuto bitvu vyhrájeme, protože je důležité chránit naše evropské podniky a pracovní místa.

**Anni Podimata (S&D).** – (EL) Pane předsedající, paní Espinosová, nepochybně bychom byli raději, kdyby se dnešní rozprava konala za jiných okolností, raději bychom byli vyzváni, abychom zhodnotili celosvětovou právně závaznou dohodu a rozhodli, jako Evropská unie, o tom, co dělat dál. Bohužel, výsledky z Kodaně byly za daných okolností hodně podprůměrné. To je první hlavní důvod, proč vyjadřujeme své zklamání.

Druhým důvodem, proč vyjadřujeme své zklamání, a který nás jako Evropský parlament obzvlášť znepokojuje, je nízké číslo, snížené Evropskou unií na summitu v Kodani. Zatímco bychom očekávali, že na prvním celosvětovém summitu, který následoval po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, bude Evropská unie

usilovně prosazovat dosažení nové ambiciózní důležité celosvětové dohody o boji proti změně klimatu, my a evropští občané jsme byli svědky přehlídky roztržitosti, kdy někteří nejvyšší evropští státníci hráli svou vlastní hru a Evropská unie byla v úloze pomocníka a diváka. To není úloha, kterou bychom si přáli, ani úloha, která nám přináší prospěch.

Co je tedy potřeba udělat? Vyzýváme Evropskou komisi a Radu, aby prokázaly, že tento úkol zvládnou a zajistí pro Evropu v tomto novém úsilí hlavní úlohu. Dovolte, abych vám připomněla, že to není pouze otázka omezení dopadů změny klimatu. Je to mnohem širší výzva, výzva k přechodu na nový model rozvoje, který bude odpovědí Evropy na potřebu vytvářet nová pracovní místa, podporovat konkurenceschopnost evropského hospodářství a upevnit vůdčí úlohu Evropské unie v novém pořádku.

**Fiona Hall (ALDE).** – Výsledek Kodaně byl hlubokým zklamáním. Teď se musíme pohnout kupředu. EU se musí zavázat ke snížení emisí o 30 % ze tří důvodů.

Prvním důvodem je jednoduše to, že 30 % snížení nevyžaduje téměř o nic víc úsilí než původní 20 % snížení, a to proto, že v důsledku krize došlo k poklesu hospodářské činnosti.

Za druhé, brzdít se nyní by nyní znamenalo ztratit dynamiku, která byla zabudována v nových zelených odvětvích. Nemůžeme se „napůl zavázat“ k investicím do obnovitelných energetických zdrojů a dopravy s nízkými emisemi. Je nutno připravit rozsáhlou infrastrukturu, ať jsou to rozvodné supersítě v Severním moři, nebo v menším měřítku dobíjecí stanice pro elektromobily. V sázce jsou stovky a tisíce nových pracovních míst, potenciálně 70 000 pracovních míst v souvislosti s větrnou energií na moři jen v samotném Spojeném království, ale tato pracovní místa, která jsou tolik potřebná pro hospodářské oživení, vzniknou pouze tehdy, bude-li existovat jasný plán pro Evropu s nulovými emisemi uhlíku do roku 2050.

Investice vyžadují jistotu a my si musíme být vědomi toho, že Evropě hrozí ztráta prvenství v oblasti obnovitelných technologií. Spojené státy i Čína rozšiřují svá odvětví velmi rychle. Pokud budeme nyní váhat, ona nová zelená pracovní místa se přesunou na jiné kontinenty.

A konečně, potřebujeme snížení o 30 %, protože nejvíce dalších závazků lze snadno realizovat zvýšením energetické účinnosti. Nedělat víc ohledně energetické účinnosti by bylo v každém případě naprosto pošetilé. Energetická účinnost znamená ekonomickou výkonnost. Znamená nižší ceny energií, nikoli naopak, a zlepšuje energetickou bezpečnost. Proto ať 31. ledna jiné strany předloží jakákoli čísla – a možná budeme příjemně překvapeni – EU se musí zavázat ke snížení o 30 %

**Ivo Strejček (ECR).** – (CS) Na hodnocení kodaňského summitu a jeho výsledky je třeba pohlížet jednak očima zdravého selského rozumu a jednak prostřednictvím nepřebírného množství dostupných ekologických i ekonomických dat, která potvrzují, že žádné globální oteplování neexistuje, a pokud existuje, pak je zcela mimo vliv člověka a je způsobeno čistě přírodními silami. Mimochodem minulý týden jsme se dozvěděli, že významná část ekologických dat, se kterými pracoval Mezinárodní panel pro klimatickou změnu, byla buďto zcela vědomě falšována, či mylně interpretována. Proto je dobře, že kodaňský summit zkrachoval. Doufám, že tento krach zaprvé přinese odklon od agresivní, tzv. zelené politiky. Zadruhé, politika se vrátí ke skutečným tématům, které v dnešní době ekonomické recese občany skutečně trápí. Zatřetí, zamezí se plýtvání penězi daňových poplatníků na sporné zelené projekty. Začtvrté, vytvoří se prostor pro praktickou debatu o racionálním, efektivním a lacinějším získávání energie a renesanci zažije jaderná energetika. Dámy a pánové, když se setkávám se svými voliči, tak nevěřicně krouť hlavou nad tématy, kterými se tady můžeme zabývat, aniž bychom se zabývali jejich reálnými problémy.

**Marisa Matias (GUE/NGL).** – (PT) Pane předsedající, i přes naléhavost summitu jsme byli v Kodani svědky, jak se vracíme o několik kroků zpět. Kodaň opravdu zmobilizovala více hlav států než Kjóto, ale také je více rozdělila, a v důsledku toho se proměnila ve scénář „každý sám za sebe“, kde si každý stát může stanovit své cíle, a navíc na základě dobrovolnosti.

Měli bychom vzít na vědomí, že máme cílovou hodnotu 2 stupně Celsia a cíle financování bez jakéhokoli vysvětlení. To nelze považovat za útěchu. Věřím však, že musíme jednat s pohledem do budoucna, a to znamená přejít od slov k činům.

Evropská unie chce vždy být v čele a vždy byla. Když jsme však přijeli do Kodaně, váhala a nestanovila ani nehájila cíle, které zde oznámila a o nichž prohlásila, že se jich nikdy nevzdá.

Moje otázka zde tedy zní, zda v budoucnu nebudeme jednat spravedlivěji, zda budeme i nadále dopouštět, aby ti nejchudší dál platili nejvyšší cenu kvůli naší slabosti a v důsledku rozhodnutí některých lidí o druhých.

**Timo Soini (EFD).** – (FI) Pane předsedající, kodaňský summit o klimatu byl naprostým fiaskem. Hlasoval jsem zde v prosinci proti usnesení. Měl jsem pravdu, stejně jako 92 dalších přítomných.

Evropská unie se velmi arogantně snažila předložit celému světu své vlastní řešení. Několik dní před zahájením summitu byl odhalen podvod v obchodování s emisemi v hodnotě 5 miliard EUR. To bylo určitě nepříjemné, těsně před začátkem zasedání, kdy EU nabízí východisko a zároveň čelí zneužití finančních prostředků ve výši 5 miliard. Bylo to ostudné, a neobává se nyní Evropská unie ani trochu, že se tyto případy zneužití budou vyšetřovat? Máme-li zavádět omezení emisí, pojďme zavést zvláštní systém emisí, jako máme pro automobily. Funguje to a nikdy to není důvod k likvidaci odvětví našeho zpracovatelského průmyslu oceli, kovu či dřeva ve Finsku nebo v zemích EU. Nevhodné omezování emisí nemá žádný význam a pracovníci a zaměstnanci by to neměli odnášet.

(Potlesk)

**Romana Jordan Cizelj (PPE).** – (SL) I já jsem zklamaný výsledkem kodaňské konference, ale přestaňme již naříkat nad žalostnými výsledky, a místo toho přemýšlejme, kam odtud pokračovat, abychom se vyhnuli dalšímu zklamání. Nestačí si říci „Pojďme navázat na dosavadní práci, protože právě potřebujeme provést některé změny“.

První otázka, kterou si chci v tomto směru položit, je, co vlastně jsou konference smluvních stran (COP) v první řadě? Jsou to konference v pravém slova smyslu nebo je to jen divadlo pro veřejnost? Jsou pochopitelné obojí. Nicméně musíme zajistit, aby odborníci mohli dělat svou práci a aby veřejnost byla informována, a to nejen o neformálních akcích, které probíhají na okraji konferencí, ale také o naší skutečné práci. Evropa by proto měla přehodnotit organizační aspekty těchto konferencí.

Moje druhá otázka zní: „Jaká je úloha předních světových státníků na takových konferencích?“ Přicházejí na tyto konference, aby zde vedli svou domácí politickou kampaň, nebo přicházejí, aby pomohli účastníkům dosáhnout kompromisu? Myslím, že potřebujeme přehodnotit také způsob práce na těchto konferencích a úlohu světových vůdců, kteří se jich účastní.

Moje třetí otázka se týká vedoucí úlohy Evropské unie. Ano, přijali jsme mnoho dobrých opatření, aby si Evropa udržela své vůdčí postavení ve vývoji ekologicky šetrných technologií, ale ztratili jsme svou vedoucí úlohu v procesu vyjednávání. Podle mého názoru bychom se neměli spokojit pouze s úlohou koordinátora v procesu vyjednávání, protože my sami musíme být aktivními vyjednaváči. Proto bychom před zahájením vyjednávání neměli vykládat na stůl všechny své karty a rozhlašovat cíle, které sledujeme. Měli bychom se rovněž snažit přiblížit se třetím zemím, a ne se od nich oddalovat.

Jako poslední bod chci uvést, že do svých mezinárodních jednání musíme naléhavě zahrnout otázku změny klimatu a zde samozřejmě očekávám úzkou spolupráci s oběma komisaři, kteří jsou za tyto dvě oblasti odpovědní.

**Enrique Guerrero Salom (S&D).** – (ES) Dnes na začátku roku 2010 nejsme v boji proti změně klimatu tam, kde jsme doufali, že budeme. Nejsme tam, protože právě teď bychom měli být ve fázi, kdy spějeme k přijetí legislativních změn plynoucích z dohody dosažené v Kodani.

V této fázi nejsme a mělo by nás to mrzet. Mělo by nás mrzet, že v Kodani byly sníženy cíle týkající se boje proti změně klimatu, že nebyla podepsána závazná dohoda a že postup nebyl transparentní. V důsledku toho nemáme dostatečný právní základ nebo prostředky pro zajištění potřeb obyvatel, zejména v rozvojových zemích.

Nicméně nejsme ani ve fázi, ve které jsme byli před zasedáním v Kodani, protože v Kodani jsme dosáhli cílové dohody se Spojenými státy, Čínou, Indií, Jižní Afrikou a Brazílií, k níž se později připojily další země, a sice Rusko, Austrálie, Norsko, Švédsko a Španělsko. Neměli bychom zapomínat, že tyto země jsou společně odpovědné za tři čtvrtiny emisí oxidu uhličitého, a neměli bychom zapomínat ani na to, že mnohé z těchto

zemí byly dříve mimo Kjótský protokol.

Proto krok, který jsme učinili, není dostatečný, ale je důležitý. Tohoto důležitého kroku bychom měli využít a v rámci Evropské unie postupovat kupředu. Evropská unie byla a je hnací silou veškerého dosaženého pokroku. Tento pokrok však nebude pokračovat, pokud o něj Evropská unie nebude usilovat.



Musíme pracovat na dosažení závazných dohod s Německem a Mexikem a získat zdroje, které pomohou rozvojovým zemím snížit emise, přizpůsobit se a zmodernizovat technologie. Musíme to udělat z důvodů účelnosti, spravedlnosti, a protože potřebujeme více partnerů.

Jsem si jist, že španělské předsednictví bude o dosažení tohoto cíle usilovat.

**Roger Helmer (ECR).** – Pane předsedající, mám pro sněmovnu dobré zprávy: Společně s mnoha vědci jsem já osobně došel k názoru, že žádná klimatická krize neexistuje! Světové hladiny moří a oceánů výrazně nestoupají, a jak byl Mezivládní panel pro změnu klimatu IPCC nucen připustit, himálájské ledovce nejsou na rychlém ústupu. Malé zvýšení průměrné světové teploty za posledních sto let je plně v souladu s prokázanými dlouhodobými přírodními změnami klimatu.

Kodaň ukázala, že mnoho států, zejména Čína a Indie, nejsou prostě ochotny obětovat výkonnost ekonomiky a řešit zcela spekulativní problém. V Británii většina voličů už nevěří ve změnu klimatu způsobenou člověkem a nebude platit za marné pokusy o zmírnění. Emailové zprávy, které nedávno unikly z Centra pro výzkum klimatu, ukazují, že i vysocí guru klimatického alarmismu si zoufají nad selháním přírody, která se neřídí jejich předpověďmi, a tak falšují čísla, aby své fantazie udrželi při životě.

Musíme teď požadovat úplné veřejné prošetření podezřelých údajů, než na zmírnění důsledků vydáme sebemenší částku.

**João Ferreira (GUE/NGL).** – (PT) Pane předsedající, Spojené státy a Evropská unie, první a druhý největší znečišťovatel na obyvatele na světě, nesou jednoznačnou a nevyhnutelnou odpovědnost za neúspěch v Kodani, kterou žádné vymýšlení obezliček nemůže zmenšit.

Kromě jiných zde uvedených aspektů summit neuspěl, pokud jde o finanční prostředky pro rozvojové země na tzv. „přizpůsobení se“, vzhledem k nedostatečnému počtu těch, kteří přijali závazky. Současně jsou pokrytecky přehlíženy zátěže těchto zemí. Tyto zátěže zahrnují jejich obrovský zahraniční dluh, který dosahuje skutečně astronomické výše ve srovnání s výší oznámených finančních prostředků a který vážně omezuje jakoukoli reálnou možnost udržitelného ekonomického a sociálního rozvoje.

Summit ztroskotal na závažné diskusi o zvrácených výsledcích tržních nástrojů a pružných mechanismů Kjótského protokolu. Mezi jinými problémy se summit nezabýval příčinami změny klimatu, jen jejími důsledky. Tento nesmyslný způsob jak přistupovat k ekonomickým a sociálním otázkám brání jakémukoli řešení toho či onoho problému, který lidstvo ...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Herbert Reul (PPE).** – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, cíl dvou procent byl v Kodaňské dohodě přijat 180 členskými státy, stále však není právně závazný. Ze všech plánů, které jsme zde vytvořili, nezbylo moc. V Kodani se nepovedlo vůbec nic. Mohli bychom to dokonce nazvat porážkou. Je důležité nastalou situaci důkladně popsat a získat tak příležitost vážně se zamyslet nad tím, proč k tomu došlo, abychom následně v této záležitosti mohli pokročit.

Některé dnešní projevy mě lehce šokovaly. Zazněly tu fráze jako „musíme více bojovat“, „pokračujeme v tom, co jsme dělali doposud“, „je třeba zvýšit procento“, „více peněz“, „problém jednoduše spočívá v tom, že Evropa není dostatečně jednotná“ – dle mého názoru tyto výroky svědčí o přílišné lhostejnosti a povrchnosti analýzy celé situace. Pouze pokračovat a postupovat kupředu není řešení. To nebyly příčiny dosaženého výsledku. Skutečně jsme mezi sebou nestranným a objektivním způsobem zvážili a prodiskutovali veškeré klíčové záležitosti? Jak jsme naložili s dotazy našich kolegů, ať už byly oprávněné nebo ne, kteří říkali „máme otázky ohledně záležitostí, k nimž jsme kritičtí, skeptické otázky“? Jak jsme reagovali ve Výboru pro změnu klimatu, když poslanci říkali „chceme slyšet názory druhé strany – rozdílné postoje některých jiných vědců? Jakou příležitost jsme dali k představení těchto názorů? Kromě toho, bez ohledu na postoj, k němuž se přikloníme, je třeba se v klidu zabývat tím, jakým způsobem naložit s novou informací, o níž se naši kolegové rovněž zmínili, a to, že Mezivládní panel pro změnu klimatu se zmyšlil ohledně tání ledovců?

Pro druhou část otázek jsou rovněž nutné odpovědi. Používáme k řešení této záležitosti správné nástroje? Neustále vytváříme nové časové plány, procentuální podíly, nařízení a ustanovení. Tento přístup má spíše byrokratický charakter. Paní Eková klade velmi silný důraz na to, že technologie, inovace a tržní mechanismy jsou v tomto případě cestou vpřed – nemá v tom snad pravdu? Ostatní státy používají odlišné přístupy, neznamená to však, že by nedělaly nic. Je možné, že o něco více otevřenosti a přemítání nám umožní být v této záležitosti efektivnější. Tento přístup bych chtěl upřednostnit před metodou „zavřít oči a jít dál“.

**Judith A. Merkies (S&D).** – Pane předsedající, nechci zde popisovat katastrofický scénář, který tu již zazněl. Nechci popisovat katastrofický scénář budoucnosti, ani se nahněvaně vracet k neúspěchu v Kodani – přestože mám zlost.

Z toho důvodu je řešením dosáhnout v budoucnosti mnohem větších úspěchů, a nejbližší příležitost budeme mít v průběhu tohoto roku v Mexiku. Za prvé, příště nesmíme být sami. V Kodani jsme se ohlédli a zjistili, že s našimi ambicemi jsme osamoceni. Musíme být schopni přesvědčit ostatní k tomu, aby měli stejně vysoké ambice jako my. Jak můžeme tvrdit, že jsme ve vůdčím postavení, nedaří-li se nám přesvědčit ostatní o našich ambicích a cílech?

Za druhé, neexistuje žádné universální řešení. V průběhu příprav vrcholné schůzky o klimatu občas zaznělo hrdé „plán B neexistuje“. Nyní to tedy víme jistě: v současnosti neexistuje nic. Nemáme vůbec nic. Příště bychom tedy raději měli připravit i „plán B“.

V neposlední řadě, jak můžeme zvítězit v různorodosti, je-li naším sloganem, jak myslím, jednota. Příště bychom se měli sjednotit, což znamená „hovořit jedním hlasem“. Potřebujeme jednoznačný mandát. Evropa skutečně potřebuje vystupovat jednotně. Paní úřadující předsedkyně, jste ochotna se zavázat k tomu, že obdržíte výhradní mandát, ne pouze mandát sdílený? Pro Evropskou unii by to znamenalo výlučnou pravomoc v politice a dohodách v oblasti změny klimatu.

**Mirosław Piotrowski (ECR).** – (PL) Pane předsedající, klima a samotná příroda, která nás obklopuje, patří všem lidem, včetně budoucích generací, a z toho důvodu se musíme cítit zodpovědní za jejich ochranu. V průběhu poslední vrcholné schůzky o klimatu se vedoucím představitelům z celého světa nepodařilo dospět ke shodě na společné strategii nebo nástrojích, jimiž lze tohoto cíle dosáhnout. Paradoxně se nedomnívám, že to jsou špatné zprávy, vzhledem k tomu, že z Velké Británie, Spojených států a dalších zemí přichází znepokojující informace o tom, že některé zájmové skupiny se pokoušejí o manipulaci použitím vědeckých údajů ke konkrétním účelům.

Potřebujeme zajistit spolehlivou diagnózu situace. Z toho důvodu vyzývám k tomu, aby byla jmenována nezávislá mezinárodní skupina odborníků, která vytvoří podrobnou zprávu o tom, zda má lidská činnost skutečně vliv na změnu klimatu a zda byly některé údaje zfalšovány. Při sestavování společné strategie ochrany klimatu by političtí představitelé EU měli rovněž zohlednit hospodářský nepoměr mezi státy západní a východní Evropy. V důsledku krize by navrhovaná opatření mohla vést ke zničení řady ekonomik.

**Maria Da Graça Carvalho (PPE).** – Pane předsedající, pane ministře, výsledek konference v Kodani zdaleka nedosáhl našich očekávání. Země vzaly na vědomí dokumenty, jehož cíle jsou nejasné a nezávazné. Kodaň znamenala mnohem více než jen vrcholnou schůzku o klimatu. Vznikly nové vazby mezi hlavními hráči na světové scéně a ukázala se skutečná úloha multilateralismu v systému OSN. Zcela evidentní byl rostoucí vliv rozvíjejících se zemí. Kodaň byla dokladem toho, že je třeba přehodnotit úlohu Evropy na světové scéně. Při přípravách příští konference smluvních stran budeme muset v co největší míře využít možností, které přináší Lisabonská smlouva. Je třeba, abychom byli ambiciózní a sjednocení a navazovali strategická spojení.

Výsledek jednání v Kodani je pro nás základem, z něž může vycházet naše práce v budoucnosti. EU by měla usilovat o zajištění toho, aby následující fáze jednání ve větší míře rozvíjely Kodaňskou dohodu, s cílem dosáhnout právně závazné dohody do konce tohoto roku. Rovněž by měla přispět k realizaci poskytování finančních prostředků rozvojovým zemím a s ohledem na lesy, předávání technologie a adaptační opatření.

Z interního hlediska má Evropa před sebou velký úkol: je třeba provést klimaticko-energetický balíček, vložit investice do čistých technologií, vědeckého výzkumu a energetické účinnosti, investovat do nové průmyslové politiky, která bude vycházet z inovace a účinnosti přírodních zdrojů a podporovat politiky pro města s nízkými emisemi uhlíku, udržitelnou dopravou a mobilitou. Pouze tímto způsobem si můžeme uchovat vedoucí postavení, avšak skutečné vedení vychází z toho, že půjdeme dobrým příkladem.

**Csaba Sándor Tabajdi (S&D).** – (HU) Pane předsedající, vývoj v Kodani dokázal, že EU byla při hledání partnerů pro své dalekosáhlé myšlenky neúspěšná. V budoucnosti se EU nesmí vzdát svých cílů, závazku ke třikrát dvacetí procentům, zároveň však je třeba, aby přehodnotila své vyjednávací postavení a mandát, jelikož není možné, abychom uplatňovali pštrosí politiku. Měli bychom se z Kodaně poučit. Tento mandát úspěšný nebyl. Nepodařilo se nám porozumět závazkům Číny a dalším rozvojovým zemím. Nepodařilo se nám porozumět tomu, jaký měl Barack Obama manévrovací prostor a nebyli jsme schopni vystupovat jednotně. V rámci debaty španělského předsednictví se předseda Verhofstadt správně vyjádřil, že Evropa nevystupovala jednotně.

Nemůžeme uplatňovat pštroší politiku. Po Kodani již nelze jednat stejně jako před ní a vytvářet politiku stejným způsobem. EU by měla změnit svoji pozici a stanovit nový mandát před tím, než dojde k dalšímu kolu jednání v Mexiku. Za prvé bychom měli provést výzkum, jak dosáhnout cíle 2 stupňů, který je výsledkem jednání v Kodani. V následujícím období by se evropská politika měla zaměřit na zaujetí flexibilního postavení, jímž dosáhne úspěchu. Děkuji vám za pozornost.

**Esther de Lange (PPE).** – (NL) Pane předsedající, dnes ráno se v nizozemských školách konalo „*Nationale Voorleesontbijt*“ (celonárodní ranní čtení). V mém volebním obvodu, Noordwijk aan Zee, jež se nachází přímo za dunami Severního moře, tedy v oblasti, která bude jako první zasažena v případě, že hladina moře stoupne, slyšeli školáci příběh s názvem „Setkání“ o sněhulácích, kteří jednají o tom, jak udržet teplo na uzdě. Jednají a jednají, dokud se všichni úplně nerozpustí. Upřímně, současná debata mi tento příběh do jisté míry připomíná.

Pravdou zůstává, že jednání v Kodani nebylo úspěšné. Nyní bychom nadále mohli ukazovat prstem na ostatní země nebo jednotlivá odvětví – i takoví vtípalci se v této debatě příležitostně objeví. Přesto mě napadá, že lepší by bylo podívat se vpřed a zjistit, co Evropa může, a co je důležitější, musí udělat, aby převzala svoji zodpovědnost a zajistila dosažení mezinárodní dohody. Domnívám se tedy, že možnost snížení o 30 % je třeba jednoznačně ponechat v jednání. Dále se Evropa musí zabývat způsoby, jak podporovat nové technologie, a to i prostřednictvím evropských fondů, a například podporovat výstavbu ekologických CO<sub>2</sub> neutrálních domů, které jsou rovněž schopny vyrábět energii, namísto toho, abychom neustále považovali zemědělství za problém. Kromě toho náš přístup musí být založen na vědě, znalostech a schopnostech a nesmí vycházet z emocí, ať už nám na tomto tématu jakkoli záleží.

Na závěr, jak zde již zaznělo z úst řady poslanců, musíme hovořit „jedním hlasem“. Evropa by v Mexiku měla mít pouze jedno křeslo, ne jako v Kodani, kde jich bylo zřejmě třeba osm. Paní úřadující předsedkyně, jakým způsobem toho hodláte spolu s komisaři zodpovídajícími za tuto oblast dosáhnout?

**Nessa Childers (S&D).** – Pane předsedající, naděje, kterou jsme měli v průběhu několikaletých příprav, se změnila ve skleslost a beznaděj, neboť s každým dalším dnem jednání bylo stále více jasné, že dohoda, již jsme přijeli do Kodaně uzavřít, nám uniká mezi prsty.

Musíme být znepokojeni tím, jak snadno se USA, Čína a dalším podařilo obejít struktury OSN, vytlačit EU a dohodnout se na opatřeních, která ani zdaleka nedosahovala celkových očekávání.

Jedno je jasné. Systém jednání OSN o klimatu je třeba v zájmu jeho vlastního zachování změnit, ještě před konáním jednání v Mexiku na konci tohoto roku. V současné době má prezident Obama svázané ruce vlastním politickým systémem, neboť v senátu potřebuje 67 hlasů.

Čína odmítá veškerá opatření, která by byla závazná a podléhala mezinárodní kontrole. Ironie osudu spočívá v tom, že čím déle budou USA, Čína a další mařit, oddalovat a znemožňovat dohodu, tím se náročnost cílů ohledně snížení bude nutně zvyšovat.

Zvažme různá řešení. EU a tento Parlament musí čestně posoudit, jakým způsobem bude k podobným záležitostem v budoucnu přistupovat. Je třeba, aby Evropa byla v mnohem větší míře asertivní a stála si za svým, v rámci čehož by měla nadále zastávat ambiciózní cíle týkající se snížení emisí o 30 %.

Jedná se o ekonomický závod o to, kdo povede svět do jedenadvacátého století na základě zelených pracovních míst a udržitelného života. Evropa musí tento závod vyhrát bez ohledu na to, co naši přátelé učiní nebo neučiní.

**Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE).** – (ES) Ráda bych zde přivítala Elenu Espinosovou; její přítomnost mne velmi těší.

Jsem velmi znepokojena změnou postoje a skutečností, že analýza jednání v Kodani může s velkou pravděpodobností vést ke změně postoje. Za prvé se domnívám, že jedním z našich problémů je nedostatek pokory a realistického uvažování, jak zde již zaznělo. Především však mám obavy z toho, že při návštěvách v jiných zemích jsme zjistili, že se u nich nehovoří o změně klimatu, ale spíše o změně globální.

Okolnosti, za nichž budeme jednat v Mexiku, a okolnosti, za nichž jsme se pohybovali doposud, zahrnují rostoucí světovou populaci, nedostatek potravin, nezbytnost většího podílu zemědělství a omezené zdroje půdy a vody; je tedy nezbytné, aby jakékoli rozhodnutí, k němuž dospějeme, bylo zváženo i v tomto kontextu. Samozřejmě si rovněž musíme uvědomit, že řada zemí má právo na rozvoj.

Z toho důvodu potřebujeme získat systematický pohled, který v naší současné analýze změny klimatu chybí. Změnu klimatu nelze vyřešit pouze řešením samotných emisí. Přístup zaměřený na jednotlivá odvětví a kvantitu nikam nevede.

Dále musíme přikládat větší význam vědě. Konkrétně žádám Komisi, aby prověřila týmy, které zmanipulovaly údaje a odebrala jim finanční prostředky, jsou-li vskutku podporovány Evropskou unií, neboť tento fakt může navždy poškodit naši pověst.

Jakým způsobem se v této oblasti zkoordinujeme? To je další velmi důležitá otázka. Jakým způsobem se Evropská zorganizuje, aby dosáhla dohody? Na tom jsem měli začít pracovat již dnes ráno.

Na závěr téma, které se mě dotýká: na dotčeném území probíhá adaptace a tento proces je třeba opětovně zahájit s novou strategickou vizí pro toto území; zahrnuje to produktivitu, strategické zalesňování, agroenergie a na ni zaměřené regiony, oblasti a kraje a samozřejmě vodu a biologickou rozmanitost. Takovou vizí postrádáme.

V tomto ohledu se domnívám, že je třeba zvážit možnost věnovat prostředky ze strukturálních fondů na nové strategické plány ve všech regionech a umožnit tak provedení této adaptace; a k zahájení tohoto strategického přezkoumání území by měli být vyzváni představitelé, kteří přijímají rozhodnutí, neboť my za tuto oblast nezodpovídáme a bude velmi obtížné na ní pracovat z Evropy.

**Saïd El Khadraoui (S&D).** – (NL) Pane předsedajícím, dámy a pánové, jak zde již mnohokrát zaznělo, summit byl samozřejmě neúspěšný. Od našeho cíle jsme na kilometry vzdáleni. Během několika příštích měsíců budeme muset zjistit, zda je ještě možné vše dát do pořádku. Domnívám se však – a v tom se shoduji s tím, co zde řekli ostatní – že mnoho můžeme napravit sami, a to i bez mezinárodní dohody pod záštitou Organizace spojených národů. Konkrétně mám na mysli to, co můžeme udělat, abychom dosáhli vytvoření udržitelnějšího systému dopravy. Prioritním cílem bylo ve spolupráci s Mezinárodní organizací pro civilní letectví do roku 2020 snížit emise z letecké dopravy o 10 % a ve spolupráci s Mezinárodní námořní organizací snížit emise z lodní dopravy o 20 %. Chtěl bych tedy požádat Radu a Komisi, aby pokračovaly v jednáních s těmito organizacemi a vystupňovaly tlak tím, že již zahájí přípravu jednostranných opatření v případě, že v relativně krátkém čase nebude možné dosáhnout dohody.

V průběhu samozřejmě můžeme sami odvést velký díl práce. Co se týče dopravy v rámci Evropy, v průběhu slyšení zde z úst Connie Hedegaardové, komisařky pro změnu klimatu, zaznělo, že obhájí ambiciózní balíček v oblasti klimatu a dopravy. Projev komisaře Kallase v tomto ohledu nebyl tak jednoznačný, chtěl bych však Komisi připomenout, že doprava má na svědomí 25 % emisí CO<sub>2</sub> a tudíž je třeba v této oblasti bezodkladně zasáhnout. Je to složité, obtížné a je k tomu třeba kombinace různých opatření, vyzývám vás však k tomu, abyste v této práci pokračovali, a tím významným způsobem přispěli k vytvoření udržitelnější politiky.

**Catherine Soullie (PPE).** – (FR) Pane předsedajícím, pane ministře, dámy a pánové, již nemusíme dokazovat význam otázky změny klimatu. Její krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé dopady jsou nevyvratitelné, i přes skutečnost, že výsledky JESC, které se staly hlavním tématem některých národních novin, bezpochyby posílí pozice skeptiků.

Zdálo se, že konference v Kodani bude jedinečnou příležitostí k tomu, aby světoví vedoucí představitelé vzali na vědomí, potvrdili a napravili důsledky procesu změny klimatu. Evropská unie měla na tomto fóru klíčové postavení, nejen vzhledem k odvážným právním předpisům, jež jsme přijali, abychom omezili dopad našich činností na klima, ale i z toho důvodu, že Evropa představuje sdružení zemí, které skutečně může přinést změnu.

Výsledek konference v Kodani v nás jednoznačně zanechal pocit nespokojenosti, odmítám však prohlásit celé jednání za neúspěch. Svět, včetně jedné z nejméně ochotných zemí, Číny, se dohodl na tom, že sníží nárůst teploty na dva stupně. Brazílie právě schválila zákon, jehož cílem je snížit emise skleníkových plynů o přibližně 39 % do roku 2020, v souladu se svými závazky.

Řada dalších zemí rovněž prokázala vysoké ambice v oblasti cíle snížení emisí skleníkových plynů. Mám na mysli Japonsko a Norsko. Rovněž musím poukázat na velmi pozitivní skutečnost, a to, že bylo dosaženo shody ohledně bezodkladného vytvoření mechanismu na snížení emisí pocházejících z odlesňování. Byl vytvořen konkrétní a jednoznačný text o realizaci tzv. mechanismu REDD+, jehož cílem je omezit odlesňování a umožnit přírodní uchovávání CO<sub>2</sub>.

Výsledek jednání v Kodani je daleko od jakékoli závazné dohody, je však v souladu s politickou dohodou, a měl by nás přivést k otázce, z jakého důvodu je takovým zklamáním. Konference v Kodani jsem se spolu s řadou kolegů zúčastnila, s cílem být u toho, pomoci, a být svědkem toho, jak se Evropa, ve vyjednávacím a vedoucím postavení, ujme činnosti. Bylo to pro mě nesmírným zklamáním, neboť Evropa, a konkrétně Parlament, nesehrál roli, jež mu v průběhu jednání příslušela.

Chce-li Evropa mít váhu, je třeba, aby v této oblasti vypadala silnější. Setkání ministrů životního prostředí v Seville nemělo žádný výsledek, naši vedoucí představitelé byli považováni za nejisté a váhavé a ohledně našich cílů jsme stále rozděleni.

Věřím, že Connie Hedegaardová, vyzbrojena svými návrhy a závazky, jež učinila před Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, bude schopna ambice Evropské unie obnovit.

**Lambert van Nistelrooij (PPE).** – (NL) Souhlasím s tím, co jménem naší delegace nizozemské Křesťanskodemokratické výzvy (CDA) v této rozpravě vyjádřila Esther de Lange. Rovněž jsem zklamán skutečností, že se nepodařilo dosáhnout závazné dohody, a chtěl bych úřadující předsedkyni položit otázku. Jaké důsledky má absence této dohody pro náš právní rámec, konkrétně pro balíček, který jsme stanovili mimo jiné pro obchodování s emisemi CO<sub>2</sub>? Jaký bude mít dopad na tento systém? Můžete nám to sdělit? Chtěl bych upozornit na to, především z pozice koordinátora Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) pro regionální politiku, že je třeba v plné míře zachovat naše cíle. Evropa by rovněž neměla zpochybňovat úsilí občanů, měst regionů a podniků, jež se zavázali ke splnění balíčku prováděcích programů. Otázka změny klimatu není smyšlená a všiml jsem si, že je našťastí součástí strategie EU 2020 předložené novou Komisí.

Rovněž bych chtěl zdůraznit, že v současné době jsme nástroje a prostředky EU přesměrovali na priority spojené s problematikou klimatu: 30 % regionálních finančních prostředků bylo převedeno na projekty související s klimatem a energetikou, což je oproti předchozímu období dvojnásobné množství. Tato konkrétní priorita vytváří prostor k tomu, abychom mohli pokračovat v inovacích a nových zelených technologiích, které nám pomohou získat náskok na celosvětové úrovni. To platí i pro výdaje v rámci plánu evropské hospodářské obnovy. Dle mého názoru to vytvoří pozitivní trend, který bude přesahovat až do období po roce 2013. Povšimnul jsem si skutečně velkého odhodlání v regionech a městech k tomu, že budou pokračovat v práci v této oblasti. V řadě dnešních vystoupení je patrná beznaděj, bylo by však nesprávné vyslat špatný signál a tyto ambice zhatit. Spolu s vámi věřím, že v Mexiku dostaneme druhou šanci a budeme úspěšnější.

**János Áder (PPE).** – (HU) Pane předsedající, neměli bychom přikrášlovat fakta. Kodaň skončila nezdarem. Na to se nechci zaměřit, navrhuji však, abychom si namísto kritizování ostatních hleděli svého. Musíme si připustit, že jedním z důvodů selhání v Kodani byla absence společného evropského postoje co se týče kvót na emise CO<sub>2</sub> nebo finančních prostředků. Souhlasím s těmi, kteří tvrdí, že předpokladem pro úspěšná jednání je společný postoj EU. O tom není pochyb. Co k tomu potřebujeme? Je nezbytné, aby se Komise a všechny členské státy Evropské unie řídily literou a duchem Kjótské smlouvy. Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, pobaltské státy, Slovensko a Česká republika splnily své závazky v míře, která přesahuje úroveň stanovenou Kjótským protokolem. Díky tomu mohou prodávat své emisní kvóty CO<sub>2</sub>. Domnívám se, že ze strany Komise a ostatních členských států Evropské unie je nečestné, nespravedlivé a nevhodné zmíněným státům tuto příležitost upírat.

Polsko a Maďarsko v Kodani navrhlo kompromis. Spočíval v tom, že by byla zachována možnost prodávat kvóty po roce 2012, jejich množství za rok by však bylo omezené a získané finanční prostředky by měly být vynaloženy na zelené investice. Navrhli jsme kompromis v zájmu společné evropské pozice. Nyní je to na Komisi a EU-15, zejména z toho důvodu, že bez Maďarska, Polska, Rumunska a dalších zemí nebude EU-15 moci prohlásit, že dodržela své závazky, jelikož namísto určených 8 %, by dosáhla pouhých 5,5 %. Děkuji vám za pozornost.

**Françoise Grossetête (PPE).** – (FR) Pane předsedající, jednání upozornila na selhání strategie EU, která spočívala v tom, že budeme-li nejpoctivější, ostatní půjdou v našich stopách.

Realita je taková, že mezi rétorikou EU, která si přála mít vedoucí postavení v boji proti změně klimatu, a její schopností získat ostatní na svoji stranu byl v závěrečných jednáních zásadní rozdíl. Nejenže na svoji stranu nikoho nezískala, ale rovněž příliš brzy vyložila všechny karty na stůl, a nezdar byl tedy nevyhnutelný. Při závěrečných jednáních nebylo EU ve skutečnosti vůbec slyšet.

Co tedy budeme dělat nyní? Především musíme v kontaktech se třetími zeměmi uplatňovat zásadu vzájemnosti. Evropa již nemůže tolerovat situaci, v níž některé dovážené výrobky neodpovídají požadavkům životního

prostředí. Situace, která vznikla po neúspěchu v Kodani tedy vytváří nejistotu co se týče budoucnosti mezinárodních operačních pravidel pro oblast snížení emisí uhlíku, což je škodlivé především pro naše společnosti, od nichž se požadují zásadní investice. Nedostatek transparentnosti by rovněž mohl mít zhoubný dopad na trh s emisemi CO<sub>2</sub>, pro jehož rostoucí význam a hladké fungování je nezbytné disponovat jednoznačným a stabilním rámcem.

Spojené státy a Čína zároveň vkládají vysoké investice do zelených technologií a tím vytváří zelená pracovní místa budoucnosti. Vlak inovace nesmí Evropě ujet. Je třeba podporovat skutečnou evropskou průmyslovou politiku, neboť právě v tom spočívá skutečná výzva boje proti změně klimatu. Nové čisté technologie jsou dostupné; je na nás, abychom urychlili jejich využívání v rámci našich politik ku prospěchu všech, a zejména rozvojových zemí.

Je třeba, aby EU tuto výzvu přijala. Má prostředky k tomu, aby tuto revoluci úspěšně dovedla do konce, ještě před tím bychom však měli být pragmatictější v postoji k příštím termínům, abychom za rok v Mexiko City mohli dosáhnout toho, že dohoda uzavřená v Kodani se stane právně závaznou.

**Andrzej Grzyb (PPE).** – (PL) Pane předsedající, paní Espinosová, pane komisaři, španělské předsednictví se rozhodlo připravit vyhodnocení konference o změně klimatu konané v Kodani, zatímco podle řady poslanců, kteří zde vystoupili, konference skončila fiaskem. Fiasko však ještě nemusí znamenat katastrofu – v některých případech je třeba z fiaska vyvodit dobré závěry ohledně toho, čím bylo skutečně způsobeno. Je nezbytné posoudit stávající vyjednávací strategii Evropské unie v oblasti ochrany klimatu, neboť již probíhají přípravy na následující summit, který se bude konat v Mexiku v prosinci letošního roku.

Chtěl bych položit otázku: měli bychom navýšit stávající cíl snížení emisí, vzhledem k tomu, že současného cíle nebylo v průběhu tohoto jednání dosaženo? Pro stávající cíl musíme teprve nalézt partnery a chceme-li jej navýšit, nemáme partnery žádné. Je třeba poukázat na skutečnost, která tu dnes opakovaně zazněla, a to, že bez Spojených států, Číny a Indie nebudou cíle, které stanovila Evropská unie, na summitu v Kodani úspěšné. V Mexiku tomu bude obdobně. Musíme posoudit prohlášení ostatních stran a především usilovat o to, aby fórum, které poskytuje konference o změně klimatu, bylo zachováno coby hlavní vyjednávací prostor pro hledání porozumění, bez ohledu na kritická hodnocení toho, zda je fórum vhodné, prospěšné, funguje správně, atd.

Chceme zelené hospodářství, které rozumným způsobem využívá životní prostředí a rozvíjí nové zdroje energie a nové technologie, jimiž lze energii vyrábět a uchovávat. Zároveň je nám známo, že nejlevnější energie je taková, která ještě nebyla využita, musíme tedy být rozumní. Mimochodem – to je poslední, co řeknu – snížení emisí oxidu uhličitého a dalších skleníkových plynů nemusí být dosaženo pouze využíváním nákladných technologií. Velmi často mohou být velmi dobrým absorpčním místem naše vlastní zdroje, např. lesy a půda, což je biologická absorpce a tedy absorpce účinná.

**Předsedající.** – Na rozdíl od dnešního rána, kdy jsme byli ve velké časové tísní, máme nyní k dispozici několik minut, poruším tedy obvyklé pravidlo, a pokusím se dát slovo všem, kteří o něj požádali v rámci postupu zvednuté ruky. Chtěl bych vás však všechny vyzvat k tomu, aby vaše projevy nebyly delší než jedna minuta.

Vaše projevy budou přerušeny po uplynutí jedné minuty, neboť na seznamu je třináct osob. Chci, aby každý dostal prostor a zároveň, aby Elena Espinosová a komisař Rehn mohli reagovat, musíte tedy hovořit pouze po dobu jedné minuty.

**Marian-Jean Marinescu (PPE).** – (RO) Summit v Kodani dopadl podle očekávání – nepřinesl žádné konkrétní výsledky. Fenomén globálního oteplování je však zcela jednoznačný a je nezbytné začít jednat. Evropská unie musí pokračovat ve svém úsilí na úrovni zahraniční politiky, zejména co se týče diskuzí se Spojenými státy a Čínou. Mělo by být dosaženo pozitivních výsledků. Máme komisaře pro zahraniční politiku i pro změnu klimatu.

Do té doby je třeba, aby Evropská unie pokračovala v opatřeních, jež doposud učinila, i v těch, která přijala jednostranně. Věřím tomu, že na neformálním setkání, které se bude konat v lednu v Seville, se ministři životního prostředí budou pragmaticky zabývat výsledkem jednání v Kodani a posoudí změnu klimatu v souvislosti s budoucností Akčního plánu pro energetickou účinnost Komise na období 2010–2014.

Dále, je třeba zkoordinovat třetí balíček opatření pro vnitřní trh s energií s Kodaňskou dohodou a tím docílit bezpečnosti dodávek energie, podporovat obnovitelnou energii a zachycovat a uchovávat oxid uhličitý.

**Linda McAvan (S&D).** – Pane předsedající, položím otázku úřadující předsedkyni a možná i Komisi ohledně zmiňovaného termínu 31. ledna. Co se stalo se závazky v rámci EU? Předpokládala jsem, že EU učiní jeden závazek, zaznělo tu však, že ve Výboru stálých zástupců (Coreper) se hovoří o několika závazcích. Co přesně se děje?

Za druhé, hovoříme o tom, že by Evropa měla vystupovat jednotně, není to však součástí problému, že EU přijela do Kodaně s mandátem a že vyjednávací tým neměl dostatek flexibility k vyjednávání? V tom tkví část problému. Z toho důvodu byla EU odříznuta od závěrečných jednání. Proč jednat s někým, kdo nemá jakoukoli možnost změnit svoji vyjednávací pozici a nemůže být flexibilní? Jak tuto situaci budeme řešit? Bylo mi řečeno, že stejný problém nastává i v rámci Světové obchodní organizace. Pro EU to znamená velký problém.

Na závěr, věřím, pane komisaři Rehne, že komisaři Stavrosovi Dimasovi předáte naše srdečné pozdravy. Mrzí mě, že zde na závěrečném zasedání není přítomen. Byli bychom mu rádi poděkovali za znamenitou práci, již v průběhu řady let odvádí, a věřím, že se s ním setkáme příští týden ve Výboru pro životní prostředí a poděkujeme mu osobně.

**Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE).** – (NL) Pane předsedající, v Kodani se k obrům – Spojeným státům, Číně, Indii a Brazílii – evropský obr bohužel nepřidal. Co je ještě horší, u stolu sedělo osmadvacet evropských trpaslíků. Dvacet sedm členských států a jedna bezmocná Komise. Takto by se nemělo postupovat. Pokud Evropa nebude umět hovořit „jedním hlasem“, je bezmocná a nemůže splnit svoji potenciální úlohu. Je to škoda nejen pro Evropu, ale rovněž a zejména pro celkové výsledky takových konferencí. Dnes ráno se předseda Barroso s Lisabonskou smlouvou v ruce vyjádřil, že v otázkách životního prostředí zastupuje Evropskou unii Komise. Ať tedy vloží své finanční prostředky tam, kam vkládá svá slova. Má otázka Komisi zní: jste připraveni si namísto uhlazených slov o „jednom hlase“ tuto roli nárokovat a v případě potřeby odsunout Radu stranou?

**John Stuart Agnew (EFD).** – Pane předsedající, zatímco minulý měsíc byla konference v Kodani v plném proudu – v kompletním obsazení s politickými představiteli, nevládními organizacemi a aktivisty – v tom stejném městě probíhala i jiná konference o změně klimatu, kde většina mluvčích byli vědci, a domnívám se, že jsem tam byl jako jediný poslanec Evropského parlamentu.

Tito vědci, jeden po druhém, vyvraceli takzvaná fakta o tom, že globální oteplování způsobuje člověk, a používali k tomu vědecké argumenty, které kontrastují s poplašnými prohlášeními. Zaznělo, že Al Gorův hokejový graf má technické nedostatky a že meteorologické údaje po pádu Berlínské zdi jsou nespolehlivé. Byli jsme poučeni o tom, že počítačové modely vykazují vědecké nedostatky, jelikož se zdráhají předpovídat chladné počasí, a o možnosti protichůdného vztahu mezi oxidem uhličitým a globální teplotou v protikladu k verzi, která je nám neustále omílána. Účastníkům byly předvedeny fotografie, které zachycují rychlé přibývání arktického ledu za uplynulé tři roky, a byli nám podány informace o narůstajícím počtu ledních medvědů.

**Andrew Henry William Brons (NI).** – Pane předsedající, je třeba propracovat dřívější odkazy na takzvané důkazy o himalájských ledovcích. Mezivládní panel pro změnu klimatu v roce 2007 uvedl, že tyto ledovce do roku 2035 úplně roztají.

Britský deník *Sunday Times* nedávno odhalil skutečnost, že tato zpráva byla založena výhradně na rozhovoru, který vědeckému časopisu *New Scientist* poskytl indický vědec Syed Iqbal Hasnain v roce 1999. Hasnain následně uvedl, že rozhovor vycházel z osobních odhadů, nezmínil v něm konkrétní rok a neprovedl žádný formální výzkum.

Chceme-li naše závěry ohledně hypotézy o změně klimatu založit na důkazech, pak to musí být důkazy nevyvratitelné. Nesmí být vykonstruované ani smyšlené.

**Iosif Matula (PPE).** – (RO) Evropská unie na rozdíl od ostatních regionů světa rozumí změně klimatu a ujímá se vedoucí úlohy v boji proti ní. Setkání v Kodani se na druhou stranu zúčastnil vysoký počet stran, což mě naplňuje nadějí, že akce ze strany tak velkého množství spojenců bude mít šanci na úspěch. Závěry summitu nesplynily očekávání, přesto se domnívám, že naše zapojení na různých úrovních přinese kyžené výsledky.

Musíme více podporovat programy pro investice v našich státech, jak v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, tak v těch, které mají přímý dopad na změnu klimatu. Tím mám na mysli malé projekty, jako např. ty,

které se týkají technické podpory místních zdrojů energie, ale i rozsáhlé projekty s regionálním dopadem, jako je selektivní řízení, recyklace odpadu nebo obnova a rozšíření sítí a systémů rozvodu vody a kanalizace.

**Gilles Pargneaux (S&D).** – (FR) Pane předsedající, pane ministře, dne 11. listopadu zde Václav Havel uvedl: „Evropa je vlast našich vlastí“. Nicméně po jednání v Kodani jsou naši evropští krajané nelibostní. Narážíme na nedostatek důvěry, a s ohledem na tuto krizi důvěry a s cílem umožnit její opětovné získání, bych vám chtěl položit dvoudílnou otázku.

Za prvé, hodláte v průběhu svého půlročního předsednictví vrátit do jednání otázku zavedení „Tobinovy“ daně z uhlíku na finanční transakce? Zdá se mi, že by to mohlo obnovení důvěry umožnit, nejen mezi našimi krajany, ale i u všech obyvatel celého světa, u nichž rovněž došlo ke ztrátě důvěry.

Za druhé, hodláte do jednání vrátit otázku závaznějšího seznamu kvót na emise uhlíku a úniku uhlíku?

**Seán Kelly (PPE).** – Pane předsedající, jedna vlašťovka jaro nedělá, a stejně tak ani jedna chladná zima nevyvrací teorie změny klimatu a globálního oteplování. Stále více lidí je přesvědčeno důkazy, neboť vědecké důkazy i úkazy viditelné dokládají, že změna klimatu reálně probíhá.

O konferenci v Kodani se lidé vyjadřují jako o propadák a nezdaru. Domnívám se, že ji lze přesněji popsat jako malý krok správným směrem – jeden nepatrný krok správným směrem. Naši současnou výzvou však je na jednání v Mexiku z tohoto malého kroku učinit obří skok pro lidstvo.

Pro nás v Evropské unii, je hlavní výzvou především dokázat, že nové orgány a nová postavení, která přinesla Lisabonská smlouva, jsou efektivní. Zůstaneme-li na okraji, jak se to stalo v Kodani...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Andrés Perelló Rodríguez (S&D).** – (ES) Jen několik málo otázek se v Evropském parlamentu a ve společnosti setkala tak širokou shodou a je ostudné mařit naděje společnosti, která nás podporuje a která věřila v jednání v Kodani.

Nedomnívám se, že summit skončil nezdarem a zcela jistě nevěřím výroky osob, které nejsou schopny odlišit klima a počasí: je třeba očekávat, že na severu bude padat sníh, není však normální, že v Seville sněží a že teplota na Kubě klesla na čtyři stupně Celsia, což je prokazatelným dokladem toho, že změna klimatu přináší důsledky. Nedomnívám se, že bychom kvůli těmto záležitostem měli být méně ostražití.

Pane ministře, nyní je více než kdy dříve nezbytné, abychom zachovali své pozice. Jinými slovy, v průběhu těchto šesti měsíců musíte vyvinout ještě větší úsilí, přesvědčit Radu o tom, že je nezbytné zaujmout ve stále větší míře jednotnější a ucelenější postoj. Musíte inspirovat Komisi k tomu, aby zajistila, že budeme hovořit „jedním hlasem“, čímž v Mexiku předejde situaci, že by se k nám Barack Obama otočil zády se slovy: „sejdu se se zástupci Číny a pak o tom řeknu zástupcům Evropy“, jelikož v tom spočívá jádro frustrace, kterou Evropská unie prožívá.

Pane ministře, musíme zachovat své vůdčí postavení v zájmu klimatu, Evropské unie a celého lidstva.

**Předsedající.** – Je vám známo, že své projevy můžete předložit písemně – následně budou připojeny k doslovnému záznamu ze zasedání. Problém spočívá v tom, že hovoříte-li příliš rychle, tlumočníci nestíhají sledovat váš projev a v důsledku mu budete rozumět pouze vy nebo přítomní, kteří rozumí jazyku, jímž hovoříte.

Z toho důvodu je dobré mluvit pomalu a umožnit tak tlumočení vašeho projevu, nebo, jak jsem uvedl, využijte možnosti předložit projev písemně a ten bude připojen k doslovnému záznamu ze zasedání.

**Bogusław Sonik (PPE).** – (PL) Pane předsedající, měli bychom připustit, že taktika, již Evropská unie uplatňovala doposud, tedy i na summitu v Kodani, byla nesprávná. Spočívala v tom, že vyložíme všechny naše karty na stůl a budeme věřit tomu, že přijmeme-li ambiciózní cíle, ostatní se k nám přidají. Handrkování, které se zde v Parlamentu odehrálo ohledně toho, zda by emise měly být sníženy o 40 % nebo 50 %, bylo rovněž nesprávné. Do určité míry mi to připomíná vyjednávání v průběhu Studené války, kdy se některé politické skupiny domnívaly, že jednostranné odzbrojení přiměje i Sovětský svaz k zahájení odzbrojování. Tuto taktiku je nutné změnit a zaujmout neústupné postavení při vyjednávání s mocnými zeměmi světa – Čínou a Spojenými státy – a eventuálně i pohrozit tím, o čem hovoří naši kolegové z Francie – uvalením daně z uhlíku na hranicích Evropské unie. Naše podniky musí být na světovém trhu konkurenceschopné. Rovněž bychom měli pamatovat na nové technologie, včetně těch, (...).



*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Marc Tarabella (S&D).** – (FR) Pane předsedající, všichni se shodneme na tom, že uznáme dvojí neúspěch summitu v Kodani. Summit ani v nejmenším nesplnil očekávání, jelikož přinesl pouze nezávaznou dohodu, již ani neodepsaly všechny země, kromě toho se však musíme vyrovnat s vlastní porážkou, neboť v centru dění celého jednání v Kodani byla klíčová úloha dvou největších znečišťovatelů naší planety, Číny a Spojených států. Tato „G2“ vedla jednání, aniž by dala Evropě nebo rozvojovým zemím skutečný prostor k vyjádření. Z toho důvodu se například téměř nedostalo na oblast zemědělství. A to i přesto, že toto odvětví je jedním z ústředních prvků boje proti změně klimatu. Evropské zemědělství se nyní připravuje na přechod k udržitelnějším modelům produkce, které spočívají v zodpovědnějším hospodaření s vodními zdroji, jsou v menší míře energeticky náročné a méně závisí na chemických látkách, jelikož si uvědomuje, že biologická rozmanitost a zachování ekosystémů představují klíčové prvky vedoucí ke snížení znečištění životního prostředí. Žádám vás tedy, vezmeme-li v potaz skutečnost, že zemědělství ...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE).** – (PL) Pane předsedající, summit v Kodani poukázal na jiný úhel pohledu na otázku změny klimatu. Skutečný problém nespočíval ve snížení emisí skleníkových plynů, ale v předložení efektivních mechanismů, které jejich snižování podpoří. Evropské společenství mělo vůdčí postavení v oblasti snižování emisí CO<sub>2</sub> a stále určuje standardy, jimiž lze dosáhnout snížení emisí na celosvětové úrovni.

Vyplatí se tedy v rámci Evropské unie navrhnout udržitelný přístup, který umožní zajistit finanční prostředky na naše vlastní příslušná opatření, na prvním místě uvnitř EU. Finanční prostředky by pocházely z fondu EU, který by byl vytvořen všemi členskými státy společně, přičemž výše příspěvků by vycházela z výše HDP daného státu na obyvatele. Tímto způsobem bychom bez zbytečných komplikací dosáhli toho, že by každý členský stát by přispíval stejným dílem. Za prioritní by bylo považováno financování opatření, která by s nejmenšími náklady přispěla ke skutečnému snížení emisí.

**Adam Gierek (S&D).** – (PL) Pane předsedající, v souvislosti s kritickými poznámkami vědců na adresu spolehlivosti závěrů Mezivládního panelu pro změnu klimatu a s odhalením zkreslování údajů, což nepochybně ovlivnilo výsledek konference v Kodani, jsem položil Komisi dotaz ohledně možnosti realizace výzkumu, který by ověřil sporná zjištění. Pan Stavros Dimas ve své odpovědi uvedl: „hodnocení ze strany Mezivládního panelu pro změnu klimatu je vyjádřením konsensu, na němž se dohodlo na tisíc vědců“. Ptám se tedy, zda se o výsledcích ve vědě rozhoduje pomocí konsensu a zda se o vědeckých závěrech hlasuje. Co se týče aféry Climategate, komisař uvedl: „Postoj Evropské komise je takový, že aféra nemá vliv na zjevné a oprávněné závěry obsažené ve zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu.“ Ptám se tedy, jaké závěry mohou vycházet z překroucených údajů? Domnívám se, že potřebujeme nestranný výzkum, který by ověřil dopady CO<sub>2</sub>. Bez vědecké věrohodnosti nás v Mexiku čeká další katastrofa.

**Sirpa Pietikäinen (PPE).** – Pane předsedající, další kroky, které učiníme po jednání v Kodani, by měly vést ke zlepšení postavení a vyjednávacích schopností Organizace spojených národů.

Měli bychom OSN umožnit, aby zahájila vyjednávání na vysoké úrovni s hlavami států a poté pokračovala s předkládáním podrobnějších návrhů ve spolupráci s úředníky, tak jak to probíhá v G8 nebo G20. Je v zájmu EU i v jejich schopnostech tuto změnu v systému OSN prosadit.

Za druhé, mou nadějí a přáním pro Radu a novou Komisi je, aby se díky nové Lisabonské smlouvě jádrem naší zahraniční politiky zabývala trojice složená z předsedy Komise, vysokého představitele a komisaře pro změnu klimatu a aby bylo možné vést jednání na základě jediného dohodnutého textu.

**Edite Estrela (S&D).** – (PT) Již tu zcela pravdivě zaznělo, že jednání v Kodani skončilo zklamáním, jelikož nebyla schválena ani jedna politicky závazná dohoda. Nyní však musíme hledět do budoucnosti a politicky se připravit na konferenci v Mexiku – Evropská unie se již připravila z technického hlediska. Evropská unie musí znovu zaujmout vedoucí postavení a jednotně se prosadit. K tomu pomůže Lisabonská smlouva, neboť dává Evropě příležitost se uplatnit a vystupovat jednotně a z autority toho, kdo splnil svůj domácí úkol. Rovněž spoléháme na španělské předsednictví, neboť, jakmile dorazíme na schůzi v Bonnu...

*(Předsedající řečníka přerušil)*

**Předsedající.** – Toto zasedání je ukončeno. Bylo mimořádně dlouhé, alespoň velké řadě poslanců umožnilo vystoupit. Vysoký počet přítomných poslanců je rovněž dokladem toho, že sněmovna má o téma, jímž se zabýváme, velký zájem.

Nyní se dostáváme k závěrečné části rozpravy a nejprve dáme slovo Eleně Espinosové, aby mohla reagovat.

Paní Espinosová i tato sněmovna jistě porozumí tomu, že je mi velkým potěšením předat jí slovo, neboť naše vztahy jsou velmi přátelské a chovám k ní obdiv.

**Elena Espinosa Mangana, úřadující předsedkyně Rady – (ES)** Dámy a pánové, chtěla bych vám všem poděkovat za vaše příspěvky, které nám nepochybně pomohou při zdokonalování. Omlouvám se, že nebudu moci všem odpovědět osobně, od prvního příspěvku Corien Wortmannové-Koolové až po poslední příspěvek Andrzeje Grzyba a včetně patnácti 15 dalších projevů, které tu zazněly. Dovolte mi však v několika slovech navázat na můj úvodní příspěvek.

Máme před sebou několik velmi významných cílů v oblasti změny klimatu: upevnit podporu a odpovídající úroveň závazků ohledně Kodaňské dohody a posílit všechny její součásti pomocí rozvinutí a propracování jejího obsahu a urychlení jejích provádění.

Summit v Kodani odhalil nový mezinárodní scénář, který nás obklopuje. Je třeba, aby v jeho rámci došlo k dalším zlepšením – aby nové cíle a očekávání byly vyjadřovány ústy zcela odlišných aktérů a aby pravidla přijímání rozhodnutí byla změněna tak, že budou efektivně přizpůsobena novým časovým plánům a potřebám.

V souvislosti s tím musí Evropská unie zvážit, jakým nejlepším způsobem má na mezinárodní úrovni prokázat, že na poli politiky v oblasti změny klimatu zaujímá vůdčí postavení.

Nesmíme však ztratit ze zřetele naše cíle, neboť to by přineslo oslabení naší věrohodnosti a postavení, které bylo v uplynulých letech zpochybňováno. Nikdo si není lépe než Evropská unie vědom toho, jak obtížné je vybudovat toto kolektivní vedení. Stejně tak nikdo nezná lépe než Parlament výhody a zadostiučinění způsobené výsledkem, který přináší zlepšení pro nás všechny. V globálním měřítku můžeme pokročit pouze za předpokladu, že tento pokrok je založen na vzájemné důvěře a veřejném zájmu.

Někteří popisují jednání v Kodani jako dokonalou bouří s hořkosladkým výsledkem. Já si z něj raději odnáším něco, co považuji za velmi cenné: skutečnost, že nám poskytla potenciál, na nějž budeme moci navázat v následujících měsících. Dámy a pánové, můžete si být jisti tím, že lze zcela jednoznačně prohlásit, že problém v Kodani nebyl na straně Evropské unie.

Co se týče příspěvků, někteří z vás zmínili solidaritu se třetími zeměmi, snížení emisí, odlesňování a účinnější a udržitelnější průmysl a řada z vás hovořila o vedení a jednotě. V této fázi je naší povinností vyžadovat okamžité uplatňování Kodaňské dohody.

Naší povinností je rovněž prosazovat úplné začlenění dohody do řádného postupu Organizace spojených národů a rovněž položit pevné základy pro zásadní pokrok v Mexiku. V tom bude mít rozhodující význam úloha regionálního a odvětvového spojení a je nezbytné, aby Evropská unie tato spojení posílila a rozšířila.

V naší práci musíme stát bok po boku a čelem k budoucnosti. Musíme se učit a postupovat kupředu. Nesmíme se nechat odradit stížnostmi. Parlament může velkou měrou přispět k tomu, abychom mysleli na budoucnost a na to, co je třeba zanechat budoucím generacím. Všichni společně, členské státy, Rada ve složení ministrů životního prostředí, Komise, Parlament a samozřejmě i předsednictví, každý sehraje svoji úlohu.

Namísto toho, abychom se navzájem vytlačovali pozic musíme jednat společně, spojit naše nejlepší úsilí k obraně společné budoucnosti a zároveň nezapomínat na skutečnost, že životní prostředí, rozvoj, konkurenceschopnost a inovace jsou společnými cíly, které musí jít ruku v ruce.

Vaše příspěvky jsem vzala na vědomí a ujišťuji vás o tom, že španělská vláda, která až do 30. června bude v čele rotujícího předsednictví Evropské unie, bude vždy spolu s vámi pracovat na dosažení udržitelnější budoucnosti pro nás všechny.

**Olli Rehn, člen Komise.** – Pane předsedající, nejprve mi dovoluji vám poděkovat za velmi smysluplnou a odpovědnou rozpravu. Svému kolegovi Dimasovi zajisté předám vaše srdečné pozdravy a přání brzkého uzdravení, aby se k vám mohl vrátit do výboru.

Vzal jsem na vědomí vaše body a pokusím se reagovat na některé obavy a politická stanoviska, která jste vyjádřili, na základě stručných informací, o něž jsem požádal v průběhu této rozpravy. Dle mého názoru vaše hlavní poselství lze vyložit tak, že Kodaňská dohoda sice nedopovídá výši našich ambicí, nicméně je na ní znatelný evropský nátlak. Jinými slovy, Kodaňská dohoda obsahuje odkazy na výši ambicí, která bude nezbytná k řešení změny klimatu v dohodě o klimatu po roce 2012, stanovuje základy pro finanční balíček a povzbuzuje k závažným závazkům ke snížení emisí.

Co se týče nás a našich závazků, v současné chvíli zasedá Výbor stálých zástupců (Coreper) a Komise a členské státy usilují o vydání jediného a jednoznačného návrhu. Nyní se diskutuje o podrobnostech a jsem si jist, že do termínu 31. ledna budeme hotovi. Tím odpovídám Lindě McAvanové, a zároveň by tento návrh měl být dobrým základem pro jednotný text pro vyjednávání, o něž žádala Sirpa Pietikäinenová.

Zároveň považujeme Dohodu za odrazový můstek pro zásadní skok vpřed, který v budoucnu učiníme na mezinárodním jednání o klimatu v Mexiku. Satu Hassiová a řada dalších žádala o vůdčí postavení EU. Souhlasím a Komise je odhodlána zajistit, aby si EU v nadcházejících měsících zachovala své vedoucí postavení a z této Dohody učinila ambiciózní a právně závaznou smlouvu, o níž všichni usilujeme. Spoléhám na vaši podporu tomuto cíli.

Bohužel – a jak zcela správně zaznělo v této rozpravě – někteří z našich důležitých partnerů ve vyjednávání, jako je Čína a Spojené státy, se nemohli nebo nechtěli zavázat v takové míře jako Evropská unie, což mělo pochopitelně zhoubný dopad na průběh jednání. Každému je jasné, že zejména Čína se nechtěla zavázat k závažným a smysluplným cílům. Já osobně se domnívám, že nová Komise bude muset formulovat celkovou strategii Evropské unie pro Čínu, abychom mohli lépe sledovat a plnit naše společné zájmy na poli politiky v oblasti změny klimatu, tržního napětí a politiky směnných kurzů. Je nepřijatelné, aby měnový dumping v Číně ohrožoval hospodářskou obnovu Evropy. A stejným způsobem bychom očekávali, že Čína učiní závažný závazek v oblasti politiky změny klimatu.

Připomeňme si však, že naše vedení začíná na vlastní půdě. Blížíme se k cílové rovině a musíme vynaložit veškeré úsilí na to, abychom splnili naše Kjótské závazky. Rovněž je třeba zajistit, aby byly prosazovány nové ambiciózní politiky a opatření, které nám umožní dosáhnout cíle, jež jsme si stanovili, tedy 20% – nebo až 30% – snížení. Chceme-li toho dosáhnout, musíme investovat do inovace a výzkumu v oblasti ekologických a energetických technologií, jež účinným způsobem využívají zdroje a které budou i jádrem nové strategie EU 2020, na níž v současné době pracujeme.

Souhlasím paní Datiovou, Grossetétovou a Ekovou v tom, že je tudíž nezbytné, aby EU 2020 byla klimatickým průmyslem a strategií pro pracovní místa – a bude tudíž v jádru hospodářské obnovy Evropské unie. Chtěl bych rovněž odpovědět Chrisu Daviesovi na jeho velmi konkrétní otázku. Ověřil jsem si to a mohu vám sdělit, že o využití příspěvků ve výši 300 milionů EUR na zachycování a ukládání uhlíku by mělo být rozhodnuto dne 2. února v příslušném výboru v rámci postupu projednávání ve výborech. Mohu vás ujistit, že hodláme podpořit dvanáct zkušebních zařízení. Osm z nich podpoříme v prvním kole a zbývající čtyři v kole druhém.

Závěrem, naší povinností pro budoucí generace je i nadále jít příkladem a dosáhnout právně závazné dohody do konce letošního roku a tím zajistit lepší a udržitelnější budoucnost pro všechny.

**Předsedající.** – Po příspěvku komisaře, jemuž přejeme mnoho zdaru, s vědomím toho, že jako obvykle odvede vynikající práci, uzavíráme naši rozpravu.

Hlasování proběhne v průběhu prvního dílčího zasedání v měsíci únoru, jinými slovy února I.

**Elena Oana Antonescu (PPE), písemně.** – (RO) „Politika je schopnost předpovědět, co se stane zítra, za týden, za měsíc a za rok. A schopnost posléze vysvětlit, proč se to nestalo“, řekl Winston Churchill.

Ve světle konference v Kodani jsme všichni dobrými politickými představiteli. Konference začala s velkou dávkou politického optimismu ohledně nové dohody o klimatu, avšak z jednání vyplynulo, že optimismus a ohleduplnost vůči životnímu jsou hodnotami spíše evropskými než světovými. Skutečnost, že výsledek konference v Kodani přinesl zklamání v tom, že nesplnil očekávání nás a našich občanů, by nám měla být motivací k odhodlání, abychom se více zapojili a na příštím summitu na podzim v Mexiku byl jednotnější. Evropa se musí naučit hrát svoji úlohu, aktivně vyjednávat a vystupovat jednotně.

**Ivo Belet (PPE), písemně.** – (NL) Pane předsedající, po fiasku Kodani bychom mohli sedět v koutě a žalostně skuhrat a naříkat, avšak to by byla ztráta energie. Pokračujme nadále v tom, abychom dali vlastní sněmovnu do pořádku. Evropa je jediným kontinentem, který má specifické a ambiciózní právní předpisy na snížení

emisí CO<sub>2</sub>. Ty je třeba provést v následujících měsících a letech. Nesmíme zapomínat, že i to má přímý dopad na ostatní mocnosti, v neposlední řadě na Čínu. Veškeré spotřební zboží, které Čína hodlá prodávat v Evropě, bude muset v blízké budoucnosti splňovat nejpřísnější evropské standardy v oblasti životního prostředí. To vyžaduje změny i u čínských výrobců. „Kodaň“ se z velké části nezdařila, my se však musíme znovu dát do práce, neboť příští rok přinese nové příležitosti, první v Bonnu a další v Mexiku. Jednání v Kodani mezitím nepochybně zajistilo zvýšení pozornosti a zásadním způsobem navýšilo naše povědomí o životním prostředí. To sice nestačí, avšak optimismem mě naplňuje poznání, že investice do klimatu prospěje i našim kapsám, našemu hospodářství a tedy i zaměstnanosti.

**Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně.** – (RO) Kodaňský summit o životním prostředí řada popisuje jako naprostý nezdar, neboť jeho výsledkem je vágní dohoda, která neobsahuje žádné jednoznačné závěry nebo termíny. Nicméně zvážíme-li podrobněji to, co se v hlavním městě Dánska stalo, zjistíme, že byly položeny základy pro nový celosvětový klimatický pořádek, jehož bude dosaženo až po řadě let těžké práce a vyjednávání.

Poprvé v historii se sešlo 115 hlav států nebo vlád, aby diskutovaly o změně klimatu. To je důležitý signál. Summit se konal pod záštitou OSN, což poukazuje na skutečnost, že i rozvojové a nedostatečně průmyslově rozvinuté země si uvědomují, že ve snižování emisí skleníkových plynů musí sehrát aktivní úlohu.

Význam dvoustranných jednání mezi silnými průmyslově rozvinutými státy a rozvojovými zeměmi narůstá, zejména s ohledem na příští summit o záležitostech životního prostředí v Mexiku. EU má k dispozici veškeré údaje, s jejichž pomocí může sehrát významnou úlohu ve dvoustranných jednáních se státy jako je Čína, Indie nebo Brazílie. Nadešel čas, kdy se žádné úsilí nebude zdát příliš velké, půjde-li o budoucnost naší planety, kterou všichni společně sdílíme.

**George Sabin Cutaș (S&D), písemně.** – (RO) V uplynulém měsíci se v souvislosti se summitem v Kodani nečastěji používal výraz „selhání“. Neuspokojivý výsledek summitu byl způsoben zdrženlivostí velkých průmyslově rozvinutých zemí a komplikovanými pravidly systému, který vychází z konsensu OSN.

Kromě toho je třeba přezkoumat neschopnost Evropské unie ujmout se úlohy urychlovače globálního úsilí o omezení dopadů změny klimatu. Rok před konáním konference EU jednostranně oznámila svůj záměr do roku 2020 snížit emise skleníkových plynů o 20%, a tím získala morální převahu, která mohla být při jednání v Kodani podnětná. Nevěděli jsme však, jak se prosadit na zasedání, jež ovládly pozice USA a rozvíjejících se zemí.

Je třeba více vymezit formát diskuzí, chceme-li doufat, že jednání skončí úspěšně. Musíme co nejefektivněji využít schůze ministrů v Bonnu a Mexico City, které se budou konat v červnu a prosinci, a otevřít cestu k přijetí nové smlouvy. Členské státy musí zkoordinovat své činnosti tak, aby v celosvětovém měřítku vystupovaly jednotně.

**Adam Gierek (S&D), písemně.** – (PL) Fiasko na vrcholné schůzce o klimatu odhalilo bezmocnost Evropy a naivitu její politické elity. Prokázalo, že jsme pouze jedním z hráčů na světové scéně. Proč se návrhy týkající se emisí CO<sub>2</sub> ukázaly jako nepřijatelné? Protože ohrožují zájmy řady rozvojových zemí, neberou v úvahu konkurenci založenou na celosvětovém vojenském hospodářství, nespravedlivě rozdělují právo využívat společné statky, jimiž je Země, a vycházejí z ne příliš důvěryhodné hypotézy škodlivosti CO<sub>2</sub>, již prosazuje Mezivládní panel pro změnu klimatu, zatímco vyplývá na povrch, že takzvané „důkazy“ jsou zmanipulované (aféra Climategate). Věda nesmí být pod politickou kontrolou, naopak, měla by zohledňovat veškeré okolnosti a odpovědět na každou eventuelní otázku. Zeptal se někdo, například, co by se stalo, kdyby v atmosféře nebyl dostatek CO<sub>2</sub>? Měli bychom být vděční za teplé období ve stávající historii naší planety a za to, že v současnosti máme přibližně 370–380 ppm CO<sub>2</sub> v atmosféře. Ve fyzice a chemii je nám znám Le Chatelierův princip rovnováhy, který předvídá vývoj ideálních podmínek pro fotosyntézu. Země je stále zelenější, což je mnohokrát potvrzený fakt, který zaručuje větší úrodu a lepší podmínky pro rozvoj. Kéž by tento trend pokračoval i nadále, přestože se bohužel objevuje řada signálů, že v následujících dvou desetiletích se svět ochladí. Závěr: Evropská unie by měla bezodkladně přezkoumat svůj restriktivní klimaticko-energetický balíček, jelikož snižuje konkurenceschopnost hospodářství EU.

**Béla Glattfelder (PPE), písemně.** – (HU) Stávající liberální tržní nařízení podněcují k vyšším emisím oxidu uhličitého. Rozvinuté státy zavádí obchodování s emisemi, podporují obnovitelné zdroje energie a investice zaměřené na zlepšení energetické účinnosti a tím vyvíjí značné úsilí o omezení svých emisí oxidu uhličitého. Výsledkem těchto opatření jsou další náklady pro podniky. Spotřeba energie v těchto zemích navíc ve stále větší míře podléhá zdanění.

Nicméně řada rozvojových zemí pro snížení svých emisí skleníkových plynů nedělá nic. Dokonce své emise oxidu uhličitého ustavičně zvyšuje. Namísto toho, aby největším průmyslovým subjektům zajistila podněty k přijetí energetické účinnosti, jim nabízí elektrickou energii za dotované ceny. Často zaznívá, že v současné době největší komparativní výhodou těchto zemí již není levná pracovní síla, ale levná energie.

Z toho důvodu je třeba zavést nová mezinárodní obchodní pravidla, která zabrání tomu, aby trh přinášel vyšší emise oxidu uhličitého. Trh musí být nejen „spravedlivý“, ale i „zelený“. Za tím účelem je nutné zajistit, aby, v případě, že některá země nesplní své závazky v dohodách o změně klimatu, následovaly účinné právní sankce.

**András Gyürk (PPE), písemně.** – (HU) Konference v Kodani o změně klimatu byla zklamáním. Nedošlo k žádným právně závazným příslibům, které by vytvořily budoucí rámec pro mezinárodní ochranu klimatu. Situaci ještě zhoršuje skutečnost, že EU přes svůj záměr nebyla schopna zásadním způsobem ovlivnit konečný výsledek jednání. Neúspěch konference není důvodem pro nečinnost. Musíme si zvyknout na to, že budeme klást důraz na regionální řešení, dokud nebude připravena mezinárodní smlouva, která bude právně závazná pro všechny strany. Evropská unie by obdobně měla pracovat na zlepšování svých interních předpisů v oblasti ochrany klimatu. Předpisy Unie by měly být účinnější, aniž by evropským podnikům přinášely konkurenční znevýhodnění.

Politika EU v oblasti změny klimatu by však rovněž neměla znevýhodňovat nové členské státy, jak tomu bylo nedávno v případě interní dohody EU o sdílení zátěže. Pokud jde o ochranu klimatu, přednost by měla mít řešení, která kromě snížení emisí přinášejí i řadu dalších doplňkových účinků. Tedy, rozvoj městské dopravy zlepšuje kvalitu života, investice do zlepšení energetické účinnosti vytvářejí pracovní místa a prostředky vynaložené na výzkum a vývoj zároveň zlepšují konkurenceschopnost. Tato fakta je rovněž třeba vzít v potaz při sestavování rozpočtu na následujících sedm let. Evropa si na mezinárodních jednáních o ochraně klimatu nemůže dovolit zůstat v pozici diváka. Měla by se nadále ujímat iniciativy, i přesto, že politika v oblasti klimatu se nyní nebude vyznačovat rozsáhlými změnami, ale malými postupnými kroky.

**Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně.** – (FI) Pane předsedající, s určitou nelibostí jsem dnes vyslechla stížnosti ohledně nevalného výsledku v Kodani. Mohu jediné říci, že je na čase, aby se EU probudila a uvědomila si realitu. Musíme přestat klamat sami sebe představou, že EU měla vůdčí postavení, nebo že toto postavení mohla získat. Buďme k sobě upřímní: naše neúčinné a nákladné strategie nikoho nelákají. To zopakují i budoucímu komisaři pro změnu klimatu. Summit v Kodani přišel a odešel, proč se nás však Connie Hedegaardová stále snaží přesvědčit o tom, že EU je vedoucím představitelem na poli politiky v oblasti změny klimatu a tím, kdo ukáže světu správnou cestu? EU tuto úlohu již dlouhou dobu nemá.

„Následujte mne, jsem vám v patách“, tak zní paradoxní slogan, který si EU vytvořila. V rámci tohoto sebeklamu EU pokračuje se svojí nešťastnou politikou v oblasti změny klimatu, která přináší zkázu pracovním místům v nejčistších průmyslech. Těm, kteří se vůbec zabývali debatou o klimatu, bylo již dlouho jasné, že mezinárodní dohody na základě plánu EU dosaženo nebude. Spojené státy americké, Čína a Japonsko si vybrali cestu, která odmítá model OSN a její dojednané míry emisí a časové plány. Vkládají investice přímo do snižování uhlíkové intenzity a nových technologií, což se časem prokáže jako jeden z dalších logických způsobů, jímž lze snížit emise. Tato metoda však nevystaví hospodářství a pracovní místa byrokracii, nekalé konkurenci či nepředpokládanému kolísání cen. V Evropě k tomu dojde, půjde-li EU nadále svojí cestou, neboť tak zůstane osamocena a zhorší kritickou situaci ve společnosti. Je politováníhodné, že současný stav nepřináší nikomu užitek, nejméně pak lidem. Životní prostředí nebude mít prospěch z toho, že na nejčistší průmyslové subjekty na světě jsou uvalovány sankce při obchodování s emisemi, sankce, které se ostatních netýkají. Je na čase, aby EU přehodnotila tuto politiku a skoncovala s fantazírováním.

**Petru Constantin Luhan (PPE), písemně.** – (RO) Evropská unie musí zůstat zapojena do mezinárodních jednání o přijetí dohody po Kjótském protokolu. Je jasné, že, chceme-li dospět k podpisu nové globální dohody po Kjótském protokolu, je nutné přehodnotit vyjednávací strategii EU a důkladně ji připravit na pokračování jednání v roce 2010.

Závěry jednání v Kodani sice nelze považovat za úspěch a jsou vzdálené tomu, čeho chtěla Evropská unie dosáhnout, jsou však dalším krokem k podepsání právně závazné globální dohody po Kjótském protokolu. V nejbližší budoucnosti se musí úsilí EU soustředit na diplomatické snahy zaměřené na získání závazků ze strany všech důležitých globálních partnerů, především od USA, Číny a Indie, aby bylo možné dosáhnout celkového cíle snížení nárůstu teploty na dva stupně Celsia v porovnání s předprůmyslovou úrovní.

Musíme si uvědomit, že závazek EU navýšit úroveň snížení emisí na 30 % do roku 2020 je podmíněn srovnatelnými nebo úměrnými závazky ze strany třetích zemí.

**Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO)** Jeden měsíc po konání konference o změně klimatu můžeme shrnout její průběh. S velkým úsilím byla vyjednána a podepsána Kodaňská dohoda a jen stěží unikla naprostému nezdaru. Kompromis, jehož bylo s velkými obtížemi dosaženo, má pouze být „vzat na vědomí“.

EU sice přijala konkrétní a ambiciózní cíle, ty však nepřivedly ostatní partnery k tomu, aby je taktéž přijaly. Nicméně je třeba zdůraznit skutečnost, že se setkaly všechny hlavní světové hospodářské a politické mocnosti s cílem diskutovat o změně klimatu a přijmout zodpovědnost za její potírání. Byl uznán cíl zachovat výši globálního oteplování na 2°C a byla odsouhlasena dohoda na finanční podpoře ve výši 30 miliard USD na období 2010–2012 (rychlé zahájení financování) a na období do roku 2020 ve výši 100 miliard USD. Cílem těchto částek je poskytnout finance na opatření, jimiž lze omezit dopady změny klimatu a zlepšit přizpůsobení v nejméně rozvinutých a nejzranitelnějších zemích.

Domnívám se, že budoucí Komise, zejména bude-li mít komisaře pro změnu klimatu a opatření v této oblasti, musí důkladně posoudit veškeré návrhy na snížení – závazky učiněné zeměmi, které jsou stranami Úmluvy Organizace spojených národů – a stejným způsobem připravit i jednání, tak, aby na šestnácté Konferenci smluvních stran v Mexiku v roce 2010 byla podepsána právně závazná dohoda.

**Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. –** Většina z nás zde správně vyjádřila své zklamání nad výsledkem summitu v Kodani a nad neúspěšným úsilím o dosažení právně závazné dohody. Jistého pokroku však bylo dosaženo. Například byl vytvořen Kodaňský zelený klimatický fond, který poskytne finanční prostředky chudším zemím, aby se přizpůsobily změně klimatu a rozvíjely čistou energii, a dále rozvíjející se ekonomiky formálně přijaly společnou zodpovědnost, což zvyšuje pravděpodobnost, že tyto země v blízké budoucnosti učiní konkrétní závazky. EU musí nadále mít vedoucí úlohu, i bez právně závazné dohody. Komisařka pro opatření v oblasti změny klimatu vyjádřila odhodlání k uzavření mezinárodní dohody o ochraně tropických pralesů, zahrnutí silniční a lodní dopravy do systému EU pro obchodování s emisemi a propojení evropských a amerických systémů stanovujících emisní a obchodní limity, což by bylo klíčovým krokem pro mezinárodní spolupráci v oblasti celosvětového snížení emisí. Měli bychom pokračovat v rozvíjení a uplatňování našich vlastních právních předpisů v oblasti klimatu, stejně jako ostatní země pracují na svých předpisech. Naše spolupráce s mezinárodními organizacemi a partnerskými zeměmi v nadcházejících měsících zvýší pravděpodobnost většího pokroku na příští konferenci v Mexiku.

**Zbigniew Ziobro (ECR), písemně. – (PL)** Problém oteplování klimatu je jednou z hlavních záležitostí, které znepokojují moderní svět. Nedávno se v Kodani konala vrcholná schůzka o klimatu, která se tomuto tématu věnovala. Mezitím bylo odhaleno několik tisíc dokumentů a e-mailů z oddělení pro výzkum klimatu při Východoanglické univerzitě – což je světově nejprestižnější instituce, která se zabývá oteplováním klimatu a dopadem lidské činnosti na tento proces – a jejich obsah se dostal na Internet. Materiály obsahovaly korespondenci mezi vědci z různých zemí, jejichž výzkumná činnost má klíčový dopad na postoj Evropské unie a OSN k problematice změny klimatu. Uniknuté informace dokládají, že výsledky výzkumu mohly být zmanipulované a tedy, že zveřejněné informace o skleníkovém efektu a změně klimatu nemusí být spolehlivé. Státy EU a naše společnosti nesou značné náklady spojené s emisemi skleníkových plynů, avšak v Kodani se usilovalo o to, aby rozvinuté země, včetně EU, v souvislosti s globálním oteplováním přijaly ještě větší finanční zátěž a tím pomohly rozvojovým zemím. Jakékoli pochybnosti v této oblasti by měly být důkladně objasněny, jelikož potřebujeme přesvědčit ty, kteří zpochybňují legitimitu opatření na omezení emisí skleníkových plynů, a zejména, protože evropské daňové poplatníky nesou a v budoucnosti nadále ponесou obrovské náklady, které s tím souvisí, a musejí tedy mít jistotu, že tato opatření jsou založena na rozumných důvodech.

**PŘEDSEDAJÍCÍ: DIANA WALLIS**

*Místopředsedkyně*

## **12. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)**

**Předsedající. –** Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0002/2010).

Vítám pana ministra na první době vyhrazené pro otázky, která se koná za španělského předsednictví.

Následující otázky jsou určeny Radě.

Otázka č. 1 nebude přednesena, neboť téma, jehož se týká, je již na programu tohoto dílčího zasedání.

Otázka č. 2, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0477/09)

Předmět: Úvěrová krize/Půjčky podnikům

V prosinci německý ministr hospodářství uvedl, že neposkytnou-li banky větší půjčky, a to zejména malým a středním podnikům, hrozí Německu nová úvěrová krize. Jedná se o problém, který by mohl zasáhnout celou EU.

Jaké konkrétní kroky činí Rada pro zajištění toho, aby banky poskytovaly půjčky podnikům, které by tudíž mohly dále fungovat a vytvářet pracovní místa, hospodářský růst, a přispívat tak k hospodářské obnově?

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady – (ES)** Jak je vám známo, problém zajištění dostatečného přístupu společností ke kapitálu a opatření, která za tímto účelem přijaly členské státy, Radu po určitou dobu znepokojovaly.

V lednu uplynulého roku Rada zaznamenala, že členské státy jednaly přesvědčivým a rozhodným způsobem s cílem, mimo jiné, uvolnit úvěrové trhy. Na jaře Evropská rada konstatovala, že je důležité pokračovat v realizaci opatření hospodářské obnovy a vyzvala Komisi a Radu k vyhodnocení účinnosti přijatých opatření a k předložení příslušné zprávy na zasedání Evropské rady v červnu.

Na červnovém zasedání Evropské rady byla skutečně vyhodnocena účinnost opatření, která přijaly členské státy s cílem podpořit finanční sektor, a posouzena situace s ohledem na stabilitu a fungování finančních trhů. Výsledky byly předloženy ve zprávě samotné Evropské radě. Zpráva tedy byla předána Radou, jinými slovy Radou ministrů, Radou Evropské unie. Zpráva byla pozitivní, poukázala na to, že v členských státech existují záruky a mechanismy rekapitalizace a dospěla k závěru, že členské státy sehrály klíčovou roli v zastavení spirálovitého poklesu. Rád bych připomenul, že na konci roku 2008 byl v ohrožení celý systém financí.

Pozitivní dopad tedy spočíval v tom, že banky získaly přístup ke globálním financím, což přineslo posílení toku úvěrů do reálného hospodářství. Rada ocenila skutečnost, že opatření přijatá členskými státy měla významný vliv na udržení otevřených úvěrových kanálů.

V současné době je bankovní sektor stále pod jistým tlakem, který souvisí s rekapitalizací a z toho důvodu Rada vyzvala členské státy, aby individuálně rekapitalizovaly nebo obnovily své účetní rozvahy, tím snížily nejistotu a zjednodušily poskytnutí úvěru.

Do uplynulého měsíce – prosince – mohla Rada být svědkem toho, že členské státy použily širokou škálu podpůrných opatření s cílem opět nastolit finanční stabilitu. Zdůraznila však, že její obnova je stále do určité míry neúplná a vyzvala Výbor evropských orgánů bankovního dohledu k tomu, aby pravidelně podával informace o výši kapitálu, který je k dispozici pro další půjčky.

Nyní se uplatňuje řada opatření: monitoring ze strany Rady a vedení Evropskou radou. Výsledkem je zlepšení, přičemž Evropská centrální banka pochopitelně v první řadě zajišťuje likviditu bank a přístup společností k úvěrům.

**Gay Mitchell (PPE).** – Vážená paní předsedající, rád bych se s panem ministrem podělil o vlastní zkušenost s tím, že některé banky – zdaleka ne všechny, ale některé, možná dokonce velký počet bank – se v průběhu růstu finančního trhu chovaly nezodpovědně – opět, možná ne všechny banky, ale řada z nich – a stále se chovají stejně v době, kdy začínají týdny a měsíce obnovy.

Například vím o jedné konkrétní firmě v Dublinu, která je velmi dobře vedená a její majitel úzkostlivě dodržuje své závazky, ale banka mu ani v nejmenším není nápomocna. Využila příležitosti, omezila výši jeho kontokorentu a vyvinula tím tlak na jeho společnost, která je životaschopná a přežije i tuto recesi.

Pane ministře, prosím vás, postarejte se o tyto banky, vyřiďte jim, že jim poskytujeme finanční prostředky daňových poplatníků a očekáváme, že budou mít na zřeteli veřejný zájem a nejen zájmy svých akcionářů – někteří z nich jsou velmi bohatí.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady – (ES)** Musím říci, že jsem přesvědčen o tom, že Rada a evropské orgány odvádí dobrou práci. Domnívám se, že odvedly dobrou práci a že zásadním způsobem přispěly k tomu, že bylo zabráněno vzniku kolapsu v dostupnosti likvidity v celém hospodářství.

Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci sledovala a nadále sleduje opatření přijatá členskými státy. Počíná si při tom systematicky. Například, Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci má v současné

chvíli za úkol sledovat, jakým způsobem jsou zpřístupňovány záruky poskytnuté bankám, zda jsou stanovena omezení pro společnosti ve finančním sektoru nebo ne a jak Evropská centrální banka uplatňuje financování úvěrů.

Rád bych uvedl, že dne 7. prosince 2009 Jean-Claude Trichet, prezident Evropské centrální banky, osobně uvedl, že pro vypůjčení finančních prostředků od Evropské centrální banky neexistuje pro ostatní banky žádné omezení. Neexistuje žádné omezení. V případě, že toho některé banky nevyužijí, je to jejich věc; nicméně co se týče Evropské unie nebo Evropské centrální banky, neuplatňují žádná omezení.

V každém případě Rada i Evropský parlament samozřejmě ochotně přezkoumá stávající směrnice, o nichž se bude diskutovat v souvislosti se systémy finančního dohledu nebo jakýmkoli jinými iniciativami, které Komise v této oblasti může předložit.

**Catherine Greze (Verts/ALE).** – (FR) Vážená paní předsedající, jednou z priorit předsednictví Rady je zvýšení vlivu EU na mezinárodní scéně, konkrétně, v Latinské Americe.

Jaký vliv však máme na mysli? Současné pojetí mezinárodních vztahů skýtá jen málo prostoru pro demokracii a lidská práva. Hodlá Rada využívat dohody o volném obchodu k podpoře režimů, které neustále porušují lidská práva v Latinské Americe?

Chtěla bych zmínit Peru, kde násilné činy spáchané ve městě Bagua jsou hroživým příkladem toho, jak vláda spolupracuje s nadnárodními společnostmi tím, že zabavuje půdu domorodému obyvatelstvu z finančních důvodů. Již téměř 70 % půdy je v rukou nadnárodních a těžebních společností.

Dalším velmi známým případem je Kolumbie, která je se stovkami zavražděných osob nejnebezpečnější zemí pro odboráře. Má otázka je následující: máte v úmyslu opět zařadit otázku lidských práv do centra zahraniční politiky EU v Latinské Americe?

**Předsedající.** – Velmi mne to mrzí, ale zdá se, že vaše otázka se ani v nejmenším nevztahuje k poslední otázce. Nejsem si jista, zda se již někdy účastnila doby vyhrazené pro otázky, nicméně je povoleno položit doplňující otázku, která souvisí s otázkou hlavní. Mrzí mě to, ale jsem nucena vaši otázku zcela vyškrtnout z programu. Navrhuji, abyste si přečetla Jednací řád.

Pokud vím, žádné další doplňující otázky v době, kdy jsem poslední otázku uzavřela, nebyly. Budu tedy pokračovat, nemáte-li jinou otázku vztahující se k tématu Úvěrová krize/Půjčky podnikům.

Pane Zemke, pokud se k němu vaše otázka vztahuje, máte 30 sekund.

**Janusz Władysław Zemke (S&D).** – (PL) Ano, přesně o tom je má otázka.

Velmi dobře víme, že situace je v různých členských státech odlišná. V souvislosti s tím, hovoříme-li o pomoci podnikům, bych chtěl položit otázku o situaci Řecku, neboť nyní je krize v tomto státě vážnější, než kdekoli jinde – jsou pro tuto situaci připravena nějaká zvláštní opatření?

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady** – (ES) Domnívám se, že později na programu je otázka, která se zabývá naprosto totožným tématem. Chtěl bych poslance požádat o to, aby zůstal, dokud na ni neodpovím, čímž odpovím i na otázku další, která je na programu a zabývá se zcela stejným tématem.

Mám na mysli to otázku č. 9 na seznamu, který mám k dispozici, nebo č. 8 na seznamu stávajícím od paní Kratsa-Tsagaropoulouové: hospodářská situace v Řecku.

**úřadující předseda Rady (ES)** Mám na mysli to otázku č. 9 na seznamu, který mám k dispozici, nebo č. 8 na seznamu stávajícím od paní Kratsa-Tsagaropoulouové: hospodářská situace v Řecku.

**Předsedající.** – Otázka 3 Bernda Posselta (H-0479/09)

Předmět: Integrace Kosova do EU

Jaké kroky hodlá Rada podniknout, aby splnila přání Evropského parlamentu, který by rád zahrnul Kosovo do programů Evropské unie, předvstupních strategií a Soluňského procesu, bez ohledu na otázku statusu?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Rada vždy opakovaně zdůrazňovala perspektivu připojení zemí západního Balkánu k Evropě, což bylo bezpochyby součástí zahraniční politiky, respektive v tomto případě sousedské politiky, a dokonce i politiky rozšiřování Evropské unie.



Proto bylo na nedávném zasedání Rady v prosinci 2009 potvrzeno, že je třeba respektovat určité spravedlivé podmínky v rámci procesu stabilizace a přidružení balkánských zemí.

Pokud jde o Kosovo, Rada konstatovala, že v tomto případě se členské státy rozhodly v souladu s národní praxí a mezinárodním právem.

Jak je vám známo, jednostranné vyhlášení nezávislosti Kosova je v současné době předmětem soudních řízení Mezinárodního soudního dvora. V každém případě však Evropská rada vždy brala Kosovo v potaz v rámci svých vztahů se zeměmi Balkánu a také zde v tomto ohledu došlo ke konsenzu mezi členskými státy a jednotlivými vládami, například v otázce uvolnění vízového režimu, ze které by mělo Kosovo mít prospěch, čehož si Evropská rada byla vždy vědoma. Rovněž bylo uvítáno sdělení Komise o podpoře politického a socio-ekonomického rozvoje Kosova.

Rada vyzvala Komisi, aby přijala nezbytná opatření na podporu pokroku Kosova v rámci sbližování s Evropskou unií, a to v souladu s evropskou perspektivou tohoto regionu, o které jsem se již dříve zmínil.

Rada také vyzvala Komisi, samozřejmě v souladu se společným postojem, aby integrovala Kosovo do programů Evropské unie, což zahrnuje integraci Kosova v rámci ekonomické a finanční kontroly, jež uvede do chodu druhou složku předvstupní pomoci a posílí dialog o procesu stabilizace a přidružení.

Tyto závěry byly schváleny na posledním zasedání Evropské rady, které se konalo 10. a 11. prosince 2009.

**Bernd Posselt (PPE).** – (DE) Pane předsedo, mám další dvě konkrétní otázky. Za prvé, věříte, že během španělského předsednictví se nám podaří učinit pokrok v rámci vízové povinnosti pro Kosovo, aby Kosovo nezůstalo uvězněno ve volném regionu Balkánu? Za druhé, co hodláte v průběhu času udělat s členskými státy, které v současné době neuznávají Kosovo? Nicméně, jak jsem řekl, hlavním bodem zůstává vízová povinnost.

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Vízový systém jsem zmínil již dříve.

Rada vždy byla toho názoru, že Kosovo by mělo mít rovněž prospěch z vízového systému a z možného uvolnění vízové povinnosti v tomto regionu. Jak víte, Evropská komise pracuje na detailech vztahujících se k tomuto problému. Za prvé, jedná se o detaily týkající se zjednodušení vízového režimu, a pak dokonce o uvolnění vízového režimu, tak, aby bylo možno předložit návrh Radě. Samozřejmě, že v této souvislosti je třeba splnit některé požadavky, a proto nyní Komise spolupracuje s dotčenými zeměmi. V tomto případě jde o spolupráci s Kosovem a pravidelné informování Rady.

Myšlenka liberalizace víz, která se může rozšířit i na sousední oblasti Evropské unie, je bezpochyby myšlenkou, kterou Rada sdílí spolu se španělským předsednictvím, a věřím, že se jedná o jeden z politických směrů, který je třeba v Evropě v průběhu několika následujících měsíců jasně podpořit, a to v otázce mobility, schopnosti komunikace a možnosti pohybu nejen v rámci Evropské unie, ale také v oblastech sousedících s Evropskou unií. Věřím, že tento postoj bude jednoznačně přínosem pro obě strany: jak pro Evropskou unii, která uděluje víza, tak také pro tyto země, které se samozřejmě musí zachovat stejným způsobem na základě vzájemnosti.

**Andreas Mölzer (NI).** – (DE) Pane předsedo, budou v rámci všech iniciativ, které Rada přijímá v otázkách Kosova, brány patřičně v potaz také informace a názory ze srbské strany? Bez ohledu na územní otázky týkající se Kosova, pokud jde o integraci západního Balkánu do EU, Srbsko je opravdu klíčovým státem a mělo by být zahrnuto do všech kroků, které se podniknou.

**Nikolaos Chountis (GUE/NGL).** – (EL) Vážená paní předsedající, pane Lópezi Garrido, oceňuji postoj vaší země, Španělska, které neuznalo nezávislost Kosova, a také vaše nedávné rozhodnutí stáhnout španělské vojáky, kteří k dnešnímu dni v Kosovu sloužili.

Vzhledem k tomu, že se nacházíme v období hospodářské krize, rád bych vám položil jednoduchou otázku: kolik Španělsko stálo vyslání jednotek do těchto míst? Můžete se vyjádřit k postoji, který zaujala má země, Řecko, které má také své vojáky v Kosovu a které, jak všichni víme, má problémy ekonomického rázu? Je správné, aby vojáci v Kosovu zůstali?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Pokud jde o první otázku týkající se Srbska, samozřejmě, že Srbsko je nejsilnější zemí v oblasti západního Balkánu a je třeba vždy je respektovat při provádění jakékoliv politiky, v tomto případě politiky evropské perspektivy, která je politikou Evropské unie vzhledem k zemím západního Balkánu.

Jak jistě brzy zjistíte, existuje zde nedávná dohoda o liberalizaci víz pro Srbsko, a dále také jako důsledek uvolnění prozatímní dohody o přidružení se Srbskem, Srbsko nedávno podalo formální žádost o vstup do Evropské unie

Za předpokladu, že se tak stane, jsme pro uplatňování předpisů Společenství, pro přezkoumání ze strany Evropské komise, pro stanovení technického stanoviska a pro řádné rozhodnutí, zda je opravdu možné zahájit jednání o přístupu prostřednictvím plnění Kodaňských kritérií. Samozřejmě, že Srbsko je zemí, která má v tomto regionu velkou váhu a která má dle našeho mínění evropskou perspektivu. Většina Rady, která je v současné době jednomyslná, byla pro odblokování prozatímní dohody a zaujala ke spolupráci se Srbskem vstřícný postoj.

Pokud jde o Kosovo, ptal jste se mě, pane poslanče, na věc, která se týká domácí politiky a interních rozhodnutí španělské vlády. Víte, že v tomto případě zastupuji Radu, a to ne jedné konkrétní země, ale Evropskou radu. Proto v tomto případě, bez ohledu na to, zda jsem měl konkrétní údaje, což jsem vzhledem k čísům, k jakým odkazujete, mohl mít jen stěží, není pro mne možné, abych se vyjádřil jménem jedné země, protože zde zastupuji Evropskou radu, která je orgánem Evropské unie, jež reprezentuje 27 členských zemí.

**Předsedající.** – Otázka 4 **Jima Higinse** (H-0486/09)

Předmět: Devastace tropických deštných pralesů

S ohledem na závěry vyplývající ze světových diskusí o klimatických změnách na prosincovém setkání v Kodani, souhlasí Rada s tím, že zatímco je zemědělství Evropské unie faktorem přispívajícím k produkci emisí CO<sub>2</sub>, devastace tropických deštných pralesů v povodí Amazonky daleko více převažuje negativní efekty zemědělské produkce v Evropské unii, pokud se jedná o emise CO<sub>2</sub>?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane Higginsi, Rada s vámi souhlasí, že zemědělství a odlesňování jsou faktory ovlivňující emise CO<sub>2</sub> do atmosféry.

Je obtížné určit, který z těchto dvou faktorů má větší efekt. Jedná se spíše o vědeckou nežli politickou debatu. Nicméně v každém případě musí být podniknuta určitá opatření, a to současně v obou oblastech, jak tomu vždy bylo.

Vždy když jsme se zabývali udržitelným zemědělstvím, učinili jsme pokrok v obou oblastech. To dokonce vedlo ke změně politiky rozvoje venkova Evropské unie. V rámci revize reformy společné zemědělské politiky je bráno v úvahu také řešení problémů, jakými jsou snižování a adaptace klimatických změn, a jak je vám známo, v rámci evropské rozvojové politiky je společná zemědělská politika považována za důležitý faktor, který je třeba brát v úvahu ve vztahu k širší politice boje proti klimatickým změnám.

V roce 2008 Rada podpořila návrhy Komise týkající se odlesnění a Komise uvedla, že úbytek lesních ploch, ke kterému neustále dochází vzrůstajícím tempem, by měl být zastaven nejpozději do roku 2030, a že masivní odlesňování tropických deštných pralesů by mělo být do roku 2020 sníženo nejméně o 50 % vzhledem k současným poměrům.

Proto potřebujeme přispět k podpoře trvale udržitelného obhospodařování lesů. Řešení odlesňování a znehodnocování lesních porostů je jednoznačně jedním z cílů španělského předsednictví a chápeme, že je nutné použít některé z nástrojů, které má Evropská unie k dispozici, například právně nezávazný nástroj pro všechny typy lesů či akční plán Evropské unie o vymahatelnosti lesního práva, kontrole a obchodu, který například stanoví vytvoření právního rámce s cílem zabránit dovozu nelegálně pokáceného dřeva.

Postoj Evropské unie byl s tímto v souladu a přes určité zklamání, které vyplývalo z nesplnění některých cílů z Kodaně, byly vyjasněny některé technické otázky týkající se významu odlesnění tropických deštných pralesů, které je třeba v rozvojových zemích řešit, neboť se jedná o klíčový faktor prevence emisí CO<sub>2</sub>.

Je třeba také poznamenat, že na konferenci bylo přijato rozhodnutí o opatřeních vedoucích ke snížení odlesňování a znehodnocování lesů a k zvýšení podpory na zlepšení kapacit rozvojových zemí.

**Jim Higgins (PPE).** – Chtěl bych popřát španělskému předsednictví, ať se mu daří. Myslím si, že jste tento týden začali velmi dobře. Takže: *¡viva España!*

K otázce samotné mohu jen dodat, že stromy pohlcují kyslíčnick uhlíčitý a snižují tak jeho emise. Tragédií amazonského povodí, jež se z 60 % nachází v Brazílii, je nemilosrdná devastace nádherného amazonského deštného pralesa, která je zcela zřejmá: tak například k dnešnímu datu bylo zničeno 4,1 milionu km<sup>2</sup>.

Dochází tak nejen k ničení filtru kysličníku uhličitého, ale také k ničení určitého způsobu života, což dokazuje fakt, že byli vyhlazeni amazonští indiáni. Za třetí, z pohledu zemědělské produkce víme, že úroveň produkce v žádném případě neodpovídá evropským normám o shodě.

Je zde tedy něco, co můžeme opravdu udělat, nebo jsme si tu jen tak povídali?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane Higginsi, chtěl bych vám říci, že velmi souhlasíme s vašimi úvahami a že pokud jde o biologickou rozmanitost, je pravda, že španělské předsednictví si klade za cíl posílit ochranu a udržitelné využívání zdrojů, jinými slovy mít pokročilou a opravdovou vizi týkající se biologické rozmanitosti. To bude jedním z hlavních priorit našeho předsednictví.

Děkuji vám za hodnocení, které jste učinil ohledně našeho úspěšného začátku předsednictví, a dále také musím poznamenat, že Komise přišla s představou předložit počátkem tohoto roku Zelenou knihu o ochraně lesů. Mohlo by se tak jednat o velmi významnou iniciativu, na jejímž základě by se započala práce, která by odpovíděla na devastaci probíhající v těchto oblastech. Některé z těchto činitelů jste již zmínil, jsou zde však i další, například škody způsobené lesními požáry.

Je zde celá řada dalších činitelů, které je třeba vzít v úvahu. Je však zřejmé, že nadchází velmi důležité období, kdy je třeba bojovat proti devastaci našich lesů, neboť tento záměr také odpovídá strategii biologické rozmanitosti. Bezpochyby se tak bude jednat o jeden z klíčových kroků Evropské unie v tomto roce.

**Chris Davies (ALDE).** – Přináším dobrou zprávu, protože jedním z úspěchů kodaňské konference byla všeobecná shoda na mechanismu, který umožní rozvinutým zemím finančně přispět k předcházení devastace tropických deštných pralesů.

Souhlasí tedy pan ministr s tím, že jako jednomu z hlavních cílů by mělo španělského předsednictví dát této shodě prioritu a zabezpečit vhodný ukazatel toho, jak moc jsme v Evropě připraveni přispět k předcházení devastace deštných pralesů?

**Franz Obermayr (NI).** – (DE) Pane předsedo, jak všichni víme, byly zavedeny certifikáty s cílem snížit emise CO<sub>2</sub>, čehož se také týká má otázka. Není tomu dávno, co vyšly najevo nekalé praktiky a zneužívání systému spojené s obchodováním s emisemi. Do jaké míry bylo toto obvinění předmětem šetření, nebo je stále předmětem šetření, a jaké změny se plánují v tomto ohledu přijmout?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Souhlasím s první intervencí. Myslím, že je v souladu s tím, co jsme zde zmínili. Musíme se zabývat úbytkem tropických lesů v rozvojových zemích. To je základním faktorem při zvyšování kapacit rozvojových zemí a jejich vlastního bohatství, a je třeba tak učinit za účasti původního obyvatelstva místní populace a vytvořit národní systém kontroly lesnictví.

Proto se domnívám, že bylo v tomto ohledu učiněno v Kodani významného pokroku a nemůže být pochyb, že v souvislosti s dalšími aspekty boje proti klimatickým změnám zaujímá Evropská unie vedoucí a průkopnickou pozici. Kritikou Evropské unie ve vztahu ke Kodani může být to, že byla hodně dopředu, než čeho tam bylo skutečně dosaženo.

Evropská unie chce tento problém řešit mnohem hlouběji, proto přirozeně bere v úvahu i otázky, které zde byly vzneseny a které úzce souvisí s kroky Evropské unie v boji proti klimatickým změnám.

Konkrétní uvedený případ spočívá v tom, jaká je praxe, jak jsou realizována opatření v boji proti klimatickým změnám. Součástí je samozřejmě také předcházet činností, které by zneužívaly některé nástroje, což je jeden z možných problémů, který může vyvstat při zavádění nejen těchto, ale i jakýchkoliv jiných opatření, a je samozřejmě naší povinností jej pečlivě sledovat.

**Předsedající.** – Otázka 5 Liama Aylwarda (H-0487/09)

Předmět: Postup v boji proti Alzheimerově chorobě na evropské úrovni

Odhaduje se, že 8,6 milionů lidí trpí v Evropě neurodegenerativními chorobami, jakou je například Alzheimerova choroba, a se stárnutím evropské populace bude toto číslo postižených i nadále růst.

Může Evropská rada poskytnout další podrobnosti ohledně nedávno ohlášeného společného programování výzkumu těchto nemocí? Jak zamýšlí Evropská rada koordinovat evropská opatření, aby snížila zatížení pacientů, jejich rodin či pečovatелů?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Rada příkládá Alzheimerově chorobě a neurodegenerativním onemocněním obecně velký význam.

Kontrola tohoto onemocnění musí být jedním z hlavních cílů Evropské unie, s přihlédnutím také k tomu, že výskyt tohoto onemocnění s věkem exponenciálně roste a zdvojnásobuje se každých 5 let po dovršení 75 let. Eurostat očekává, že se mezi lety 1995 a 2050 počet postižených lidí v Evropské unii starších 65 let zdvojnásobí.

Vaše otázka, pane Aylwarde, má dva aspekty. Na jedné straně je třeba zavést pro neurodegenerativní choroby, a Alzheimerovu chorobu obzvláště, pilotní program společného plánování, do kterého se Rada již pustila. To je také součástí programu španělského předsednictví, s nímž jste byli obeznámeni. Na tomto základě Komise předložila návrh, který, jak víte, byl rozhodnutím Rady přijat v prosinci 2009. Dále Rada vzala v úvahu rozhodnutí této komory, Evropského parlamentu, týkající se pilotní iniciativy. Na druhou stranu, pokud jde o koordinaci činností v Evropě, Rada souhlasila také s tím, že je třeba spolupracovat především na evropské úrovni, máme-li čelit tomuto či obdobným onemocněním, abychom snížili zátěž pro pacienty a jejich rodiny. Odhaduje se, že na každou osobu trpící touto chorobou jsou tři členové její rodiny nuceni nést břemeno péče. Proto je v tomto ohledu nutná spolupráce na evropské úrovni.

Ve společné zprávě o sociální ochraně a začleňování, kterou Rada přijala v roce 2008, se členské státy zavázaly zvýšit přístup k vysoce kvalitním službám, vyvažující veřejné a soukromé pravomoci a formální a neformální péči. Členské státy se domnívají, že rezidenční či komunitní poskytování služeb je lepší a výhodnější než ústavní péče, i když je pravdou, že tyto vysoce kvalitní služby zůstávají i nadále v řadě členských zemí problémem.

Je třeba, aby Rada a Evropská unie předložily tyto pokyny týkající se tohoto onemocnění.

**Liam Aylward (ALDE).** – Jak jste správně poznamenal, odhaduje se, že se do konce roku 2050 počet lidí v Evropě trpících demencí zdvojnásobí.

V důsledku toho je nezbytné, aby vlády členských zemí řešily specifické potřeby lidí trpících demencí a aby poskytly pečovatelným nezbytnou pomoc.

Nicméně řada zemí Evropské unie nemá v současné době žádný plán na vytvoření národních strategií týkajících se onemocnění demencí. Proto moje otázka zní: jak konkrétně Rada podpoří členské země, aby onemocnění demencí stanovily jednou ze svých priorit v oblasti veřejného zdraví?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Během španělského předsednictví plánujeme podpořit směrnicí, která se zdá být zásadní v souvislosti s moderními terapiemi a péčí o chronické a neprenosné nemoci. Jedná se o záležitost, kterou je třeba řešit na nejvyšší úrovni, a proto by měla jít ruku v ruce také s posílením iniciativ zaměřených na zlepšení kvality a bezpečnost pacientů, a také s činnostmi, kterou na vysoké úrovni zastává skupina pro veřejné zdraví.

Vzhledem k tomu, že Evropská unie velmi často nemá pro toto potřebnou pravomoc, musíme i my v souvislosti s neurodegenerativními chorobami, zejména pak Alzheimerovou chorobou, podpořit řízení, koordinaci, spolupráci a součinnost mezi akcemi jednotlivých členských zemí a nepřímo tak pomoci.

Je pravdou, že členské země nesou odpovědnost za poskytování přímé pomoci například rodinám, a dokonce také i nevládním organizacím, přestože nevládní organizace mají možnost v rámci Evropského programu veřejného zdraví získat přístup k určitým fondům, které také mohou být zajímavou, byť nepřímou cestou, jak pomoci postiženým jednotlivcům a jejich rodinám, kteří trpí Alzheimerovou či nějakou další degenerativní chorobou a kteří jsou v tomto smyslu velmi závislí.

**Jim Higgins (PPE).** – Rád bych poděkoval Evropské radě za její odpověď. Mohu se zeptat, jaký je postoj Rady ve vztahu k výživě pacientů trpících Alzheimerovou chorobou za pomoci trubiček, která je velmi rozšířenou praxí ve Spojeném království a Irsku? O zbytku Evropy nevím.

Mluvíme zde o výživě pomocí trubiček zavedených do dutiny břišní. Rada zde mluvila o pokynech. Pokyny a normy jsou velmi důležité, ale schválení tohoto zvláštního postupu, který pacientovi trpícímu demencí zajistí dostatečný přísun živin i přesto, že odmítá jíst, a který zabezpečí, že bude pacient i nadále žít, je však pro mě něco velmi bizarního. Jaký je váš postoj vůči této záležitosti, a chystáte se stanovit normy?

**Silvia-Adriana Țicău (S&D).** – (RO) Vzhledem k tomu, že neurodegenerativní choroby postihují velké množství lidí a, bohužel, některé země nemají odpovídající zařízení pro diagnostiku a léčbu těchto

onemocnění, ráda bych se zeptala, zda jste ve prospěch zavedení evropských léčebných center, které vzhledem k vzrůstajícímu počtu pacientů mohou podpořit výzkum v této oblasti a pomoci nalézt prostředky pro prevenci a léčbu těchto onemocnění.

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Tyto dvě otázky, které zde dva poslanci vznesli, bezpochyby vyžadují odborné stanovisko. Věřím, že v tomto ohledu existují v Evropské unii skupiny a iniciativy, které budou vhodným místem pro práci na těchto návrzích a komentářích, které jste právě vznesli. Například pilotní program pro boj proti neurodegenerativním chorobám, a zejména pak Alzheimerově chorobě, k nimž na základě doporučení Rady Evropská komise předložila návrh, s nímž se aktuálně pracuje.

Na druhou stranu, jak víte, jsem již dříve zmínil existenci skupiny na vysoké úrovni pro společné plánování týkající se chorob, které jsou v tomto případě chronické a nepřenosné. Tato skupina má na starosti pečlivé sledování této pilotní iniciativy, s cílem definovat a upřesnit některé otázky a umožnit tak mnohem přesnější rozhodování, o kterém jste se zmínili ve vašich předchozích projevech. Myslím si, že to je to pravé místo, kde by se měl tento problém řešit.

Doposud se tato skupina na vysoké úrovni dohodla na přístupu a strategickém výzkumném programu. V současné době se účastní celkem 24 zemí, které zřizují své řídicí struktury a rozhodují se o svém akčním plánu. Příští zasedání této skupiny se uskuteční v průběhu španělského předsednictví, a domnívám se, že zde by se mohly vyřešit otázky, které jste zde vznesli velmi konkrétním, přímým a bezprostředním způsobem.

Domnívám se, že to je správné místo pro diskuzi. To je důvod, proč byla tato skupina na vysoké úrovni založena: pracovat a připravit následná rozhodnutí.

**Předsedající.** – Chápu, že pan Higgins nejspíše nebude příliš nadšený, domnívám se však, že se jedná o obtížný problém, který pravděpodobně zasluhuje samostatnou otázku.

**Předsedající.** – Otázka 6 Harlema **Désira** (H-0489/09)

Předmět: Sociální odpovědnost podniků

Na konferenci ve Stockholmu s podtitulem „chránit, respektovat, pomoci“, která se konala 10. a 11. listopadu 2009, stávající předsednictví společně s budoucím španělským předsednictvím vyzvaly Evropskou unii a členské státy, aby se ujal vedení v oblasti sociální odpovědnosti podniků. V březnu 2007 Evropský parlament požádal o zavedení mechanismu, který by usnadnil obětem špatného zacházení v podniku podat proti tomuto podniku žalobu u Evropského soudu. Rovněž také požádal, aby byla odpovědnost ředitelů podniků rozšířena o povinnost minimalizovat negativní dopad jejich činností na životní prostředí, odpovědnost za dodržování lidských práv a aby prováděli jasné výkaznictví na mezinárodní úrovni. Rada ve svém prohlášení zdůraznila dosažený pokrok, ale také doporučila pracovat ve společném rámci, kde je výslovně stanovena povinnost členského státu zajistit a chránit lidská práva, aby byla respektována i v podnikovém prostředí, a ukládat pokuty v případě jejich porušení.

Jaké závazné právní nástroje Rada navrhuje, aby se zajistilo, že podniky budou respektovat zásady povinné péče a podávání zpráv, a že budou potrestány v případě porušení lidských práv či práv týkajících se životního prostředí, na které se bude vztahovat jejich odpovědnost.

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Musím odkázat na konferenci o sociální odpovědnosti podniků, která se konala ve Stockholmu ve dnech 10. a 11. listopadu 2009.

Švédské předsednictví, které konferenci organizovalo, společně s budoucím, respektive současným španělským předsednictvím, dospěly k závěru, že by Evropská unie měla v tomto ohledu převzít roli globálního lídra a posloužit jako příklad v tomto důležitém tématu, které pan Désir zmínil ve své otázce. Vzhledem k tomu, že Evropská unie představuje největší ekonomickou velmoc ve světě a největší měrou přispívá k rozvojové spolupráci, je tímto tématem sociální odpovědnost podniků při vytváření trhů, boj proti korupci, ochrana životního prostředí, ochrana lidské důstojnosti a také ochrana lidských práv na pracovišti. Evropa je domovem mnoha nadnárodních společností. Je proto vhodným místem pro ujetí se vedení.

Sociální odpovědnost má v podstatě tři složky – chránit, respektovat a napravovat. Stát by měl poskytovat ochranu, tzn. zákony a pravidla týkající se porušování lidských práv, zejména v podnikové sféře. Podniky mají odpovědnost respektovat lidská práva, a také všechny zúčastněné strany mají odpovědnost zajistit přístup k přiměřené nápravě s cílem ochránit a zlepšit lidská práva.

Chtěl bych zdůraznit, že máme nyní k dispozici další nástroj, kterým je Listina základních práv občanů Evropské unie, která je právně závazná a která znamená, že poprvé, a to i na evropské úrovni, zde existuje ochrana, jež se vztahuje také na záležitosti ohledně sociální odpovědnosti.

Je nezbytné, aby se zapojily všechny zúčastněné strany. Je nezbytné pokračovat v dialogu s nečlenskými zeměmi, s občanskými společnostmi, s odborovými svazy, s podniky, a to včetně středních a malých podniků, abychom mohli zavést koncept, trio, o kterém jsme zde mluvili: chránit, respektovat, napravovat. Španělské předsednictví bude i nadále pokračovat v jeho podpoře. Zejména ve dnech 25. až 26. března bude Palma de Mallorca hostit konferenci, která se bude zabývat otázkou institucionalizace sociální odpovědnosti podniků, z hlediska jejich vztahu k sociálnímu dialogu.

Tato konference se bude zabývat možností zavedení tohoto pracovního rámce do seznamu nástrojů, které budou moci Evropská unie a její členské země využívat k provádění svých činností, a to i v souvislosti s otázkou, která zde dnes ráno zazněla při prezentaci programu španělského předsednictví, a to strategie Evropské unie do roku 2020. I zde by se měla objevit přítomnost cíle týkajícího se sociální odpovědnosti.

**Harlem Désir (S&D).** – (FR) Děkuji vám, pane ministře, za vaši odpověď. Oceňuji vaši iniciativu navázat na konferenci pořádanou ve Stockholmu a uspořádat v březnu další konferenci v Palma de Mallorce.

Problémem je, že se musíme potýkat s nadnárodními společnostmi. Jak jste zde poznamenal, Evropa by měla převzít roli globálního lídra v oblasti společenské odpovědnosti podniků, také by však tuto vůdčí roli měla zaujmout vůči evropským podnikům, které se nacházejí mimo Evropu. Problémem je, že tyto dceřiné společnosti jsou samostatnými právními subjekty. Jste ochoten uvažovat o právním nástroji, který by učinil mateřské společnosti zodpovědnými za chování svých dceřiných společností, v případě, že by tyto dceřiné společnosti umístěné v jiných zemích světa neplnily své povinnosti vůči životnímu prostředí či vůči dodržování lidských a zaměstnaneckých práv? Protože pokud tuto povinnost nezavedeme, evropské podniky budou unikat své společenské odpovědnosti, kterou zde v Evropě chceme prosazovat, díky jednání svých dceřiných společností umístěných po celém světě.

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Domnívám se, že by Evropská unie měla usnadňovat osvědčené postupy v celé Evropě, což povede ke vzniku legislativních návrhů, které mohou zlepšit danou situaci.

Je třeba se zabývat tou částí sociální odpovědnosti, kterou nazýváme právně závaznou částí, jež souvisí především s dodržováním lidských práv. K dispozici je také dobrovolná část, která se skládá z volitelných postupů. Je proto důležité zavést fóra na evropské a vyšší úrovni, na kterých se o těchto záležitostech bude jednat. Některá z nich jsou již zavedena. Například skupina členských zemí na vysoké úrovni se schází každých šest měsíců, aby sdílela své zkušenosti týkající se společenské odpovědnosti.

Dále se také domnívám, že v souvislosti s hospodářskou krizí je čím dál důležitější spolupracovat v tomto směru, a také spolupracovat směrem ke konkurenceschopnosti a ochraně životního prostředí, které je třeba spojit se sociálním začleněním. To se týká zejména roku 2010, který je rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Myslím si, že by toto mohlo být výchozím bodem, a že v tomto ohledu, který je stále do určité míry průkopnickým, by měla být vytvořena fóra, na kterých by se každá ze zúčastněných stran podílela na dialogu, který by byl základem dalších opatření. Nicméně se domnívám, že bychom měli přistoupit k této fázi dialogu, který je naprosto zásadním, prostřednictvím společných akcí, což doposud prakticky nemělo obdoby.

**Ádám Kósa (PPE).** – (HU) Rád by přivítal návrh pana ministra, v němž chtěl vyzdvihnout osvědčené postupy. Všichni jsme si vědomi skutečnosti, že Evropská unie má značně stárnoucí populaci a podniky mají odpovědnost udržovat zdraví lidí trpících dlouhodobým zdravotním postižením. Hodlá Evropská rada vyvíjet na podniky tlak, aby využívaly odborné znalosti občanů, kteří jsou již v důchodu? Tak, aby zůstali aktivní, a ne nečinní po odchodu do důchodu.

**Hans-Peter Martin (NI).** – (DE) Pane předsedo, tímto problémem, který jste zde zmínil, jsme se zabývali dlouhou dobu. Řada věcí, která zde zazněla, mohla zaznít již před 10 či 15 lety. V tomto ohledu bych vám rád položil několik konkrétních otázek. Souhlasíte s tím, že aby bylo řádně zavedeno a zviditelněno přijetí sociální odpovědnosti podniků, je třeba také zavést odpovídající sankce a pobídky? Domníváte se, že je možné v Evropské unii zavést seznam hříšníků? Zvážíme-li, jak často používáme značení produktů, dalo by se uvažovat i o značení produktů různých společností s odkazem na to, zda jednají v souladu se základními

pravidly sociální odpovědnosti firem, či zda naopak je porušují? Jsme zvyklí na nejrůznější typy označování, proč tedy nepoužít tuto metodu také s ohledem na sociální záležitosti?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Souhlasím s prvním prohlášením, a jsem o tom přesvědčen, že základem je to, co jsem nazval dialogem Evropské unie s nečlenskými státy, občanskou společností, odborovými svazy, podniky a všemi zainteresovanými stranami, a je naprosto nezbytná účast všech lidí, na které se zde odvoláváte, pane poslanče.

Věřím, že nastal čas jednat o tomto, ale také o věcech, které jste zde zmínil. Domnívám se však, že by to mělo tvořit součást celkového, komplexního přístupu k otázce, která se bude pravděpodobně vůbec poprvé, respektive téměř poprvé v rámci skupiny na vysoké úrovni, řešit na konferenci, která se bude konat v březnu. Zde by dle mého názoru měla diskuze probíhat, a myslím si, že se jedná o nejlepší způsob, jak dosáhnout našich cílů.

Někdy je lépe zvolit cestu pobídek, jindy je zase lépe zvolit cestu trestů. Ne vždy je však cesta trestů tou nejlepší cestou. Domnívám se, že si celá věc zasluhuje integrovanou studii, neboť dle mého názoru potřebujeme integrovanou vizi s celou řadou opatření. Nikoliv tedy po sobě jdoucí jednotlivá opatření, ale konečně jednotný pohled na celý problém, který tato záležitost představuje, což je skvělá příležitost pro sociální odpovědnost.

**Předsedající.** – Otázka 7 Hanse-Petera **Martina** (H-0491/09)

Předmět: Finanční dohled EU

V pondělí 7. prosince 2009 v souvislosti s tématem finančního dohledu EU a dohody ministrů financí Evropské unie prezident ECB, Jean-Claude Trichet, řekl výboru Evropského parlamentu pro hospodářské a měnové záležitosti, že „není třeba nejlepšího řešení“, protože kupříkladu neexistují žádná ustanovení pro plánované orgány EU, aby měly přímé pravomoci udělovat pokyny.

Jak Evropská rada zabezpečí, aby se nadnárodní banky, pojišťovny, poskytovatelé finančních služeb, investiční fondy a zajišťovací fondy nevyhýbaly efektivnímu dohledu, protože národní kompetence zůstávají i nadále roztržštěné?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Pane Martine, domnívám se, že Evropská unie řeší řádný dohled nad finančními systémy na evropské úrovni, a v tomto případě je jasné, že je třeba vymanit se z vážné krize. Toto vypořádání se s krizí má dvě základní dimenze, které jsou stanoveny ve směrniciích o finančním dohledu, v šesti směrniciích, které Komise minulý rok představila, a které nyní vyžadují dohodu mezi Radou a Evropským parlamentem. Rádi bychom k této dohodě dospěli během španělského předsednictví. Proto o tom budeme diskutovat především v této komoře.

Na jednu stranu zde máme prostřednictvím Evropského výboru pro systémová rizika takzvaný makro-finanční dohled, který se snaží předejít vážným krizím, zabezpečit finanční stabilitu a redukovat poruchy finančního systému. Na druhou stranu zde máme takzvaný mikrofinanční dohled, na který, dle mého názoru, pan Martin odkazoval ve své otázce.

Jedná se o tři evropské orgány pro bankovníctví, pojištění a kapitálový trh. Cílem tohoto dohledu je hlubší monitoring, snížení narušení individuálních finančních subjektů, a tedy ochrana klientů těchto subjektů.

Jak jsem již poznamenal, Rada k této záležitosti nakonec zaujala společný postoj. Nejdříve minulý rok v říjnu Rada vydala politické prohlášení a důvěru v makro-dohled, a v prosinci v mikrodohled a v celý legislativní balíček. To je, jak jsem také poznamenal, předmětem běžného legislativního postupu, a tudíž součástí dohody mezi Evropským parlamentem a Radou.

Tyto tři výbory by měly fungovat. Rádi bychom přijali směrnici, pokud možno již v prvním pololetí španělského předsednictví, nejpozději však do konce roku 2010. To je cílem Evropské rady.

V důsledku toho očekáváme plodnou spolupráci s Evropským parlamentem, abychom mohli udělat tento velmi důležitý krok směrem k dohodě, která je dle mého názoru historicky významná a která je v souladu s přístupy, jejichž původcem není výhradně Evropa, nýbrž G20. Spojené státy americké připravují podobné nařízení. Věříme, že toto je jedna z výzev, kterým je třeba čelit, abychom předešli dalšímu krizím, jako byla krize, která vzešla z finančního systému díky nedostatku regulace finančního systému a díky nezodpovědnosti některých z vedoucích představitelů finančního systému, jak zde již pan poslanec poznamenal.

**Hans-Peter Martin (NI).** – (DE) Pane Lópezi Garrido, děkuji vám za vaše prohlášení. Zmínil jste dohled evropského výboru pro systémová rizika nad makroekonomickou oblastí. Jistě jste si vědom toho, že již teď se v souvislosti s tím objevuje velmi intenzivní kritika. Na jedné straně se jedná o kritiku velikosti tohoto výboru, protože opět bylo sestaveno pomocí typického evropského systému poměrného zastoupení. Jste si vědom rizika, stejně jako řada dalších, že tento výbor nebude efektivně pracovat?

Druhým problémem týkajícím se evropského výboru pro systémová rizika je jeho nedostatečná nezávislost. Domníváte se, že byste mohli učinit během španělského předsednictví ještě o jeden krok více a pokusit se zajistit tomuto výboru větší nezávislost a stejně tak učinit určitá zlepšení s ohledem na jeho velikost, neboť za současného stavu bude jen stěží smysluplně fungovat?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Domnívám se, že zde existuje návrh ze strany Evropské komise. Došlo k dohodě, konečně došlo k dohodě, když bylo dosaženo konsenzu v Radě, což nebylo nijak jednoduché. Švédské předsednictví spolu s Komisí musely tvrdě pracovat, aby dosáhly této dohody v Radě ministrů hospodářství a financí Ecofin, a tady ji máme. A jak zde již jiní poznamenali, je nyní na Evropském parlamentu, aby tento přístup přijal.

Toto je místo, kde by mělo být dosaženo dohody mezi oběma oblastmi. V Radě již dohoda existuje, a uvidíme, zda dokážeme dosáhnout dohody i v Evropském parlamentu.

Otázky, které jste zde vznesli, jsou dle mého názoru stejně jako řada dalších otázek sporné a diskutabilní, a jsem si jist, že bezpochyby dospějeme k dohodě mezi dvěma legislativními orgány Evropské unie: Evropskou radou a Evropským parlamentem, neboť tato dohoda je absolutně nezbytná.

**Seán Kelly (PPE).** – V rámci navrhovaného dohledu nad finančním trhem zvaží španělské předsednictví doporučení týkající se osvědčených postupů, jak zmrazit platy generálních ředitelů velkých bank, a jak také omezit absurdní kulturu bonusů, která za současných potíží, ve kterých se nacházíme, jen přilila olej do ohně?

**Nikolaos Chountis (GUE/NGL).** – (EL) Vážená paní předsedající, pane Lópezi Garrido, rád bych vztáhl otázku týkající se finančního dohledu v Evropské unii ke spekulativní činnosti investičních fondů, včetně fondů sídlících v Evropské unii, v londýnské City. V článku se objevují zprávy, že správci fondů sázejí na propad eura, na státní dluhopisy Řecka, včetně dalších dluhopisů, a na dluh a schodek rozpočtu, a tím i zhoršení zadlužení.

Jste mi tedy ochotni vysvětlit, jaká konkrétní opatření je možné přijmout, abychom ochránili hospodářství členských zemí Evropské unie před spekulativními útoky vysoce rizikových podílových fondů, včetně fondů sídlících v Evropské unii?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Ano, domnívám se, že je zcela možné jednat o osvědčených postupech ve vztahu k finančním subjektům. Otevíráme zde diskuzi, která se bude soustředit na dohled nad finančními systémy, a věřím, že toto je vhodné místo pro práci v tomto směru, a že budeme schopni přispět k některým z bodů, které jste zde zmínil, pane Kelly, a které se dokonce mohou stát součástí nové směrnice.

Dále se také domnívám, že zde existuje prostor pro návrh týkající se směrnic, který předložil druhý řečník, a o kterém budete mít v této komoře možnost debatovat, například ve vztahu k regulaci zajišťovacích fondů, která je součástí požadavků finančního dohledu, o kterých jsme zde diskutovali, nebo například ve vztahu k vymýcení daňových rájů, o kterém zde ráno hovořil současný předseda Rady Evropské unie.

Všechny tyto myšlenky, které zde byly vzneseny, mají své místo, a dokonale zapadnou do rozpravy o reformě, o kompletní a aktuální reformě dohledu nad finančním systémem, tak, jak k tomu vyzvala Evropská Rada, která se bude konat v této komoře v průběhu několika příštích měsíců. Bude se jednat o důkladnou a důležitou reformu, ve které veškeré problémy, které jste zde zmínili, budou mít své místo.

**Předsedající.** – Otázka 9 Rodi Kratsa-Tsagaropoulouvé (H-0496/09)

Předmět: Ekonomická situace v Řecku a role eurozóny

Zpráva pocházející z nedávného summitu, která se týká vážných ekonomických problémů Řecka a podpory zemím nacházejícím se ve stejné situaci, je rozporuplná. Zatímco kancléřka Merkelová se snažila zdůraznit společnou zodpovědnost všech zemí eurozóny za osud jednoho ze svých členů, pan Reinfeldt zastával názor, že za své problémy je odpovědné Řecko a musí si je samo vyřešit.



Jaký je postoj předsednictví ve vztahu k solidaritě mezi členskými zeměmi, zejména v rámci eurozóny, kdy jedna ze zemí musí čelit platební neschopnosti? Je v zájmu úvěrů Evropské centrální banky a záruk pro vlády členských zemí omezit spekulativní obchodování a ochránit veřejné dluhy před propadem do začarovaného kruhu v důsledku snížení ratingu?

Má se za to, že je třeba kromě represivních prostředků stanovených v rámci Paktu stability a růstu také potřeba účinnějších preventivních kontrol doprovázených příslušnými opatřeními, aby se posílila zaměstnanost a ekonomický růst zadlužených zemí před tím, než se jejich ekonomická situace drasticky zhorší?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Ve smlouvách Evropské unie je jasně stanoveno rozdělení kompetencí. Hospodářské politiky členských zemí jsou ve společném zájmu Evropské unie, současně jsou však národní rozpočty záležitostí jednotlivých členských zemí.

Vzhledem k tomu, že v 16 zemích Evropské unie existuje jednotná měna, a vzhledem k dalšímu rozšíření měnové unie, které se objevuje v Maastrichtské dohodě jako jeden z možných cílů, je samozřejmě kladen důraz také na rozpočty jednotlivých členských zemí, protože ty mají vliv na celé hospodářství a měnový systém Evropské unie.

Proto je nezbytné vyhnout se nadměrným schodkům veřejného rozpočtu, což je nezbytné pro fungování hospodářské a měnové unie, přičemž je třeba mít na paměti, že více rozvinutá je unie měnová a ne hospodářská.

Proto Pakt stability a dříve Maastrichtská smlouva, nyní Smlouva o fungování Evropské unie v článku 123 zakazují deficit či poskytnutí úvěru na pokrytí tohoto deficitu Evropskou centrální bankou či centrální bankou členského státu, jehož měnou je euro. Dále tato smlouva stanoví, že ani Evropská unie, ani členské státy nejsou odpovědné a nepřebírají závazky za centrální vládu či jiný veřejný orgán jiného členského státu.

Proto každý členský stát musí převzít závazek za svůj dluh. Rada uvedla, že tak musí učinit všechny členské země. Rada je dále přesvědčena, že Řecko a ostatní členské země musí přijmout vhodná opatření k nápravě ekonomické nerovnováhy, aby zdraví jejich národních ekonomik a finančního prostředí zůstalo zachováno.

Musíme mít na paměti, že postup při nadměrném schodku předpokládá v odůvodněných případech dohled nad hospodářskou politikou. Doufáme, že v únoru bude Rada jednat o případu Řecka. Je pravděpodobné, že poté bude doporučení přijato, záleží na právu iniciativy Evropské komise, a budou sestaveny strategie, což umožní Evropské unii projevit svůj zájem a účast na složitých situacích a okolnostech, do kterých se členské státy mohou dostat.

**Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE).** – (EL) Vážená paní předsedající, pane Lópezi Garrido, zmínili jste články Smlouvy, které se zabývají postupem při nadměrném schodku. Parlament tyto články dobře zná. Nicméně se domnívám, že byste mi mohli poskytnout více informací o tom, co konkrétně měl pan Zapatero na mysli, když mluvil o solidaritě v eurozóně, a o solidaritě se zeměmi trpícími finančními problémy. Znamená to, že je zde možné diskutovat o lepší finanční koordinaci dotací mezi centrem a regiony? Je možná lepší fiskální koordinace, abychom zabránili daňovému a sociálnímu dumpingu, který zatěžuje Evropskou unii a který má zvláštní dopad na některé země? Můžete mi říci více o tom, co jste již dříve zmínili, ve vztahu k tomu, co pan Zapatero nazýval solidaritou?

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Evropská Unie je světovým regionem, kde se solidarita praktikuje velmi viditelně. Například v případě Řecka, či v případě mé země, Španělska, jsme byli svědky příkladné solidarity ze strany Evropské unie, a to prostřednictvím fondů Evropské unie a strukturálních fondů, které tvoří základní prvky evropské politiky solidarity.

Toto nemá nikde ve světě obdoby. To umožnilo dosáhnout významného pokroku v mnoha zemích, což prospívá zemím jako celkům, zatímco současně otevírá trhy. Zároveň také došlo k transferům určitých částek na modernizaci regionu. Toto je dokonalý příklad solidarity. Samozřejmě je logické, že tyto fondy musí být správně využívány a také řádně sledovány Evropskou unií. Solidarita tedy existuje.

Další forma solidarity jasně vyplývá ze Smlouvy. Velmi konkrétně jste zde hovořili o Smlouvě. Smlouva zavádí povinnost pro členské státy, aby koordinovaly svou hospodářskou politiku, sociální politiku a politiku zaměstnanosti. O tom mluví článek 5 Smlouvy o fungování Evropské unie a dále se zde také zmiňuje solidarita v rámci Evropské unie, konkrétně ve společné diskuzi a společném přijímání cílů s ohledem na hospodářskou politiku, kterou je třeba koordinovat.

Řada současných problémů, které jsou důsledkem krize, a které se objevují v mnoha evropských zemích, by nebyla tak intenzivní, kdyby hospodářská unie existovala již mnohem dříve a nedošlo k jejímu pozastavení. Měnová unie pokračovala ve svém vývoji, zatímco ekonomická unie byla pozastavena, a proto nedošlo k synergické koordinaci hospodářských politik Evropské unie. Ve zkratce, to je to, k čemu mělo dojít a co Smlouva nakonec navrhuje.

Strategie Evropy 2020, cíle, na kterých se musíme dohodnout, vztahující se k investicím do vzdělání, specializaci a dělby práce a boji proti změnám klimatu, jsou také prvky solidarity, které je třeba sdílet. Zde se také velmi jasně objevuje solidarita v rámci kontinentu, Evropské unie, který vždy musí být co možná nejvíce jednotný. Nicméně toto samozřejmě nijak Smlouvě nebrání, aby po členských zemích vyžadovala odpovědnost za úroveň jejich zadlužení a odpovědnost za úvěr na jeho pokrytí. Samozřejmě, že se jedná o odpovědnost každého státu. Nicméně je zde celý kontext trhu, sociálních politik, strukturálních politik, regionálních politik, a doufáme, že v budoucnu i koordinace hospodářských, sociálních a zaměstnaneckých politik, které jsou bezpochyby kontextem solidarity.

To je nevhodnější, nejvíce jdoucí do hloubky a nejvíce dalekosáhlý způsob politiky solidarity Evropské unie.

**Janusz Władysław Zemke (S&D).** – (PL) Pane ministře, rád bych vám ještě položil otázku ohledně velmi vážné situace v Řecku, která se bude projednávat na zasedání Komise v únoru tohoto roku. Je pravda, že krize v Řecku je velmi vážná, všichni však také víme, že, bohužel, se tato krize může dále rozšířit. Moje otázka zní: neměli byste kromě diskuzí v Komisi také zahájit mnohem důležitější diskuzi s Evropskou centrální bankou? Domnívám se, že se také jedná o velmi důležitý orgán, který by měl být více aktivní, zejména v souvislosti se situací v Řecku.

**Diego López Garrido, Úřadující předseda Rady.** – (ES) Myslím, že každý orgán má své pole působnosti. To je jednou z nejdůležitějších charakteristik struktury hospodářství Evropské unie a měnové unie, a to také Evropské unii dodává na důvěryhodnosti.

Je pravdou, že Rada bude projednávat případ Řecka, neboť se jedná o jednu z členských zemí, a samozřejmě to, co se odehrává v jedné evropské zemi, ovlivňuje nás všechny. Všichni jsme ovlivněni tím, co se odehrává v zemích mimo Evropu, nemluvě o místě, kde máme jednotný trh a jednotnou měnu pro 16 zemí.

Je logické, že se diskuze odehrává v rámci mezí, které Smlouva stanovuje, a že se tato diskuze také dotýká rozpočtové a ekonomické strategie, která je za daných okolností považována za vhodnou, a která se v tomto případě Řecku doporučuje, neboť z ní bude mít bezpochyby prospěch.

Smlouva také stanoví povinnosti Evropské centrální banky, které se týkají finanční stability a cenové stability, z pozice nezávislé strany. Nezávislost Evropské centrální banky je základním principem Evropské unie, díky kterému nabývá na věrohodnosti náš ekonomický a finanční systém a naše společná měna, euro. Toto kritérium nezávislosti by mělo být respektováno, neboť tvoří základní prvek hospodářské a měnové unie, kterou jsme schválili před několika lety v Evropské unii.

**Předsedající.** – Pane ministře, velmi vám děkuji za vaši účast na této první době vyhrazené pro dotazy vašeho předsednictví.

Otázky, které zůstaly nezodpovězeny v důsledku nedostatku času obdrží odpověď písemně (viz. příloha).

Tímto se uzavírá doba vyhrazená pro dotazy.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:15 a pokračovalo v 21:00)

**PŘESEDÁJÍCÍ PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU**

*Místopředsedkyně*

### **13. Členství ve výborech: viz zápis**

### **14. CS14 - Proces demokratizace v Turecku (rozprava)**

**Předsedající.** – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k procesu demokratizace v Turecku.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady.** – (ES) Dámy a pánové, je mi potěšením promluvit v této sněmovně o záležitosti, která má pro Evropskou unii obrovský význam a kterou je otázka vztahů s Tureckem.

Konkrétněji proces demokratizace v Turecku, který se zdá být hlavním tématem rozpravy a je záležitostí, jež s Uníí souvisí nejen nepřímo, ale i přímo, protože musíme mít na paměti, že Turecko je kandidátskou zemí.

Má status kandidátské země, která několik let vede jednání o vstupu do Evropské unie a, jak známo, mezi politickými požadavky z Kodaně je i požadavek, aby země usilující o vstup do Unie měla stabilní politické instituce a garance demokracie, aby se jednalo o právní stát, ve kterém jsou dodržována lidská práva a respektovány menšiny.

Turecko proto musí tyto podmínky splnit. Některé kapitoly jsou otevřené a lze o nich případně jednat. Některé kapitoly jsou otevřené, další ještě otevřené nejsou, některá jednání uvízla a je zjevné, že Turecko má pro Evropskou unii obrovský strategický význam. Za prvé proto, že jde o stát, který má evropskou perspektivu, a dále proto, že je to velká země, jejíž význam z hlediska dodávek energie narůstá, a je to rovněž země, která má nezpochybnitelnou hospodářskou a samozřejmě také politickou váhu. Turecko je mimochodem členem NATO, proto pro některé země Evropské unie je Turecko rovněž spojencem v rámci této vojenské aliance.

Je třeba říci, že v Turecku došlo k pozitivním změnám. Evropská perspektiva poskytla Turecku konkrétní pozitivní motivaci, proč se vydat cestou demokratických změn a konsolidace demokratického systému. Současná turecká vláda dokonce spustila takzvanou „demokratickou iniciativu“, která je reakcí na potřebu série institucionálních změn politického systému Turecka na jeho cestě k demokratizaci. Ve vztahu k Evropské unii bylo důkazem tohoto zájmu dokonce jmenování ministra Bağıše členem vlády, se kterým jsem mnohokrát mluvil a který je konkrétně zodpovědný za vyjednávání s Evropskou unií, což je jeho oblast působnosti.

Můžeme tedy na jednu stranu pozorovat, že Turecko, bezpochyby motivováno evropskou perspektivou, zahájilo reformy, ale na druhou stranu zcela očividně přetrvávají nedostatky v oblasti, na kterou je specificky zaměřena tato rozprava, v oblasti demokracie a respektování základních svobod.

Za nedostatečnou stále považujeme úroveň ochrany a záruky určitých svobod, jako je svoboda vyjadřování, tisku, vyznání či práv odborů, menšin, práv žen a dětí, dále úsilí v boji proti diskriminaci a o dosažení rovnosti mezi muži a ženami. To nás vedlo k tomu, že jsme Turecku jako součást tohoto procesu navrhli řadu ústavních reforem, bez nichž by byl pokrok v těchto oblastech velmi obtížný.

Proto chce Evropská unie, jak bylo ustanoveno v rámci pro jednání s Tureckem, postupovat tímto způsobem, a co je více, v případě potřeby a pokud usoudí, že opatření určitého druhu požadovaným směrem nesměřují či by mohla ohrozit pokrok, bude Turecko usměrňovat.

K tomu skutečně došlo v případě rozhodnutí tureckého ústavního soudu ze dne 11. prosince rozpustit stranu DTP (Demokratik Toplum Partisi) a zabránit řadě jejích demokraticky zvolených zástupců vykonávat jakoukoli politickou činnost. Předsednictví Rady tehdy vyjádřilo své obavy ohledně tohoto soudního rozhodnutí a z Evropské unie jasně zazněl hlas, který na tyto obavy poukázal. EU dále podporuje potřebné reformy turecké legislativy, které by upravily pravidla týkající se politických stran, aby byla v souladu s určitými doporučeními zformulovanými Benátskou komisí Rady Evropy a příslušnými nařízeními Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterou Turecko mimochodem podepsalo a ratifikovalo a která byla odevzdána do jurisdikce v tomto případě štrasburského soudu.

Paní předsedající, tím skončím. Předsednictví Rady bude této záležitosti dále přikládat velký význam. Veškeré aspekty současného reformního procesu v Turecku budou pozorně sledovány v rámci, který považujeme za pozitivní, což je rámec vyjednávání a přidružení. Domníváme se, že se jedná o strategický rámec, který musíme udržovat, a současně španělské předsednictví Rady zamýšlí otvírat nové cesty pro jednání, a tak, jako se to stalo v Turecku loňského roku, budeme mít možnost při těchto jednáních jít do hloubky.

**Olli Rehn, člen Komise.** - Paní předsedající, vítám tuto velmi důležitou rozpravu o procesu demokratizace v Turecku. Připomíná nám, že proces přistoupení Turecka k EU má pro Evropskou unii strategický význam.

Demokratické reformy a demokratická transformace v Turecku posilují stabilitu a bezpečnost v Turecku a v širším sousedství EU a Turecka. Pokrok v Turecku je inspirací pro reformátory a působí jako katalyzátor šíření demokracie a lidských práv v celém regionu.

Pokrok samozřejmě není vždy přímočarý a pozitivní. Jsme rovněž svědky událostí, které vzbuzují obavy, a v těchto případech s tureckými orgány o těchto otázkách vážně hovoříme a využíváme dostupných nástrojů, které díky podmíněnosti perspektivy přistoupení Turecka máme.

Když ve společnosti, jako je turecká, dochází k základním politickým změnám, lze jen zřídka udržet naprostou jasnost a směr v průběhu sledu událostí.

Jedním z příkladů takového vývoje je demokratické otevírání Turecka ve vztahu ke kurdskému obyvatelstvu. V létě roku 2009 zahájila turecká vláda proces demokratického otevírání, které má za cíl zvýšit životní úroveň a úroveň demokracie všech tureckých občanů. Tato významná iniciativa řeší kurdskou otázku prostřednictvím dialogu, v rámci tureckých demokratických institucí. K dnešnímu dni byla uskutečněna řada zásadních reforem. Některé z nich byly ještě před pár lety takřka nemožné: vzpomeňte si na televizní programy v kurdštině, které jsou vysílány soukromými i veřejnými stanicemi. Představují výmluvný příklad těchto vítaných změn a transformace.

Nedávné problémy v procesu demokratického otevírání však vskutku představují důvod k vážným obavám. Litujeme prosincového rozhodnutí tureckého ústavního soudu, který zrušil Stranu za demokratickou společnost (DTP). Po zrušení DTP bylo několik členů strany – včetně zvolených starostů – zatčeno v souvislosti s vyšetřováním terorismu. Zároveň v neztenčené míře pokračují teroristické útoky PKK na jihovýchodě země a ohrožují životy tureckých vojáků. K napětí v politické atmosféře přispěly i oslavy, které následovaly po návratu příslušníků a příznivců PKK ze severního Iráku. Nacionalistické kruhy v Turecku se chopily této příležitosti a zaútočily na vládní politiku a samotný proces demokratického otevírání.

Po této prudké reakci na demokratické otevírání vítám prohlášení turecké vlády z minulého týdne, že v něm hodlá dále pokračovat. Demokratická transformace v Turecku je mocným důkazem přetrvávající měkké síly perspektivy přistoupení k ES, pokud je užívána spravedlivě, pevně, energicky a konzistentně.

Nejedná se o snadný proces, ale cesta k němu je přinejmenším stejně důležitá jako její cíl. Udržme ho při životě, ať přispěje ke společnému prospěchu EU a Turecka.

**Ria Oomen-Ruijten**, jménem skupiny PPE-DE. - (NL) Paní předsedající, pane komisaři Rehne, uvědomuji si, že tato rozprava o Turecku a rozšíření je možná poslední příležitostí, kdy k vám mohu promluvit. Každopádně bych vám chtěla poděkovat za informace, které jste vždy ochotně poskytoval při diskuzích s námi, se mnou. Velmi vám děkuji.

Pane úřadující předsedo Rady, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, dnešní rozprava není o otvírání kapitol. Je o demokratizaci – konkrétně o určitých aspektech demokratizace – jelikož zpráva o pokroku Turecka a vize Parlamentu jsou na programu příštího dílčího zasedání ve Štrasburku. Souhlasím s komisařem Rehne, že je ohromně důležité, aby Turecko postupovalo směrem k demokracii. Chtěla bych rozhodně poblahopřát Turecku k veškerému úsilí, které v této oblasti už vynaložilo, včetně úsilí v oblasti kurdské otázky. Kdo by koneckonců před deseti lety, dokonce i před pěti lety, pomyslel, že budou existovat televizní programy v kurdštině?

Když Turecko v polovině roku 2009 zahájilo iniciativu takzvaného demokratického otevírání, spustila se nevídaná diskuze – nejen diskuze v parlamentu, ale rovněž bezprecedentní diskuze v hromadných sdělovacích prostředcích. Tehdy jsem doufala, že tato diskuze konečně přinese hmatatelná, pevně zakotvená práva pro všechny turecké občany. V říjnu jsem blahopřála svým tureckým protějškům k odvaze uspořádat tuto diskusi navzdory nesouhlasu veřejnosti. Vyzývala jsem je, aby diskuzi doprovodili velmi konkrétními opatřeními, která by toto demokratické otevírání zhmotnila. Po veškeré pozitivní energii, která byla do procesu vložena, však znovu zvedla hlavu temná stránka Turecka, neboť rozhodnutí tureckého ústavního soudu přineslo obnovení teroristických útoků. Došlo k vlně zatýkání příslušníků Strany za demokratickou společnost (DTP) a hrozba zatčení stále visí nad hlavami poslanců tureckého parlamentu. Hrozí, že tím rovněž dojde k ukončení tohoto otevírání, a já mám v tomto ohledu špatný pocit. Zatímco lituji rozhodnutí ústavního soudu, chápu, že tentýž soud volá po realizaci doporučení Benátské komise. Tato sněmovna vždy odsuzovala násilí a terorismus a zasazovala se o politická řešení. Koneckonců pouze dialog uvnitř turecké společnosti a právně zaručená udržitelná práva mohou přinést mír, bezpečnost a prosperitu všem tureckým občanům a velmi prospějí i nám.

**Richard Howitt**, jménem skupiny S&D. - Paní předsedající, loňské ohlášení demokratického otevírání přineslo naději na skutečný průlom v otázce zajištění dodržování jazykových, kulturních a lidských práv Kurdů v Turecku a ukončení dlouhých let terorismu a násilí.

Dnes se však Parlament připojuje k Radě a Komisi a vyjadřuje hluboké obavy, že prosincové rozhodnutí ústavního soudu namísto toho ukončuje činnost politické strany která má v oblastech s většinou kurdské populace většinu hlasů a je tím, co sdružení na ochranu lidských práv v zemi nazývají „přirozeným vyjednávačem“ jménem kurdského obyvatelstva.

Před dvěma roky jsem se osobně jako pozorovatel zúčastnil stranického sjezdu, kde bylo přítomno na 20 000 lidí, a na vlastní oči jsem pozoroval legitimitu strany v očích jejích příznivců.

Beru na vědomí, že turecký předseda vlády se ve svém prohlášení po rozhodnutí soudu postavil proti rušení politických stran a dnešní turecký tisk píše o oznámeném úmyslu vládní strany zabránit dalším neopodstatněným rušením stran tím, že ústavu přizpůsobí tak, aby byla v souladu s článkem 11 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Tyto sliby musí být uskutečněny.

Je však pro nás obtížné spojit tureckou výzvu, aby guerriloví bojovníci sestoupili z hor, se skutečností, že další členové téže komunity, kteří se vydali cestou demokracie, jsou ukazováni, jak seřazeni v poutech pochodu do vězení. Udává se, že 700 až 1000 příslušníků strany bylo uvězněno, mnozí z nich pouze proto, že na veřejnosti mluvili svým jazykem.

V Evropském parlamentu bychom měli zejména litovat uvěznění devíti starostů zvolených za tuto stranu a zákazu činnosti pro dva její poslance.

Důvodem, proč v tomto Parlamentu, stejně jako v jejich, máme poslaneckou imunitu, je to, abychom jako zástupci lidu mohli mluvit beze strachu. Strach, se kterým se musíme potýkat my, kteří si přejeme vstup Turecka do Evropské unie, je nemístný strach části většinové populace, že v mnohonárodnostní zemi představuje to, co označujeme jako práva menšin, ohrožení jednoty státu. V moderní Evropě tomu tak prostě není.

Tak tedy zmizela strana, jejíž název v překladu zní Strana za demokratickou společnost, ale nesmí zmizet její cíl vybudovat demokratickou společnost v moderním Turecku.

**Sophia in 't Veld**, jménem skupiny ALDE. - (NL) Paní předsedající, především bych se ráda připojila k paní Oomen-Ruijtenové a vyjádřila vřelé díky komisaři Rehnovi za veškeré úsilí v uplynulých letech. Rovněž vítám nový elán, který přineslo španělské předsednictví do vyjednávání s Tureckem.

Dámy a pánové, i já lituji rozhodnutí tureckého ústavního soudu. Jde zřetelně o krok zpět, ale doufejme, že půjde o jediný krok zpět, který bude následován několika kroky kupředu, neboť musíme též uznat, že současná turecká vláda vyvinula zřetelné úsilí uvést demokratizační proces do pohybu a poskytnout též Kurdům jejich právoplatné místo ve společnosti a v politickém systému. Ráda bych však poukázala na skutečnost, že chceme-li podpořit tento proces demokratizace, rozvoje a reform v Turecku, musíme se jednoznačně zavázat k plnému členství Turecka. Domnívám se, že musíme obyvatelům Turecka – nejenom turecké politické třídě – dát pořádnou povzbuzující injekci a že bychom neměli váhat, diskutovat o přechodných řešeních či představovat branky v průběhu hry. Musíme učinit jednoznačný závazek. To platí rovněž pro všechny turecké politické strany, a já bych je proto chtěla vyzvat, aby v tomto směru zakopaly válečnou sekuru a vyvíjely společné úsilí o reformy.

Při své nedávné návštěvě země v rámci Smíšeného parlamentního výboru EU-Turecko jsem zaznamenala obrovský pokrok občanské společnosti. Turecko koneckonců nejsou pouze politici a vyjednavači, jsou to také jeho obyvatelé. Pozoruji, že obyvatelé Turecka se skutečně chápou výzvy a tvrdě pracují na reformě své společnosti. Tomu musíme poskytnout plnou podporu. Proto naléhavě vyzývám k posílení pilíře, který byl kdysi schválen: nejen vyjednávání, ale rovněž investice do vzájemného poznávání. To bylo výslovně uvedeno jako druhý prvek. Doufám, že i tato sněmovna přijme jednoznačný závazek a bude podporovat přístupový proces.

**Hélène Flautre**, jménem skupiny Verts/ALE. - (FR) Paní předsedající, pane komisaři Rehne, děkuji vám, že jste s námi v tuto pozdní hodinu zůstal, abyste diskutoval o procesu demokratizace v Turecku, což je oblast, v níž jste vykonal obrovský kus práce, za kterou vám děkuji.

Domnívám se, že když vláda ohlásila svou demokratickou iniciativu, demokratické otevírání, tak si mnozí z nás uvědomili, jak ohromně odvážný krok to byl, a zároveň byli přesvědčeni, že tato obrovská ambice je během na dlouhou trať, který má před sebou plno nástrah; tyto nástrahy se projeví poměrně záhy.

Prvním činem bylo, jak jste řekli, rozpuštění DTP, ale zaznamenala jsem, že spolu se zrušením DTP přišel i zákaz vyvíjet politickou činnost, který se týká několika zvolených členů této strany a který zároveň vylučuje osobnosti, které se nejvíce angažovaly v demokratickém politickém dialogu usilujícím o vyřešení kurdské otázky. Toto rozhodnutí tak zanechává řadu otázníků.

Dále je tu vlna zatýkání, která dnes ve skutečnosti odstraňuje politické vůdce a tedy i mluvčí v této kurdské otázce. Kurdská otázka však má v demokratizačním procesu Turecka ústřední roli! Především proto, že je

systémová, představuje řadu let utrpení, násilí, konfliktů a války, jejichž tragické jizvy lze pozorovat i dnes; tyto jizvy jsou hospodářské, sociální, kulturní i politické.

Kurdská otázka rovněž představuje zátěž pro proces demokratizace. Představuje zátěž pro svobodu vyjadřování, svobodu tisku, pro práva občanů a pro boj proti mučení. A když nyní pozoruji, jak je protiteroristická legislativa využívána jako zástěrka pro politické represálie, říkám, že právě přišel čas, kdy musíme podpořit vládu a očekávat od ní, že vyvine další nanejvýš ambiciózní iniciativu, aby se z této situace vymanila, protože, jak víme, ne všechny skupiny v Turecku mají zájem na demokratickém vyřešení kurdské otázky. Jsme si této skutečnosti dobře vědomi a byli jsme si jí vědomi od samého počátku.

Turecko proto nyní v procesu demokratizace potřebuje naši podporu, naši neutuchající podporu. Kolegyně poslankyně, paní in't Veldová, má pravdu, když říká, že tato neustálá podpora musí zahrnovat obnovení příslibu členství poté, co bude demokratizační proces dokončen; je naprosto klíčové takové prohlášení učinit.

Vláda pak bude muset nakonec provést reformy, které neodvratně povedou k návrhu nové ústavy. Bezprostřední reformy se pochopitelně budou týkat legislativy vztahující se k politickým stranám. Budou se také týkat reformy volebního systému – což je záležitost nanejvýš naléhavá – a nezávislosti soudního systému. Turecká vláda nyní musí odvážně a odhodlaně prosazovat tyto základní pilíře demokratického státu.

Vláda musí navíc uskutečnit iniciativy podporující konsenzus a usmíření, protože polarizace společnosti a politických sil v Turecku by měla katastrofální následky pro hledání všeobecné shody potřebné pro přijetí nové ústavy, v níž všichni doufáme.

**Charles Tannock**, jménem skupiny ECR. - Paní předsedající, turecký politický systém je nyní dostatečně zralý na to, aby Turecko mohlo být považováno za pluralitní demokracii. Probíhá živá politická diskuze a voliči mají skutečnou možnost volby. Turecko je navíc členem Rady Evropy, což jeho vládu samozřejmě zavazuje k dodržování společných norem v oblasti demokracie, lidských práv a právního státu.

Stabilní, trvalá demokracie je předpokladem pro členství v Evropské unii, jež je konečným cílem. V současnosti však existují dvě oblasti, které vzbuzují obavy.

První z nich je turecká historie vojenských zásahů do politického vývoje. Zatímco armáda je bezpochyby významným strážcem sekularismu a stability, jakýkoli pokus podřývat zvolenou vládu by nadobro zmařil turecké ambice na vstup do EU.

Další obavy se týkají dominance AKP na politické scéně, která vede některé pozorovatele k obavě z postupného vývoje ve stát de facto jediné strany. Pokud k tomu dojde demokratickou cestou, tak nemůžeme nic namítat, přestože někteří lidé již vyjádřili obavy z poměrně vysokého prahu pro parlamentní zastoupení, který v Turecku činí 10 %, což samozřejmě z parlamentního procesu vyřazuje menší strany.

Někteří se rovněž obávají mírně islamistického sklonu AKP a popularita strany naznačuje fundamentální posun ve struktuře povahy turecké společnosti. Do dnešních dnů tureckému euro-atlantickému směřování dobře sloužila kemalistická tradice, ale její postupný ústup v důsledku demografických změn by mohl naznačovat, že ti, kdo věří v sílu Atatürkovy vize, ji považovali až za příliš zaručenou. Pro dobro turecké společnosti je zapotřebí, aby demokracie byla pluralitní, sekulární a stála na skálopevném respektování lidských práv, včetně práv kurdské menšiny.

Další obavy samozřejmě vzbuzuje členství Turecka v Organizaci islámské konference (OIC), kde nelze zřetelně pozorovat běžné západní hodnoty, které sdílíme v Evropské unii, protože OIC uvádí právo šaría jako základ pro lidská práva v islámském světě. To podle mého názoru rovněž vyvolá vážný střet zájmů, pokud Turecko jednoho dne vstoupí do Evropské unie.

**Takis Hadjigeorgiou**, jménem skupiny GUE/NGL. - (EL) Paní předsedající, jako poslanec EP za Kypr mám v případě, kdy hovořím o Turecku, pocit, že musím vyjádřit naši podporu vstupu této země do EU, pokud samozřejmě splní předem dané podmínky a pokud v ní proběhne rozsáhlá demokratizace.

Jak můžeme procesu demokratizace v Turecku pomoci? To je velká otázka. Tvrdím, že toho můžeme dosáhnout tím, že budeme Turecku říkat pravdu. Ano, Turecko činí pokroky. Značná část tohoto pokroku je významná. To bychom mu měli říct.

Turecko se stalo hřbitovem politických stran. Třináct stran pohřbily rozsudky Nejvyššího soudu. Nedávno byla zakázána DTP; ve vězení je 200 členů této strany, devět starostů, šest bývalých starostů a dva bývalí

vedoucí představitelé této strany. Vyvíjí se v takovém státě situace směrem k demokratizaci proto, že tam existuje televize v kurdštině? Jsme sousedy Turecka a vyzýváme vás, abyste si vzali ponaučení z našich zkušeností coby sousedů, nikoli z našich slabých stránek. Demokratizace v Turecku proběhne, pokud s ním budeme mluvit jasně a přísně.

**Nikolaos Salavrakos**, jménem skupiny EFD. - (EL) Pane ministře, vítám uměřenou a – mohu-li to tak říci – moudrou analýzu pana Lópeze Garrida a komisaře Olli Rehna, kterému blahopřeji a přeji mnoho úspěchů v jeho novém úřadě.

Není pochyb, že Turecko je velká muslimská země s obrovským strategickým významem. Nechci opakovat názory ostatních poslanců, s nimiž souhlasím. Analýza informací o této zemi ve mně však vzbuzuje dojem, že v ní existuje řada mocenských center, která nejsou schopna jednat společně a odporují si. Zatímco se tak Erdoğanova vláda snaží prezentovat jako umírněná, vojenské síly země se projevují agresivitou vůči Řecku, neustále narušují řecký vzdušný prostor a neustále působí potíže agentuře Frontex.

Zároveň bylo v poslední době zaznamenáno, že soudnictví v této zemi opakovaně projevilo zřetelnou tendenci ke zrušení vlády stejným způsobem, jako se to odehrálo před dvěmi či třemi lety s Erkabanem.

Zdá se, že turecká vláda nedokáže v tento okamžik v zemi zaručit svrchovanost lidu, která je pro demokracii charakteristická, a že plánuje jakýsi nový typ otomanského společenství, jak dokumentují názory vyjádřené panem Davutoglou, které pak pan Erdoğan zopakoval při své nedávné návštěvě Libanonu.

Rovněž mi připadají podivné vstřícné kroky turecké vlády vůči Íránu a jeho jaderného programu, které jsou v rozporu s názory mezinárodního společenství, zejména Evropské unie a USA.

Navíc Turecko v rozporu s Ankarským plánem a mezinárodními dohodami umožňuje a snad i podporuje pohyb ilegálních přistěhovalců přes své území do zemí Evropské unie a nedodržuje své závazky poskytnout právo na přistání kyperským lodím a letadlům.

Zároveň se primas ortodoxní církve, patriarcha Bartholomaios, nezpochybňovaný duchovní vůdce stamiliónů křesťanů pravoslavné církve, osobně vložil do boje a přímo a jasně načrtl situaci patriarchátu a stěžuje si na porušování náboženských svobod a práv menšin. Proto se domnívám, že Turecko má před sebou ještě dlouhou cestu, než vstoupí do Evropské unie.

**Barbara Matera (PPE)**. - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, podobně jako další kolegové poslanci se domnívám, že proces demokratizace v Turecku je zásadní cestou, která zemi umožní přiblížit se Evropské unii, a že naše společná existence v rámci Evropské unie musí být založena na nezadatelných zásadách a hodnotách, jejichž uznávání je nezbytnou podmínkou pro vstup kteréhokoli státu.

To se týká i Turecka, které musí realizovat takové reformy, které jsou nezbytné pro zaručení demokracie, právního státu, ochrany lidských práv a práv menšin. Zejména kulturní, náboženská a politická pluralita představují základy demokratické společnosti, ale jejich uznání je obtížným procesem, jímž se prolétají historické, etnické a náboženské ohledy. Události doprovázející rozhodnutí tureckého ústavního soudu o zákazu Strany za demokratickou společnost, strany blízké kurdské menšině, jsou příkladem této skutečnosti. Je jasné, že zákaz politické strany a odstranění zvolených zástupců z jejich úřadu, představuje vždy velmi závažnou událost, protože porušuje svobody jednotlivce a demokratické zásady.

Úspěch procesu demokratizace v Turecku bezpochyby závisí na vyřešení kurdské otázky. Evropská unie musí spolu s politickými orgány zúčastněných států učinit silný politický závazek a postupovat společně s Organizací spojených národů. Demokracie nemůže existovat bez plurality, jak při četných příležitostech opakovaně prohlásil Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku.

Doufám proto, že se turecký politický systém bude rychle vyvíjet v souladu s těmito zásadami. Pokud Turecko v tomto směru uspěje, pak bude jeho vstup do Evropy pro nás představovat obrovskou příležitost.

**Raimon Obiols (S&D)**. - (ES) Připadá mi, že lze rozhodně prohlásit, že od začátku jednání o členství s Tureckem, na němž se Rada jednomyslně shodla, si tento proces jako celek zaslouží kladné hodnocení. Jednání přispěla k procesu demokratizace a modernizace Turecka. Je však zjevné, že tu existuje množství problémů, dochází k pokrokům i krokům zpět, občas se objeví špatné zprávy – jedním z příkladů je nedávný zákaz kurdské strany DTP – a před námi leží dlouhá, ohromně složitá cesta.

Zde v Parlamentu jsme zvyklí říkat, co by měli ostatní dělat. Domnívám se, že by bylo rovněž dobře, kdybychom s přihlédnutím k budoucím jednáním s Tureckem prohlásili, jaký je postoj naší většiny. Domnívám

se, že se to odráží ve zprávě Rii Oomen-Ruitenové, kterou podporuje velká většina a která doporučuje nevytvářet v průběhu jednání kritérium dvojí váhy a dvojích opatření, doporučuje jasně a pevně projevit naše záměry a nevysílat protichůdné signály, protože to by mohlo prohlubovat bludný kruh, v němž evropská neochota, nejasnost a protimluvy mohou poskytovat živnou půdu reakcionářům či těm, kteří se staví proti členství Turecka v Evropě, nacionalistickým a jim podobným skupinám, které jsou proti integraci s Evropou.

V tomto smyslu bych ráda řekla, že jsem spokojená s intervencemi Rady a Komise. Improvizujme. Nevíme, jaký bude výsledek, ale musíme dodržet své slovo: *pacta sunt servanda*.

Máme tu proces jednání o členství Turecka v Evropské unii a v něm musíme být jednoznační, přesní a samozřejmě obezřetní.

**Sarah Ludford (ALDE).** - Paní předsedající, mnohé z reforem, které po Turecku neustále požadujeme, jsou součástí ságy obsahující opakované zákazy kurdských politických stran, kde zákaz DTP z minulého měsíce představuje jen nejnovější příklad.

Stále neúspěšná snaha o reformu ústavy, zákon o politických stranách, soudnictví, jakož i trvalé zapojení armády do politiky, to vše má vliv na situaci, v níž je kurdská politická reprezentace opakovaně sabotována. Zákazy stran rovněž sabotují proces demokratického otevírání, který Erdoğanova vláda loni zahájila a který byl právem srdečně vítán. Jediný způsob, kterým lze dosáhnout trvalého vyřešení otázky Kurdů v Turecku, je prostřednictvím politického řešení, a to je zároveň nejlepší způsob boje proti PKK.

Pan komisař Rehn hovořil o uvěznění několika starostů a politiků DTP, ale mé informace uvádí, že ve vězení je kolem 1 200 aktivistů, včetně členů BDP, strany, která je nástupkyní DTP. Není mi jasné, jak vláda v tomto kontextu zamýšlí posílit své demokratické otevírání. Kdo vydává rozkazy k těmto zatčením? Někdo prohlásil – tuším, že to byl Richard Howitt – že předseda vlády Erdoğan odsoudil zákaz DTP, i když musím přiznat, že mi tato skutečnost unikla. Cynici mohou říkat, že co se týká volebních preferencí, tak AFP zákaz DTP prospěl, protože jsou volebními rivaly na jihovýchodu země.

Souhlasím s paní in 't Veldovou, paní Flautreovou a dalšími, že pevná a spolehlivá záruka, že Turecko vstoupí do Evropské unie, pokud splní kodaňská kritéria, je naší nejsilnější pákou v procesu demokratizace v Turecku – přestože ji musí vykonat i pro sebe samé. Turecko je významným státem s mnoha úžasnými přednostmi. Zaslouží si a potřebuje demokracii.

Závěrem bych chtěla osobně poděkovat panu komisaři Rehnovi za vše, co v uplynulých pěti letech vykonal pro rozšíření nejenom ohledně Turecka ale – což je má srdeční záležitost – také ohledně západního Balkánu. Těším se, že ho brzy uvítáme v jeho nové oblasti působnosti.

**Franziska Keller (Verts/ALE).** - Paní předsedající, připojuji se k těm, kdo prohlásili, že demokratické otevírání umožnilo takový pokrok, jaký jsme už léta nepozorovali, a přineslo vývoj v oblastech, kde jsme ho před pár lety považovali za nemožný.

Připojuji se rovněž k těm, kteří prohlásili, že je zapotřebí, aby demokratické otevírání a reformy pokračovaly a byly dále posíleny. Chtěla bych dodat, že musíme sledovat, jak budou reformy skutečně realizovány – ne jakou podobu budou mít zákony na papíře, ale jak budou prováděny v terénu.

Jelikož se všichni očividně shodneme, že je dobře, že reformy probíhají, musíme je rovněž podpořit. Nefunguje to tak, že budeme vyžadovat reformy, ale pak řekneme, že stejně není možné, aby Turecko zahájilo spravedlivý proces přistoupení. Pokud chceme reformy, pak musíme ukázat, že jejich uskutečnění povede k nějakému úspěchu a povede ke spravedlivému procesu přistoupení s cílem, aby tento proces byl ve své podstatě přistoupením.

V tomto ohledu je nanejvýš politováníhodné, že v okamžiku, kdy se ujal předsednictví, pan Zapatero podstatně oslabil své dřívější odhodlání ke spravedlivému procesu přistoupení.

Jelikož jsme jako EU takový závazek učinili, domnívám se, že ho musíme dodržet: na naši zahraniční politiku musí být spolehnutí. Proto bych ráda věděla, zda by zde představitel Rady mohl objasnit jak, pokud pan Zapatero dodrží svůj závazek, se ho pokusíte provést v Radě, jejíž někteří členové jsou dosti skeptičtí.

**Jan Zahradil (ECR).** - (CS) Já budu mluvit z pozice někoho, kdo podporuje členství Turecka v Evropské unii jako plnoprávného člena, ne jako náhradníka nebo jakéhosi privilegovaného partnera, a dovolte mi několik kritických slov do vlastních řad. My hodnotíme Turecko z pozice organizace, která této zemi slíbila



plné členství v Evropské unii, ale která zároveň není schopna mu garantovat, že pokud splní všechny podmínky, které po něm požadujeme, tak se mu toho plného členství opravdu dostane.

Pozice Evropského parlamentu je v této věci jasná, ten se vyslovil jasně pro, pozice Evropské komise je také jasná a tady se mohu pouze připojit k ocenění pana komisaře Rehna za objektivitu a velkou práci, kterou v této věci za posledních pět let udělal. Pozice Evropské rady tak jasná není, protože máme pořád některé vlády některých členských států, které prostě odmítají dát jasně najevo, že pokud Turecko splní všechny podmínky, které po něm požadujeme, může se stát plnoprávním členem Evropské unie. V takovém případě tady hrajeme dvojí hru, stáváme se nedůvěryhodnými a těžko můžeme něco žádat po někom, komu nejsme schopni zaručit, že své sliby také splníme.

Zadruhé turecká demokracie je prostě svým způsobem specifická záležitost. Jestliže oprávněně voláme po tom, aby se přiblížila evropským standardům, jestliže oprávněně voláme po tom, aby např. role armády byla omezena, pak ale také musíme vědět, co to bude znamenat a jaký dopad to bude mít na strukturu turecké společnosti a na celý charakter turecké demokracie. Já mám obavy, abychom mechanickým posuzováním kritérií pro demokratizaci nezpůsobili někdy víc škody než užitku, a přimlouval bych se za více citlivosti, více vnímavosti, více empatie vůči Turecku v této věci.

**Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL).** - (DA) Pane komisaři Rehne, podle překladu, který mi zazněl ve sluchátkách, jste prohlásil, že cesta je stejně důležitá jako cíl. Musím říct, že s tím naprosto nesouhlasím. Je možné podporovat pouze tu část cesty, která vede směrem k demokratickému Turecku. Naproti tomu se musíme vyjádřit proti jakémukoli úseku cesty, který vede špatným směrem. Slova musí doprovázet činy. Zajímalo by mne, jak dlouho bude Komise tolerovat, že část podpory tureckého přístupu ze strany EU je využívána k odměňování politických spojenců vládnoucí strany, zatímco, jak ukázalo nedávné vyšetřování, dochází k diskriminaci etnických a náboženských menšin. EU by s tím měla něco dělat!

Já jsem byl 29. prosince v sídle DTP, když policie přišla zatknout Ahmeta Türka – ale kde byla Komise a kde byla Rada? Učiní Komise a Rada nějak právní kroky a postaví se na obranu lidských práv?

Závěrem otázka týkající se starosty Diyarbakiru, pana Baydemira, kterému turecké orgány zabránily v návštěvě tohoto Parlamentu: bude proti tomu v Turecku vznesen protest?

**Gerard Batten (EFD).** - Paní předsedající, Turecko pořádá volby, ale nejedná se o demokracii v západním smyslu. Politické strany mohou být zakázány; v právním systému existuje korupce; dochází k porušování lidských práv; neexistuje svoboda slova a shromažďování stejného druhu jako v Británii či ve většině ostatních evropských zemí.

Pokračuje pronásledování malé křesťanské menšiny, což je – bohužel – k čemuž stále častěji dochází ve většině islámských států.

Je třeba obdivovat reformy Kemala Atatürka z dvacátých let dvacátého století, neboť se snažily za sebou nechat přežitky Otomanské říše a nejhorší středověké islámské praktiky a přivést Turecko do 20. století.

I tyto úspěchy jsou nyní ohroženy, neboť celosvětové ideologické hnutí islámského fundamentalismu nabývá moci, a je financováno zeměmi jako Saudská Arábie – díky příjmům z prodeje ropy západním státům – a jemuž mocně napomáhá netečná kapitulace západní civilizace.

Tato rozprava je samozřejmě jen dalším krůčkem na cestě, která Turecku umožní vstup do Evropské unie. Turecký vstup do Evropské unie nadšeně podporují britská Konzervativní, Labouristická a Liberálně-demokratická strana. Těší se, jak přivítají statisíce, či dokonce milióny tureckých přistěhovalců, kteří do Británie přijdou, pokud Turecko do EU vstoupí.

A představte si situaci, kdy Turecko vstoupí do Evropské unie a bude využívat běžných právních postupů, jako je například evropský zatýkácí rozkaz. Britští voliči by si měli představit svůj možný výlet tureckým půlnočním expresem, jenž by umožnili liberální demokraté, labouristé a toryové, a podle toho se rozhodovat ve volbách.

Turecko se bohužel snaží vstoupit do Evropské unie proto, že chtějí nastavit ruce a nechat si je naplnit spoustou peněz evropských daňových poplatníků ve formě dotací, vidí příležitost, jak se zbavit miliónů svých chudých a nezaměstnaných prostřednictvím jejich exportu do západních zemí jako je Británie, kde budou buď pracovat za nízké mzdy nebo využívat systému sociální podpory.

To stěží představuje pozitivní vizi pro hrdý národ. Přeji Turkům hodně úspěchů a doufám, že časem dosáhnou skutečné demokracie, ale zároveň doufám, že přijmou radu britské Strany nezávislých, aby do Evropské unie nevstupovali, ale uchovali si svou svobodu a nezávislost.

**Anna Maria Corazza Bildt (PPE).** - Paní předsedající, především bych chtěla přivítat prohlášení Komise a Rady a poděkovat, poblahopřát a vzdát hold panu komisaři Olli Rehnemu za jeho osobní úsilí o členství Turecka v Evropské unii.

Vztahy mezi Tureckem a Evropskou unií mají dlouhou historii a jsou vzájemně prospěšné. Stejně jako ostatní kandidátské země se Turecko samozřejmě musí řídit zásadami demokracie, svobody a lidských práv a musí svůj právní systém přizpůsobit *acquis communautaire*. Ráda bych se připojila ke kolegům, kteří přivítali dosavadní pokrok Turecka, ale zároveň si uvědomuji, že na cestě Turecka ke vstupu leží ještě řada překážek: svoboda vyjadřování a práva kurdské menšiny, jež tu kolegové popsali, jsou příklady těchto obtíží.

Rovněž bych chtěla vyjádřit své znepokojení nad rozhodnutím tureckého ústavního soudu zakázat Stranu za demokratickou společnost a zakázat činnost řadě jejích demokraticky zvolených představitelů, to by se však nemělo stát důvodem pro zdržení přístupových jednání s Tureckem. Evropská perspektiva je hybnou silou demokratických reforem. Nedostatečné odhodlání na naší straně by vyslalo negativní signál obyvatelům Turecka. Naše nejistota něco stojí. Mohla by podkopat probíhající proces demokratizace. Politiku Evropské unie by nikdy neměl řídit strach. My, Evropané bychom reformy měli podporovat. Budou vyžadovat čas, budou složité, dojde k problémům, ale ve věci kodaňských kritérií bychom nikdy neměli zakolísat. Nikdy bychom neměli zakolísat v našem závazku ke členství Turecka. Na konci tunelu musí být vidět jasné světlo.

Proto Turecko vyzývám, aby pokračovalo ve svém procesu demokratických reforem. Domnívám se, že bychom měli slíbit, že ho na jeho cestě podpoříme.

**Maria Eleni Koppa (S&D).** - (EL) Paní předsedající, podporovali jsme perspektivu vstupu Turecka do EU v naději, že přispěje především k celkové demokratické reformě. Po několika letech jsou výsledky bohužel velmi chatrné. Reformy ztratily dech a ty, které byly realizovány, jsou v podstatě jen na papíře. Zdá se, že se zastavil i pokrok v řešení kurdské otázky, který vzbuzoval velké naděje.

Aby Turecko mohlo vstoupit do Unie, musí prokázat skutečné respektování lidských práv, práv menšin, náboženských svobod a politických stran a jejich demokraticky zvolených představitelů. Evropský parlament uvítal demokratické otevírání ohlášené tureckou vládou. Potlačování svobody vyjadřování a zatýkání tisíců občanů a desítek politických představitelů jsou však nepřijatelné a ničí důvěryhodnost jakýchkoli prohlášení o pokračujících reformách.

Hlavní složkou demokracie je navíc úplné oddělení politických a vojenských orgánů. Nemůžeme mít kandidátskou zemi, ve které armáda po všech těch letech nepodléhá plné politické kontrole.

Evropská perspektiva Turecka je a musí být naším závazkem za podmínky, že odhodlá v praxi prosazovat zásady a cíle Evropské unie.

**Johannes Cornelis van Baalen (ALDE).** - (NL) Paní předsedající, s Tureckem je třeba jednat spravedlivě. To znamená, že i Evropská unie se musí upřímně podívat do zrcadla. Kodaňská kritéria, která všichni dobře znají, jsou tu klíčovou věcí. Musí být splněna. Proces přistoupení je proces otevřený, což jsme rovněž prohlásili, když byla přístupová jednání zahájena. To znamená, že kritéria jsou klíčová, ona rozhodnou o tom, zda Turecko může pokročit k přistoupení. Životně důležitá je samozřejmě demokracie. To znamená, že Evropská unie musí na podporu demokratizace v Turecku vyvinout veškeré úsilí. Je tedy velmi podivné pozorovat, že dochází ke špatnému provádění předvstupního programu, programu předvstupní pomoci. Účetní dvůr Evropské unie zcela jasně prohlásil, že bylo stanoveno příliš mnoho priorit, což znamená, že nejsou žádné priority, a konkrétně poukázal na pomoc určenou pro demokratizaci. Rád bych slyšel, jaký je názor Komise na tuto kritiku Účetního dvora a co udělá, aby zajistila správnou organizaci předvstupní pomoci.

**Geoffrey Van Orden (ECR).** - Paní předsedající, není mi úplně jasné, proč tuto rozpravu vedeme právě nyní. Snad proto, že uběhly tři roky od smrti Hrantu Dinka a nezodpovězeny stále zůstávají vážné otázky týkající se tohoto zločinu.

Setkal jsem se s Hrantem Dinkem po soudním procesu s Orphanem Pamukem. Dinkova smrt samozřejmě představovala obrovskou tragedii a já jako přítel Turecka neváhám poukázat na to, jak uškodila postavení Turecka v oblasti omezování svobody vyjadřování a přílišné citlivosti vůči kritice tureckého státu. V zájmu Turecka samozřejmě je posílit veškeré aspekty demokracie.

I já podporuji myšlenku Turecka jako sekulárního, jednotného státu, který po osmdesát let vzhlížel k Západu. Uvědomuji si potřebu silné turecké armády a uvědomuji si rovněž klíčový geostrategický význam Turecka. Z těchto důvodů se domnívám, že bychom Turecko měli podporovat a nehledat neustále způsoby, jak ho kritizovat a napadat.

Zákazy politických stran jsou obecně špatné, ale existují výjimky z tohoto pravidla. Všichni víme, že teroristické organizace mají své politické fasády a je velmi složité rozhodovat, zda více škody nadělá tuto fasádu ponechat nebo strhnout. PKK má samozřejmě své politické fasády.

O PKK se zmíním jen pár slovy, protože stále pokračuje ve své teroristické činnosti. Je zjevné, že PKK pokračuje nejen jako teroristická organizace, ale rovněž se svými zločineckými sítěmi, které přesahují hranice Turecka a působí po celé Evropě. PKK je jako mafie, její organizace provádí kriminální činnost, získává finance a podporu. Zapojuje se do všech druhů organizovaného zločinu: daňových úniků, padělání peněz, obchodování s lidmi – a jedním z klíčových zdrojů financí je samozřejmě obchod s drogami. Připadá mi prostě, že bychom se měli soustředit na řešení podobných problémů v našich zemích, a tím pomoci Turecku, namísto toho, abychom ho neustále napadali a kritizovali.

**Jürgen Klute (GUE/NGL).** - (DE) Paní předsedající, rád bych znovu poukázal na skutečnost, že zákaz kurdské Strany za demokratickou společnost znamená, že v posledních letech turecká vláda zakázala celkem 27 kurdských stran. Od zákazu – o tomto jsme pouze slyšeli – bylo uvězněno více než tisíc osob. Domnívám se, že v zemi, kde běžně dochází k zákazům politických stran, nelze hovořit o demokracii. Zákaz 27 kurdských stran představuje téměř pokus o zápis do Guinnessovy knihy rekordů.

Nejde jenom o menšiny v Turecku – to bych rád na tomto místě také zmínil. V současné době probíhá stávka zaměstnanců v tabákové firmě Tekel, která je velice napjatá a nyní eskaluje. Tisíce pracovníků dnes zahájily hladovku, aby se domohly svých práv. Mají pocit, že je turecká vláda a turecké orgány vážně utlačují. Tento aspekt je třeba zohlednit, protože ochrana práv pracovníků a odborů je nedílnou součástí demokracie. Odbory ale i menšiny v Turecku očekávají jasný, jednoznačný postoj této sněmovny.

**Sari Essayah (PPE).** - (FI) Paní předsedající, pane komisaři Rehne, v předchozí Komisi jste měl na starosti velmi náročnou oblast působnosti a vaše nová role jistě také není nijak jednoduchá.

Ve vývoji turecké demokracie došlo v poslední době k potížím a postavení Kurdů nepředstavuje jediný znepokojující faktor. Je zapotřebí zlepšit status dětí a žen, a to zejména ve venkovských oblastech. Turecko po léta postupovalo jen velmi pomalu ve věci ochrany práv náboženských menšin, jako například alavitů a křesťanů.

O postavení patriarchátu se tu již hovořilo. Pravoslavní křesťané byli diskriminováni a v současnosti jich je v Turecku pravděpodobně pouze kolem 3 000. Naprosto nepochopitelný zákon stanovuje, že pravoslavní kněží, biskupové a patriarchové musí být tureckými občany. Patriarcha je hlavou celosvětové církve, může být proto samozřejmě vybrán z kterékoli členské církve. Podobně musí být zaručena ochrana církevního majetku a majetek, který byl nezákonně odebrán, musí být navrácen. V této sněmovně byl sestaven seznam jmen s písemným vyjádřením, jež podporuje otevření církevního semináře v Halki. Poslední osobou, která apelovala v zájmu otevření semináře, byl prezident Barack Obama.

Pokud by Turecko tímto způsobem zabezpečilo lidská práva křesťanské menšiny, stanovilo by skvělý příklad ostatním muslimským státům a podnítilo je k zaručování naprosto stejných práv pro křesťany, jako křesťanské státy zaručují pro své muslimské menšiny.

Pane komisaři, často si klademe otázku, zda je Turecko připraveno vstoupit do EU. Domnívám se, že EU by se měla upřímně zeptat sama sebe, zda je skutečně připravena přijmout Turecko za člena. Prohlásil jste rovněž, že cesta je stejně důležitá jako cíl. Musíme mít na paměti, že vývoj demokracie v Turecku není pro EU tak důležitý, jak je důležitý pro občany Turecka. Proto stojí za to v této cestě pokračovat, i když se neshodneme na jejím cíli.

**Emine Bozkurt (S&D).** - (NL) Paní předsedající, turecká vláda zahájila demokratickou iniciativu mající za cíl demokratizaci země a zlepšení kulturních práv Kurdů. Šlo o odvážný krok vpřed. Zákaz politických stran však představuje velký krok zpět. Demokratický právní stát musí vždy umožňovat demokratickou diskuzi, ve které mohou svůj názor projevit všichni občané. Zákaz Strany za demokratickou společnost (DTP) nepovede k úspěchu této demokratické iniciativy. Před osmnácti měsíci unikla jen o vlásek stejnému osudu vládní Strana pro spravedlnost a rozvoj (AKP). Očekávám, že Turecko co nejdříve novelizuje svou ústavu, aby byla v souladu s kritérii vypracovanými Benátskou komisí, aby se předešlo zákazům politických stran.

Musí se zapojit všechny strany; koneckonců by je mohl potkat stejný osud. Dále musí být zaveden stranický systém, který bude lépe zastupovat obyvatelstvo Turecka. Toho lze dosáhnout dramatickým snížením 10% prahu pro vstup do parlamentu. Je třeba zamezit využívání zákazů politických stran jako karty v politické hře. Turecko na tom bude muset pracovat s evropskou podporou, okamžitě a bez prodloužení. Zbývá mi už jen poděkovat panu komisaři Rehnovi za úžasnou spolupráci. Přeju mu hodně úspěchů s novým portfoliem.

**Olle Schmidt (ALDE).** - (SV) Rozšíření umožnilo EU podpořit na našem kontinentu základní hodnoty, jako jsou demokracie a lidská práva, a zavést podmínky pro vládu práva založenou na nezávislých soudech a právních orgánech s fungující tržní demokracií – pro stabilní, mírovou Evropu.

Tento vývoj musí pokračovat. Právě proto by mělo být Turecko přivítáno do náručí EU. Až příliš mnoho lidí v Parlamentu a vládách zemí EU se snaží vykroutit ze slibů, jež dali Turecku jako kandidátské zemi. To je nečestné a vytváří to nejistotu nejen v Turecku, ale i v dalších kandidátských zemích. Turecko přirozeně nemůže vstoupit do EU, dokud nesplní všechna kritéria. EU musí stanovit přísná kritéria, ale zároveň musí kandidátskou zemi podporovat, aby je skutečně mohla splnit.

Jak už bylo řečeno, v Turecku došlo k určitému pokroku, ale situace bohužel zdaleka není jednoznačná. Stále existují významné nedostatky. Rozhodnutí ústavního soudu zakázat největší kurdskou stranu je samozřejmě nepřijatelné a brání členství Turecka v EU.

Rád bych se zmínil o další záležitosti spojené s tureckým členstvím. Myslím, že se jí dotkl již kolega poslanec z Dánska. Minulý týden Radio Sweden podalo zprávu o auditu, který odhalil vážné nedostatky ve způsobu, jakým jsou v Turecku využívány fondy EU. Peníze se nedostávají k těm, kdo je potřebují nejvíc. Kritizována byla i chabá následná opatření a skutečnost, že venkovské obyvatelstvo – menšiny jako Kurdové a Asýřané – nedostávají podíl z pomoci EU. Rovněž s ženami se zachází nespravedlivě. Pravidla pro podávání žádostí o finanční prostředky na projekty jsou velmi složitá a lze jim jen stěží rozumět. Kolega poslanec, pan Färm, a já jsme požádali pana Rehna, aby záležitost během posledních dnů svého působení ve funkci komisaře pro rozšíření prozkoumal. Očekáváme rychlou odpověď. Závěrem bych rád poděkoval panu Rehnovi za skvělou práci ve funkci komisaře pro rozšíření a přeju mu hodně štěstí v novém úřadě.

**Frieda Brepoels (Verts/ALE).** - (NL) Paní předsedající, demokratické otevírání ohlášené tureckou vládou se zvrhlo v popírání demokracie. Zákaz Strany za demokratickou společnost (DTP) zničil, a tudíž popřel svobodu vyjadřování, shromažďování a účasti na politickém životě kurdských obyvatel již po bůhví kolikáté. Nedostatek demokracie, prominentní role armády a policie, vysoký práh 10 % pro vstup do parlamentu, neprovedené reformy ústavy a zákona o politických stranách, pronásledování a věznění kurdských politiků a ozbrojenců, to vše jsou známky toho, že Ankara očividně nedokáže řešit otázku práv menšin zralým způsobem. Kdykoli Turecko otevře dveře demokratizaci, okamžitě praskne jinými dveřmi. Zajímalo by mne, zda lze ještě hovořit o demokratickém otevírání. Ráda bych, aby pan komisař vyjádřil svůj názor k této věci a sdělil nám, zda je připraven spolupracovat s tureckou vládou na přípravě konkrétního harmonogramu pro provedení klíčových reforem v souladu s evropskými normami.

**Nikolaos Chountis (GUE/NGL).** - (EL) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, pane komisaři, vaše dnešní prohlášení ve mně vzbudilo dojem, že rádi přejdete skutečnost, že nedávné rozhodnutí tureckého ústavního soudu postavit prokurdskou politickou stranu mimo zákon bylo učiněno několik hodin před rozhodnutím Rady ve složení pro obecné záležitosti a rozhodnutí z tohoto zasedání v podstatě dává Turecku zelenou na cestě přímo do Evropy, zatímco se jedná o stát, který porušuje lidská a demokratická práva, nedodržuje mezinárodní právo a odmítá uznat Kyperskou republiku. Nedošli jste snad k závěru, že tato věčná shovívavost nepřivádí Turecko k rozumu, ale naopak mu dodává odvahy? Skutečností je, že turecká ústava vytváří politickou nestabilitu, nezaručuje náboženské a politické svobody a vytváří alibi pro zásahy státu.

Otázka zní: jaká opatření na ochranu práv kurdských občanů učiníte? A ještě důležitější: budeme už konečně požadovat zásadní ústavní reformu, která poskytne institucionální rámec, jenž tyto svobody zaručí a přiměje Turecko k respektování všech práv, což jsou kritéria, aby se mohl jakýkoli stát vydat po cestě směřující ke vstupu do EU?

**Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE).** - (PL) Paní předsedající, příslib členství v Evropské unii byl po dlouhou dobu hnací silou demokratických změn v Turecku. Po roce 2005 však turecká podpora vstupu do EU klesla ze 70 % na pouhých 42 %. V této situaci proto další demokratizace Turecka skutečně vyžaduje lepší spolupráci s Evropskou unií.

Mnohého se v Turecku již dosáhlo – kolegové poslanci o tom zde hovořili – a to si zaslouží naše uznání, ale stále existují oblasti, jimiž bychom se měli velmi pečlivě zabývat. Je tu otázka svobody tisku, která již byla

zmíněna, a otázka svobody elektronických médií. OBSE například uvádí, že Turecko blokuje 3 700 internetových stránek. Další důležitou otázkou je možnost žen podílet se na veřejném životě. Turecká ústava nedovoluje ženám v tradičních šátcích vstup na univerzitu, přičemž tyto šátky nosí až 70 % žen. Tento boj mezi sekularismem a demokracií představuje v Turecku skutečnou výzvu.

Ráda bych se zmínila i o Kurdech, konkrétně o jejich uznání za národnostní menšinu. Řešení navrhaná tureckou vládou jsou neuspokojivá. Je pravda, že byla uznána kurdština, ale turecká ústava stále obsahuje článek 42, který zakazuje výuku kurdštiny jako mateřského jazyka ve vzdělávacích zařízeních.

Je důležité trvale rozvíjet spolupráci s vládou i parlamentem, ale rovněž podporovat nevládní organizace, společenské iniciativy a partnerství na úrovni místních správ v Turecku. Musíme zvýšit spolupráci mezi institucemi, ale měli bychom mít na paměti, že zejména v případě, kdy mluvíme o rozvoji demokracie, jsou to ve skutečnosti vztahy mezi obyčejnými občany, které mění svět.

**Arlene McCarthy (S&D).** - Paní předsedající, bohužel musím souhlasit s ostatními, že výrok ústavního soudu, kterým byla zakázána DTP, lze považovat pouze za krok zpět v úsilí o demokratizaci Turecka, přestože nedávné demokratické iniciativy vedly k výraznému pokroku.

Zákona zakazující DTP bylo – jak zde zaznělo – od roku 1982 použito k zákazu 27 stran, ale politické strany jsou samozřejmě vyjádřením vůle lidu. Jsou životní mízou demokracie a nastal čas pro zavedení právních reforem, které skončí s jejich zakazováním.

Na druhou stranu musí všechny politické strany a kandidáti usilující o zvolení do úřadu v demokratické zemi respektovat základní pravidla demokracie a vládu práva a musí usilovat o dosažení politických cílů výhradně mírovými prostředky. Během svého dospívání v Severním Irsku jsem viděla příliš mnoho lidí zmrzačených a zavražděných v honbě za dosažením politických cílů. V demokracii se politika musí odehrávat prostřednictvím volebních urn, nikoli pomocí kulek a bomb.

Proto spolu s ostatními apeluji na tureckého předsedu vlády a vládu, aby zajistili demokracii, aby reformovali ústavu a zabezpečili, že tento krok nevykolejí turecký vývoj směrem k členství v EU, jež já, moje politická strana a vláda s hrdostí podporujeme.

**Charalampos Angourakis (GUE/NGL).** - (EL) Paní předsedající, spor mezi zastánci turecké integrace a těmi, kdož upřednostňují zvláštní vztah mezi Tureckem a Evropskou unií, dokumentuje imperialistický vnitřní boj uvnitř Evropské unie a soutěžení se Spojenými státy a dalšími významnými mocnostmi.

Zprávy o pokroku Turecka předkládané Evropskému parlamentu jsou výsledkem rovnováhy mezi těmito silami. Nemají nic společného s barbarským vykořisťováním, útlakem a pronásledováním pracujících v Turecku. Dochází k obžalobám a odsouzením odborářů ve zmanipulovaných procesech. Politické vraždy a násilí ze strany orgánů činných v trestním řízení pokračují. Politické strany jsou zakazovány prostě a jednoduše proto, že vyjadřují přání kurdského obyvatelstva. Zvolení představitelé jsou pronásledováni a hromadně zavíráni do vězení. Turecko nadále upírá Kurdům a ostatním menšinám základní práva. Nezákonně okupuje 40 % území Kyperské republiky a maří veškerá řešení tohoto problému. Vyhrožuje Řecku *casus belli* a vznáší územní nároky.

Navzdory tomu Evropská unie Turecku blahopřeje, protože to vyžaduje NATO a evropské nadnárodní společnosti, které investují do projektu Nabucco a mají v této zemi a na Středním východě obecně své hospodářské a geostrategické ambice.

**Jarosław Leszek Wałęsa (PPE).** - (PL) Paní předsedající, podporuji členství Turecka v Evropské unii, ale chtěl bych odsoudit prosincové rozhodnutí tureckého ústavního soudu, kterým byla zakázána strana DTP. Rozhodnutí bylo ospravedlněno údajným propojením strany s teroristickou organizací PKK. Víme, že žijeme v době, kdy je bezpečnost nade vše; kvůli tomu by však neměly být porušovány svobody občanů. Jak víme, strana zastupovala zájmy Kurdů v tureckém parlamentu od roku 2007. Přestože s 20 poslanci tak činila symbolickým způsobem, byla v posledních letech významným dokladem procesu řešení kurdské otázky, který v Turecku začal. Přítomnost DTP v parlamentu nepředstavovala žádné nebezpečí, ale byla jednou z podmínek nezbytných pro politickou stabilitu. Nedomnívám se však, že bychom měli mluvit o destabilizaci, protože konflikt s Kurdy je dlouhodobý a v žádné své fázi Tureckem vážně neotřásl. Nedomnívám se, že by k tomu došlo nyní, a nepředpokládám, že taková situace nastane.

V minulosti učinila vláda řadu pozitivních gest a stěží lze hovořit o nějaké protikurdské kampani. Kurdsko-turecký mírový proces však utřil vážnou ránu. Zákaz činnosti politické strany představuje typický

politický manévr. Výnos soudu nejenom vrací pokrok v turecko-kurdských vztazích o mnoho let zpět, ale představuje i krok zpět v celém procesu demokratizace.

**Inés Ayala Sender (S&D).** - (ES) Já bych se ráda zabývala rozporuplnou situací, v níž se dnes nacházíme, když neustále podporujeme proces vedoucí k členství Turecka, protože Turecko v Evropské unii z mnoha důvodů potřebujeme. Dnes jsme se ocitli v rozporuplné situaci proto, že jen před několika týdny vyjadřoval Evropský parlament podporu a uspokojení nad kroky, jež byly učiněny ve vztahu mezi Tureckem a kurdskou menšinou, zatímco nyní jsme náhle překvapeni zákazem hlavní kurdské strany v Turecku, což samozřejmě znovu vyvolává vážné otázky.

V tomto smyslu chci apelovat na Parlament a Evropskou unii a chci požádat Komisi, aby pokračovaly či obnovily své úsilí a znovu se zabývaly oblastmi vyžadovanými pro členství, v nichž jsme pozorovali pokrok, například aspekty spojenými s potřebou všeobecné politické shody mezi politickými stranami, a to by samozřejmě mělo vést k výzvě směrem k turecké vládě, aby uspokojivě vyřešila situaci, v níž se ocitla kurdská politická strana DTP.

**Theodor Dumitru Stolojan (PPE).** - (RO) Jsem rozhodným zastáncem vstupu Turecka do Evropské unie. Souhlasím se silnými postoji, jež byly v této sněmovně vyjádřeny v souvislosti s nutností, aby Turecko dodržovalo lidská práva. Chtěl bych však rovněž vyjádřit naději, že stejně pevný postoj bude uplatňován při podpoře úsilí, jež Turecko vyvíjí ve snaze o vstup do Evropské unie.

Vítám postoj španělského předsednictví, jež chce pokračovat v otevírání kapitol jednání s Tureckem.

Chtěl bych vám sdělit, že jsem loni navštívil Turecko jako člen delegace Smíšeného parlamentního výboru EU-Turecko, přičemž od mé předchozí návštěvy tehdy uplynulo 20 let a pokrok, kterého turecká společnost dosáhla, je působivý.

**Antigoni Papadopoulou (S&D).** - (EL) Paní předsedající, zdá se, že roky násilí a terorismu v Turecku neberou konce. Kurdové, alevité, nemuslimské menšiny, odboráři, ekumenický patriarchát, Arméni, Kypřané, vězni, orgány místní správy, homosexuálové, ženy, kurdské politické strany a veřejná média mají mnohé co říci, pokud se odváží porušit své mlčení.

Navzdory reformám a dosaženému pokroku se v Turecku mnohé zákony neuplatňují. Temná stránka a porušování lidských práv jsou velmi reálné, když dojde na svobodu tisku, rovnost pohlaví, svobodu projevu a práva menšin. Právě z tohoto důvodu na základě stížností tureckých občanů a menšin odsoudil Evropský soud pro lidská práva Turecko za porušování práva na život, nelidské a ponižující zacházení a celou řadu dalších porušení.

Domnívám se, že Evropská unie může být katalyzátorem demokratizace Turecka tím, že bude vyžadovat plné uplatňování evropského *acquis* bez výjimek, prospěchářského počítání a bez uplatňování politiky dvojího metru. Pane Rehne, lichocením a otevíráním dalších kapitol k procesu demokratizace Turecka nepřispíváte, přispíváte tím k trvalé nezodpovědnosti a politické amorálnosti.

**Bogusław Sonik (PPE).** - (PL) Paní předsedající, přes pokrok, který Turecko na cestě ke vstupu do Evropské unie učinilo, je třeba učinit ještě mnoho dalšího, pokud jde o proces demokratizace této země. V usnesení, které Evropský parlament loni schválil, byly vyjádřeny obavy ze situace panující v Turecku v oblasti svobody projevu jakož i politování nad omezeným pokrokem v oblasti svobody vyznání. Parlament tehdy trval a stále trvá na tom, aby turecká vláda ustanovila právní rámec v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv, který nemuslimským náboženským skupinám a alevitům umožní pracovat bez zbytečných omezení.

Bezprostředně po přijetí usnesení, o kterém jsem mluvil, v prosinci roku 2009, vzbudilo v Evropské unii obavy rozhodnutí tureckého ústavního soudu zakázat DTP – Stranu za demokratickou společnost, která má 21 poslanců v tureckém parlamentu. Záminkou pro zákaz strany bylo její údajné propojení s kurdskou PKK.

**Franz Obermayr (NI).** - (DE) Paní předsedající, rozhodnutí tureckého ústavního soudu, které zakazuje prokurdskou politickou stranu, protože je v rozporu s ústavou, je jasným signálem, že turecká vnitřní politika nemá blízko k demokracii ve smyslu, jak ji chápeme my Evropané. Rovněž zcela jasně viní ze lži velmi silně pocukrovanou zprávu o pokroku vypracovanou Ahtisaariho komisí.

Istanbul má sice tradičně osvětlené, proevropsky orientované, vzdělané obyvatelstvo, tato skutečnost ani bezpochyby vynikající akce spojené s Istanbulem coby hlavním městem kultury v roce 2010 bohužel

neodrážejí situaci v celé zemi. Musíme si proto přiznat skutečnost. Kdokoli, kdo zakazuje politické strany menšin z důvodu, že jsou v rozporu s ústavou, není v souladu s evropskými hodnotami. Toto neustálé osekávání a změny jsou rovněž nesrozumitelné a rozhodně nám nezískají dobré renomé a neudělají dobrý dojem na naše turecké partnery v dialogu.

Zastavme proto jednání! Zastavme také, prosím, tyto předvstupní platby, protože ten, kdo si chce nechat zaplatit za morální hodnoty, se takovými platbami rozhodně nenechá přesvědčit.

**Anna Záborská (PPE).** - (SK) Demokracie žije z podmínek, které sama nedokáže vytvářet. To platí pro naše členské státy a zrovna tak to platí i pro demokracii v Turecku. Problematických otázek je sice více, já se ale zmíním pouze o jedné.

Turecká republika sice uznává svobodu kultu, ale v oblasti náboženské svobody v posledních letech k velkému pokroku nedošlo. Svoboda bohoslužeb je sice formálně uznána, ale fakticky omezována, například při výběru místa bohoslužeb. Je mi líto, že EU k tomuto problému nepřistupuje důsledně. V poslední hodnotící zprávě, která má sto osmdesát stran, je tento problém zmíněn na dvou. Nikde se v ní nehovoří o silném omezení autonomního řízení náboženských komunit, nejen co se týče administrativní a hospodářské úrovně, ale i úrovně pastorační a duchovní.

Jelikož Rada Evropských biskupských konferencí dlouhodobě konstatuje trvalé porušování náboženské svobody v Turecku, měla by Evropská unie důsledně trvat na dodržování lidských práv v rámci svobody vyznání.

**Ismail Ertug (S&D).** - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, Turecko je samozřejmě velmi emotivní téma, to je zcela jasné. Měli bychom však v tomto kontextu vždy brát do úvahy jednu věc, která tu dnes byla několikrát zmíněna, totiž to, že jakkoli je zákaz politické strany naprosto nepřijatelný, tak nebyl vysloven vládou, ale soudním systémem. Abychom byli spravedliví a čestní, musíme mít tento rozdíl na paměti.

O tom jsem však mluvit nechtěl. Jako Evropané se musíme sami sebe zeptat, kam se vlastně chceme vydat. Pokud chceme jako globální hráč šířit nejenom hospodářské – a to bych jako sociální demokrat rád zdůraznil – ale rovněž politické hodnoty, nejen v rámci Evropy, ale i za jejími hranicemi ve světě, pak pro to nakonec budeme Turecko potřebovat. Poskytne nám to rovněž příležitost jednat s Tureckem pevně a jasně, což je přesně to, čeho je zapotřebí. Pouze tak uspějeme v rozpohybování procesu demokratizace, abychom uspěli v našem celkovém záměru.

**Diego López Garrido, úřadující předseda Rady.** - (ES) V souvislosti s otázkou, kterou nazýváme vztah Evropské unie a Turecka, s přihlédnutím k procesu přistoupení bude Rada jednat následujícím způsobem:

Především jsme přesvědčeni, že v Turecku musíme udržet evropskou perspektivu. Chápeme, že pokud Turecko jednoho dne do Evropské unie vstoupí, tak ji posílí, nikoli oslabí. Proces proto poslouží oboustranným zájmům.

Za druhé, jednání. Jak poukázal pan Obiols, jednání jsou nezpochybnitelnou zbraní pro vývoj v daném procesu a pro prohloubení vnitřních reforem v Turecku. To se nezvratně prokázalo. Jednání představují strategický prvek a měla by být vedena tak, jak ve svém projevu nastínil komisař Olli Rehn.

Za třetí, jasné poselství Turecku. S Tureckem musíme jednat velmi jasně. O to se zasazuje nejen paní Oomen-Ruijtenová, autorka návrhu usnesení, jenž mi připadá jako velmi široký, důkladný, podrobný návrh, který je skvělým základem, na jehož základě lze pracovat, ale i mnoho dalších účastníků dnešní rozpravy: paní Corazzová, paní Ludfordová, paní Kellerová, pan Zahrádil a mnozí další se zasazují o to, abychom Turecku vyslali jasné poselství.

Turecko je země, která, pokud splní kodaňská kritéria, bude moci a musí vstoupit do Evropské unie.

V tuto chvíli však Turecko tato kritéria neplní a v tomto ohledu existují dva zásadní faktory, demokracie a lidská práva, které jsou klíčové pro hodnocení případného budoucího členství Turecka v Evropské unii. Co se týká lidských práv, některá z nich, některé jejich konkrétní rozměry, mají základní význam pro definici demokracie, která splňuje požadavky, jež označujeme jako kodaňská kritéria.

Otázky spravedlnosti, otázky rovnosti žen a mužů, otázky mučení a špatného zacházení, svobody vyjadřování, respektování menšin a plurality, ty vše je třeba mít na paměti. Ve všech jsme pozorovali, že lze dosáhnout nepochybného pokroku, a ve všech rovněž pozorujeme nedostatky či dokonce kroky zpět. Zhruba taková

je situace. Záleží na tom, jak se na ni díváte. Sklenice může být poloplná nebo poloprázdná. Proto se domnívám, že se ve vztazích mezi Evropskou unií a Tureckem musíme zaměřit na tyto základní prvky.

Domnívám se, že proces sbližování Turecka a Evropské unie je možný, jde o proces proveditelný. Z těchto příčin je otevřený a Turecko má status kandidátské země. Jde o proces nezbytný, který musí přirozeně pokračovat co nejrychleji. Evropský parlament v něm hraje nepostradatelnou roli. Musí mít klíčovou úlohu ve vývoji, analýze, hodnocení a konsolidaci tohoto procesu, který bychom všichni rádi viděli postupovat co nejrychlejším tempem.

**Olli Rehn**, člen Komise. – Paní předsedající, jsem rád, že se k Turecku mohu naposledy vyjádřit.

Chtěl bych vám poděkovat za dnešní velmi podnětnou a zodpovědnou rozpravu. Své rozloučení ohledně Turecka jsem vám vlastně přednesl už v prosinci či listopadu. Nebudu ho nyní opakovat. Doufám, že už nebudu muset v této sněmovně přednášet žádná další loučení týkající se Turecka, že pokročíme a budeme se zabývat významnými hospodářskými a dalšími výzvami, které před Evropskou unií stojí.

Chtěl bych rovněž využít této příležitosti a poděkovat španělskému předsednictví a španělskému předsedovi vlády Zapaterovi za zahájení iniciativy Aliance civilizací, která je velmi důležitá, a chci říci, že se k této alianci rád dobrovolně připojím. Je rovněž důležitá pro vztahy mezi Evropskou unií a Tureckem.

Dnešní rozprava se oprávněně zaměřovala zejména na zákaz politické strany. Je velmi důležité, aby Turecko reformovalo svou legislativu a celý ústavní právní rámec politických stran tak, aby byl v souladu s doporučeními Benátské komise.

Pánové van Baalen a Schmidt otevřeli otázku nedávné zprávy Účetního dvora o Turecku. Mohu říci, že náš závěr v Komisi v generálním ředitelství pro rozšíření se shoduje se zprávou a jejími závěry týkajícími se toho, jak zajistit, aby naše finanční pomoc byla strategičtější, víceletá a jak ji jasněji propojit s potřebami vyplývajícími z programu politických reforem v našich zemích, v tomto případě v Turecku.

Na tomto záměru se pracuje, včetně zcela nové orientace pro přípravu našich plánovacích dokumentů na víceletém základě a přechodu od programů založených na projektech směrem k sektorovým programům. Tento nový přístup rovněž obsahuje větší důraz na sektorové strategie vyvíjené samotnými příjemci pomoci, což by v konečném důsledku mělo usnadnit stanovení společných priorit Komise a tureckých orgánů.

Rád vám poskytnu delší a podrobnější písemnou odpověď v této záležitosti, pokud mi v nejbližší době pošlete dopis, abych tak mohl učinit během funkčního období současné Komise.

Domnívám se, že kromě zákazů stran je třeba hovořit i o demokratické transformaci v širším pohledu. To jste dnes udělali a já bych jen v krátkosti zmínil tři body, které podle mého názoru představují nejdůležitější příští kroky.

V uplynulých pěti letech jsme v Turecku byli svědky obrovské demokratické transformace. Ve srovnání se situací před řekněme pěti lety je to dnes země velmi odlišná. Sklenice však stále ještě není plná a je stále třeba provést řadu důležitých reforem.

První a nejvýznamnější z nich se týká práv občanů a základních svobod. Turecké výsledky v oblasti svobody projevu nejsou v souladu s normami EU. Mnozí autoři a novináři stále čelí žalobám a soudním výrokům kvůli své práci. Je nejvyšší čas, aby Turecko přijalo nezbytné právní reformy, aby tento problém patřil turecké minulosti, nikoli budoucnosti. To je nezbytné pro jakoukoli otevřenou, demokratickou společnost a rovněž je nutné více hovořit o citlivých otázkách, jako je arménská otázka, kurdská otázka či problém Kypru.

Za druhé, v loňském roce došlo k významnému vývoji ve vztazích mezi armádou a civilní složkou. Probíhající vyšetřování případu Ergenekon má pro demokratizaci Turecka klíčový význam a turečtí občané si rozhodně zaslouží, aby toto vyšetřování bylo dotaženo do konce, a oprávněně očekávají, že budou přijata veškerá nezbytná preventivní opatření, aby se všem obžalovaným dostalo spravedlivého soudu.

Za třetí, demokracie v neposlední řadě nelze dosáhnout, pokud je polovina obyvatelstva – ženy – podstatně méně zastoupena v národní a místní politice. Nevládní organizace tureckých žen jsou neúnavné ve svém úsilí o propagaci tohoto programu, což je správné a my jsme jejich spojenci. Zřízení zvláštní komise pro rovnost žen a mužů představuje významný krok, který doufám výrazně přispěje k většímu politickému zastoupení žen na všech úrovních turecké společnosti.

Na závěr lze říci, že proces vstupu Turecka do EU může představovat dlouhou a někdy klikatou cestu, ale je nutné nespustit oči ze základního cíle demokratické transformace země. Ta je prvořadým zájmem nejen



Turecka, ale i Evropské unie, a lze jí nejlépe dosáhnout tím, že budeme vůči Turecku zároveň spravedliví a pevní, čímž si udržíme svou důvěryhodnost a sílu podmíněnosti při úsilí o vedení reforem zaměřených na základní svobody v Turecku. V tomto obrovském úsilí budu dále spoléhat na vaši silnou podporu. Ta je nezbytná pro konečný úspěch tohoto projektu.

**Předsedající.** - Rozprava je ukončena.

#### ***Písemná prohlášení (Článek 149)***

**Kristiina Ojula (ALDE), písemně.** - (ET) Paní předsedající, zpráva o vývoji v Turecku, vypracovaná Evropskou komisí v roce 2009, označuje provedení ústavní reformy za významnou výzvu při pokračování procesu demokratizace. Zpráva uvádí, že navzdory zřetelné podpoře vlády ze strany veřejnosti a velké parlamentní většině byl dosavadní pokrok v uskutečňování politické a ústavní reformy nedostatečný, protože strany nedokázaly nalézt společnou řeč. Stejně jako v ostatních demokratických státech odráží postoj tureckých politických stran přání jejich voličů. Nesmíme zapomínat, že v demokratické společnosti se strany zodpovídají především svým voličům, a v Turecku musí Evropská unie zaměřit svou pozornost na vývoj mezi obyvatelstvem. Musíme být velmi obezřetní a nezaujímat pouze didaktický postoj při usměrňování procesu demokratizace v Turecku. Úspěšné provedení žádoucích reforem vyžaduje podporu veřejnosti, pro niž je zapotřebí většího obecného povědomí, jakož i vědomí významu reforem a důvodů, proč jsou prováděny. Reformy, které byly provedeny shora, nepovedou k požadovaným výsledkům, pokud bude existovat pocit, že představují nebezpečí pro vnitřní stabilitu Turecka. Tlak na tureckou vládu, aby urychlila reformy, jež nemají podporu veřejnosti, by mohl neúmyslně vést k rozkvětu separatismu či náboženské nevráživosti. Doufám, že Rada a Komise spolu s tureckou vládou vyvinou úsilí směřující k provedení opatření, jež tureckému obyvatelstvu umožní podílet se na procesu demokratizace podstatně více, než tomu bylo doposud, aby se vytvořila úrodná půda pro provádění reforem nezbytných pro vstup do EU na základě kodaňských kritérií.

**Pavel Poc (S&D), písemně.** - (CS) Přístupová jednání s kandidátskou zemí by měla mít za cíl vstup dané země do EU. V případě Turecka je situace ale mnohem složitější. Přístupová jednání jsou otevřena od 3. října 2005. Kromě samotného přistoupení mají přispět k prosazování demokracie, svobody, dodržování občanských a lidských práv v Turecku. Tohoto cíle je třeba dosahovat spíše než politickými prohlášeními legislativními úpravami v rámci harmonizace s právním řádem Evropské unie, ale především politickou a společenskou praxí vycházející z příkladu členských států. Argumenty proti vstupu na téma „evropské země“ a „islámské země“ jsou nekorektní a nesprávné. Historická příslušnost Turecka k Evropě je nezpochybnitelná. Dnes je ostatně Turecko členem Rady Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Neexistuje žádné religiózní kritérium pro hodnocení kandidátské země a naopak svoboda vyznání je jednou z hlavních evropských hodnot. Proto jedinými a rozhodujícími stanovisky pro vstup Turecka do EU musí být dodržování zásad právního státu, legislativní potvrzení občanských i menšinových práv a respektování všech členských států EU.

**Renate Sommer (PPE), písemně.** - (DE) Je dobře, že se Evropský parlament přinejmenším zabývá otázkou demokratizace v Turecku. Komise a Rada mají obecně tendenci situaci přikrášlovat – ať už je jakkoli dramatická. Nazývají to „měkkou silou“. Kam jsme se ale s touto měkkou silou dostali? Je poměrně zřejmé, že od zahájení přístupových jednání bylo v Turecku učiněno více kroků zpět než kroků správným směrem. Nyní došlo k zákazu další strany. Pokračuje však rovněž rozsáhlé omezování občanských svobod, útlak náboženských menšin, který dosahuje až k pokusům o jejich vypuzení či zničení pomocí krveprolévání, omezování svobodného přístupu k informacím a svobody tisku, jež se snaží o zničení opozičního tisku a svobodných odborů, a seznam dále pokračuje. „Pacta sunt servanda“ – to se v souvislosti s Tureckem neustále zdůrazňuje a právem. Platí to ovšem i pro Turecko! Tím, že zahájilo přístupová jednání, uzavřelo Turecko s EU dohodu, že bude dodržovat kodaňská kritéria. Pokud bude takto dále pokračovat a neplnit je, pak si bude muset položit otázku, zda se skutečně chce stát součástí Evropy. „Měkcí“ představitelé v Komisi, předsednictví Rady a Radě by měli konečně začít jednat důsledně namísto neustálého otvírání nových kapitol jednání.

## **15. Evropská strategie pro Podunají (rozprava)**

**Předsedající.** – Dalším bodem je otázka k ústnímu zodpovězení o evropské strategii pro Podunají (O-0150/2009), kterou položili Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpson, János Áder, Hannes Swoboda, Eva Lichtenberger, Michael Cramer, Saïd El Khadraoui, Mathieu Grosch, Iuliu Winkler, Victor Boștinăru, Ioan Mircea Pașcu, Marian-Jean Marinescu, Ivailo Kalfin, Norica Nicolai, Dirk Sterckx, Csaba Sándor Tabajdi, Michael Theurer, Ismail Ertug, Inés Ayala Sender, Jiří Havel, Edit Herczog, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova

Iotova, Jelko Kacin, Evgeni Kirilov, Ádám Kósa, Ioan Enciu, Eduard Kukan, Gesine Meissner, Alajos Mészáros, Nadezhda Neynsky, Katarína Neveďalová, Daciana Octavia Sárbu, Vilja Savisaar, Olga Sehnaľová, Catherine Stihler, Peter van Dalen, Louis Grech, Corina Crețu, George Sabin Cutaș, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivan, Tanja Fajon, Kinga Göncz, Antonyia Parvanova, Adina-Ioana Vălean a Rovana Plumbo Komisi.

**Silvia-Adriana Țicău, autorka.** – (RO) Chci poděkovat všem svým kolegům, kteří podpořili můj podnět uspořádat na plenárním zasedání Evropského parlamentu tuto rozpravu, po níž bude zítra následovat hlasování o společném usnesení.

Podunají má pro Evropskou unii zvláštní význam, jednak protože Dunaj protéká mnoha jejími zeměmi, jednak protože ústí přímo do Černého moře. Dunaj spojuje, přes řeku Rýn a Mohanský průplav, Severní moře a rotterdamský přístav, který je největším v Evropské unii, s Černým mořem a s přístavem Constanța, jenž je desátým největším.

Evropská rada si uvědomuje význam Podunají a v červnu 2009 požádala Komisi, aby do konce roku 2010 navrhla strategii Evropské unie pro tento region. Vyzýváme Komisi, aby co nejdříve zahájila konzultace se všemi zeměmi v povodí Dunaje a aby tato strategie byla po vzoru strategie pro region Baltského moře provázena akčním plánem a víceletým operačním programem, jež provedou všechny zúčastněné státy.

Pro rozvoj Podunají je nutný rozvoj dopravní infrastruktury a co se toho týče, mezi priority patří právě modernizace přístavů, integrace dunajských navigačních systémů, odstranění úseků s trvale sníženou průjezdností v průplavu Rýn/Máza–Mohan–Dunaj, aby se zlepšily možnosti plavby, dále zlepšení intermodality dopravy v regionu a větší propojení s Černým mořem pomocí silničních a železničních tras; mám na mysli koridory pro železniční přepravu nákladu a vysokorychlostní vlaky.

Podunají hraje významnou úlohu v diverzifikaci zdrojů dodávek energií v Evropské unii. Provádění společných projektů v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energií, investice do nových technologií a rozvoj malých a středních podniků povzbudí zelené hospodářství v celém makroregionu Podunají.

Kromě toho je důležitým nástrojem podpory hospodářského růstu v tomto regionu cestovní ruch. A v neposlední řadě k územní soudržnosti regionu přispěje rozvoj center excellence, jež budou konkurenceschopná na mezinárodní úrovni, a vědecká a kulturní spolupráce.

V Podunají a zvláště v Dunajské deltě se nachází mnoho zvláště chráněných území a zvláštních oblastí ochrany sítě Natura 2000, což jsou jedinečné a křehké ekosystémy. Ochrana životního prostředí v povodí Dunaje bude mít velký vliv na rozvoj zemědělství a venkova tohoto regionu.

Strategie pro Podunají usnadní díky koordinovanému přístupu efektivnější využívání a větší čerpání evropských finančních prostředků, přičemž strategie samozřejmě není omezena jen na to. Proto vyzýváme Komisi a členské státy, aby v roce 2010 využily přezkum finančního výhledu v polovině období a diskutovaly o budoucím finančním výhledu s ohledem na dosažení cílů strategie EU pro Podunají.

Na závěr chci říci, že Evropský parlament bude v průběhu vytváření a provádění této strategie EU pro Podunají stálým partnerem.

**Olli Rehn, člen Komise.** – Paní předsedající, chci vám poděkovat, že jste otevřela toto velice důležité téma strategie pro Podunají, a také za vaši obecnější podporu strategiím pro makroregiony v Evropě.

Komise v této souvislosti pracuje se zeměmi zapojenými do procesu podunajské spolupráce. Jsou to tyto členské státy: Německo, Rakousko, Slovensko, Česká republika, Maďarsko, Slovinsko, Bulharsko a Rumunsko. Kromě toho se účastní tyto třetí země: Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Moldavsko a Ukrajina.

Pokud jde o stav věcí v této fázi, zřídili jsme v Komisi meziútvarovou pracovní skupinu zahrnující více než 20 generálních ředitelství, aby naznačila hlavní politické priority této strategie. Současně jmenovala každá země Podunají vnitrostátní kontaktní místo a odehrála se první schůzka těchto kontaktních míst s členskými státy. Od února do června letošního roku je naplánována řada akcí, jež podnítky diskusi s příslušnými zúčastněnými stranami. První taková akce se bude konat 1. a 2. února v německém Ulmu.

Pokud jde o budoucí náplň strategie, tak bych chtěl zdůraznit, že jsme teprve na začátku celého procesu jejího vypracovávání a příprav. O obsahu strategie budou v nadcházejících měsících podrobněji diskutovat dotčené země, příslušné zúčastněné subjekty, útvary Komise a ostatní orgány EU.

Nicméně je pravděpodobné, že strategie bude spočívat na třech základních pilířích, jinými slovy na třech širších oblastech politických priorit: Za prvé je to zlepšení propojení a ekologicky udržitelných komunikačních systémů; za druhé ochrana životního prostředí, zachování vodních zdrojů a zdokonalení činností k předcházení rizikům; a za třetí posílení sociálně ekonomického, lidského a institucionálního rozvoje. Tyto tři pilíře budou obnášet množství konkrétních opatření, založených na příspěvcích členských států, zúčastněných subjektů a na příspěvcích od Komise.

Na závěr mi dovoluji se zmínit o příštích krocích. Od této chvíle až do června budeme pokračovat ve shromažďování nápadů a návrhů členských států, zúčastněných subjektů a ostatních stran, jež mají na věci zájem, prostřednictvím dokumentů o postoji, schůzí, konferencí a také veřejných konzultací pořádaných na internetu. Poté Komise nápady do září uspořádá podle jejich priority a připraví návrh sdělení o strategii a akční plán, jenž s ní bude spojen. A nakonec, do prosince, připraví přijetí těchto dokumentů. Takže příštím rokem – 2011 – začneme se zaváděním systémů řízení a konkrétním prováděním opatření a projektů, jež už budou v této době naplánovány a schváleny.

Děkuji za pozornost. Těším se na vaše připomínky v této rozpravě.

**Marian-Jean Marinescu, jménem skupiny PPE.** – (RO) Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů přisuzuje strategii pro Podunají zvláštní význam. Průplav Rýn–Mohan–Dunaj je mostem mezi východem a západem, mezi Severním a Černým mořem. Má přímou souvislost se zajištěním dodávek energie, poskytuje spojení s Asií po Černém moři a také spojení se Středozemním mořem.

Proto jsme pro to, aby byla strategie pro Podunají letos navržena, tak jak se k tomu Komise zavázala. Těší mě, že pan komisař Rehn byl znovu jmenován, a chceme, aby tato strategie spolu se zvláštním akčním plánem byla schválena nejpozději začátkem roku 2011.

Z hlavních priorit, jež je třeba sledovat, se zmíním o těchto: zajištění způsobilosti celé vodní cesty k plavbě, především spojnice mezi Dunajem a Rýnem, a standardizace plavebních systémů, modernizace říčních přístavů a rozvoj přidružených infrastruktur v integrované multimodální systémy, účinné využívání energetického potenciálu Dunaje, vytváření zavlažovacích systémů s cílem zabránit dezertifikaci a zavedení integrovaného systému pro sledování úrovně vodní hladiny, jehož cílem bude zlepšit předpovídání záplav, sucha či znečištění, a možnosti, jak jim zabránit, i možnosti zásahu v případě, že k nim dojde.

Je zapotřebí postupovat koordinovaně, protože kdyby se jen jediný stát v povodí Dunaje nezapojil, mohlo by to zablokovat celý proces. Také je zapotřebí finančních zdrojů. Proto doufám, že se nová Evropská komise bude touto záležitostí zabývat a nebude se vyhýbat financování spočívajícímu na partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem.

Rumunskem protéká ze všech států ležících na Dunaji nejdelší část této řeky. Proto podporuje co nejrychlejší vypracování této strategie, která zlepší využívání potenciálu řeky, jež je pro celou Evropu tak důležitá.

**Constanze Angela Krehl, jménem skupiny S&D.** – (DE) Paní předsedající, skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu podporuje tuto iniciativu k vytvoření strategie pro Podunají. Je to pro nás významný projekt, mimo jiné protože ukázkovým způsobem posílí územní soudržnost, jež byla poprvé začleněna v Lisabonské smlouvě, a také protože může přinést příležitost přesně vysvětlit, co pod pojmem územní soudržnost máme na mysli. Doufám, že když pan Rehn řekl, že hovořil s mnoha partnery, měl na mysli i to, že Evropský parlament bude do vytváření společné strategie pro Podunají řádně zapojen. Bohužel jsem v jeho projevu slova „Evropský parlament“ neslyšela, nicméně my se této diskuse řádně zúčastníme. Těší mě, že dnes zde v plénu vedeme první důležitou rozpravu.

Kromě územní soudržnosti je rovněž důležité objasnit, že součástí této strategie je přeshraniční spolupráce, již jsme vždy povzbuzovali, v rámci politiky soudržnosti podporovali a kterou jsme vlastně již chtěli v tomto období financování posílit. Doufám, že se to v několika příštích letech bude dařit ještě lépe, také v souvislosti se strategií pro Podunají.

Chtěla bych zdůraznit, že touto strategií pro Podunají získáme evropskou přidanou hodnotu, která bude skutečně konkrétní, zvláště pro občany žijící v tomto regionu. Proto by měli být do jejího vytváření přímo zapojeni a měli by dostat příležitost přímo se tohoto evropského projektu účastnit. Snažně prosím, nepřetěžujme strategii příliš mnoha prioritami, ale soustředme se na to, čeho chceme dosáhnout. Podle mého názoru je velmi důležité, abychom účinněji využívali stávající zdroje a vybudovali nebo rozšířili například systémy varování a upravili je tak, aby vhodným způsobem varovaly před přírodními katastrofami,

jako jsou záplavy, a rovněž aby reagovaly například v případě průmyslových nehod, v jejichž důsledku dochází ke znečištění Podunají a sousedních regionů. Jsou zde oblasti, v nichž je třeba přijímat společná opatření.

Úspěšná strategie pro Podunají a úspěšné projekty v tomto regionu se rovněž mohou stát vzorem pro ostatní regiony. Aniž bychom museli vždy okamžitě vymýšlet novou strategii, můžeme tento projekt použít jako příklad řešení problémů v rámci přeshraniční spolupráce a také – pokud se nám podaří do této strategie opravdu zapojit třetí země – provádění politiky sousedství, jež je důležitá pro nás všechny v Evropské unii, a měla by být podporována.

**Michael Theurer, jménem skupiny ALDE.** – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, význam Podunají je patrný z pouhé skutečnosti, že v něm žije 80 milionů lidí v šesti členských státech EU a ve čtyřech sousedních zemích. V Černém lese – 100 km odtud vzdušnou čarou – Dunaj pramení a pak teče do delty a ústí do Černého moře. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu proto tuto výzvu k vytvoření strategie pro Podunají podporuje, a my jako Evropský parlament rovněž dnes večer činíme důležitý krok tím, že máme záležitost strategie Podunají na pořadu jednání.

Dvacet let po pádu Železné opony a po ukončení rozdělení Evropy je Dunaj opět symbolem sjednocování. Dunaj spojuje EU od jejího zakládajícího člena, Německa, přes Rakousko, které se k EU připojilo roku 1995, až po nové členské státy střední a východní Evropy, jež přistoupily roku 2004, se sousedními zeměmi, jako je kandidátská země Chorvatsko, a také s ostatními sousedními státy, jež mají o přistoupení zájem. Proto lze podél Dunaje vidět, jak se nám Evropa, skoro před očima, znovu sjednocuje.

Dámy a pánové, nyní musíme přijmout vhodná opatření, aby se strategie pro Podunají stala také prioritou regionální politiky v novém období financování – skupina ALDE tomu přisuzuje velký význam. Existuje mnoho způsobů, jak si s tím poradit. Jednou z možností je, aby malé a střední podniky uzavíraly více vzájemných partnerství.

Samozřejmě existují další důležité úkoly v oblasti infrastruktury. Ta je pro skupinu ALDE zvláště významná, protože v důsledku rozdělení Evropy byla historická dopravní spojení přerušena a dosud nebyla modernizována. Rozvoj Dunaje jako vnitrozemské vodní cesty, modernizace a zlepšení stavu přístavů, plavebních komor a splavnosti poskytne prostor způsobu dopravy, který je šetrný vůči životnímu prostředí. Mnohé je nicméně ještě třeba učinit v rámci silniční a železniční sítě. Zvláště důležité také je, abychom zapojili obce, města, oblasti a občany.

**Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE.** – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, rozvojovou strategii pro Podunají je třeba přivítat. Je také velice důležitá. Rovněž je velice ambiciózním úkolem, který nelze srovnávat s ničím, co jsme dříve udělali v souvislosti s regionálním rozvojem. Dunaj není jen vodní cesta, není to jen trasa. Dunaj je přírodní klenot. Víím, že mnozí z vás to slyší neradi, ale je to právě toto hledisko – že to je přírodní klenot –, díky němuž má tato oblast potenciál udržitelného a moderního cestovního ruchu, který mohou v regionu s mimořádně pozitivním vlivem rozvíjet malé a střední podniky, zejména v okolí Dunajské delty, ale i podél jiných přitažlivých úseků řeky.

Dunaj má jako řeka velmi zvláštní rysy – což je jistě zřejmé –, které jsou zvláště citlivé vůči lidským zásahům. Důkaz toho jsme již dostali v souvislosti s projektem elektrárny Gabčíkovo. Škody způsobené tímto projektem jsou dodnes patrné, a jen díky mimořádnému úsilí místních obyvatel a občanů se podařilo zabránit škodám ještě větším, k nimž by došlo v důsledku pokračování výstavby tohoto řetězce elektráren. Projekt způsobil pokles hladiny podzemních vod, což má nedožrnné následky pro zemědělství. Můj kolega se oprávněně zmínil o silném propojení podloží Dunaje s podzemní vodou v oblasti. Měli bychom tomu v této souvislosti věnovat zvláštní pozornost.

Můžeme si z těchto událostí vzít ponaučení: Dunaj – a vlastně každá řeka – je tepnou, jejíž život potřebuje ochranu a pozornost a k níž musíme přistupovat udržitelným způsobem. Neznamená to jen, že nebudeme do přírodních oblastí nezodpovědně vjíždět s bagry, ale také to, že budeme řeku prostě brát vážně, využívat ji k plavbě, ale přizpůsobovat lodí řece a nikoli řeku lodím. Když chcete zahájit velký projekt, nekoupíte napřed nábytek, kolem něhož byste pak postavili dům. Právě takto musíme přistupovat k Dunaji. Udržitelnost a ohleduplnost vůči přírodnímu prostředí zde mají nejvyšší význam. Neopakujme minulé chyby!

**Oldřich Vlasák, jménem skupiny ECR.** – Podunajská oblast je velmi specifickým a nesporně obrovským teritoriím. Jak všichni víme, Dunaj je po Volze druhá nejdelší řeka v Evropě, která protéká nebo tvoří státní hranici celkem deseti zemí a jejíž povodí zasahuje do devatenácti evropských států. Je proto zcela jistě dobře, že je této oblasti věnována specifická pozornost. Myslím si však, že bychom se zde na půdě Evropského

parlamentu neměli pokoušet konkrétní podobu podunajské strategie přímo ovlivňovat. Dobrá makroregionální strategie musí být definována zdola, evropské instituce by měly pouze vytvářet rámec, usnadňovat komunikaci na mezivládní úrovni a podporovat aktéry metodologicky, přehledy dat apod. Komise by podle mého názoru neměla makroregionální strategii psát, ale moderovat její vznik, neboť obsah musí být definován na úrovni členských států, regionů a jednotlivých měst a obcí.

Dále jsem přesvědčen, že jakkoli by měla být podunajská strategie orientována do budoucnosti, nemůžeme se při její implementaci vyhnout dědictví minulosti. Je potřeba si uvědomit, že Dunaj během studené války, např. v tehdejší Československu, tvořil samostatnou hranici mezi východem a západem. Prvek rozdělené Evropy v povodí Dunaje přetrvává a ve skutečnosti limituje evropské integrační trendy. Proto by se tomuto problému měla strategie věnovat. Rozvojový potenciál Dunaje nemůže být plně využit, pokud zde přetrvávají nepropojené dopravní sítě mezinárodní, meziregionální a místní, pokud zde chybí hlubší spolupráce v územním plánování a strategickém plánování rozvoje, pokud zde jsou mentální bariéry. Minulost musí být vyřešena, pokud se máme efektivněji posunout vpřed.

Je dobře, že v souvislosti s makroregionálními strategiemi nehovoříme o správních jednotkách, o jednotlivých státech nebo územních celcích NUTS a krajích, ale o území uvnitř Evropy. Tento náš přístup nevyžaduje pouze změnu technologie či metody provádění politiky soudržnosti, ale mnohem více změnu filozofie. Je totiž třeba skutečně prosazovat správu věcí veřejných na více úrovních, abychom vyřešili problémy území bez ohledu na administrativní bariéry. Makroregionální strategie představují cestu do budoucna, jsou do značné míry ojedinělým projektem, který dosud neměl v Evropské unii obdoby. Jejich cílem je zajistit spolupráci členských zemí, krajských a místních samospráv a dalších relevantních hráčů na partnerském principu a to tak, aby bylo možné řešit jejich problémy.

**Jaromír Kohlíček**, jménem skupiny GUE/NGL. – Milé kolegyně, vážení kolegové, před pěti lety vystoupil při diskuzi ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jeden z nových poslanců Evropského parlamentu, tedy já, a oznámil ostatním velké tajemství: nejdelší řekou Evropské unie je Dunaj. Od té doby již moji kolegové nejsou tímto tvrzením překvapováni a já jsem velmi rád, že jako jeden z iniciátorů mohu podpořit zahájení práce na strategii rozvoje v povodí Dunaje. Samozřejmě tato strategie musí zahrnovat řadu aspektů a právě aspekty spojené s životním prostředím a jeho ochranou, udržitelným ekonomickým rozvojem a rozvojem dopravní infrastruktury logicky vyžadují zapojení všech zemí, které v tomto území využívají vodních zdrojů. Je úplně jedno, jestli to země Evropské unie nebo naši sousedé. Dosud jen minimálně využívaný dopravní potenciál i ostatní možnosti rozvoje vyžadují urychlený rozjezd celého projektu. Proto plně podporuji relativně krátký termín stanovený usnesením Evropské komise a těším se, že strategie rozvoje v povodí Dunaje bude již od příštího roku jedním z významných rozvojových plánů Evropské unie. Skupina GUE/NGL plně podporuje záměry naznačené usnesením a podpoří je samozřejmě i v hlasování.

**Jaroslav Paška**, jménem skupiny EFD. – (SK) Podle závěrů Evropské rady z června 2009 zahájila Evropská komise práci na přípravě strategie Evropské unie pro Podunají, která má zlepšit spolupráci mezi státy v povodí Dunaje a napomoci ke zvýšení dynamiky hospodářského a sociálního rozvoje tohoto regionu.

Navrhovaná strategie má vytvořit základ pro koordinaci činností zúčastněných zemí v rámci současných programů Evropské unie, bez dodatečných nároků na zvláštní financování, orgány či právní předpisy. Evropská komise poskytne technickou a koordinační podporu. V projektu se počítá s vytvořením prostoru ke spolupráci také se státy, které nejsou členy Evropské unie.

Dámy a pánové, chtěl bych iniciativu Evropské rady směřující k vytvoření strategie Evropské unie pro Podunají ocenit a vyjádřit jí podporu. Jsem přesvědčen, že taková koordinovaná mezinárodní spolupráce umožní účinnější ochranu ekosystémů Dunaje, které pak budou chránit všechny země, jimiž řeka protéká, společně. Vždyť na čistotě Dunaje závisí kvalita pitné vody pro miliony Evropanů. Proto je samozřejmé, že ochrana vodního toku a jeho širokého okolí před znečišťováním by měla být jedním z hlavních pilířů nadstandardní spolupráce zúčastněných zemí.

Dalším ambiciózním cílem strategie pro Podunají je dobudování dunajské vodní cesty podle parametrů schválených Dunajskou komisí. Dopravní koridor z východu na západ by tak získal nový významný hospodářský rozměr a umožnil by splavnit i větší přítoky Dunaje. Takový nový impuls hospodářského růstu přinese i množství pracovních příležitostí.

V době, kdy Evropa hledá obnovitelné, ekologicky čisté zdroje energie, nabízí řeka Dunaj mohutný, nevyčerpatelný zdroj takové energie. Je potřeba jenom oprášit některé plány vodních elektráren, posoudit je z hlediska vlivů na životní prostředí a efektivitu návratnosti a provést je.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že myšlenka vypracovat společnou strategii Evropské unie pro Podunají je dobrá a zaslouží si naši politickou podporu.

**Csanád Szegedi (NI).** – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové, Dunaj patří k největším ekologickým koridorům Maďarska a Evropské unie; je to sedmý panevropský koridor. Řeka Dunaj tedy hraje klíčovou úlohu a strana Jobbik podporuje mezinárodní závazky, které dříve učinila Maďarská republika s cílem realizovat tento projekt, jež Evropská komise označila za vysoce prioritní, do roku 2020. Tento rozvoj velice dobře zapadá do koncepce mořských dálnic, která byla začleněna rovněž do bílé knihy EU o dopravní politice. Nicméně bych chtěl své kolegy upozornit na skutečnost, že Hnutí za lepší Maďarsko (Jobbik) na rozdíl od ostatních tento projekt nepodporuje kvůli zisku. Chceme, aby během jeho provádění byly dodržovány veškeré ekologické normy, a tudíž aby byla zajištěna optimální šířka koryta Dunaje a potřebný průtok pro plavbu. Takto bychom se vyvarovali poškození vodní základny a přírodního bohatství podél Dunaje. Jsme přesvědčeni, že jediný způsob, jak učinit Podunají stabilním evropským regionem, je zrušit Benešovy dekrety, které diskriminují německé, rakouské a maďarské občany. Děkuji za pozornost.

**Lambert van Nistelrooij (PPE).** – (NL) Paní předsedající, občas se naskytne příležitost razit novou cestu – také v evropských politikách. Až doposud – buďme upřímní – členské státy velice jasně určovaly priority pro svá vlastní území. Jsem Nizozemec. Žiji právě na opačné straně, dolů po proudu Rýna a Másy, a můj bratr má mléčnou farmu v oblasti, jež byla vyhlášena za protipovodňovou zadržovací nádrž pro případy, kdy je vody příliš mnoho. Jak může dojít k tomu, že je vody příliš mnoho? Jedním důvodem je samozřejmě déšť, ale dalším důvodem je to, že v nádrži na horním toku nebyla přijata žádná opatření k dočasnému zadržení vody. Zemědělský statek mého bratra se tedy nachází v ohrožené oblasti.

Tím chci říci, že vyvstává zásadní otázka, zda jsme schopni spolupracovat na zhmotnění nového cíle, který stanoví Lisabonská smlouva – územního rozměru. K tomu je zapotřebí usilovat o uzavření vzájemných dohod v celé oblasti povodí, zavést do těchto programů některé naše vlastní názory, pokud jde o dopravu, ekologii a hospodářství, a některé z problémů řešit společně. Víím to, protože jsme tento přístup společně krok za krokem uplatnili na druhé straně Evropy. V této souvislosti nic není zadarmo, a takové zapojení se musí uskutečnit opravdu přístupem „zdola nahoru“. Proto souhlasím s tímto usnesením. Pokoušíme se v něm společně vyřešit správní záležitosti související s tímto obecným přístupem a vyzýváme Komisi, aby se k nám přidala. Souhlasím s paní Krehlovou ze skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, že bychom neměli všechny své politiky pro tento velký region sázet na jednu kartu. Místo toho bychom měli mít odvahu vybrat řadu záležitostí, které se lépe řeší na této evropské územní úrovni. Upřímně tuto iniciativu podporuji, a proto s velkým zájmem očekávám příslušný dokument Komise.

**Inés Ayala Sender (S&D).** – (ES) Chci poděkovat paní Ťicauové, že v září 2008 uspořádala výpravu delegace Výboru pro dopravu a cestovní ruch podél Dunaje a také návštěvu ústí řeky, delty, kde Dunaj vtéká do Černého moře.

V důsledku na mě velmi zapůsobila historie a nezměrný potenciál této obzvláště evropské řeky, v jejímž povodí se nachází deset zemí, z nichž šest již je v Evropské unii, a ostatní jsou sousední a kandidátské země.

Také na mě zapůsobily velké odlišnosti a různé úhly pohledu na tuto řeku mezi podunajskými členskými státy. Některé ji chápou jako opravdový klenot, jímž bude, až dosáhne nejvyšší úrovně prosperity a rozvoje na svých březích. Tyto země se musí vrátit ke kořenům řeky, která byla spravována po staletí. Musím říci, že jsem byla zdrcená, když jsem viděla kolonie ptáků žijících na řece, kteří kousek po kousku – právě kvůli obnově, kvůli zpátečnickým krokům – přicházeli o svá stanoviště na Dunaji, kdysi nohama šplouchali ve vodě, a dnes nemají kde.

Jiné státy řeku po mnoha letech opožděného vývoje vidí právě jako příslib rozvoje a zdroje blahobytu, spojení a energie. Kromě toho dnes mají svá práva, poté co mnoho let vnímaly řeku jako symbol nedorozumění, blokády, nedostatečného vývoje nebo dokonce konfliktu. Souhlasím s nimi, že je naléhavě třeba okamžitě a ve velkém rozsahu obnovit Dunaj jako vodní cestu pro trvale udržitelnou dopravu – existuje program Marco Polo, který je stále využíván příliš špatně – nebo jako zdroj jedinečného rozvoje cestovního ruchu – protože krajina zde je obdivuhodná – a nebo jako zdroj obnovitelné energie.

Ti z nás, kteří nemají to štěstí mít takové evropské a nadnárodní řeky, protože žijí na poloostrově, v rohu Evropské unie – i když máme řeky spojující Portugalsko a Španělsko a jejich společné a nadnárodní řízení je příkladem evropského rozměru –, skutečně vnímají možnosti Dunaje se závisť.

Ukažme proto svou naprostou podporu potřebě této naléhavé strategie pro Podunají, aby byla Evropa úplnější, jednotnější a udržitelnější.

**Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE).** – (BG) Děkuji vám, paní předsedající, strategie pro Podunají může přinést potenciál pro účinné provádění politiky soudržnosti v tomto zeměpisném regionu. Členské státy se na ní podílejí a předloží k ní do konce tohoto měsíce návrhy. Nicméně kolik jich o ní diskutovalo veřejně? Kolik států zahájilo proces veřejných konzultací?

Chci zvláště zdůraznit klíčovou úlohu, jakou by při vytváření této strategie měly hrát regiony a města podél Dunaje. Mám na mysli místní vládní agentury, nevládní organizace, podniky a běžné občany. Jejich zapojení může zaručit, že strategie splní příslušné požadavky, vyřeší problémy a přispěje k rozvoji měst a vesnic i makroregionu jako celku. Jsem přesvědčena, že jim Evropská komise dá příležitost zapojit se do tohoto procesu navrhování strategie.

Chtěla bych upozornit na nebezpečí, že se schůze, konference a informace v nejširším slova smyslu po zapojení zaměří na několik největších měst, zatímco ostatní zůstanou mimo dění. Nyní se mohou závčas zamyslet nad svým postavením a zúčastnit se rozhodování o záležitostech, jež se jich týkají. I menší města a vesnice budou moci nastínit svá opatření ke změně, určit podmínky a zdroje a přispět k dosažení cílů.

Velká pozornost, jež se strategii věnuje, usnadní rozsáhlý, intenzivní a souběžný rozvoj v různých odvětvích, což je také podmínkou rychlého růstu s vysokou kvalitou. Toto musí být konečným cílem strategie pro Podunají, protože v oblasti na dolním toku Dunaje se nacházejí nejchudší regiony Evropské unie. V Evropském roce boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení musíme dát najevo, že potírání chudoby a nerovnosti v Podunají je výzvou, kterou tato strategie musí řešit. Situace v chudších regionech a nerovnosti co do příležitostí i zdrojů rovněž poukazují na význam investic. Měli bychom popřemýšlet o zřízení zvláštní evropské banky určené pro dotčené země v Podunají.

**Hans-Peter Martin (NI).** – (DE) Paní předsedající, stejně jako pan Theurer, který právě hovořil, i já pocházím z oblasti evropského rozvoje. Jsme sice Porýňané, nicméně máme na Dunaji velký zájem, přestože teče směrem, s nímž mají naše životní cesty poměrně málo co do činění.

Na tomto místě bych vás chtěl požádat, abyste strategii pro Podunají nechápali jen způsobem, jaký již nastínilo ve svých projevech mnoho řečníků, ale i jako příležitost ke kulturní integraci. Právě na příkladu Dunaje mohou zejména mladí lidé pochopit, jak lze překonat chybně chápaný nacionalismus, jak lze toto obrovské kulturní bohatství – ať jde o nositele Nobelovy ceny za literaturu nebo o slavné avantgardní hudební akce od festivalu v Donaueschingenu až k deltě – pojmout a porozumět mu. Prosím vás – v tomto raném stadiu si ještě lze přát něco víc –, abyste do této strategie jako celku začlenili také kulturní identitu a soudržnost, zejména v zájmu mladých lidí.

**Evgeni Kirilov (S&D).** – Paní předsedající, rozhodně podporuji vypracování této strategie EU pro Podunají. Řeka Dunaj z historického hlediska spojuje západní Evropu s východní Evropou a příslušnost k Podunají mezi lidmi rozvinula smysl pro pospolitost. Můžeme říci, že to usnadňovalo kulturní a hospodářskou spolupráci dávno před tím, než vznikla myšlenka evropské integrace.

Tato strategie je příležitostí, jak proměnit cenné principy solidarity a spolupráce ve skutky. Dokument by měl vycházet z přístupu „zdola nahoru“, jak již uvedli někteří kolegové i paní Hyusmenova. Jeho priority by měly vzejít z podunajských obcí, okresů a měst a je velice důležité, aby regionální orgány a občanská společnost tuto strategii uznávaly jako svůj nástroj lepší spolupráce a koordinace. Je tedy třeba, aby tento proces skutečně přijaly za svůj.

Země ležící v Podunají se vypořádávají s podobnými problémy v oblasti životního prostředí a infrastruktury. Usilují o výrazný sociálně ekonomický rozvoj a o zvýšení životní úrovně svých občanů. Jsem přesvědčen, že strategie pro Podunají přispěje k dosažení těchto cílů a bude společné problémy řešit za pomoci efektivnějšího a účinnějšího využívání dostupných finančních prostředků, že usnadní realizaci společných projektů a že z jejich výsledků budou mít evropští občané prospěch.

Také souhlasím s tím, že je zapotřebí společného přístupu, který nebude mít příliš mnoho priorit. Strategie pro Podunají bude vynikajícím nástrojem k podstatnému zlepšení přeshraniční spolupráce v tomto regionu, a jsem přesvědčen a doufám, že Komise udělá vše pro to, aby plně podpořila její provedení, včetně toho, že vyčlení další finanční zdroje.

**János Áder (PPE).** – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové, politici často citují přísloví, že Zemi jsme nezdědili po předcích, ale půjčujeme si ji od svých dětí. Máme odpovědnost za to, aby naše děti, vnoučata a pravnoučata mohly dýchat čistý vzduch a pít čistou vodu. Pod řečištěm Dunaje se nachází obrovský zdroj sladké vody. Mojí prioritou a prioritou Maďarska je chránit tuto sladkou vodu před všemi formami znečištění.

Témata jako doprava, cestovní ruch, kultura či ochrana našeho dědictví jsou důležitá, ale teprve po ochraně našich zdrojů vody. Nevím, zda bude naše iniciativa pro Podunají, o níž nyní jednáme, úspěšná, či nikoli. Spíše zde souhlasíme se zásadami a záležitostmi, které jsou samozřejmé. Jak však všichni víme, záleží na podrobnostech. Proto bych chtěl, aby bylo naprosto jasné, pokud od zásad přejdeme k diskusi o podrobnostech, že je zde jedna zásada, které se nikdy nevzdám. Existuje jen jediný způsob zásahu, pokud hovoříme o Dunaji, jen jediný způsob investic a jediný způsob rozvoje, který je přijatelný, což je podle mého názoru ten, který neohrozí naše zásobování pitnou vodou. Rád bych se chtěl bez uzardění podívat do očí svým dětem a vnoučatům a říci jim, že jsme dokázali ochránit Dunaj tak, jak jsme jej zdědili, a totéž platí i pro ostatní evropské řeky, jako je Tisa. Nezničili jsme ji; a i oni je mohou bez problémů využívat.

**Nadezhda Neynsky (PPE).** – (BG) Paní předsedající, chtěla bych svůj projev začít prohlášením zvláštního koordinátora Paktu stability Erharda Buseka, který kdysi řekl – cituji zpaměti: „Nemůžeme dovolit žádnému občanovi, který žije na březích Dunaje, aby si pěstoval provincialismus.“ Faktem je, že od té doby již uplynulo hodně času, a evropská strategie pro Podunají je dosud ve fázi zpracovávání, přičemž se dosud velice málo ví o jejím současném stavu.

Cílem strategie pro Podunají je, aby se obce, regiony a země podél Dunaje rozvíjely společně. Tato iniciativa zahrnuje 14 zemí s více než 200 miliony obyvatel. Tyto země se však liší ve stupni svého hospodářského vývoje. Státy na dolním toku Dunaje mají nejslabší hospodářské postavení. Dovolte mi prosím, abych upozornila na tři záležitosti, jež jsou zásadní pro mou zemi, Bulharsko, a které podle našeho názoru musí být řešeny společně s obnovou: Jsou to opatření v souvislosti s mosty a rozšíření bulharských silnic Bjala–Ruse a Ruse–Šumen.

Na bulharské části řeky je jediný most spojující oba břehy Dunaje – města Vidin a Silistru – a obce v této oblasti jsou snad nejméně hospodářsky vyspělé, když vyloučíme města v regionu Ruse. Je to celkem 39 obcí, které se nacházejí na periferii, a řeka Dunaj pro ně dosud představuje spíše nepřekonatelnou překážku než příležitost. Pro srovnání – jenom v Budapešti je devět mostů spojujících oba břehy Dunaje, zatímco v celém Bulharsku je jeden jediný most. Z této analýzy vychází návrh na provedení projektu, který předložili starostové bulharských obcí v Podunají, jehož cílem je vytvořit panoramatickou trasu mezi městy ležícími na březích této řeky. Na tento projekt již byli upozorněni ministři regionálního rozvoje. Druhá záležitost souvisí s řešením geoeologických problémů podél Dunaje a s čistotou vody. Děkuji.

**Olga Sehnalová (S&D).** – (CS) Evropská strategie pro dunajský region je důležitá pro rozvoj území celého dunajského povodí. Společných témat je velmi mnoho. Chtěla bych zde upozornit pouze na několik z nich, které jsou významné i pro země spadající do širšího pojetí dunajského regionu, jako je např. Česká republika. Jedním z nich je oblast vodního hospodářství včetně problematiky protipovodňové ochrany. Ničivé povodně se v tomto území vyskytují opakovaně, proto je integrovaný přístup v dané oblasti nezbytný.

Dalším tématem jsou velké investiční aktivity, které by měly zajistit lepší dopravní propojení v území i jeho napojení na sousední regiony. V připravované revizi sítě TEN-T by bylo vhodné zohlednit i tento makroregionální aspekt. Jednotlivé projekty by si neměly konkurovat. Musí být jednoznačně určeny priority, projekty by měly mít udržitelný charakter šetrný k životnímu prostředí a jasnou podporu místní a regionální samosprávy i veřejnosti. Nikoliv izolované akce, ale spolupráce v území s nadregionální perspektivou může zajistit udržitelný rozvoj dunajského regionu do budoucna. Evropská strategie pro dunajský region může být současně i dobře srozumitelným a stabilizujícím rozvojovým rámcem jak pro členské země, tak pro země, které stojí mimo Evropskou unii, avšak mají snahu spolupracovat, ať již jako země kandidátské nebo na základě politiky sousedství.

**Franz Obermayr (NI).** – (DE) Paní předsedající, strategie pro Podunají patří k nejdůležitějším projektům současné regionální politiky, protože Dunaj byl vždy tepnou spojující různé země střední a východní Evropy, která byla již v historii základnou pro hospodářskou spolupráci i kulturní výměnu. Mám na mysli také pozitivní výsledky bývalé rakousko-uherské monarchie.

Co očekáváme? Očekáváme od tohoto projektu velmi mnoho, včetně vývoje mobility, která bude šetrná vůči životnímu prostředí, přechodu ze silnic na lodě a přesunu přepravy nákladu na železnice, modernizace a seskupení průmyslových struktur na vhodných místech, spolupráce v záležitostech životního prostředí a cestovního ruchu – zvláště žádoucí je ekoturistika – a samozřejmě upřednostnění výzkumu a vývoje a mnoho dalšího. Očekávám však také účinné využívání finančních i lidských zdrojů. Je třeba shromáždit a spojit cenné zkušenosti a znalosti lidí v tomto regionu. Očekávám zlepšení kvality života a mnoho dobrých a inspirativních nápadů.



**Eduard Kukan (PPE).** – (SK) Jako slovenský poslanec tohoto Parlamentu chci přivítat iniciativu na vypracování, přijetí a provedení Evropské strategie pro Podunají. Věřím, že tento projekt přispěje k jeho aktivnějšímu rozvoji. Rovněž jsem rád, že byla tato strategie zařazena do osmnáctiměsíčního programu budoucích předsednictví Evropské unie. Doufám, že se v následujícím období stane jednou ze skutečných priorit.

Rovněž jsem přesvědčen o tom, že tento projekt bude přínosem pro rozvoj dopravy, že přispěje k ochraně životního prostředí a že se stane vhodnou platformou pro užší spolupráci zúčastněných regionů v mnoha oblastech. Zároveň bych však chtěl upozornit na to, že by se při vypracovávání této strategie měl klást větší důraz na ochranu životního prostředí a především na ochranu pitné vody. Zřejmě už v blízké budoucnosti budou mít právě zásoby pitné vody obrovský strategický význam, a to nejen z místního, ale i z celoevropského hlediska.

V této souvislosti by měla budoucí strategie věnovat pozornost zkvalitnění zásob podzemní pitné vody a odstraňování znečištění Dunaje. Také bych chtěl vyjádřit svou podporu tomu, aby byly do tohoto projektu zapojeny některé země, jež nejsou členskými státy Evropské unie, konkrétně Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina a Černá Hora a další dva státy. Doufám, že tento projekt přispěje ke zlepšení spolupráce mezi Unií a zeměmi v tomto regionu.

Na závěr bych chtěl vyzvat Komisi, aby k vypracovávání této strategie přistupovala s nejvyšší zodpovědností a vybudovala ji na realistických cílech a prostředcích, tím spíše, že očekávání některých zemí jsou nyní nerealistická.

**Zigmantas Balčytis (S&D).** – Paní předsedající, velice vítám úsilí svých kolegů, kteří kladou důraz na strategii pro Podunají.

Pocházím z Litvy a velice dobře vím, že členské státy nemohou dosáhnout podstatného pokroku samy, pokud jde o hospodářský rozvoj, ochranu životního prostředí, udržitelnou dopravu a cestovní ruch, energii ani mnoho dalších oblastí. Jsem přesvědčen, že regionální strategie mohou být účinnější a že by měly být podporovány, protože členské státy pak jednájí ve společném zájmu.

Přeji svým kolegům odhodlání dosáhnout cílů a věřím, že nová Komise bude jejich hlasu naslouchat, zejména protože udržitelný regionální rozvoj patří k nejvyšším prioritám programu Komise.

**Miroslav Mikolášik (PPE).** – (SK) Podunají je už tradičně makroregionem s velkým hospodářským, sociálním a kulturním potenciálem a jeho integraci a trvale udržitelný hospodářský rozvoj je třeba systematicky a efektivně prohlubovat. Proto vítám a podporuji kroky, které vedou k vypracování soudržné a komplexní strategie pro Podunají na evropské úrovni.

Věřím, že obsah strategie pro Podunají bude opravdu výsledkem odborných diskusí založených na spravedlivém přístupu ke všem partnerům, kdy žádný členský stát nebo skupina států nezíská nadstandardní výhody a zacházení.

Za klíčové oblasti považují dopravní infrastrukturu, trvale udržitelné hospodářství a ochranu životního prostředí. Dunajská vodní cesta by měla jako celoevropská dopravní tepna vytvořit základ sítě dopravních koridorů pro všechny druhy dopravy. To by nejen ulehčilo silniční dopravě, ale současně by to přispělo k trendu jejího nahrazování lodní dopravou, která je méně náročná z hlediska životního prostředí i hospodářství.

Aby se stal Dunaj hybnou silou hospodářského rozvoje, bude třeba splavnit některé jeho přítoky a dobudovat napojení na ostatní hlavní dopravní koridory. Rozvoj infrastruktury by měl vést k překonání izolace příhraničních regionů, podpořit malé a střední podniky a přispět i k rozvoji sociální oblasti.

Při vytváření strategie však nesmíme zapomínat ani na otázku bezpečnosti dopravy, bezpečnost z hlediska životního prostředí, na ochranu před povodněmi a na boj proti přeshraniční trestné činnosti. Větší propojení se zeměmi, které nejsou součástí prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, nesmí usnadňovat cestu přílivu mezinárodního zločinu ani pašování či obchod s lidmi. Rád bych také zdůraznil, že při provádění strategie je nutno respektovat práva členských států i regionálních a místních samospráv, které jsou blízké občanům a znají jejich potřeby.

**Evelyn Regner (S&D).** – (DE) Paní předsedající, strategie pro Podunají by mohla být vynikajícím příkladem regionální strategie, která v geograficky a kulturně sjednoceném regionu koordinovaně využívá dostupné zdroje, řeší problémy, a především odstraňuje bariéry v myslích občanů.

V této souvislosti mi záleží zvláště na dvou otázkách: Za prvé zajistit, aby byl trh práce nejen otevřený, ale i vhodně regulovaný a založený na spolupráci. Odliv mozků a dojíždění za prací jsou v Podunají každodenní skutečnosti, trh práce je zde vystaven tlaku a od roku 2011 bude tento region více či méně tvořit integrovaný trh práce. Potřebujeme zde koordinované vyrovnávací mechanismy. Druhou zvláště důležitou záležitostí je v této souvislosti to, že se naskytá příležitost k inovacím a spolupráci na výzkumu. Myslím při tom zvláště na vnitrozemskou lodní plavbu, která by se skutečně mohla vydat směrem k technologiím šetrným vůči životnímu prostředí.

**Ádám Kósa (PPE).** – (HU) Chtěl bych strategii pro Podunají přivítat. Je třeba o ní uvažovat při vytváření některých politik Evropské unie. Týká se cestovního ruchu, který je velice důležitý, a návrh usnesení by se měl zmínit také o nevládních organizacích, jinými slovy by do této strategie měla být zapojena i občanská společnost. V souvislosti s rozvojem Podunají bychom měli hovořit také o vzdělávání, sociálním začlenění a přijatelnosti. Podle strategie by měly být podporovány sítě TEN-T. Dovolte mi také upozornit na význam ekoturistiky, protože to je právě ten druh činnosti, jaká může napomoci budoucnosti Dunaje.

Dunaj je podle mého názoru spojnicí mezi různými kulturami a rovněž spojuje většinové kultury, což patří k základním zásadám Evropské unie. Také je důležité zdůraznit, že musíme zůstat realističtí. Neměli bychom si vytvářet zbožná přání a sny; do strategie měly být zařazeny jenom proveditelné cíle. Konec konců víme od roku 1830, že potřebujeme nadnárodní politiku. A skutečně na ni došlo, protože hrabě Széchenyi, jeden z největších Maďarů, udělal pro vytvoření nadnárodní politické oblasti strašně moc. Strategie pro Podunají je důkazem, že Dunaj je opravdu nadnárodní řeka.

**Karin Kadenbach (S&D).** – (DE) Paní předsedající, podle mého názoru je obecným cílem politik vytvořit rámcové podmínky pro dosažení co nejvyšší kvality života. Z tohoto hlediska bych se chtěla podívat i na Evropskou strategii pro Podunají. Dunaj je tepnou, jak jsme dnes slyšeli, a Podunají je životním prostorem. Dunaj by měl být, a musí být přepravní cestou. Je zdrojem energie – máme na něm řadu elektráren. Je to také přírodní rezervace, která musí být chráněna, aby byla zachována biologická rozmanitost, ale je to rovněž chráněná rekreační a turistická oblast. Dunaj je zdrojem života pro zemědělství i rybolov, ale také – jak se o tom zmínila i paní Regnerová – pro příští pracovní příležitosti. Nicméně Dunaj je také zdrojem nebezpečí – stačí pomyslet na loňské záplavy.

Aby pokračoval rozvoj výše zmíněné kvality života všech lidí žijících v Podunají, musíme celou oblast rozvíjet společně, udržitelně, a především šetrně vůči životnímu prostředí, abychom z ní učinili klíčový region Evropy 21. století. Cílem musí být učinit dostupné zdroje účinnějšími v rámci územní spolupráce a využívat je ještě účelněji.

**Petru Constantin Luhan (PPE).** – (RO) Domnívám se, že vypracování dobře promyšlené strategie a poskytnutí potřebných finančních prostředků by mohlo významně zlepšit kvalitu života lidí žijících v povodí Dunaje. V tuto chvíli jsou k dispozici finanční nástroje pro infrastrukturu a projekty hospodářského rozvoje či na ochranu životního prostředí, nicméně mohou je využít pouze členské státy a státy, které s nimi sousedí.

Tomuto hledisku je třeba věnovat zvláštní pozornost; nesmíme vyloučit, že v budoucnu nalezneme možnost financování z dalších zdrojů mimo prostředky Evropské unie. Je dobře známo, že ostatní státy nemají potřebné finanční zdroje, což znemožňuje jakýkoli jednotný rozvoj infrastruktury a hospodářství v oblastech podél Dunaje. Proto regionální orgány reagují na problémy, s kterými se potýkají, odlišně.

Pokud je nám známo, Komise uvažuje o pořádání konzultací s místními partnery s ohledem na zajištění trvale udržitelného rozvoje. Otázkou je, zda Komise uvažuje také o tom, že bude při vytváření strategie spolupracovat se skupinami odborníků na regionální úrovni. Dosud zůstává otázkou, zda by cíle této strategie měly mít funkci jako součást provádění politiky soudržnosti a využívat při tom hospodářský a dopravní potenciál Dunaje a současně chránit řeku, její ekosystém a kvalitu vody.

Také bych se chtěl zmínit o tom, že Dunaj je prioritním projektem č. 18 sítě TEN-T a Komise právě teď zahájila rozsáhlý proces přezkumu politiky v oblasti transevropské dopravní sítě, přičemž sdělení k této záležitosti má být podle harmonogramu hotovo v květnu 2010.

Z toho vyplývá otázka, jakým způsobem budou hlediska související s dopravní politikou platná v členských státech Evropské unie sladěna s touto strategií, která samozřejmě zahrnuje také podunajské státy, jež nejsou členy EU.

**Monika Smolková (S&D).** – (SK) Slovensko tuto iniciativu vítá. Význam, jaký Slovensko přisuzuje strategii pro Podunají, zdůrazňuje i skutečnost, že jejím národním koordinátorem je místopředseda vlády. V Radě vlády byl projednán první návrh slovenského stanoviska ke strategii pro Podunají a dále na ní pracují jednotlivá ministerstva, samosprávné kraje, obce a podnikatelské subjekty.

Tři pilíře, které navrhla Komise – propojitelnost, ochrana životního prostředí a socioekonomický rozvoj – mají tvořit základ celé strategie. Podle mého názoru je kromě těchto tří pilířů třeba zdůrazňovat vzájemnou spolupráci členských států i států, které nejsou členy Evropské unie, v povodí Dunaje. Komplexní řešení rozvoje podunajského území předpokládá, že priority zemí je třeba řešit jako rovnocenné a ve vzájemných souvislostech.

Proto se chci zeptat, jakou spolupráci deklarují státy, jež nejsou členy Evropské unie – konkrétně mě zajímá Moldavsko a Ukrajina.

**Iosif Matula (PPE).** – (RO) Myslím si, že musíme vyjádřit Evropské strategii pro Podunají naši podporu, tím spíše, že v důsledku přistoupení Rumunska a Bulharska k EU nyní velká část řeky – více než 2 800 km – protéká územím Evropské unie.

Strategie pro region Baltského moře byla klíčová v tom, že dala perspektivu makroregionům. Strategie pro Pobaltí je dalším krokem tímto směrem. K jejím prioritám by mělo patřit zaměření se na hospodářství, konkrétněji na rozvoj energetické kapacity, kterou musí poskytnout Dunaj a Podunají. Po plynové krizi z ledna 2009 se již Rumunsko pokusilo propojit své sítě plynovodů na evropské úrovni s plynovody v sousedních státech prostřednictvím projektů Arad-Szeged, Giurgiu-Ruse, Isaccea a Negru Vodă. Nicméně je třeba také více usilovat o nalezení alternativních obnovitelných zdrojů.

Vítám skutečnost, že Evropská strategie pro Podunají musí zohlednit analýzu a přiměřenost cílů, jako jsou zvláště rozvoj energetické infrastruktury, nové dopravní sítě a nové kapacity pro výrobu elektřiny, podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů, nové vodní a větrné elektrárny, biopaliva a pokračování v programech vývoje jaderných elektráren, jako je elektrárna v obci Cernavodă.

Hlavní prioritou musí být ochrana životního prostředí v povodí Dunaje. S ohledem na to se musí Evropská unie společně se zeměmi ležícími na Dunaji zapojit do ochrany ekosystému Dunajské delty, což znamená také zcela zastavit projekt kanálu Bâstroe. Nemůžeme dovolit, aby chybným směrem zaměřené hospodářské zájmy států sousedících s EU způsobily v Dunajské deltě ekologickou katastrofu.

**Danuta Maria Hübner (PPE).** – Paní předsedající, mnoho výzev, kterým dnes čelíme, se nezastavuje na hranicích – politických ani správních. V Evropě vyvstala řada společných problémů a výzev, a tudíž i potřeba je řešit společnými silami.

Proto Evropská komise na podnět Evropského parlamentu a v reakci na rozhodnutí Rady vypracovala strategii pro region Baltského moře a nyní začala s přípravami strategie pro Podunají. Tyto strategie zapojeným regionům a státům umožňují společně reagovat na stávající problémy a společně využívat aktuálních příležitostí. Díky těmto strategiím máme možnost více a těsněji v Evropské unii spolupracovat, dosáhnout větší a hlubší soudržnosti, a v důsledku dokonce i většího růstu a počtu pracovních míst, větší konkurenceschopnosti i vyšší kvality života našich občanů.

My ve Výboru pro regionální rozvoj Evropského parlamentu očekáváme, že se strategie pro Podunají zaměření na opatření a že bude spočívat na lepší koordinaci mezi zúčastněnými stranami, a rovněž na lepším využívání součinností mezi politikami a finančními prostředky dostupnými na místě. Jako předsedkyně Výboru pro regionální rozvoj, který je vedoucím výborem Evropského parlamentu pro tuto strategii, vás ujišťuji, pane komisaři, o naší podpoře a ochotě s Komisí ve všech fázích existence strategie pro Podunají dostatečně spolupracovat.

**Jan Olbrycht (PPE).** – (PL) Paní předsedající, poslouchal jsem tuto rozpravu a mám dojem, že většina z nás diskutuje o cílech, směrech a prioritách, zatímco vyvstaly základní otázky ohledně způsobu provedení. Bude to horizontální politika, jež bude využívat nástroje různých politik, přičemž jedna z nich bude hlavní, nebo místo toho vznikne systém partnerství a spolupráce bez zvláštních samostatných nástrojů a bez samostatného institucionálního systému? To jsou velmi důležité otázky, protože nechceme, aby očekávání v souvislosti s touto strategií byla zklamána. Musíme přesně vědět, jestli se zabýváme novou makroregionální metodou nebo systémem rozšířené územní spolupráce. Na tyto otázky musíme co nejrychleji najít odpovědi.

**Csaba Sándor Tabajdi (S&D).** – (HU) Paní předsedající, během jednoho či dvou desetiletí se stanou sladká voda a potraviny strategickými tématy, stejně jako jimi jsou dnes ropa a zemní plyn. Proto je pro celou

Evropskou unii a zvláště pro Podunají mimořádně důležité řízení a ochrana naší vody. V současné době bojujeme se záplavami a nadbytkem vody, a současně tato voda naším územím jenom proteče. Písečná rovina v oblasti mezi Dunajem a Tisou v Maďarsku nyní trpí vážnou dezertifikací.

Proto tak naléhavě tuto strategii pro Podunají, která bude prioritou maďarského předsednictví v roce 2011, potřebujeme. Vítám tedy dnešní rozpravu o komplexním přístupu, jenž nám umožňuje posílit oblasti regionální politiky, ochrany životního prostředí, lodní plavby, hospodářského rozvoje, vytváření pracovních míst a rovněž cestovního ruchu. Dnešní rozprava také dokázala, že Dunaj může vytvořit mír mezi státy, které spolu mají neshody a mezi nimiž vládne napětí, jak kdysi řekl náš velký básník József Attila.

**Elena Băsescu (PPE).** – (RO) Už od okamžiku, kdy jsem se stala kandidátkou do Evropského parlamentu, jsem cítila, že Dunaj nabízí Evropské unii veliký potenciál, který dosud nebyl v maximální míře využit. Dopravní vodní cesta Rýn–Mohan–Dunaj, která spojuje Severní moře přístavem Rotterdam s Černým mořem přístavem Constanța se může stát páteří Evropy.

Zdá se, že pokud bude nová strategie pro Podunají přijata, bude to za maďarského předsednictví. To se zaměří na oblasti jako doprava, hospodářský rozvoj a ochrana životního prostředí. K hlavním překážkám rozvoje dopravy po vodní cestě Rýn–Mohan–Dunaj patří rozdílné soubory norem, které musí posádky lodí dodržovat. Bohužel se zdá, že politická vůle k harmonizaci těchto předpisů doposud chyběla.

Konference v Ulmu ve dnech 1. a 2. února, které se zúčastním, je prvním krokem v procesu konzultací. Rumunsko se nabídlo, že uspořádá na toto téma řadu konferencí, včetně konference ministrů v červnu 2010.

**Ivaylo Kalfin (S&D).** – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, v průběhu let se objevovalo mnoho iniciativ ohledně rozvoje spolupráce podél největší evropské řeky – v oblasti dopravy, ekologie, kultury, vzdělávání a obchodu, abych jich uvedl jenom několik. Nicméně všechny tyto četné projekty představují v současnosti problém. Nenabízejí žádné řešení. Jejich výsledek je přesně opačný, než se očekávalo. Spolupráce není dostatečná ani efektivní, neexistuje koordinace ani společné cíle či součinnost úsilí. Požadujeme, aby se součinnost, kterou nabídne Evropská komise, tentokrát nestala jedním z mnoha nástrojů spolupráce podél Dunaje, ale skutečným nástrojem, jenž vytvoří společnou součinnost, usnadní koordinaci a spojí příležitosti, jež nabízejí různé již existující iniciativy v tomto regionu. Je to společně se zapojením nejširší skupiny zúčastněných stran, včetně Evropského parlamentu a občanů, jediný způsob, jak lze vytvořit součinnost, z níž budou mít prospěch všichni občané čtrnácti zemí v povodí Dunaje. Toto je rovněž vzkaz z velké konference studentů univerzity v Ruse, jež se konala před několika týdny, který vám chci předat. Děkuji.

**Czesław Adam Siekierski (PPE).** – (PL) Paní předsedající, síla Evropské unie tkví ve spolupráci států a regionů při řešení společných problémů a také v provádění programů rozvoje. Máme několik pěkných příkladů takové činnosti. Například je to evropsko-středomořské partnerství, strategie pro region Baltského moře a program, o němž diskutujeme dnes – strategie pro Podunají. Tato myšlenka je velmi dobrým příkladem politiky územní soudržnosti, jež vychází z udržitelnosti přírodního prostředí, hospodářství a společnosti. Tato iniciativa určitě přispěje k další spolupráci mezi starými a novými, stejně jako případnými budoucími členskými státy. Máme řadu iniciativ a způsobů spolupráce tohoto druhu. Proto bychom měli usilovat o sjednocení politiky Evropské unie a soustředit se na to, abychom strategii posílili po té stránce, že se jedná o společnou iniciativu. Jakým způsobem hodlá Unie posílit a integrovat existující programy spolupráce v tomto regionu? Jak pokročila práce na této strategii a její provádění?

**Katarína Neveďalová (S&D).** – (SK) Dunaj byl kdysi pro nás Slováky symbolem svobody. Dnes je pro nás symbolem spolupráce. Spojuje členské státy Evropské unie i státy, které nejsou jejími členy, a regionální spolupráce v Podunají je velice dobrým základem a předpokladem spolupráce, jež tyto státy mimo Unii začlení do Společenství.

Strategie pro tento region je velmi důležitá nejen kvůli tomu, že je třeba vytvořit dopravní koridor a propojit Severní a Černé moře, ale i proto, že tento region je největší zásobárnou sladké pitné vody v Evropě. A toto hledisko bude i vzhledem k celosvětovému oteplování a změně klimatu stále důležitější.

Je třeba region Podunají chránit před povodněmi a zabezpečit jeho udržitelný rozvoj pro další generace. Dunaj musí zůstat i pro další generace symbolem. Spojuje několik hlavních měst i dvě nejbližší hlavní města na světě, Bratislavu a Vídeň, a rovněž Bratislavu a Budapešť, a toto je pro nás, občany ve střední Evropě, skutečně důležitou a symbolickou skutečností. Chci poděkovat Silvii-Adrianě Țicăuové, neboť díky jejímu nadšení se tato rozprava v Evropském parlamentu mohla uskutečnit.

**Csaba Sógor (PPE).** – (HU) Dunaj formuje život a historii ve střední a jihovýchodní Evropě. Roku 1823 získali Andrews a Prichard výhradní práva na říční a průplavní dopravu na rakouských územích. Zřídili veřejnou společnost s ručením omezeným s ústředím ve Vídni. Výsledkem Pařížské smlouvy, která byla uzavřena v roce 1856, bylo splavnění dolního toku Dunaje, což přispělo k hospodářskému rozvoji tohoto regionu. Trvalý mír a blahobyt, jež vytvořila Evropská unie, jsou dnes zárukou, že se vypořádáme s případnými výzvami. Vzhledem k historickým souvislostem bychom si měli položit otázku, proč byl první krok poněkud váhavý. Mám na mysli meziskupinu. Možná to bylo proto, že se nepodařilo sladit zájmy Maďarska, Rumunska, Německa a Rakouska. Měli bychom mít na paměti naši historii. Regionu se dařilo dobře, když se nám podařilo sladit často protichůdné zájmy, aniž by to uškodilo hodnotám.

**Kinga Göncz (S&D).** – (HU) Já bych chtěla přivítat závazek, který zde přijímáme, jenž může být prvním krokem k uskutečnění záležitostí, o nichž jsme dnes diskutovali. Pro Maďarsko je Dunaj obzvláště důležitý. Odráží se to i na prioritách našeho předsednictví pro rok 2011. Maďarsko je jediná země, jež celá leží v povodí Dunaje, což přináší svá nebezpečí i výhody. O některých hlediscích se již hovořilo. Chtěla bych zdůraznit trochu jinou věc, která byla v dnešní diskusi občas zmíněna. Jestliže bude tato strategie úspěšná, může skutečně přispět k rozvoji podunajské identity, k překonání historických konfliktů a traumat, k podpoře soužití lidí podél Dunaje a k mnohem intenzivnější občanské spolupráci než doposud. Upřímně doufáme, že se tímto směrem vydáme.

**Olli Rehn, člen Komise.** – Paní předsedající, chtěl bych poděkovat všem poslancům, kteří se v tuto poněkud pozdní hodinu zúčastnili rozpravy.

Chci vám poblahopřát k míře vašeho zájmu o toto téma a k vašemu odhodlání. Také musím říci, že na mě udělaly dojem hloubka znalostí o Podunají a rozsah zkušeností s ním, které v této rozpravě vyšly najevo. Věřím, že to je pro Unii v rámci příprav strategie pro Podunají velice cenné. Jsem si jist, že Komise a Parlament spolu budou v této fázi příprav úzce spolupracovat. To je má odpověď na otázku mojí přítelkyně a bývalé kolegyně Danuty Hübnerové a mnoha dalších, kteří vyjádřili své obavy ohledně spolupráce Komise a Parlamentu.

Je naším společným úkolem zdokonalit systémy komunikací, silnice a mosty, které budou udržitelné z hlediska životního prostředí, chránit životní prostřední a zachovat vodní zdroje v Podunají. Je třeba zachránit a zúšlechtit *die schöne blaue Donau* a jeho širší okolí.

Takže bych vám všem chtěl na závěr poděkovat na vaši podporu strategii pro Podunají. Pracujme společně. Komise je připravena a ochotna pozorně naslouchat vašim dalším návrhům a společně s vámi v nadcházejících měsících pracovat, abychom s touto velice důležitou strategií pokročili.

(Potlesk)

**Předsedající.** Obdržela jsem pět návrhů usnesení<sup>(1)</sup> k ukončení rozpravy předložených v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu. Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat ve čtvrtek 21. ledna 2010.

#### **Písemná prohlášení (článek 149)**

**Ioan Mircea Pașcu (S&D), písemně.** – Oblast Černého moře, pro niž Evropská unie vypracovala pouhou součinnost a zdůraznila tak jak jeho geostrategickou pozici, v níž je mostem, ale i jeho vlastní váhavost řešit místní geopolitické zmatky, je nedílnou součástí Podunají. Nezapomínejme, že jedním z výsledků roku 1856, poté co se na tuto oblast upírala pozornost celého světa, bylo regulérní postavení řeky Dunaje na evropské úrovni. Došlo k tomu poté, co byla vytvořena Dunajská komise – orgán, který existuje dodnes – a bylo vybudováno odvětví plavby po této řece. Stejně tak se stává centrem pozornosti řeka Dunaj i dnes, poté co se Evropská unie fyzicky stala aktérem v oblasti Černého moře. Na rozdíl od oblasti Černého moře však je řeka Dunaj téměř zcela pod její kontrolou. Nyní, když se odstraňuje hlavní překážka na řece – situace v Srbsku –, nepromarněme příležitost a věnujme této řece plnou a vážnou pozornost, aby se stala opravdovou evropskou vodní cestou, z níž budeme mít všichni prospěch.

**Richard Seeber (PPE), písemně.** – (DE) Dunaj hrál v historii Evropy ústřední úlohu. Národní státy, jež měly v této oblasti své zájmy, byly již dlouho před založením Evropské unie v čilém styku. Proto se domnívám, že je důležité nyní využít strategii pro Podunají tak, aby tyto země v rámci regionální politiky ještě více sblížila. V této souvislosti existuje mnoho styčných bodů. Nacházejí se samozřejmě v hospodářské oblasti,

<sup>(1)</sup> 1 Viz zápis.

ale i v oblasti kultury, politiky v oblasti životního prostředí, zajištění dodávek energie a politiky sousedství. Makroregiony jsou ideálním nástrojem k řešení přeshraničních výzev. Aby byl makroregion Podunají trvale úspěšný, je nezbytně třeba důkladného a dlouhodobého plánování a příprav. Evropská přidaná hodnota makroregionu bude zřejmá zejména v oblasti ochrany biologické rozmanitosti a trvale udržitelné výroby energie.

Aby byla tato spolupráce úspěšná, dobrý model nám pro srovnání nabízí strategie pro region Baltského moře, která nyní již platí za úspěšný evropský projekt. Jako Rakušan, regionální politik a zpravodaj pro řadu právních předpisů EU souvisejících s vodou vyjadřuji této iniciativě svou podporu a doufám, že strategie pro Podunají obohatí země v povodí této řeky o nové rozměry územní soudržnosti.

**Georgios Stavrakakis (S&D), písemně.** – (EL) Přijetí strategie pro Podunají bude perlou v koruně spolupráce členských států, místních orgánů, nevládních organizací, organizací občanské společnosti a dalších zúčastněných stran na vnitrostátní či regionální úrovni. Zásadním prvkem této spolupráce je neukvapovat se a překračovat vnitrostátní, regionální, místní nebo dokonce správní hranice, protože to je odpověď na skutečné každodenní potřeby občanů v této oblasti, odpověď vyjádřená touto iniciativou a účastí různých úrovní správy, nikoli něco uloženého, a dokazuje, že správa na více úrovních může přinést řešení na úrovni místní. Přestože v podunajské oblasti leží nejen členské státy Evropské unie, ale i kandidátské země a státy přímo zapojené do evropské politiky sousedství, skutečnost ukazuje, že i když zúčastněné strany nepatří do Evropské unie, přesto před nimi stojí společné výzvy, jež se nezastavují na hranicích EU a které je třeba řešit společnými kroky, aby to bylo řešení efektivní. Přijetí strategie dokáže, že Evropská unie hodlá dále využít všeho, čeho bylo dosud v této oblasti prostřednictvím evropských zdrojů dosaženo.

**Iuliu Winkler (PPE), písemně.** – (HU) Dámy a pánové, chtěl bych přivítat navrhovaný návrh usnesení mnoha stran o strategii pro Podunají, protože přesně zapadá do nových evropských procesů, jež započaly po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Evropský parlament díky své posílené úloze prokazuje svou schopnost přijímat iniciativy o důležitých záležitostech, jako je strategie pro Podunají. Podle mého názoru bychom však při rozpravách o této strategii měli myslet na něco více než jen na souhrn prvků z oblasti hospodářství, životního prostředí, dopravy a cestovního ruchu, a proto bych zdůraznil politický význam této strategie, skutečnost, že do procesu plánování a spolupráce jsou zapojeny všechny země v povodí Dunaje, včetně států, jež nejsou členy EU, jako je Srbsko a Ukrajina. Pro tyto země je úloha, kterou ve strategii pro Podunají hrají, důležitým prostředkem k přiblížení se Evropě, což jim rovněž usnadní jejich budoucí přistoupení k Evropské unii. Jako maďarský poslanec Evropského parlamentu pocházející z Rumunska jsem přesvědčen, že tato iniciativa a potenciál politiky sousedství zlepší životní podmínky maďarských komunit v Srbsku a na Ukrajině. Chtěl bych dodat, že maďarští poslanci pracující v Evropském parlamentu mají společný závazek vůči evropské budoucnosti maďarských komunit žijících v karpatské části povodí, ale mimo hranice Evropské unie. Podunají patří k nejrozmanitějším multikulturním regionům Evropy; zachování a šíření historických a kulturních tradic, kulturní dialog a společná ochrana historických staveb a památek proto mohou jakožto prvky strategie Podunají tento region posílit a učinit jej jedinečným.

## 16. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

## 17. Ukončení zasedání

(Zasedání skončilo ve 23:55)